

بہرگ

بہرگ

سهفہر نامہ

ھیروا قادر

چاپی دووہہم

ناوى كىتىب: سەفەرنامە
نووسىنى: ھىيوا قادر
مۆنتاژ: ەبدوللا رەھىم دانسان
وېنەى بەرگ: دوو وېنە لە دىمەنى شانۆگەرى مردنى دېتوەرەيەك
فۆتۆ: لىسلى سپىنكس
چاپخانى: چاپخانى رەنج / سلىمانى
تىراژ: ۱۵۰۰ دانە
دەمى نووسىن: ۱۰۰۰/۷/۱ سلىمانى
۲۰۰۱/۲/۲۰ ستۆكھۆلم
چاپ: چاپى يەكەم ۲۰۰۱ ستۆكھۆلم
چاپى دووھەم ۲۰۰۲ سلىمانى
ژمارەى راسپاردن:

بمبورن، ئه‌ی جه‌نگه‌ دووره‌کان، که‌وا به‌ گول‌ه‌وه‌ ئه‌گه‌ریمه‌وه‌ بۆ
مالی.
بمبوره، ئه‌ی سارا؛ له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی به‌ که‌وچک‌یک‌ی پر له‌ ئ‌اوه‌وه
پاناکه‌م،
داوای لی‌بووردن له‌ پرسیاره‌ گه‌وره‌کان ئ‌ه‌که‌م، بۆ ئ‌ه‌م وه‌لامه
چکۆلانه،
داوای لی‌بووردن له‌ هه‌مووان ئ‌ه‌که‌م، له‌ به‌رئ‌ه‌وه‌ی ناتوانم
له‌ هه‌موو جێیه‌ک ب‌م.

شیمبورسکایا

شهوی ۲۱ی مانگی شهشی دووهزار، دواى سهعات و نیویک
چاوهروانى، له فرۆکهخانهی «ئارلهندا»، سهعات یهک و نیوی شهو،
سواری فرۆکهیهکی هیللی ئاسمانی سووری بووم. له پهنجهره چلکن و
دیزهکانی فرۆکهکهوه وورده وورده گلۆپه سهوزو سوورهکانی ستۆکهۆلم
له چاو ونبوون. فرۆکهکه دهتووت پاسیکی گهرهیهو بهزۆر دووبالیان
لیرواندووه، بۆیه ئهویش بهناچاریی لهناو تاریکی ئهو شهوهدا دهفری و
هر نرکهو نالهی بوو. ریزه کورسییهکهی پشتی من، دایکیک و سی
مندالی ووردهلهی لهسهر دانیشتبوون، دیاربوو مندالهکان نازاری
گوچکهیان هینده زۆربوو لهسهر کورسییهکان خویان نهدهگرت و
دهگریان؛ ناچار منیش کتیبهکهی دهستم داخست و دوو رۆژنامهی
سووریم لهسهرئهو میزه ههگرت که کچه خزمهتکاره ناشیرین و
دهموچاو ماندووکه بهسهر خهلکهکهدا دهیگیرا، دواى ههلدانهوهی
لاپهرهی رۆژنامهکان که پرپوون له تهعزینامه و وینهکانی حافر ئهسهد و

بشاری کوری هیچی تریان تیدا نه بوو، ناچار ئه وانیشم دانایه وهو بیرم
 له وه کرده وه ئه م شه وه دوورو دریژه به خواردنه وه نه بیت تینا په پیت. به
 هیما له یه کییک له کوره خزمه تکاره کانم گه یاند، پیکیک ویسکیم بۆ
 بینیت. له گه ل بلا بوونه وهی بونی ئه و برنج و شله یه ی که له ته باخه که وه
 به رزده بووه بیرخستمه وه که به دریژیایی ئه مرۆ ته نها ژه میک خواردم
 خواردوه. ئه و ئه فسه ره کراس سپییه ی که فرمانی به هردوو کورو
 کچه خزمه تکاره که دها که تازووتره خزمه تی موسافیره کان بکه ن،
 چند پیکیک ویسکی خسته سهر میزه که و گه رایه وه به شی پیشه وهی
 فرۆکه که، که به شی پله یه کی موسافیره کان بوو. هینده ی نه برد
 خواردنه کانیا ن دانا و هه مووان ده ستیا ن کرد به خواردن. بۆ جاری
 دووه م داوای پیکیک ویسکیم کرده وه به لام ئه مجاره شیا ن وه ک جاری
 پیشوو ویسکی هه ر نه هات، داوای خواردنه وهی په ردا خیک شه ره به تی
 قه یسی خه یاله کانم پیش خۆم گه یشتنه وه کوردستان. به لام هه ر زو
 ترس دایگرتم و یادوه رییه کانم په رت بوون به بیرکردنه وه له وهی که
 پیگه ی سهر سنوور سهر له نوئی وه ک ده پۆژی پیشوو به بۆنه ی مردنی
 ئه سه ده وه دابخریته وه ئه وکات له شام یا قامیشلی گیربخۆم.
 مناله ورده له کان و دایکیان که له پشتی منه وه دانیشتبوون داوای
 خواردنی ژمه خواردنه ناخۆشه که خه و بردبونی وه، به لام جار ناچارئ
 مناله هه ره بچکۆله که یان به دهم خه وه نووزیه کی لی به رزده بووه،
 ده تووت به فرۆکه که ده لیت «به س به رز بفره گوچکه م دیشیت». ده ستم
 کرد به گرفانمداو ئه و تاله ملوانکه موروه په نگاو په نگ و کورته ی که
 «باران» ی کچم دابومی دهرمه ینا. «باران» پی گوتم: «بابه ئه و
 ملوانکه یه بۆ تۆ، تا له سه فه ره که تدا به ختت یاربیت».
 هیوادارم سه فه ره که م یاربیت، به لام خۆ یه کییک له به چکه

چۆلەكەكان مردن! نازانم بەچكە چۆلەكەكەى من بوو يان ئەوھى ئەوان. دوو ھەفتە پيش سەفەرەكەم باران وركيكي ناسكى له من گرتبوو كه دەبیت چۆلەكەكەىكى بۆ بكرم. دواى ئەوھى كه تيمگەياند له سوید له بازاري پەلەوهر و ئاژەلەكان چۆلەكە نافرۆشريت، بايدايەوه سەر ئەوھى كه دەبیت چۆلەكەكەىكى بۆ بكرم. پينچ پۆژم مابوو بۆ سەفەرەكەم ئیوارەكەىكى درەنگ بەلای دووكانى پەلەوهرفرۆشەكەى نزيك بەو كۆلانەى كه تاييدا نيشتەجیم تپەپریم، بیرم له داواكەى باران دەكردهوه، له پر چاوم چوو سەر دوو بەچكە چۆلەكەى كزەلە كه له پال دەرگا داخراوهكەى دووكانەكەدا ھەلكورمابوون. بەبى ئەوھى ئەو دوو بەچكە چۆلەكەكەى داچلەكین گرتەن، له ترسى چاوى تاكوتهراى پینوارەكان ھەریەكەیانم خستە گرافانىكى قەمسەلەكەمەوه. له ریکا خویان رادەپسكاند و نینۆكە نەرم و خۆنەگرتووھەكانیان له قوماشى گرافانەكانم گیردەكرد، منیش پەنجەكانم ھیندى شلەكرد، تا تیبگەن ھەموو دەستیک و قەبارەكەى لەوان گەورەتر مەرجنییە ترسینەربیت. گەیشتمە بەردەرگای مألەوھو لەدرزى پۆستى دەرگاگەوه ھەردوو بەچكە چۆلەكەكەم خستە ژوورئ. دواتر تەلەفونیکم كردو بە دایكیانم ووت كه دوو چۆلەكەم بۆ باران و رینوار ھیناوه. كاتیک كه باران و رینوارى كورم چۆلەكەكانیان بینیبوو قاقا له خۆشیاندا تریقابوونەوه، ھەر له ویتشدا باران بە رینوارى ووتبوو نیرەكەیان بۆ من و مێكەیان بۆ تۆ.

كه پۆژى دواى یەكمان بینییەوه ھەندى ناوه سەموونم بۆ بەچكەچۆلەكەكان تەركردو له دەنووكە نوقاوو زەردباوھەكانیانەوه پیم قووتدان، لەویتشدا بە بارانم ووت: پيش ئەوھى كه ئەوان سەرى مانگ سەفەر بكن بۆ ئەلمانیا ھەردوو چۆلەكەكە بەرەلابكات، كه بەچكە مێكەیانى بەرەلاكرد بلى بەو ئومیدەى سەفەرەكەى باوكم خۆش و ئارام

بیت، بهچکه نیرهکه شیان بۆ ئارامی و یاری سهفه ره که ی خۆیی و دایکی و رینواری برا بچووی. به لام رۆژی دواتر یه کیک له بهچکه چۆله که کان مردبوو، باران به ناچار ی ئهوی تریشیان ی له ترسی مردن به ره لا کردبوو. ئه و به مهرگی چۆله که که زۆر دلگران و نارحه تبوو؛ بۆیه لای پرسیم: بابه تۆ باوه رت به خوا هه یه یان نا؟ منیش دوی هه لویسته یه ک بۆ تاقیکردنه و ه ی بیرکردنه و ه ی ئه و و وتم: هه ندی جار باوه ریم پئی هه یه و هه ندی جار ییش نا. بارانیش و وتی: منیش هه ره وک تۆ. دواتر پیم ووت: خوا رهنگه ئه و روناکییه بیت، که ده بی خۆت به ته نها به دوایدا بگه رتیت و بیدۆزیته وه، هه لبه ت که دۆزیشه وه خۆشت ئه وئ.

کاتیک له بارانم پرس ی بهچکه چۆله که مردووه که ت چی لیکرد؟ ووتی: له ده سیرکی کلینکسدا له سه ر قه راخی په نجه ره ی ژوره که ی خۆم دامناوه.

– ئاخر بۆگه ن ده کات، وا باشته ره بچین له چالیکدا بيشارينه وه.
– نا، گوناچه و من نامه ویت میرووله کان بیخۆن.

دیاربوو زۆر به خه می مردنی چۆله که که وه بوو، هه رچه ندیشم کرد نه هاته سه ر باری ئه و بریاره ی که له چالیکدا چۆله که که بنیژین.
ئیه ستاش نازانم بهچکه چۆله که مردووه که ئه وه ی من بوو یان ئه وه ی ئه وان؟! تۆ بلای ئیه ستا ناو ده سیری قه راخ په نجه ره که کرم و میرووله تیی نه دابیت؟ ناشتوانم ئیه ستا له م فرۆکه یه دا، که نازانم ده گاته جی یان نا، شپه رزه یی دایک و باوکی دوو بهچکه چۆله که که وه ده نوکی پر له ئاه و جیکه یان له چاو نوقاندنیکدا به ینمه وه به رچاوی خۆم؟!
ئه و شه وه خه وم لینه که وت و ئه ستیره یه ک چیه له په نجه ره کانی فرۆکه که وه نه مبینی، له وه ده چوو ئه ستیره کانیش له ترسی و ره و گرمه ی

فرۆکه که تهره بووبن. ناچار له جياتى ئه و پيکه ويسکيانهى که هر نه مخور دنه وه، چهند جار يک داواى ئاو و شه ربه تم کرد، به پيچه وانهى خوار دنه سارده کهى نيوه شه وه وه ئاو و شه ربه ته کانيش گهرم و تينوو نه شکين بوون.

داواى تپه رينى چهند سه عات يک له په نجه رهى فرۆکه که وه خوړى هه له اتوى ئه و به يانیهى سه ر خاکه وشک و برينگهى سوريام بينى. خزمه تکاره کان که وتنه دابه شکردنى ئه و په رانهى که پرسى اريان سه بارت به ره زامه ندى پاک و ته ميزى و خزمه تى خزمه تکاره کانى ناو فرۆکه که ده کرد، نه متوانى تووره نه بم و زور به خراپى له وه لامى پرسى اريه کان ياندا خه تى راست و چه پ به سه ر ئه و چوار گو شانه دا نه کيشم که له ژير ريزى زور خراپدا بوون، ته نها له خالىکدا دهستم گرته وه که ئه و يش تايبه ت بوو به باشى و خراپى شيوه خزمه تى خزمه تکاره کانى ناو فرۆکه که، خه تى کى راستو چه پم به نابه دلبيه وه به سه ر چوار گو شهى «خراپنيه» دا هينا.

که پارچه وه ره قه که م گه رانده وه به کيک له خزمه تکاره کور ه کان سه يريکى کردو، هه ناسه يه کى دريژى هه لکيشاو ووتى «ئا». هه لبه ته وه کو ئه ته کيتى وه رگرتنى بيرو راي موسا فيره کان هه ق نه بوو ئه و وه ره قيه له ويدا چاول يکات، بويه له دوا گرتى هه ناسه هه لکيشانه که يدا به زه رده خه نه يه کى زور له خو که وه وه رووى تى کردم و ووتى: راسته، هه قته. منيش پيمووت: سو پاس.

فرۆکه که له فرۆکه خانه سه ربازيه کهى شارى هه لب نيشته وه، زورينهى موسا فيره کان ده ستيان کرد به چه پله ليدان، منيش له دلى خو مدا و وتم. ئه ي ئه گه ر به سه لامه تى فرۆکه که نه نيشتايه ته وه دواتر ئه و چه پلانه بو کى ليد رانايه؟!

دوای تیکردنی به نازین و سواربوونی چەند موسافیریکی تر
چووینەو و ئاسمان. لە پەنجەرە ی فرۆکە کەو و ئەو هەلیکۆپتەر و فرۆکە
سەربازییە خۆلاوییانەم دەبینی کە لە تاو خۆل و گەرما شوشەکانیان بە
پارچە قوماشی بۆر داپۆشرا بوون، ئالاکانی سەر تەپۆلکەکانیش
دەشەکانەو و دوو ئەستێرەکانی ناویشیان کز و بێتین بوون و
خۆربردبوونی. لە دەوری فرۆکە جەنگی و ئەلیکۆپتەرەکان، هەندێ
فرۆکە ی جەنگی بەچوو کرای دروستکرا بوون و دانرا بوون. هەتا چاو
برکا دەشتای، هەتا چاو تینکا خۆلێکی رەنگ زەردو و مردو بەردەوام
لەو ئاسمانەو دەبینرا. خۆزگەم دەخواست وەک چیرۆکە کە ی مارکیز
ئێستا لەبری ئەو دوو جیگا بەتالە ی تەنیشتمەو سەیری ئەو کچە
جوان و خەوتوو بەکر دایە کە مارکیز لە چیرۆکی «فرۆکە ی شوخە
نوستوو کە» دا لەو پەری جوانیدا باسی کردوو.

کاپتنی فرۆکە کە بە زمانی عەرەبی و ئینگلیزییەکی ناخۆش ووتی:
فرۆکە کە مان ئێستا بۆ چینه بەرزەکانی ئاسمان دەفری و لە سنووری
خاکی عێراق نزیک دەبینەو، واتا بیست دەقیقە ی تر دەگەینە شام،
ئەمەش لەبەر ئەو ی قەرەبووی ئەو دواکەوتنە بکەینەو کە لە
فرۆکە خانە ی ستۆکھۆلم بۆ ماو ی سەعات و نیویک فرۆکە کە مان لە
فرین دواکەوت.

دوای راتەکان و ئێستۆپێکی قایم فرۆکە کە مان لە فرۆکە خانە ی شام
وەستا، بەلام ئەمجارەیان کەس چەپلە ی لێنە دا. فرۆکە کە نزیکە ی دە
کوردی موسافیری تێدا بوو، هەمووان شلە ژاو و رەنگپەریوو، جانتا پر
لە نامەکانیان دا بە کۆلیانداو منیش لەگەلیاندا چوومە خوارەو. بە
هۆلێکی درێژی سیخناخکراو بە وینە ی «حافز اسد» دا تێپەری، من لە
پێشەو دەرویشتم و ئاگام لێبوو هەمووان چاوەریی ئەو بوون یەکیک

پيشيان بکەويت، تا زوبگەنە بەردەم ژووی کۆنترۆل، لێردا وینەى
 یەکیک لە پۆمانەکانى «سەلیم بەرەکات»م بێرکەوتەو، کە دەلێت کورد
 بۆیە لە کەو دەچیت، چونکە هیچ کەویک نافریت بۆ شوینیک ئەگەر بۆن
 نەکات کە پێشتر کۆمەلێ کەو لەو جێیەدا نیشتوونەتەو، لەوسەرى
 مەمەرە درێژەکەدا کە کۆمەلێ پۆلیس ئیمەیان بینى لە سەر
 کورسیەکانیان هەستان و پیدیان ووتین: ئەم کارتە سەوزو زەردانە
 پرېکەنەو، هەر یەکە بەرەو رووی ئەو پەنجەرە بچیت، کە پۆلیسە
 تاجدارەکانى لێدانیشتبوون. هەمووان شلە ژابوون، کەس قەلەمى
 پینەبوو، دیاربوو ئەو دوو پۆلیسەش کە لەبەردەمى کارتەکاندا
 وەستابوون ئەو دەموچاوە شپرزەو شلە ژاوانەیان دەناسییەو کە
 دەکریت چەند گەلایەکیان بە ناوچەوانەو بەیت، بۆیە یەکدوو کەسیان
 هینابوو گێرو گاز. من فۆرمەکەى خۆم پرکردەو ئەو مامۆستا
 کاملە موسافیرەش کە لە دابەزیندا کەوتینە گەتووگۆ، بە شلە ژاویى و
 دەستەلەرزەو پرسىارى شێوێ پرکردنەو فۆرمەکەى لێپرسیم،
 منیش قەلەمەکەى خۆم داى. بەرەو یەکیک لە پەنجەرەى کۆنترۆلەکان
 چووین، یەکیک لە موسافیرە کوردەکان لە پێشمەو لە شلە ژاویدا ئەو
 عەرەبیەى کە دەشیزانى لە بیری چوو بۆو، بە ئەسپای پیمووت: دوو
 تاک دۆلارى فریبدەرە سەر مێزەکەى و با هیندە دوانە کەوین. دواى
 تێپەر بوونى ئەو، من سێ تاک دۆلاریم خستە ناو پاسپۆرتە کەمەو،
 مامۆستا کەى دواشمەو ووتى من تاک دۆلاریم پێ نییە، ناچار
 سێدانەشم دابەو ووتم من چیم کرد تۆش ئەو بکە. نەقیبە کە
 پاسپۆرتە کەى کردمەو زوو دۆلارەکانى خستە درزى مێزە کە یەو، دواى
 ناو پرسىنى خۆم و داىکم مۆرێکى لە پاسپۆرتە کەم داو، تەواو.
 کە لەوێ تێپەریم پۆلیسیک بەگەرمییەو دەستى هینا و تەوقە یەکی

لەگەڵداکردم، داوی تۆزیک پێی ووتم: ئەو دەستت بۆ بەتال بوو مامۆستا! منیش ووتم: با جارێکی تر تەوقە بکەینەو، دەستی یەکتەریمان گووشییەو و دۆلاریکم لە لەپی دەستیدا بەجێهێشت و ئەویش شوینی وەرگرتنەو جانتاکانی پێشاندام. پێش خۆم حەمالێک جانتاکەمی هەلگرتوو خستیە بەردەم ئەو فەرمانبەرەمی که ژمارەمی سەر جانتاکانی دەنووسی، ئەویش داوای دوو دۆلاری کردوو دامی.

لە پێشمەو هەندێ جانتا کرابوونەووە چەند پۆلیسیک دەیانپشکنی، ئاگام لێبوو مامۆستاکی پشتمەووە که دواتر بۆم دەرکەوت لێپرسراویکی سەر پەرشتیاری «پ.د.ک» لە ستۆکھۆلم، پینچ دۆلاریان لێسەند. دیارە یاسای بری پارە وەرگرتن لەم فرۆکەخانەیدا بە پێی رادەمی شلەژانی موسافیرەکە و سیمای سپی هەلگەراویەتی. جانتاکەم لە دووی خۆم راکتیشاو دۆلاریکیشم گرت بەدەستەووەو چووومە بەردەمی ئەو پۆلیسە تاجدارەمی که بەسەر پۆلیسەکانی ترەووە لە جانتاکانی دەروانی، هێمایەکی بۆ کردم و ووتی: پارەکە لایە؛ ئەوجا ووتی: تۆ خەلکی کویت: منیش ووتم عێراق. ووتی: برۆ. لەویدا بیرم لەووە کردەووە که من هەشت ساڵە لە سویدم و تا ئێستا پاسپۆرتی سویدیان نەداومەتی بەو تۆمەتەمی که راستە من کوردم و نووسەرم بەلام عێراقی نیم. کاتی خۆی بە پارێزەرەکەمم ووت: ئێمە چەند ساڵە شەر دەکەین و لێماندەکوژریت بۆ ئەوێ بیسەلمینین که ئێمە عێراقی نین و خەلکی کوردستانین، که چی ئێستا ئێو داوای ئەوهم لێدەکەن که بۆتان بسەلمینم من عێراقیم.

لەگەڵ هاتنەدەرەووەماندا حەمالەکان تیمان ووروکان، ئەگەرچی پشتم لەژێر قورسای جانتاکەمی شاندا لەنگبوو بوو بەلام مەن نەدا بۆ حەمالەکان و تێپەریم. ئاگام لێبوو ئەو مەکاتبانەمی که تەکسیەکانیان

لەوێ بوو، دوو کوردیان قەناعەت پێکردوو بیست دۆلاریان لە هەقی
 گەیانندیان بە تەكسی بۆ ناو شام لێ وەرگرتن. هەرچۆنێک بوو من و
 مامۆستاکیە دەرمان بە هەمالەکانی بەردەممان داو چووینە دەرەو؛ لەوێ
 دواى جگەرەكیشانێك هەر پینچ كەسمان و سواری تەكسییەك بووین و
 بەرەو گەرەکی «مساكن برزە - هەوارەبەرزە» بەرێكەوتین، دواى چل
 دەقیەك گەیشتینە بارەگای پارتي. لەناو تەكسییەكەدا لە رێگا تووشی
 ئەو بەریەكەوتن و روبەرئوبوونەویە بوومەو لەگەڵ خۆرەلاتدا كە پینچ
 سائە سەفەرم بۆی نەکردۆتەو، شەقامە خۆلایەكان و كۆلانە تۆزایی و
 گوزەرە پیسەكانمان بری، هەژارەكانی سەرجادەو عەرەبانە
 ئەسپیەكانمان لە دواى خۆمان جێهێشت، لە هەمووی جوانتر ئەو «طر
 طوره» سێ تاییەبوو كە سەدەها مەسینەى سورى هەلگرتبوو، بە
 خیراییەكى نزیك لە شیتییەو بە لاماندا بە هۆرن لێدان تێپەری.
 سەعات بوو بە نۆی بەیانی و فەرمانبەرەكانی بارەگای پارتي
 هاتن، دواى بەخێرھاتنەوهمان ناویان نووسین و ووتیان: برۆن بۆ
 قامیشلی.

ئەو كۆرە شلەژاو و رەنگپەریوەی كە لە بەردەم پەنجەرەى ژووری
 كۆنترۆلی فرۆكەخانەكەدا بینیم، بوو بە هاوڕێی سەفەرەكەم، كە دواتر
 خۆمان بەیەكتری ناساند ناوی «هەردی» بوو. لە یەكێك لە دووكانە
 بچكۆلەكانی سەر شەقامەكەو، تەلەفونم بۆ «شیخ دلیر» كرد و
 پیمراگەیاندا كە سەد دۆلارم لای خیزانەكەیهو بۆ هیناوه. دواى دە
 دەقیقە هات بۆ لامان و ئیمەش لەگەڵی چووین بۆ مالهو، مالهكەى شیخ
 دلیر تەنها ژوورێكى بچكۆلەبوو، كە لەراستیدا ئەو جێیە ژوور نەبوو،
 بەلكە دووكانێكى بچكۆلەى چەند مەتری بوو، مانگی بە سەد و پەنجا
 دۆلار گرتبووی بە كری. لەوێ دواى كەمێك هەوانەو و ئاو و چا

خواردن، مام «عەبدوللا» دا كە لەگەڵ شەيخ دلیردا دەژیا، كەوتە پرسىياركردن لىم سەبارەت بە ساتە خوۆشەكانى ئەوروپا. مام «عەبدوللا» تەمەنى لە نىوان شەست و پىنج و حەفتا سالدایە و كورپىكى لە سوید دەژى، چاوەروانە بەرپىگەى ياسایى بچیت بۆ سوید. دەيووت: من دەچم بۆ لای منالداڵەكانى كورەكەم و چاوتكم لىيان دەبیت و لەویشەووە خوا يارىبیت دەچم بۆ حەج. ديارە نزىكەى سى سالى ئەم پىرەمپىردە هاتۆتە سووریا و بەم خەونەووە دەژى، هەموو دۆعاىەكى سەر بەرماڵەكانىشى زوو گەيشتنیەتى بۆ سوید. دەيووت: لەوى پاره زۆرە و منیش دەستبلاونىم، خوا يارىبیت حەجىش دەكەم و پارهیهكى زۆرىش كۆدەكەمەو. شەيخ دلیرىش پىدەووت: ژنىكىش بىنە. دواى كەمىك دواندى يەكترى، تىگەيشتم پىشاندانى حەقىقەتى شىوہ ژيانى ئەوروپا بۆ كەسىكى بەتەمەنى وەك ئەو زۆر زەحمەتە، بۆیە هەلوپىستەيهكم لە قسەكاندا كرد، تىگەيشتم مەحالى ئەو خەون و وینە وەهميانەى كە لە سەرى پىاوتكى پىرى وەك مام «عەبدوللا» دا پواون بەچەند رستەيهك دەريانبكەم، ناچار كەوتەم دلنەوايكردى كە بەو زووانە زەمەنيارىبیت دەگاتە سوید، كە من دلنىام مام «عەبدوللا» هەرگىز سوید نابىنى و خەونەكانى نایەنە دى. دواتر «شەيخ دلیر» كەوتە سكالاکردن ئەو جۆرە ژيانەى كە لە چاوەروانىدا بەسەرىدەبەن، چونكە دوو سالى چاوەروانى دەرچوونى «ئىقامە»ى ژن و منالەكەى دەكات؛ كە باسى هەوالى كورە سى سالىكەى لىدەپرسىم ئاوتكى گەرم دەزايە چاوەماندوووەكانىهوە؛ ئەو پاسكىلە سوورەشى پىشاندام كە كرىبووى بۆ كورەكەى و دەيووت: لەم جۆرە پاسكىلە لە سوید نىيە و بە ديارى دەبىم بۆ ئەو. لەگەڵ «شەيخ دلیر» دا زياتر وىرام حەقىقەت و شىوہ ژيانى سوید باسبكەم، بەلام هەرزوو وازم لەو گەفتوگىەش هىنا و چوونە سەر

شەقامە گەرم و تۆزاویەکانی «مساکن برزە».

لەبەردەمی یەکیەک لە دووکانەکاندا هەردی کەوتە ماچوموچ کردنی کورپیک، ووتی: ئەمە ئامۆزامەو دەمیەکە یەکمان نەبینیوه. ئەومان بەجێهێشت و بەدەم قسەکردنەو بە کۆلانیکدا تێپەڕین، جارجارەش گۆیمان لە خەلکانیک دەبوو کە بە کوردی قسەیان دەکردو بەلاماندا تێدەپەڕین. هەندێ لە یادوهریەکانی خۆم و ئەو کۆلانانەم بێرکەوتەو کە پیش هەشت ساڵ لەووەبەر لە گەل ئەو شوینانەدا هەمبوون، شوینەکان هیندە نەگۆردرا بوون تا نەیان ناسمەو. دەمی ساڵە ئەم کۆلانانەمی مەساکن برزە، جیتی ئەو کورده موسفیرانەن کە وەک ئاردی ناو درک لەیەک دەترازین و پەردەوازە یەک بەدوای یەکدا لەژێر درکەکانی تەنهایی ئەوروپادا ووندەبن. «شیخ دلیر» ووتی با سەر لەم ماله بدەین. دوای دوو سێ دەنگدانەوێ رەقی سەر دەرگاگە، دەنگی جوتی نەعل خەشە خەش و تەمەل لەویدیوی دەرگاگە نزیک بوو، کە دەرگاگە کرایەو بەزێسکە یەک بە یادوهریمدا هات و ئەو دەمووچاوە ترشاو و خەوآلوهی هاوڕیکەم ناسیوه کە عەزاب پیری کردبوو. ئۆی بەهادین ئەو تۆیت؟! تیر ماچی یەکتیریمان کرد و بە قادرمە یەکی تاریک و نوتەکدا سەرکەوتینە سەرەو، لە دوا پلەمی قادرمە کەدا بەسەر دیوارەکەو چەند تابلۆیەکی بەهادین هەلواسرا بوون، کە خۆشم کرد بە ژوورە کەدا بەهادین ووتی: ئەو هەش فاروق هۆمەرە. من فاروقم پیشتر بە دەموچاوە دەناسی و دواتریش لەریتی چیرۆکەکانیەو خۆشمویست، تیر ماچی یەکتیریمان کردو یەکی پەرداخێ ئاوی ساردمان بە گەرماندا کرد. ژوورە کەیان زۆر شیواو هەژارانەبوو، دوو دۆشەکی تەنک و چلکەن، کۆمەلێک کتیبی کەلەکەبوو رەنگ زەرد، ژمارە یەکی گۆفاری رەهەند و چەند تابلۆیەک و تەپلەکیکی جگەرە ی پر لە فلتەر و تەرمۆزە یەک ئا.

ئەو چى ئەكەن لىرە؟! من پىموتن. چى ئەكەن لىرە، ئەم ھىجرەتەش قەلەمە ئازا و فلچە رەنگىنەكانى ئىوھشى گرتەوہ؟! ژوورەكەمان پىركرد لە دووكەل و پرسىيارو خوۆشەويستى. گرەھى گەرماكەش ھەموو جەستەمى كردبوو بە ئارەقەو توورەبوون. پرسىيارى شىعرو چىرۆك و پرسىيار بۆ بەسەركردنەوہى ھاوپىيان لەگەل گەرماكەدا گەرم تردەبوو. كاتىك باسى شكستى ئەو چەند سالەى رابردوويان بۆ دەگىرامەوہ، منىش دەستم وەكو ئەوان دەلەرزى.

دواى بىنىنى ھەندى ھاوپىيى ترو گەران بەناو شاردا، سەعات دەى شەو من و ھەردى بە تەكسىيەك چووین بۆ گەراچى قامىشلى. دەروازەى گەراچەكە شەش پۆلىسى لىبوو كە جانتاى موسافىرەكانىان دەپشكنى، من پەنجا لىرەم دا بە ھەردى و ئەويش پەنجا لىرەو دامانە دەست يەككەك لە پۆلىسەكان؛ ئىمە جانتاكانمان خستە سەر مېزى پشكنىنەكەو پۆلىسەكانىش ھەر بە نىگای چا و لەيەكتىر گەيشتن و نەكەوتنە كردنەوہى جانتاكانمان، ئىمە وەك ئەو خىزانە كوردەمان لىنەھات كە لە پىش ئىمەوہ چوونە ژوورى، كەلوپەلى ناو جانتاكانىان ھەلرژىنرا بوو سەر ئەردەكە و فرىاي ئەوہ نەدەكەوتن شت و مەكەكانىان كۆ بكەنەوہ، كە زۆرىنەيان جلوپەرگى ھەرزان و كۆنەى بازارەكانى ئەوروپابوون. لەوان رەدبووین و ھەمالەكان و دەلالى پاسەكان ھوروژمىان بۆ ھىناين. بىسودبوو بە زمانى كوردى و عەرەبى لىمان دوور بكەنەوہ، يەككەك لە دەلالەكان دياربوو بە ھۆى ئەزموونى كارەكەيەوہ، كەوتە قسەكردن بە دىالكتى سۆرانى، چەندجارتىك ناوى ھەولپىرو سلیمانى بردوو ووتى: ئىمە پاسمان ھەيەو سەعات دوانزەى شەو رىدەكەوتت بۆ قامىشلى، دياربوو ھەردى دەيوست قەرەبووى ئەو شلەژان و دەستەپاچەيىھى فرۆكەخانەكە لە بەردەمى مندا بكا تەوہ، لە

تورەیدا دەمارە عارەقاویبەکانی بەرلاملی بەرزبووونەو، دواى هێمن کردنەوێ ئەو رێگەماندا دەلالەکه جانتاکانمان هەلگرێ و بەرەو ئەو شوێنە بچین که پاسەکانی لیوہستابوون. لەوێ ناوی خۆمان نووسی و یەکی پێنج سەد لیرەى سوریمان داو ووتیان سەعات حەوتى بەیانى دەگەینە قامیشلى. گەرچە زۆر جەنجال و قەرەبالغ بوو، لەوێدا ئەو دێرە شیعەرەى «قوبادى جەلیزادە»م بێرکەوتەوہ که دەلیت «گەرچە نانوێت».

لەو کاتەدا که من و هەردى بەدیار جانتاکانمانەوہ وەستابووین تابیانخەینە پاسەکەوہ، ئەومامۆستایەى که لە فرۆکەخانەکه لەگەلماندای بوو لەگەڵ کورپیکى تردا که دواتر خۆى ناساند ناوی خالید بوو هاتنە لای پاسەکەى ئیمە، دیاربوو هەمان دەلالی پاس ئەوانیشى غافلگیرکردبوو هینابوونى بۆ لای ئیمە. مامۆستاکی ووتى: من پێنج سەد لیرەیکم دابەو پۆلیسانەى بەردەرگاکی تا سەدلیرەیک هەلگرن و جانتاکانم نەپشکنن، کهچی هیچیان نەدامەوہو بەرپیان کردم!

سەعات دوانزەى شەو سواری پاسەکە بووین، لەبەردەم حەسارى گەرچەکەدا پێش چووونە دەرەوہ پاسەکەیان راگرت و چیکى ناوہکان و موسافیرەکانیان کرد. دواتر کەوتینەری تا سەرلەبەیانى بگەینە قامیشلى. رێگاکی تاریک و نوتەک و چۆل و هۆل بوو، تەنہا چەندجاری چاوی هەندێ ئاژەل لەو تاریکیەدا دەبریسکانەوہ، که ئەوانیش لە سەگ و رێوی و کەرۆشک بەدەرەنەبوون. لەتاریک و ئیللى بەیانیدا بەلای هەندێ کەلاوہى روخاوو میژینەدا تیپەرین، که بۆ چەند چرکەیکە هەستم دەکرد گوێم لە سمى هەزاران ئەسپ و عەرەبانەى سەربازى رۆمەکان و دەنگى هەزاران هەزار کۆیلەى ناو ئەو کۆشکە بەکالاوہبووانەى، زەبەلاحى بەردەکان و شیوہى بەلاداکی و تنى پایەکان

میژوویه کیان له پشته وه بوو که تنها گه رانه وه به ریگه ی غه یبدا دهیگه رانیته وه سهر راستیه کانی ئەو سهرده مانه .

شه و تیپه ری و پاسه که چوون دوو پیشک که به سهر پشتی ماریکیدا سهرکه ویت ئاوا نه وه ستا تا گه یشته قامیشلی، به زه مهنی ئەو به یانیه خه مبارو تۆزاوییه ی قامیشلی سهعات هه شتی به یانی پیمان که وته سهر ئهرد. له گه راج دیسانه وه هه ماله کان و شو فییری تاکسییه کان له ناو خو یاندا بوو به هه رایان که کامیان زووتر دهستی گه یشتوو به دهسکی جانتا کانمان. دوا ی هه ندی بینه وه بهرده ی نیوان ئەوان، من و ههردی و مامۆستا که و خالید، چووینه ناو ته کسیه کی رهنگ زهرده وه که پیده چوو ته مهنی له په نجا سال زیاتر بیت. دوا ی ده دهقه یه ک گه یشتینه بهرده م ده رگای ئوتیلک، شو فییره که ووتی: ئەو موسافیرانه ده بین که ئیستا سواری ئەو پاسانه ده بن، ئەوه ده چن به ره و خاپور تا ده رباز بن و بگه ری نه وه بو کوردستان. ئەو دیمه نه هیندی ک دلی ئیمه ی خو شکرد و هه ری که له دلی خو ماندا و تمان نوخسه بی له ئیمه ش.

دوا ی سه رخستنی جانتا کانمان بو ئوتیله که، من و ههردی بهر ژووریک که وتین و مامۆستا و خالیدیش بهر ژووریکی تر. دیار بوو شو فییری ته کسیه که چاوه پروانی ده کردین و سوۆزی داینی دوا ی ئەوه ی که هه مامیکی خیرا بکهین، بهمانبات به ره و باره گای پارتی. له ریگه ی چوونمان بو باره گاکه، له و دیواره چلکن و درهخته تۆزاوی و کچه ناسک و جوانانه ی قامیشلی ورد ده بوومه وه فریای هینده دا لغه و ورکردنه وه ی هه موو ئەو شته بهرچاوانه نه ده که وتم. گه یشتینه باره گا، له ژووری چاوه پروانکردن به خیرهاتن کراین و سه روچامان له بهرده مدا دانرا، من له گه ل دوو که لی جگه ره که مدا نیگام به سه ر دیواری ژووره که دا سه رکه وت، وینه یه کی بارزانی باوک هه لواسه رابوو، یه ک دوو تابلوی

ناشیرینی رهنګ گهرمیش به ههر دوو بهری دیواره کانه وه بوون، له سهر میژی بهردهم کارمندی نهو ژور هاشدا وینه یه کی مه سعود بهر زانی دانرابوو. دیقه تم دا دانیشتنی ماموستا که ی که له گه لماندا بوو قیت ترو دهنگ دلیرتر ده بوو له کاتی قسه کردندا، دوا ی که میک خو ی نه گرت و ووتی: من لیپرسراوی پار تیم له ستو که هو لم. کارمهنده که ش به شهرم و حورمه ته وه جار یکی تر به خیر هاتنی کرده وه، ووتی: سه عاتی نو بهر پرس دیت و کاری په رینه وه تان بو جیبه جی ده که یین. هه ریه که مان به جیا ناوی ده خویند رایه وه وه لومی کارمهنده که مان ده دایه وه، نه ویش له لیسته کانی بهرده میدا تو ماری ده کرد. تا ده هات ژووری چاوه روان کردنه که قهره بالغت رد بوو، خه لکانی تر وه که نیمه ده هاتن و لیسته کانیان پرده کرده وه. له یه کی که له هاتنه ژور وه که اندا زانیم نهو قات له بهره ده موچا و مؤن و گر ژه ده بیت بهر پرس بیت، دیار بوو هه رواش بوو. به نوره کارمهنده که لیسته کانی ده دایه ده ستمان و ری ژووری بهر پرسیان پیشان ده داین، من به یانی باشم لی کردو وه لومی دامه وه، نه ویش نیمزایه کی کردو ووتی: دوو سبه ی به یانی سه فهر ده که ییت. سو پاسیکم کردو هاتمه ده ری.

هه رچوارمان جار یکی تر ته کسیه کمان گرت و له نزدیک ئوتیله که دابه زین و بریارماندا نان بخوین. له گه ل چه ند هه نگا ویک ری کردنماندا مناله بو یا خچییه کان پیشیان لیگرتین، دوا ی وه لومی نه ئی نیمه که و تنه پارانه وه ده ستر اکیشان. شاگردی نهو چیشتخانه یه ی که له بهرده میدا وه ستا بووین و له بریاری نه گه رو نه گه ری چوونه ژور وه ده دابووین، پرتاوی بو بو یا خچییه کان هینا و ده ری کردن و نیمه ی برده ژور وه وه. له چاوه روانی گه یشتنی نهو خوار دنانه دا بووین که داوامان کرد بوو، نهو مناله ی که پانتو له که می راده کی شاو ده یووت: هه ر ده بیت بو یا خت بو

بکه‌م، له‌ودیوو شووشه‌ی چیشته‌خانه‌که‌وه هر هیمای بۆ ده‌کردم، ده‌می ده‌جولاندو ده‌یووت: بابیم بۆیاخت بۆ بکه‌م. چهند جارێک ویستم خۆم بخلافینم و سه‌یری نه‌که‌م، به‌لام نه‌مه‌توانی و نیگام له‌ سه‌ر چاوه‌ ره‌ش و پر له‌ نزاکه‌ی گیرده‌بوو، ناچار بانگم کرد. مناله‌که‌ له‌ هاتنه‌ ژووره‌وه‌یدا بوو یه‌کیک له‌ شاگرده‌کان به‌خیرای به‌ره‌وروی رویشته‌ و ده‌ستیکی به‌رزکرده‌وه‌ تا زله‌یه‌کی پیدا بکیشی، من وهک با له‌سه‌ر کورسیه‌که‌م هه‌ستام و ده‌ستی شاگرده‌که‌م گرت، تیمگه‌یاندا که‌ خۆم بانگم کردوه‌، پیلاره‌کانی بردم و جووتیک نه‌علی دراو و خۆلای بۆ دانام. ئه‌وجا به‌ ئاسوده‌ی ترشم کرد به‌ پیازه‌ سپیه‌که‌ی سه‌ر قاپه‌که‌ی به‌رده‌مدا و له‌ ژیر دانه‌کاندا ده‌مکردماندا، له‌گه‌ڵ پزانی لیکێ چپزه‌کانی ناو ده‌مدا تونییه‌ک به‌ره‌و مه‌لاشوو لووتم هه‌لده‌کشا، توژقالتیکیش توژتالی ئاو به‌رچاومیان ده‌گرت و وهک کاویژکردن خه‌یال له‌گه‌ڵ خۆی ده‌یبردم، تا بردمی بۆ ئه‌و باخه‌ پر له‌ ته‌ره‌ پیازه‌ نێرک ته‌ر و گه‌ورانه‌ی که‌ وه‌کو توور گلمتکی نه‌رمی ئه‌ردیان شکاندبوو، وهک قارچک نیوه‌ی به‌ژنی خړو ئاوداریان ده‌رکه‌وتبوون و ده‌بریسکانه‌وه‌، منیش له‌ برسان و له‌ هه‌زان، له‌ پال کپوکی بنار دپیه‌کی کوردستاندا یه‌ک له‌ دووی یه‌ک ده‌مکرۆژتن. ئه‌وکاته‌ پر به‌حه‌زی یه‌که‌مجارو مندالیم هه‌ستم کرد که‌ کرماندنێ پیاز چه‌نده‌ خۆش و شیرینه‌. که‌ بۆنی پیازی ناو ده‌م له‌گه‌ڵ هه‌ناسه‌مدا ده‌هاتنه‌ده‌ری، له‌گه‌ڵ بۆنی ئه‌و دووکه‌له‌ی که‌ له‌ مقالی چیشته‌خانه‌که‌وه‌ ده‌هاته‌ ژووری، بۆی ئه‌و که‌لانه‌ پر له‌ نێرک و ته‌ره‌پیازه‌ سرک و ناسکانه‌م به‌به‌ر لووتدا ده‌هاته‌وه‌، که‌ له‌پیشدا له‌ناو روونه‌که‌رده‌ا نوقم ده‌کران و دواتر له‌گه‌ڵ له‌تکردنیاندا هه‌لمیکی گه‌رم له‌هه‌ناویانه‌وه‌ ده‌هاته‌ده‌ری و شیه‌یه‌ک له‌ شیه‌ی پیازاو و روونه‌که‌ره‌ دروستده‌بوو، منیش سه‌ر په‌نجه‌کانم ده‌لیسته‌وه‌و دواتر ده‌م ده‌نا

به کاسه یه ک دۆوهو تیر تیر سهیری که ژو شاخه کانم ده کرد، ئیدی وهک خالخالۆکه یه ک به رهو درهخته کان ته ممه ل ته ممه ل دۆشه که له یه کم دهنایه بن هه نگلم و ده رۆیشتم، له وێ له سه رپشت پالده که وتم، سهیری ئه و دهنکه قۆخانه م ده کرد که لایه کیان ئال و ئه ویدیان رهنگیکی تیکه ل له سه وز و زهردیان هه بوو، قلیشیکیش ئه و رهنگانه ی له یه ک جیا ده کرده وه، به ده م گوینگرتن له خوړه و قه لبه زه ی چه مه به پیچ و ده وره که ی پالم، خه و ده یبردمه وه وه ده خه وتم، ئیستا نازانم خه ونم به چیه وه ده بین، رهنگه خه ونم به و سه گانه وه بینیت که پر به دل چه زمه کرد له باوه شیان بگرم، که چی ئه وان پیمان ده و وتم: گلاو ده بیت ئه ی بیچوه شاری. یان ده موویست شه وان هه و گوله ئه ستیرانه بگرم و گر فانه کانمیان لیپر که تاله گه ل خۆم بیان به مه وه بۆ شار، بۆ شاری پر له گلۆپ به لام به تال له گوله ئه ستیره که وهک لایتیکی بچکۆله له گه ل فرینیاندا به رکلكاین داده گیرساو ده کوژایه وه. که یش له خه و هه لده ستام؟ له بیرمه، ئه و ده مه ی مناله قژ گدیله که راوه کان له ده ورم کۆ ده بوونه وه و ده یانووت کوړه شاری ته ممه ل خه و تووه.

هاوریکانم هه موویان له خواردن بوو بوونه وه و منیش تازه به تازه پارووه کانم وهک لولکردن و هه لگرتنه وه ی یادگاریه کان، لول ده کردن و سوک سوک ده مجوین. سه رو چای شیرینمان خوارد، من دوو جگه ره م له سه ریه ک داگیرساند و چووینه ده ره وه، ئه وان به ره و ئوتیل و منیش به ره و مناله بۆیاخچیه که، پیمووت پاره که ی چه ند ده کات. ووتی: ده لیره؛ بیستوپینج لیره م دایه و به جیمه یشتم. به ناو قه یسه ریه کانی قامیشلیدا هه ندی گه رام، به لام منداله سووالکهره بۆیاخچی و ده ستگیره کان نه یان ده هیشت بۆ چه ند چرکه یه ک له سه ر دیمه نیک بوهستم و له گه لیدا بژیم. به پال عه ره بانه پر له کاله که کاندایه تیپه ره ده بووم

و دووباره دهگه پرامه وه، تیر بۆنی کاله که کانم دهکرد و سینهم پر دهبوو له نارامی. سهیری دهستوپلی خیراو شاره زای پینه دۆزه کانم دهکرد و گویم له هاواری سهوزه و میوه فرۆشه کان دهگرت، دهمويست له جنیوی مناله کانیش بگه م که بهیه کترین دهدا؛ منداله کان هر به دوومه وه بوون و تا دههات ژماره یان زیاتر دهبوو، به چه شنێ ئیتر نه متوانی له وه زیاتر برۆم، هم له بهر نیگای ریبواران و هم له بهر پارانه وهی منداله کان. دهستم کرد به گرافاندا، هه موویان خویان لیم نزیك کرده وه دهسته بچکۆله کانیان پانکرده وه، پیمووتن: پاره به کهستان نادم، به لام سه بهستن له بهردهم ئه و دووکانه ی که وه ستابووین بچن له ناو یه خچاله کاندا چ جوړه چلووره یه کیان دهویت هه لیگرن، هه ندیکیان هر قایل نه بوون و منیش پاره م نه دانی، به لام نزیکه ی ده مندالیکیان سه رو چلووره یان هه لگرت و ئیدی و ونبوون، وه ک ونبوونی هه نگ بهدهم مژینی گولاله وه ونبوونیان له نیو په ره رهنگین و به تۆپه لبووه کانی گوله کاندا. ئیدی هه ناسه یه کی ئاسوده ییم هه لمژی و جگه ره یه کم پیکرد، خو مده یه وه دهست وه رگرتنی له زهت له جیاوازیه کانی شوین و گویتگرتن له مؤسیقای وشه و تیروانین له جلوه برگ و نیگای ئه و کچه جوانانه ی، که هه رگیز له بهراوردکردنی ناشیرینی و پیسی شوین و جوانی ئه وان و ریکپۆشیان نه مده توانی تیبگه م. تیر بۆنی ئاورشینی بهردووکان و گوزه ره کانم کرد و له میوه کان وردبوومه وه، به تایبه تی ئه و میوه هه رامانه ی که وه ک سیو خاوه نی یه که م گوناخ و وه ک قووخ خاوه نی یه که م قلیش و وه ک هه لوژه خرو سفت و ئاودار و وه ک قه یسی زهردو بۆندار و وه ک به هی توکن و تورت بوون، وه ک گیلایسیش ئال چه شنێ یه که م خوینرژانی کچ و کوشتنی هابیل.

دوای سه عاتیك به خۆم و شوتیه ک و دوو کاله که وه گه پرامه وه

ئوتتېلەكە، ژورەكەم پېر كىرد لە خرمەي شەقكىردنى شوتى و بۆنى كالكە،
ناوكە رەشەكانى قاژى شوتىيەكان ئەو خالانەي سەر سنگ و بەرۆكى
ئەو كچانەي ستۆكھۆلمى وەبىردەخستەمەو، كە من زۆر جار ان
دەمووت: خوا لەو ئاسمانەو قازە شوتى دەخواو ناوكەكانىش
دەوهرىننە سەر سنگ و بەرۆكى ئەو كچانەي ئەم شارە، بۆيە ئەوانىش
بۆ موبارەكى ئەو نىشانانە ئەو سنگ و بەرۆكانەيان ئاوەلا دەكەن، تا بە
كوپان بلەين: سەيركەن ناوكە شوتىيەكانى دەمى خوا لەسەر سنگى
ئىمەيە، ئىو چۆن دەمتان ئا و ناكات؟!

ئىوارە مامۆستاكە و چەندان كەسى تر لە مەمەرى ئوتتېلەكە
دانىشتبووين، دواي لىدانى زەنگى تەلەفون و بانگكىردنى مامۆستا، لە
دانىشتنەو دا پىي ووتىن: ئەو بەيانى دەروا و كارى پەرىنەو هەيان بۆ
مەيسەر كىردووه؛ ئىمەش پىرۆزبايمان لىكردو وتمان ئىمەش دوو بەيانى
دەپەرىنەو. ئەو شەو رۆيشت و بەيانىش بەهەمان قەرەبالغى بازارو
پەلاماردانى مندالان و بانگكىردنى دەستگىرەكان و پىاسەي كچان
تتپەرى، بەلام ئەو دياردەيەي كە پىردەكردم لە تەنھايى و بىزارى، ئەو
هەموو وینە و لافىتە رەشانەي سەر جامى ئۆتۆمبىلەكان و بەردەركى
دووكان و مالىەكان بوو، كە بە يادگەردى حافز اسد و دانانى بشار
ئەسدەو هەلواسرا بوون. زۆر جار دەموويست چاوم لەو وینانە وىلكەم و
نەيانبىنم، بەلام وینەكان هیندە زۆر بوون هەموو خۆشاردنەو هەيەك لە
سەيركىردنەيان بىسودبوو. هوتافە نووسراو هەكان هیندە بىخوین و پىر
دروو مەغرور نوسرا بوون، دلم پلى دەداو چاوم لە توورەبووندا دەفرى.
بۆ دوانىوهرۆي ئەو رۆژە بە تەلەفون ئاگادار كراينەو سەعات نۆي
شەو هەموومان بچىنە بەر دەروازەي «موخابرات» تا لىپىچىنەو هەمان
لەگەلدا بكەن و بۆ سبەينىكەي بپەرىنەو.

نیو سه‌عاتیک پیشی سه‌عاتی نۆ نزیکه‌ی چل که‌سیک له ژن و مندال و پیاو له‌وی ئاماده‌بووین، هه‌مووان بیده‌نگ بوون، جارجاره به ده‌نگی کزو به چرپه ده‌وان. ئەو ریزه ئاپارتمان و خانوانه‌ی که له‌و کۆلانه‌دا بوون تا راده‌یه‌ک شیوه‌یان چوون یه‌کبوو، له به‌ر ده‌روازه‌ی هه‌موو ئەو خانوانه‌دا وینه‌یه‌کی حافز ئەسد و شیعاریکی دورودریژ و پر درۆ هه‌لواسرابوو. خانووکه‌کان زۆرینه‌یان کۆن بوون و له‌به‌رد دروستکرا‌بوون، به‌چه‌شنی هه‌ر له سه‌ری بیڵ و چه‌کوشی زه‌به‌لاح ده‌چوون، که من پیمو‌ابوو هه‌لبژاردنی شیوازی دروستکردنی ئەو شیوه خانوانه‌و تۆکمه‌ییان، نیشانه‌یه‌ک بوون بۆ ده‌سه‌لات و به‌خشینی ترس له‌به‌رامبه‌ر هه‌موو نیگایه‌کی ده‌ره‌ده‌دا. به هیمای سه‌ربازیک تیگه‌یشتین که‌به‌ره‌و ئەو ده‌روازه‌یه‌ بچین که به دریزایی پینچ سه‌د مه‌تریک دره‌ختی بالا به‌رز و تۆزای له‌گه‌ڵ رینگه‌که‌دا دریز بوو‌بوونه‌وه. هه‌مووان بیده‌نگ و ترسه‌دل هه‌نگاویان ده‌نا، هه‌ناسه‌ی دووکه‌لی جگه‌ره‌کانیش قوولترو خه‌ستر له نێوان لێوه وشک و زه‌رده‌کانیا‌نه‌وه ده‌هاتنه‌ ده‌ری. سه‌ربازیک له دووره‌وه له‌به‌رده‌می ژووریکدا ده‌ستیکی بۆ راوه‌شاندین و هه‌موومان به‌ره‌و ئەو ژووره‌ ملی ریمان گرت. سه‌ربازه‌که پێیووتین هه‌مووتان بچنه ژووره‌وه، تا «ابو رami» دیت بۆ لاتان، دوا‌ی پینچ ده‌قیقه‌یه‌ک «ابو رami» هات و به خه‌نده‌یه‌که‌وه پێیووتین: گوئی بگرن که چی ده‌لیم، با یه‌کیکیش قسه‌کانم وه‌رگیریت. ئێوه هه‌مووتان به‌یانی ده‌په‌رنه‌وه، وه پێیووت ناکات یه‌ک یه‌ک بتان‌بینم چونکه ناوی هه‌مووتانمان پێشوه‌خت ره‌وانه‌ی بنکه‌ی فیشخاپور کردووه، ئەوه‌شی که گرفتیکه‌ی تایبه‌تی هه‌یه‌ بامینیته‌وه تا له‌گه‌ڵ خۆمدا قسه‌بکات. ئەم ووته‌یه‌ی دووجار دووباره‌ کرده‌وه‌و دواتر ووتی برۆنه‌ ده‌ره‌وه. له دووباره‌ کردنه‌وه‌ی دووه‌مه‌دا‌بوو من جو‌لام و چوومه‌ ده‌ره‌وه، چه‌ند هه‌نگاوێک

پښتېم و له ژير تيشكى گلډپه زهردو له رزډكه كانى پال درمخته كاندا
بينيم توله ماريك بهرهو ژير پيلاوه كانى من ديت، قاجم هله پنايه وه و
بي ئاوردانه وه جگه ريه كم به ئاسوده ي پيكرد و گه شتمه وه سهر
شه قامه كان.

سهعات شهش و نيوى به يانى خرمه تكارى ئوتيله كه هه موومانى
له خه و بيدار كرده وه يه كى دوو سى زهيتونى چرچ و لډچى زور سوپر،
له تيكي بچوك په نيرو پارچه يه ك قه يماغى كوڼ و زهرده لگه راو و
چا يه كى شيرينى بو هينانين، به په له خواردمان و جان تا كانمان به جيا له
پيكابيك بار كرد و هه مووشمان له پينچ پاسى بچكوله دا سوار بووين.
موسا فيره كان ده يانوت سى پاس له وانه هى به رپر سه كه ي باره گاي
پارتييه. بو نزيكه ي ده ده قه يه ك به قاميشليدا رويشتين تا گه يشتينه
لقى كى ترى «مخبرات» بو چيكر دنه وه ي ناوه كان، ئيدى سوار بووينه وه
به ره و قاميشلى، پيش قاميشلى له ناحيه ي «رميل» چووينه نيو
ناوچه يه كى جيا كراوه ي تاييه ت به دهن گاكاني حكومه تي سوريا. له وئ
نزيكه ي نيو سه عاتيك وه ستاين و ئه مجاره ش چيكي ناوه كانيان
كردينه وه، ئه وي شمان به جي هپشت و سهعات ده و نيو گه يشتينه خالى
پشكنين و لپي چينه وه بو په رينه وه له فيش خاپور.

ئهوئ ته نها ژور يكي لا كه نارهو له پال گرد يكد ا دروست كراوه، كه
در يژى و پانى ژوره كه له سى مه تر تينا په رى، ريزيك ژوروى
به ده ميه كه وه دروست كراوى تريش له سهرو ئه وه وه ديارن، ههر سهر
ديوار يكي به پوتر يتيكي حافز ئه سه د نه خشكراوه له خوار ئه وه شه وه
ده يه ها شيعار نووسراوه وهك «من حطين الى تشرين، الى الابد قائدنا
حافز اسد... هتد». هه تا وپش لهو بهر ناوه كه وه به ئاسمانه وه له سهر
كوردستان وه ستاوه و عاره قهش به گياني هه مووماندا دپته خوارى.

تەنھا كەسەك لە ژوورەكەدايەو بە تورەبوونەو دەلەت: لە پەشدا
 خەزانەكان بێنە ژوورەو؛ بەلام موسافىرەكان هەم لە بەر تىنى
 هەتاو كەو هەم لەبەر ئەو زوو بپەرنەو بە خشكەيى يەك يەك دەچنە
 ژوورە، ئەو پىاو پەشتالەو گۆشتنەى ژوورەكە زۆر توورەدەبەت و
 دەكەشەت بە مەزەكەيداو هەموويان دەكاتە دەرەو، دەلەت: مەردم لە
 گەرماندا، ئىو ئىنسانن يان حەيوان، تىناگەن دەلەت مەيەنە ژوورەو
 لە دەرەو بووستن.

من جگەرەيەك دواى كوژاندنەو چەند جگەرەى تر دادەگىرسىنم
 و پال دەدەم بە دىوارى ژوورەكەو لەوبەر ئاوەكە دەروانم، چاوم پى
 دەبەت لە ئا، ئەو رۆژەم بىردەكەوتەو كە پەش هەشت سال لەمەوبەر
 لە توورەبوون و قىندا ووتم: تەواو ئاورت بۆ نادەمەو ئەى نىشتمان،
 خواحافىز. من خۆم و دەستنووسەكانم و جانتايەك، لەگەل نىازى
 هاوسەرمدا كەوتىنەرى، ئەو رۆژانە بارانى كچمان لە سكى داكىدا
 تەمەنى پىنج مانگان بوو، بە ناو قورپو لىتاو و ژىر باراناوى مانگى
 دوو تىپەرىن، ئەوكاتە ئەوبەرى روبرەكە پى بوو لە مەن، مەنەكان
 هەندە زۆربوون دەتووت بىستانى شوتى و كالهەك، پىمانو بوو ئەمبەرى
 روبرەكەش سەرەتاي بەهەشت و دۆزىنەو ئەردىكى ترە بۆ
 نەجاتبوون، بۆ ئارامى و دەستپەكردنەو يەكى نووى و نىك بوونەو لە
 خەونە پى لە فەنتازىكانى ئازادى، عەشق، نووسىن، رۆشنىبىرى، لە
 ئارامى و ئامىزى پى خۆشەويستى. ئەو رۆژە من پەشتم لە سىماو
 دەنگى هەموو هاورى مردووكان و زىندووكان كرد و كەس و كارم
 بەدەم هەنسك و گرىانەو بەجىهەشت، گۆرى داكىكم بەجىهەشت كە
 هەشتا ئىسقانەكانى گەرمبوون، گەرمى ئەو خوينە رۆوانەى راپەرىن و
 ئەو هەزاران هەزار وىنانەى كە بەسەر دىوارەكانەو بوون، هەموويانم

به جيھيشت، من ھەر زوو ھەستم به تەنھايي و ھەيبەتي ئەو عەقلىيەتە
کرد که ئیدی ئەو دەبیت ھەموو شتیک ببات بەرپۆھ. جگەرەکەم
تەواو بوو ھاتمەوھ ریزی بەردەم ئەو ژوورەي که دەبوو پاسپۆرتەکەمی
نیشانبدەم و دواي دۆزینەوھي ناوھکەم له لیستی ناوھکاندا، بپەرمەوھ
بۆ ولات.

لەگەڵ خۆم دەدوام و دەمووت خودایە بۆ دەبیت کوردبوون ئەم
ھەموو عەزابەي لەگەڵداییت، چەند زەحمەتە خوايە ئینسان له نیوان
ئەم جەنگە لانیەدا کوردبیت!

پیاویک لەو موسافیرانەي که تەمەنی نزیکەي پەنجا سالتیک دەبوو،
لە ریزەکەدا لە پێش منەوھ وەستابوو، دەستەکانی وەک بی بن ئاو
دەلەرزین و پاسپۆرتەکانی ھەمیشە ئەمدیوئەودیو دەکرد و تفي
قوتدەدا، لەویدا تیگەیشتم رەگی ترس دەکریت ھیندە درێژبیتەوھ که
چەندەھا سال دوریش لە کوردستان و ئەو رژیتمە داپلۆسینەرانە
دریژەبکیشیت، وە دەکریت به تەنھا سەردانەوھیک وەک جار ان ئەو
رەگی ترسە سەوزبیتەوھو کاریگەری خۆی لەسەر کەسایەتی ئینسانی
کورد نیشانبداتەوھ، ئەم گەرانەوانە بریندارکردنەوھي ئەو یادوھریە
تۆقینەرانەن. بۆیە چوونە بەردەم کەسیک که ھیزی پرسیارکردنی ھەییە
بۆ زیاتر کۆنترۆلکردنی تۆ، ھیندە ترسیکی کاریگەری بەجیھيشتووھ له
یادوھری ئینسانی کورددا که پتیوایە بریاری ھەتاھەتایی بوونی ئەو
لەدەستی ئەودایە. پیاوھکە ھیندە دەترسا نەک من بەلکە ھەموومان ئەو
ترسەمان دەناسییەوھو شەرم دايدەگرتین، نەک تەنھا بۆ ئەو بەلکە بۆ
ئەو ترسەي ناو دەروونی خویشمان که ھەریەکەمان به جوړیک به
سیمامان و لەرزینی دەستمان و قرخی قورگ و تیکچوونی تۆنی
دەنگمان و چاو تروکاندەکانمانەوھ دیاربوو، ترس لەوھي که تۆ بۆت

نییه له م ئاوه بچیته ئهوبه ره وه له کوپوه هاتوویت ده بیت بگه پریته وه . یان به ندردن و چاره نووسیکی نادیار . نۆبه هاته سه ر ئه و پیاوه ی که له بری ئاره قه ترسی دهرده دا . کاتیک لیپرسراوه که چاوی به ناوه کاندای ده گپرا؛ پپی ووت: ته نها ناوی تو و مناله که ت فاکس کراوه و ناوی خیزانه که تی تیا نییه ، له بهر ئه وه ده بیت بچیته وه بو قامیشلی ، یان به ته نها خو و مناله که ت به رنه وه . له گه ل بیستنی ئه م قسه یه دا ژنی پیاوه که دهستی کرد به گریان و فرمیسه که کان هینده ی ژماره ی دووری رۆژه کانی ژیانای له کوردستان دابارینه خوارئ . به رپرسه که پپی ووتن بچنه دهره وه . دوا ی نۆبه ی چهنده که سیکی تر که دوا هه مین که س من بووم ، چوومه پیشه وه . دوا ی چاوگپرا ن به هه ر سی لیستی ناوه کاندای ناوی منیشی تیدا نه بوو ، به به رپرسه که م ووت من و «هه ردی» پیکه وه کاروباری په رینه وه مان کردووه و ناوه کانمان له دووی یه کترییه . به لام ته نها ناوی هه ردی نووسرا بوو ، دواتر تیگه یشتن نزیکای ناوه کانی من و هه ردی بو ته هوی ئه وه ی که ناوی یه کی کمان په رینریت و هه سستی پینه کریت ، چونکه بو که مبه ختی من ناوی باوک و باپیرمان چوون یه ک بوون .

که له ژووره که چوومه دهره وه ، ژنه که م بینای هه رده گریا و قسه ی به میرده که ی دهووت ، کچه قژ زهردو شهش سالانه که شیان به خه مباریه وه سهیری دهکردن . به رپرسه که به یه کی که له شوفیری پاسه کانی ووت که بمانگه یه نیته ناحیه ی « رمیل» و له ناوه کانمان به رسینه وه به لکه له وئ له گوژینی لیسته کاندای ناوه کانمان په رین ، دهنای ده بیت سه رله نوئ بچینه وه بو قامیشلی و هه والپرسی کاروباری په رینه وه که مان بین . من له تووره بووندا هه موو گیانم پلی دهاو ، له به رخۆمه وه ده مووت : ده بیت بو هینده کورد بوون زه حمه تبیت . له پیشی پاسه که وه سوار بووم و

ژن و پیاوهکه و مندالکهکیان که ناوی «لیزان» بوو له پشتهوه سواربوون. ژنهکه هر دهیبۆلاند و به پیاوهکهی دهووت: تۆ وهکو خه لکی تر کارهکانت نه کردووه، بۆیه وامان به سهردیت. پیاوهکه به شهرمهوه سهری هینایه پیشهوه بۆ لای من و ووتی: کاکه گیان تۆ به دهستی خۆت کاروبارهکهت برد بۆ «مخابرات» یان لپرسراوانی پارتی خۆیان بردیان؟ له وهلامدا و وتم: ههلبهت ئهوان بهو کاره ههستاوان دهنه کهس بهتهنها ناتوانیت کاروبارهکانی به دهستی بهریت. پیاوهکه پوی کردهوه ژنهکهیی و ووتی: گویت لایه ئافرهت، من ههلهم نه کردووهو ریکهوتنه ناوی ئیمه له لیستهکاندا نییه. ژنهکه هر دهیبۆلاند و دهگریا و پیاوهکهش ئیدی بیدهنگ بوو. ئاوریکم له ژنهکه دایهوهو پیمووت: تکایه له بهر خاتری مندالکهتان ئهوهنده مهگری، چونکه گریان دات نادات. دیاربوو قسهکانی منیش بیسود بوو. شوپیرهکه ناوی «کادار» بوو، ووتی: دهچینه موخابراتی «رمیل» به لکه له وێ ناوتان ههبی، ههموو ههولیکیش دهم کاریکتان بۆ بکهه. من پیمووت: دهتوانیت لهبری ئیمه چهنده پارهیان وویست بیاندهیتی. کادار ووتی: ههموو شوینی پاره وهردهگرن، تهنها موخابرات نه بیت، له بهر ئهوه بیرکردنهوه لهو ریکهیه بی سووه.

کاداری شوپیره هیند بهلهز پاسه خریلانهکهی داژۆ، ههموومان وهک دهنکه گهنمهشامی سهه ئاگر ههلهدهپه رین، به دهست منبووایه له پهستی و توره بووندا ههزنده کرد هیندهی تر خیراتر لیبخوریت، تا ئهو توره بوونه که میک هیدی و ئارامتر بیتهوهو خوین هینده هرۆم بۆ سهرم نه بات. جگه رهیه کم پیکردهوهو دیکهتی سههله قاندنی ئهو په مپه نهوتیانهی نزیک ریکاکه م دها که ههروهک سهری ئهسپ هیدی هیدی نهوی و بهرز دهبوونهوه، له هر په مپیکیشهوه بۆرییهکی باریک درێژ

بووبۆوه تا دهگه‌يشته په‌مپيكي ترو له‌ويش‌هوه له‌ناو وشكايي و كركاي
كركي ئەو دهشته‌دا وونده‌بوو، پیده‌چوو ئەو په‌مپه نه‌وتيانه هه‌لمژيني
چۆراوگه‌ي ئەو بيره نه‌وتيانه‌ي نزيك شاري «موسل» و ده‌وروبه‌ري بن،
به‌يه‌كداچووني بۆرييه لاوازه‌كاني ئەو په‌مپانه هينده نارپيک و زۆربوون
كه له زۆر شويندا ته‌قيبوون و به‌رده‌ميان بووبوووه گۆلاويكي ره‌شي پر
له نه‌وتی خام. سهر ريگا پر له چال و چۆليه‌كه‌و ئەو دهشته سه‌رتاپا
بووبوووه كانگاي تراويلكه‌ي پر له هالوو، خو‌ريش له ئاسماندا بي
جووله وه‌ستابوو.

گه‌يشتینه‌وه ناحيه‌ي «رميل» و له ده‌روانه‌يه‌كي گه‌وره‌ي به‌درك
چنراوه‌وه گه‌راينه‌وه ئەو شوينه تايبه‌تیه‌ي كه جتي دائيره‌ي ئاسايشي
ئەو ناوچه‌يه بوو. هه‌موومان روو له پرستگه‌كه رۆيشتين، كادار له‌ته‌ك
په‌پرسی پرستگه‌كه‌دا به ليستی ناوه‌كاندا گه‌را، به‌لام ناوي هيچ كام
له ئيمه له‌و ليستانه‌دا نه‌بوون. به‌پرسه‌كه به‌خوينسارديه‌وه وتي:
ده‌بيت بچنه‌وه بۆ قاميشلي. كادار به چرپه له‌گه‌لي ده‌وا، به‌لام دياربوو
بيسود بوو. دواي كه‌ميك هه‌ناسه‌يه‌كي هه‌لكيشاو هيزي به‌ردايه خۆي
و ته‌له‌فونه‌كه‌ي هه‌لگرت و ته‌له‌فوني بۆ «ابو رامي» كرد له قاميشلي،
به‌پرسه‌كه ته‌نها فرياي ئەوه‌كه‌وت بليت كه دووكه‌س ناويان له ليسته‌ي
په‌رينه‌وه‌دا نييه، ئيدي قسه‌كاني تری ته‌واونه‌كردو ره‌نگي په‌ري و
ته‌له‌فونه‌كه‌ي داخسته‌وه؛ ئەوييش مۆريه‌كي له كادار كردو به
تووره‌يه‌وه پييووت: تۆ هه‌ر ده‌ته‌ويت من بشكينيت، پيمنه‌وتيت مه‌حاله
و هه‌رده‌بيت بگه‌رينه‌وه بۆ قاميشلي.

هه‌موومان بي‌هيو ماين و لاره‌مل رپي ده‌ره‌وه‌مان گرت بۆ
سواربوونه‌وه‌ي پاسه‌كه‌و گه‌رانه‌وه بۆ قاميشلي. به‌لام له‌پر بانگي
كاداريان كرد، بۆ ماوه‌ي پينج ده‌قيقه‌يه‌ك چاوه‌روانمانكرد تا هاته‌وه؛

خیرا کادار پڏیوتین: وهرن مهسه له کهه ی ئیوهم لای «ابو هانی» باسکردووه، تو، به ژنه کهه ی ووت له وئ بگری و بللی نه خوښی شه کرم هه یه، به منیشی ووت توښ بللی باو کم له سه ره مه رگدایه و ده بیت فریای بکه وم. له به رده می نووسینگه که وه تیپه رپین و به مه مه ریکه ی باریک و دريژدا رويشتين تا گه یشتينه به رده می ژوریک، هه موومان چوینه ژوروه، له وئ «ابو هانی» هه ستایه سه رپی و به خیره اتنی کردین، ووتی: دانیشن و ناوه کانتان بنووسن هه ر ئیستا ته له فون بۆ «ابو رامی» ده که م له قامیشلی و له ناوه کانتان ده پرسمه وه. هه موومان ئاهی کمان پیادا هاته وه و سه رو په ردا خیک ئاوی ساردمان له دۆلکه به فراوه که ی سه ر میزه که ی ئه و کرد به گه رو ماندا؛ ئه و جا فریا که وتم چاویک بگیرم به ژوروه که دا، دیواره کانی ژوروه که نۆ وینه ی حافر ئه سه دی پیادا هه لواسر ابو، وینه یه کی حافر ئه سه د و بشاریش پیکه وه له چوارچیویه کی بچووکدا له سه ر میزه که ی دانرابوو، چهند وینه یه کی تریش له ژیر شوشه ی میزه که یدا دانرابوون و چوارچیویه کی بچووکي به تالیش له سه ر یه خچاله بچکۆله که ی قه راخی ژوروه که دانرابوو. دوا ی نووسینی ناوه کانمان «ابو هانی» زهنگی ته له فونه که ی باداو له گه ل «ابو رامی» دا قسه ی کرد، ته له فونه که ی داخسته وه ووتی: بۆ ماوه ی ده دهقه برۆن چاوه رپۆ بکه ن تا بریاری په رینه وه تان ده دریت. هه موومان له دووی یه ک رويشتينه دهره وه دوا ی کادرۆ که وتین، به ره و مه مه ریکه ی باریکی تر رويشتين و له دهرگایه که وه چوینه ژوروی، که سه ره تاي مه مه ریک و ده ستپیکردنی چهند ژوریکه ی تر بوو، ژوروی یه که م شه ش کۆمپیوته ری تیدا بوون و چهند که سیک کاریان له سه ر ده کردن، ژوروی دووه میش چهند که سیکی تر له پشتی میزه کانه وه دانیشتبوون و سه رقالی کارکردنبوون، ئیمه چوینه ژوروی سیه مه وه. بیدهنگی و

سیمای دسه لآت لیتکاوای که سه کانی ئه وی و زیتیی چاویان بۆ خۆی
 جیگای به خه به ره هینانه وهی ترس و گه رانه وهی ئه و یادوه ریانه بوون، که
 ئیمه هه موومان ته مه نیکی درێژ درێژه له گه لیاندا ده ژین. ژووره که چۆل
 بوو، ته نها میژیک و چه ند کورسییه کی لیبوو، له بهر ده رگاکه شدا
 پانکه یه کی ژهنگاوی و جیکه جیکه ده سورایه وه. هه موومان دانیشته
 و دوا ی که نگیک سی چایان بۆ هیناین، من زوو چاکه ی خۆم فرکرد و
 سیگار یکم پیکرد، باوکی من له که و ژنه که ش ده ستیان کرد به
 خواردنه وهی چاکانی خۆیان، فرمی سه که کانی ژنه که هه ر خۆشی
 نه کرد بۆ وه و چاوه کانی دلۆپه یان ده کرد، پیاوه که به ده سه ته
 له رزۆکه کانی وه هه ر چۆنیک بوو چاکه ی خوارده وه، من له که ش هه ر
 سه یری رووتی دیواری ژووره که ی ده کرد که جگه له وینه یه کی حافز
 ئه سه د هه یچ شتیکی تری پیدا هه لئه واسرا بوو؛ هینده ی نه برد پیاویکی
 خریلانه ی ره شتاله ی ده موچا و مۆن و تووره هاته ژووره وه و به بی ورته
 له سه ر کورسی ئه و دیو میزه که ی به رامبه رمانه وه دانیشته، چاوه کانی
 له سه ر چا و و سیمای ئیمه نه ده تروکاند، جگه ره که ی ده میشی هه ر به
 نوکه زمان و دان ده گواسته وه و ده ستی شی به سه ر قایشی ورگه
 ده ره یوو ناشیرینه که یه وه بوو، تیروانینی ئه و بۆ ئیمه هه ر درێژه ی
 ده کیشا، به نیگایه که وه له ئیمه ی ده پروانی چوون نیگای راوچی له
 نیچیریک که له گیانگه شتایته، چاوه کانی دوو چالی ره ش بوون له رق،
 به هه مان سیله له ئیمه و له جو له ی قاچه کانی سیزانی مندالی ده پروانی،
 له ویادا ئه و پیاوه ده ستی کرد به گه مه یه ک که گه مه ی بیده سه ته لآت و
 ده سه ته لاتدار بوو، به چا و ده یووت: ئیوه چین، هه ی جان هورینه، من
 ده توانم عه زابتان بدهم به بی ئه وه ی وشه یه کیش چیه به فیرو ییده م.
 پیاوه که هه ر به زمان فله تری جگه ره که ی به ردا یه وه ناو ئه و سه به ته

خۆلە پېس و دراوہی تەنیشت میژەکەو بەپەلە جگەرەپەکی تری خستەوہ نیوان دانەکانی، وەک بەوہی بریاری دابیت کەمترین کات جگەرەکانی سەر لیوی بەردەست و پەنجە خرەلەو ئاوساوو رەشەکانی بکەویت. کە من چاوم لەسەر چاوی ئەو دەوہستایەوہ، ئەو زیاتر زمانی ھیماکانی سیاماو چاوی بەکار دەھینا بۆ سوکایەتیکردن و بەھیچ نەزانیی من، ناچار بووم ھەندێ جار نیگای چاوم بەئەنقەست بخلیسکینم و چاوی لەسەر چاوی لابەرم، بەلام ئەو کاتانە ھەستم دەکرد رووتوو قووت کراومەتەوہ لەبەھاو ماناکانی خۆم، وەک پیاویکی زەلیل خۆم دەبینی، ئەو دە دەقیقەپە ھەر نەرویشت و ئەو پیاوہ ورگن و خرپیلانەپە ئیمەپ بە نیگاکانی خۆی کوشت و ھیچی نەووت، وەک بەوہی بیت تواناکانی خۆی لەم ژوورەوہ تاقیبکاتەوہ و ئیمە بکاتە گۆرەپانی سەرکەوتنیکی ئاسان لەتەقەکردن و چەقۆ وەشاندن و لەسیدارەدان بە شیوازیکێ تر، کە ئەویش زمانی سیما و چاوہ، ئەو زمانەپە کە جوانترین ئەلفوپیکانی تری پیکھیناوە لەناو زمانەکانی تردا لەبەردەم گوزارشتکردن بۆ عەشق و جوانی. ئەو رۆژە تێگەیشتم کە ھەموو زمانەکان بەھەمان قەبارەو سیحری خۆیانەوہ لە توانایاندا ھەپە پرووہ پێچەوانەکەپە خۆیان پیشانبدەن، زمان دەبیتە فریاد رەس و فریشتەو سیحربەخشینی جوانی بە ژیان، لەھەمان کاتیشدا دەتوانیت ببیتە جەلاد و شەیتان و کوشتنی ژیان. زمانی ئەو دەستەلاتیک بوو کە دەبووت: تۆ بۆت نیپە زمانیک بەکاربێنیت جگە لە زمانی چاوی کە ئەویش ئەوہپە دەبیت سەرداخەپت و لە جەبەر ووتی چاوەکانی من نەروانیت، من ھیزی پەلوپۆی ئەو پرسیارەت دەشکینم کە بەمن دەلێت بۆچی وا تێمدەر وانیت؟ ئەمەش پێچەوانەپە عەشقە کە ھیزی پەلوپۆ دەداتە ئەو پرسیارەپە کە دەلێت: ئازیز بۆ ناپرسیت کە من بۆ وا سەپرت دەکەم؟

ئەو دە دەقیقەییە من بوومە تراویلیکە و تەراییی لە جەستەمدا ئەما؛ ئیدی هەستەمکرد شکستەمھێنا و دۆرام، دۆرام لە بەردەم دەستەلاتیکدا کە توانای داگیرکردنی منی هەییە بە چاوەکانی، توانای داگیرکردنی جەستەمی هەییە پێش جەستەیی نیشتمان، توانای دیلکردنی یادووریەکانی منی هەییە، ئەو دەستەلاتەیی کە مێردەزمەیی خەونە ناخۆشەکانی منە؛ ئەو دەستەلاتە تەراییی ئەو یادووریانەم دەمژیت، کە قاسپەیی دەنگیک یا بینینی دیمەنیک رەنگە ببەنە ھۆی گەرانەوھیی سەرھەمەلی ئەو یادووریانەیی کە لە ناو قوولتەری و نادیارترین و نەیتترین شوینەکانی هەستی مندان، ئەو یادووریانەیی لەبەر خاتری بەھا بێسنوورەکانی ئینسانی بوونی خۆم، فێرمەدەکن کە ئەمڕۆ پوژتیک نۆییە و دەبیت ژیان خۆشترکریت.

کارمەندیک لە گەرمەیی ئەو شەپە بێدەنگەدا کە ھیندەیی جەنگە گورەکان کوشتاری ھەبوو، سەری بە ژورەکەدا کرد و ووتی وەرن بۆ لای «ابو ھانی»، کە چووین وەرەقەییەکی نووسی و دای بە کادرو و ووتی ھەر ئیستا بپەرنەو؛ ھەموومان سوپاسیکی زۆرمان کرد و بەلەرەیی دلخۆشییەو سواریی پاسە خریلانەکە بووین و بەرەو فیشخاپور گەراینەو. لە پێ کادار ووتی «ابو ھانی» پارچەییەکی ئۆتۆمبیلەکەیی داومەتی تا بچم لە «حەلەب» بۆی بکرم، لەبەر ئەو ئێو دەبیت پارەیی ھاتووچۆی حەلەبیشم بەدەنی، ئەو ھەبوو یەکی بیست دۆلارمان دایە.

لە رێگا گویم لە ھەندێ وشەیی سویدی بوو کە لیزان بە دەم خۆییەو دەبووت، ئیدی منیش بە سویدی قسەم لە گەل کرد. دەستمان کرد بە باسکردنی باخچەیی مندان، من گۆرانی بەرخە سپییەکەو ھێلکە شەیتانۆکە بچکۆلەکەم بە سویدی بۆ ووت و ئەویش گۆرانی پێیی لۆنگستروم « پێیی گۆرەوھیی درێژ»ی بۆ ووت، ئیدی من و لیزان بووین

به هاوړې. بوون به هاوړې له گهڼ منډالاندا گهڼې جياوازتر و بېته کليفتره وهک بوون به هاوړې له گهڼ گه وره کاند، منډالان رهنکه کومه لايه تيرين گروپي سهر هم زه وييه بن که به بې مهرجي قورس و گران دهکريت ببيت هاورپيان، هوان چيان بوويت دهيلين؛ ههگر هاتوو مهرجه خيزانيه کان به سهرياندا زور زاننه بن، ههوا ههميشه دهرگا کاني فنتازياو بوون به پال هوانی چيروکه کان هينده ناسانه نه بېته وه. دايک و باوکی ليزان هه مجاره يان له گه رانه وهدا له تهنيشتیه که وه له پيشه وه دانيشتبوون، من و ليزانيش له ريزی دواوهی پاسه که وه، سهيرم کرد باوکی ليزان ورده ورده شانی له شانی ژنه گرینوک و بوله بولکه ره که ی نزيک دهکاته وه، دواي يهک دوو تاسه ی پاسه که ی کادار شانيان به ريه کتری کهوت، دياربوو ليزانش پيش من ههستی به وه کردبوو، بويه ههردوو هه نيشکی خسته سهر کوشنی کورسيه که وه ههردوو بهری دهستی هينا به روومه تی باوک و دايکيدا.

بالداره کورترفرو خاکييه کان هه ندي جار دههاتنه بهر پيچکه ی پاسه که وه خيرا تیده په رين، به لام له يه کيک له جارانه دا بالداريکيان خو ی کيشا به جامی پاسه که دا و شلبوو کهوت، ليسا دهموچاوی تيکچوو ووتی: هه وه مرد؟! منيش ووتم: نا هه یاری دهکات و وهکو «روشکانه» خلیسکینه خو ی به سه ر شوشه لوسه که ی پاسه که دا ده خلیسکینی. ليزان وازی له من هيناو به رهو خه يالاته کانی خو ی سه فهری کرد. له و کاته دا دهنگی گورانييه کی موحه مه د شيخو که له ریکورده ره که وه بهرز ده بووه، سيماو رهنکی موحه مه د شيخويان هينايه وه بيرم، هه و پياوهی که له ناوه راستی ساله کانی هه فتادا له ته له فزيونه ره شو سپييه کانه وه گورانی رهنکاو رهنکی دهوت، هه وسا نيمه ی منډال له و گورانيانه نه ده گه يشتين به لام حوزنيک له و دهنگه دا به

هیمنی دھیدواندین و لیمانگهرا تا گه وره بووین، ئەوسا به ئەنقەست
خۆمان له مانای گۆرانیهکانی ئەو ویل دەکرد و تینەدەگەیشتین لەو
زاراوهیی که وهک زاراوهی ئیمه گۆرانی نەدەوت، لی ئیستا مانای
ساده‌دلی گۆرانیهکانی دیتەوه لای هەموومان و دەلیت «لاوکۆ وەرە
مالامه و من بخوازه سهحکه که لامه، گوستیلکی تیخا تلامه لاوکۆ ئەز
بیریفانم».

گەیشتینهوه ئاستی ئەو تاکه ژوورە سەر بنکە سەنوو و داوی
پینچ دەقه یقه یهک یهکی پسهولیهکی بچوو کمان وەرگرت، جانتاکانمان
سواری ئەو پیکابه کرد که نزیکه سەد و په نجا مه‌تریک به‌رهو پیتگا
سەرەو لیژکه که دادەبه‌زیه خوارئ بۆ سەر ئاستی قەراخ روبره‌که،
له‌وئ جانتاکانمان سواری به‌له‌میک کرد و خۆشمان له‌گه‌لیدا
سواری بووین، لیزان له‌پال منه‌وه سواری بوو، دایکیشی له‌ ترساندا باوه‌شی
به‌ مێرده‌که‌یدا کرد، له‌ دلی خۆمدا ووتم: خۆزگه‌ له‌بری ئەو ترسه
دەربرینی خۆشه‌ویستی بوایه. خورە ی ئاوه‌که‌ فینکیه‌کی دەدا به‌و
هەموو ماندوو بوون و ئاره‌قه‌یه‌ی که له‌ به‌ژنمان ده‌چۆرا، لیزان لی
پرسیم ئەم ئاوه‌ چەند ماسی تیا‌یه؟ تۆزئ بیرم کرده‌وه‌و ووتم: ئەوه‌نده
ماسی تیا‌یه که ره‌نگه‌ هەردوو کمان فریای ژماردنیا نەکه‌وین. له‌وبه‌ری
رووباره‌که‌ سی چه‌کدار وه‌ستابوون، یه‌کیکیان دا‌وی پسهولیه‌ی باره‌گای
پارتی له‌قامیشلی لی‌کردم. منیش توشی سه‌رسورمان بووم و ووتم
پسهولیه‌ی چی؟! هیچ پسهولیه‌کیان نه‌داومه‌تی! چه‌کداره‌کان خیرا
هیمایان بۆ به‌له‌مه‌وانه‌که‌ی سەر به‌له‌مه‌که‌ کرد، ووتیان ئەمه‌ پسهولیه‌ی
پی نییه و بووه‌سته و بیبه‌ره‌وه بۆ ئەو به‌ر. یه‌کیکیان به‌وانی تری ووت:
با بچینه سه‌ره‌وه به‌لکه‌ له‌وئ ناوی هەبی. خۆمان و جانتاکانمان
سواری پیکابیک بووین و چووینه یه‌که‌م بنکە ی پیشوازیکردن، له‌وئ

بۆم دەرکەوت که ناوی منیش له پسهولەیی ئەو کەسانەدا بووه که پیش من په‌ریونه‌ته‌وه، یه‌کیک له چه‌کداره‌کان هی‌مای بۆ به‌له‌مه‌وانه‌که کرد و به‌له‌مه‌که ئیدی بۆ ئەو به‌ر گه‌رایه‌وه، چه‌زنده‌کرد له‌ویدا وهک ماسیه‌کی گه‌وره یان نه‌هه‌نگیک له‌ناو ئەو ئاوه‌دا قه‌پیک به‌ به‌له‌م و به‌له‌مه‌وانه‌که‌دا بکه‌م و هه‌پرون به‌ هه‌پرونی بکه‌م.

له‌ داگرته‌نی جان‌تا‌کاندا بووم، یه‌کیک له‌ چه‌کداره‌کان ووتی: مامۆستا قه‌له‌مت بۆ هی‌ناوین، منیش ووتم: ئا، به‌و مه‌رجه‌ی نامه‌ی دل‌داری پێ‌بنووسن. سه‌رو قه‌له‌مم دانئ و چوومه‌ نیو بینای بنکه‌ی پێ‌شوازی‌کردنه‌که‌وه. له‌وێ هه‌ستم به‌ ئاسوده‌یی و فێنکیه‌کی سه‌یر کرد، خۆم به‌و که‌رویشکه ده‌هاته به‌رچاو که سه‌ده‌ها رێوی و سه‌گ و تانجی دوا‌ی که‌وتوون و ئەویش له‌ پر کونیک ده‌دۆزێته‌وه و قوتارده‌بیت. هه‌ستم‌کرد ولاتیکی وێران و پر له‌ ئاشوبم له‌ دووی خۆم جیه‌ه‌شتوووه‌و گه‌یشته‌ومه‌ته‌ ولاتیکی هی‌من، که ئەو ولاته‌ش هی‌ منه. له‌ویادا یه‌که‌م دێری رۆمانی «سالی‌ مردنی ریکاردۆریس»ی «خوسیه‌ ساراماگو»م به‌ده‌نگی به‌رن له‌به‌رخۆمه‌وه ووت: لی‌ره‌وه ده‌ریا ته‌واوده‌بیت و زه‌وی ده‌ستپێده‌کات.

دوا‌ی ده‌موچاو شو‌ردن و کیشانی جگه‌ره‌یه‌ک به‌ ئاسوده‌یی، له‌ شوینی پێ‌شوازی‌کردنه‌که‌م روانی که چه‌ند بینایه‌کی جوان و پاک و ته‌میزه‌وه هه‌ر له‌ کۆشکیکی چکۆلانه ده‌چیت. ئەوه‌ی که جیی سه‌رنج و ئافه‌رین بوو ئەو شی‌وه به‌رپه‌ربردنه ئیداریه‌ بوو که کاروباری موسافیره‌کان له‌ هه‌ر ژووره‌و به‌ حورمه‌ته‌وه به‌رپێ ده‌کرا، هه‌ر ژووره‌ش ژماره‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو، له‌گه‌ڵ به‌رپیکردنی کاره‌کاندا ده‌نێردرامه‌ ژووریکێ تر و ژماره‌ی ژووره‌که‌یان پێ‌ده‌ووتم، له‌یه‌کیک له‌و ژوورانه‌دا که کارمه‌نده‌که کۆپی پاسپۆرته‌که‌می کرد، تۆزێ سه‌ری نه‌وی کرد و له‌و

ليستهيي بهردهمی روانی که هندی ناوی تیدابوو، دیاربوو ئەو ناوانه جیی مهبهستبوون له لایان. له ژووری ژمیریاریش په نجا دۆلاریان لی وەرگرتم و وهسلکیان دامی، به لام ئەوهی جیی پیکه نین بوو بۆ من، گرفانی چۆغه ی ژمیریاره که جیی هه لگرتنی پاره کان بوو، نه ک قاسه یه ک که به جۆریک له جۆره کان نیشاندانی دلئارامیه له بهرامبه ر موسافیرهکاندا .

من و لیزان و دایک و باوکی سواری تاکسییه ک بووین و به ره و دهۆک رویشتین. له ریگا که میک ئارامی و ئاسودهیی دل و هۆشی گرتم و ئەوجا به چاوکی تینووتره وه سهیری هه موو بنچکه درک و گیاو شاخ و گردیکم ده کرد، هه ندیک جاریش له شوڤیره که و باوکی لیزانم ده پرسی سه باره ت به ناوی دیر و دی و جیگاکانی تر. ئەوهی بۆ من زۆر جیی سه رنج بوو ئەو حاجی له قله قانه بوون که له سه ر دارتیه لکانی ریگا هه لنیشتبوون، یه ک یه ک ژماردمن، ژماره یان هه قده دانه بوو که به درێژایی ریگای بنکه ی فیشخاپوور تا نزیک دوورپانی چوونه سه ر ری سمیل و دهۆک له سه ر دارتیه لکان هه لنیشتبوون. هه ندی تارمایشم به ئاسمانه وه ده بینی که له سه یکوچکه یی فرینیاندا پیده چوو ئەوانیش حاجی له قله قبن، ئەگه ر بیت و به پیی شیعره که ی «ره سول هه مزه تۆڤ» بیت که حاجیه قله قه کان شه هیده کانی ولاتن، ئەوا ئەو هه قده دانه یه هه ریه که یان له بری هه زاران هه زار ده بیت دانرین. من پیموایه جینشینبوونی بالداریکی وه کو حاجی له قله ق له شوینیکی جوگرافیدا، هینده ی نیشانه یه بۆ ئارامی ئەو شوینه ره نگه ئەوهنده نیشانه نه بیت بۆ بوونی میترگ و پاوانی به رین. سه رده مانیکی زۆره ئەم بالداره له کوردستاندا ئارام و نیشته جی ده ژی، به لام هه ر له ناوه راستی جهنگی عیراق و ئیرانه وه واتا له ناوه راستی هه شتاکانه وه، ئیدی ژماره ی ئەم

بآلداره بئوهيه بهرهو كزى و نهمان چوو، بهتاييهتى ئهو سالانه ئاسمانى كوردستان و عىراق ههميشه جىي فرۆكهكانى عىراق و ئىران بوون. سيفهتى سهرهكى ئهه بآلدارهش فرىنى بهرزىهتى بهرهو ژىر ههوره سپيهكانى ئاسمان و لهوئوه بال كردنهوهو نيمچه وهستان و فرىنى شىوه بازنهى، كه ئهوهش بۆ ئهوساى ئيمهى منداآ ههميشه ئهو جىيه بهرزه بوو كه دهمانوويست كوآلارهكانمان هينده بهرز بكهينهوه تا دهگاته لاي حاجى لهقلهقهكان، ئهوهش ههم كارامهى دهويست و ههم چهندهها بهكرهى بهتىن و دريژ. زۆرينهى مناره بهرزهكانى كوردستان جى هيلانهى حاجى لهقلهقهكان بوو، وهك منارهى مزگهوتى خانهقاي سليمانى و مزگهوتى «شىخه لآ» ههولير، پيموايه حاجى لهقلهقهكانى سهه ئهو دوو منارهيه دوا حاجى لهقلهق بوون كه له ئاوهدانيدا مابوونهوه، دواتر ئهوانيش لهو سالانهى دوايدا بهجىيانهيشتىن و بهرهو ناديار فرىن. حاجى لهقلهق يهكيك بوو لهو بالدارانهى كه له كوردستاندا لهگهآ كوآتره بارىكهو پههسهيلكهو تهيرهه لهبابيلهدا به پيروژ سههيرهكران، تهنانهت بهردى دارولاستىك و قوچهقانى منداآ له چهتوونهكانيش نهيدهوئرا بهلاياندا گىزه بكات و لىيان نزىك بىتهوه. بهلام ئىدى جهنگ و برسيتى و چهكى گهورهكان و چهكدارهكان له ههموو لايهكهوه بووه هوئى ئهوهى ئهو جوژه بالدارانهش راوبكرين و ئهو پيروژىيهيان بشكىنرئىت، شكانى پيروژى ئهو بالدارانه له نهجامى شكاندنى مانا كوآنهكان و له برى دانانى ماناى تر بوو بۆ پيروژكردنى برسيتى و جهنگ. چونكه جهنگ تهنها دژى مرؤقهكان و سروشت نييه، بهلكه دژى ماناكانيشه.

دوورى له نىشتمان تىنوئىتئيهك، له تىروانىن بۆ سروشت و شوئىن له لاي كهسى تهراوگهكراو دروستدهكات، ئهو تىروانىنانه تىروانىنئىكى

ههستی ئهوتۆن که زۆرجار نزیکهبیتتهوه له حالهتی «وهجد»، یاخود دهکریت بلّین پیداجوونهوهیهکه بۆ ئهوههسته که لهکهکرا و جوانکارییهی ئیمه بۆ سروشت و شوین، که زهمهته ئهوه حالهته به قهبارهبووهی ناو جهستهو بیرکردنهوهمان به ئاسانی لاببریت و لهجیتی ئهوه قهبارهیهکی تر له جوانکاریی بخریتتهجیتی. ههولدان بۆ گۆرینی ئهوه جوانیانهش، ئهوهندهی ههولدانه بۆ شیواندنی ئهوه جوانکاریی و یادوهریانه هینده ههنگاویکی رۆشنبیری نییه، چونکه بهسهبردنی گرنگترین ساتهکانی تهمن که خاوهنی بناغهکانی سههرتاو دروستکردنی ههستهکانه بۆ شوین، زۆر ئهستهمه بهئاسانی وهلاوه بنزین و له جیگای ئهوان جوانکارییهک پهروهردهبکریت، که بیبهریبیت له بهدهلهمهبوونی ههستهکانی جوانکاریی سههرتا. من بۆ خۆم زۆر جار له سوید ههردوئۆلکهیهک ببینم ههزدهکهم چهندجاریک بهسهریدا ههلهزینیم، تا ئهوه نوقسانیانهی له ئاستهکانی چێژدا کهوتوونهته روانینهوه ههولێ تیرکردن و پرکردنهوهیان بدهم. شاخ بۆ من تهنها ئهوه به سومبولکردنه ناسیۆنالیستییه سادهیه نییه، بهلکه ئاستی بهرزیی منه له ههستکردن به جوانی و گهیشتن به ئازادی و فرین. شاخ و گردۆلکهکان بۆ من ئهوه شوینه سههرتایانیه بوون که لهو ساتهوهختانهی ههستم به موچرکهی عهشق و لهشسوکێ و پهکردنهوهی خود دهکرد، دهمتوانی جهستم به ههموو چێژهکانی سیکس و بهرهنگارییهوه تیکهله بهو بهرزی و نزمیانهی شاخ و گردهکان بکهم، ههستبکهم ئهوه جهستهی منه، ئهوه سنگ و شان و سهری منه، یا ئهوه تونیتی ئهندامی نیرینهی منه کهوا بوته هۆی ئهوهی ئهوه شاخ و گردانه بهرزتر ههلهچن و نزیک ببنهوه لهژیر سکی ئهوه ههوانهی که پرن له ئاو و پرووناکی و بیگهردی. بۆیه ئیستاش ئهوه گردانهی به گولاله

سووره و نیرگز داپۆشراوون له یادوهریمدا هەر تهر و رهنگین.
پیدهچوو له گهڵ چهزی هه نه دهفی دلی مندا خۆریش له و به رهوه لای
ژووره ته نیا که ی خالی پشکنینی سووریا وه سه ره له نوێ گه رابیته وه بۆ
سه ره سه ری من و ئەو ئۆتۆمبیلە ی که دهیبردین به ره وه شاری دهۆک،
ئارهقه به گیاندا پلوسکی به سستبوو، به لام سینهم فینک و هه ناسهم
ئاسوده بوو، چاوشم هینده ی تر تیزتر و دوور دهیروانی و ده مووت: ئە ی
نیشتمان، چه نده خۆشم ده ویت.

له دووریانی دهۆک تیپه رین و به ره وه شار چووین، من هەر زوو
چاوم له سه ره کتوی «قه شه فری» ئەو شاخه بهرز و لاپال ته خته ی شاری
دهۆک نیشته وه. له سه ره لووتکه ی شاخه که به گه ره یی لیتنووسرابوو
«PDK»، ئەو نووسینه هەر به وه دهچوو مۆری دهسته لاتیکی سه رقایی
ئەو شاره ی نابیته وه و بلیت: ئەوه من لیره م. دیاره دهسته لاتی حیزبی
کوردی، دهیه ویت دهسته لاتی بهرزی و سه ختی شاخه کانیش بخاته
هه مبانە ی خۆیه وه. ئەو چه ند پیته که وه ک رهفتاریکی دهسه لاتی
خۆره له لاتیانه و وه ک ریکلامیکی حیزبی هه موو جوانی و هه یبه تی ئەو
کیوه ی کوشتبوو، ئەو کیوه ی هه میشه بۆ دانیشتوانی شاری دهۆک
هه یبه تی مانه وه و سومبولی به رگریکردن بوو، سه ره ده مانیکیش له
فهنتازیا کانماندا بۆ ئیمه ی لاو هه لزان به قه شه فریدا جۆریکبوو له
گه یشتن به ئازادی و ریگایه ک بوو بۆ قوتاریبون به ئه ردی نوێ و ولاتی
نوێ. له به رخۆمه وه و وتم تازه قه شه جاریکی تر له و به رزاییه مۆرکراوه وه
چۆن ده توانیت بالبگریته وه و ئازادانه بۆ لای خواو کوری خوا بفریت.
شۆفیره که پیش وهخت لیزان و دایک و باوکی گه یانده گه راجی
ئامیدی، گه راجه که رووبه رتیکی گه وره و ریکوپیکۆ هه بوو، که هەر
ناوچه و ناوی خۆی له سه ره که پرتیکی به چیمه نتۆکراوو ره نگکردوو له سه ره

نووسرابوو، ئەو گەراجه يه کيک بوو لهو گەراجه جوانانهی که شیوهی
 دروستکردنی جیی ئافه‌رین بوو. مال ئاوايم له‌وان کردوو تا لیزانم
 له‌به‌رچاو وونبوو له‌په‌نجه‌ره‌ی ئۆتۆمبیله‌که‌وه ده‌ستم بۆ هه‌لبێری.
 به‌ریکه‌وتین بۆ بازار تا بچینه گەراجه‌ی هه‌ولێر، که گه‌یشتینه گەراجه‌که
 کاتژمێر پینچ و نیوی ئیواره‌بوو. له‌وێ جانتاکانم داگرت، ده‌لآله‌کانی
 گەراجه‌یه‌که‌یان ده‌یانوو کات دره‌نگه‌و ده‌بیت پاره‌ی سی نه‌فه‌ر
 به‌دیت تا ئۆتۆمبیله‌که‌ زوو ریکه‌وێت. منیش ووتم: چه‌ند رۆژه من
 پرووتده‌که‌نه‌وه‌و ئەزیه‌تم ده‌ده‌ن، تکایه ئیوه‌ش ئەوه مه‌که‌ن و پاره‌ی دوو
 نه‌فه‌ر ده‌ده‌م و با برۆین. من له‌ پێشه‌وه‌و سی نه‌فه‌ری تر له‌ دواوه
 سواری تویتا کرۆنایه‌که‌ بووین و به‌ره‌و هه‌ولێر به‌ریکه‌وتین. یه‌کیک له
 نه‌فه‌ره‌کانی دواوه کوریکی گه‌نجی قاچاخچی بوو، هه‌رزوو له‌ کاتی
 بارکردنی جانتاکاندا به‌فیزه‌وه به‌منی ووت: جانتاکانت وا دانئ تا من
 شته‌کانم له‌ سه‌یته‌ریه‌که‌ وه‌رگرمه‌وه‌و له‌وێ دایانیم. به‌ شیوه‌یه‌که‌ ده‌دوا
 ده‌یویست گالته به‌یه‌کیکی له‌ ئەوروپا گه‌راوه‌ی وه‌ک من بکات، من
 سه‌ره‌تا وێلم کرد و گووتم دیاره ئەمیش خه‌ون به‌ گه‌یشتنه ئەو
 به‌هه‌شته درۆزنه‌وه ده‌بینیت، بۆیه حه‌زناکات که‌سیکی وه‌ک من به
 ئسوله‌وه بدوینئ. سواری بووین و له‌ سه‌یته‌ریه‌که‌ له‌ به‌شی گومرگ بۆ
 نزیکه‌ی نیو سه‌عاتیک وه‌ستاین، تا کوره قاچاخچییه‌که‌ گومرگی
 شتومه‌که‌کانی داو وه‌ریگرته‌وه، شوڤیره‌که‌ تووره‌ببوو ده‌یووت: جگه‌ له
 پرکردنی سندوقه‌که‌ی دواوه یه‌ک کارتۆن شتی تریشی له‌سه‌ر
 سه‌یاره‌که‌ داناوه، له‌به‌ر ئەوه ده‌بیت پاره‌ی باری ئەو شتانه‌ بدات،
 هه‌روه‌ها پیشی نه‌وتوووم که له‌ سه‌یته‌ره‌که‌ هینده دواده‌که‌وم. من‌دالە
 چلوره‌فرۆش و پسکیت و بنیشت فرۆشه‌کان له‌ ئۆتۆمبیله‌که‌
 نه‌ده‌بوونه‌وه، ناچار پاکه‌تیک بنیشتی سه‌همم کړی و ئیدی

بهرێکهوتینهوه، پێش هەرچ کەس لە نەفەرەکان بنیشتیکم دا بەو کورە
 قاچاخچیەیی کە لە دواوە سواربووبوو، سەرەتا لە دەستی نەگرتم و
 دواوی خۆم بە زۆر دامی، نەفەرەکەیی تریش کورێکی گەنج بوو، لە
 سەرکەوتندا دیقەتمدا دەستی راستی لەسەر و ئەنیشکیەوه
 دروستکراو بوو، دەمانچەیهکیش بە ژێر پوزوی شەروالەکەیهوه بوو، دوا
 نەفەریش کوردیکی کوردستانی باکور بوو کە جگە لە تورکی چەند
 ووشەیهکی کرمانجی دەزانی، ئەویش بنیشتیکمی وەرگرتوو ئیدی
 هەموومان بە دەم بنیشتجوبینەوه بێدەنگ بووین. کورە قاچاخچیەکەو
 شۆفێرەکە دواي هەندێ گێروگازو قسەکردن لەگەڵ یەکتەریدا رێکەوتن و
 کاسیتیکمی گۆزانی دا بە شۆفێرەکە تا گوێی لێبگرین. کرمانجەکەیی
 پشتەوه لە دواوە دەستیکمی دا بە شانمداو جگەرەیهکی رووهو من گرت،
 سوپاسم کرد و تیمگەیاندا کە ئەو جۆرە جگەرەیه ناکیشم، بیرمکردەوه
 کە سالانیکمی زۆرە کەس ئاوا نەهاتوووەو بلێ جگەرەیهک ناکیشیت.
 سیگارێکم لە پاکەتەکەیی خۆم دەرکردو هیندەیی بەرزی و نزمی ئەو کێو و
 دۆلانی منیش مژم لە جگەرەکەم دا، چاوم توێژالێک لە فرمێسک دەیگرت
 و چەند جارێک دەبوونە دۆلۆپێک فرمێسک و لە لایەکی چاومەوه دەتکان.
 ئەو گۆزانیە ناخۆشەیی «ئیبیراهیم تاتلس» کە لە قورگی تەسجیلەکەوه
 دەهاتە دەرێ، ماندووی دەکردم، دیاربوو کرمانجەکەش لەمن
 توورەتر بوو، هەرچۆنیک بوو بە کرمانجی بە کورە قاچاخچیەکەیی ووت:
 تۆ تورکی دەزانی وا گوێی لەم گۆزانیە دەگریت؟ ئەویش ساویلکانە
 ووتی: نا، بەس خۆشە! لە پێکردنی جگەرەیی دووھەمدا بووم خۆم بۆ
 نەگیراوهو کەمیک ئاورم دایەوهو ووتم: چاوهکەم ئیمە سەدەها دۆم و
 شایەرمان هەیه، خۆ هەر حەز لە گۆزانییەکی هونەریش ناکەیت گوێ
 لەوانە بگرە. دیاربوو شۆفێرەکە ئەو قسانەیی ئیمەیی بە فرسەتزانێ و

كاسيئتيكى ترى خسته سەر. تايەر تۇفيق دەستى كرد به گوتنى كراس زەردى، له راستيدا هەستمدە كرد هەموو كوردستان به شاخ و دۆل و هەردىيەوه كراسيئكى زەردى ئاودامانى له بەردايەو تايەر تۇفيقيش گۆرانى بەسەردا دەلئيت. تايەر تۇفيق ئەو گۆرانى بيژە بيفيزو كورده سادەدل و هونەرمەندە تاقانەيەى، كه مەگەر خودا بزائيت له سەردەمى خۆيدا چەندە هەستى به تەنھايى كردبئيت، له بەرەبەر رچەشكاندى خۆى و سوپايەك له تيروانينى سوكايەتى بۆ كه سيك كه گۆرانى دەچرئ و دەلئيت ژيان و كوردبوون جوانن. له ساتەكانى چيژوهرگرتنم لهو گۆرانى، هيندەى تر تيگەيشتم كه هونەرمەندە دانسقهكانى ئيمە، چەندە عاشقيكى تەنھابوون.

خۆر وورد وورد دادەبەزى و منيش تا دەھات گەرمييەك جودا لهو گەرمايەى كه له پەنجەرەكانى ئۆتۆمبيلەكەوه دەھاتە ژوورئ دايدەگرتنم و دەبوو به تا، تاى عەشقيك بۆ دیدارى نيشتمان، ئەو نيشتمانەى كه تا ئیستا نەدۆزراوئەتەوه. كه تەزجیلەكە بيدهنگ بوو، دەستم كرد به وورته وورتیک له دورونى خۆمدا، هەر له لاواندەنەوه، يا له هۆرەيەك دەچوو كه مەگەر هەر خۆم و لهو ساتەدا، دەنا كەس له زمانى ئەو هەريئەو و رەزمە نەدەگەيشت، ئەو ويئە شيعيرى و ئەو حالەتە زۆر شازەى كه مەگەر تەنھا خۆم و ئەو هەنوكةيە شايەتى جوانى ئەو ئاوازو تيکستە بەهين، كه لە دەم و رۆحى منيكي تا گرتوووه دەھاتەدەرى. زۆرجاران رووبەرووى حالەتى وا بوومەتەوه، هەميشەش دواتر له خۆم پرسيوه بۆ ئەو حالەتانەم نەكردوو به تيکست و تۆمارنەكردوون! ئەو حالەتە تيکەليکە له خوماربوونيكي هيندە سەير، كه هەموو ماسولكەكانى جەستەم خاوخاو دەكاتەوهو هيزى گرتنەدەستى قەلەمم دەشکينئى، سەربارى حالەتيكى خۆويستنى وا كه به خۆم دەلئيم ليگەرئ

و بۆككى دهنووسى، خۆت له نئو ئو مانا و مۆسقىيانهدا نوقومبكه و سهفهركه بۆ مه حال، گهر توانىشت مه گه ريره وه، بچۆره ناو ئو لۆچ و كه له بهره نه بىنراوانه ي زمانه وه و دم بنى به شيله ي ئو نه ئىنانه وه ي كه له م ساتانه دا نه بىت ناتوانىت تاميان كه يت، ئاوا هه مىشه له م ساتانه دا له گه ل خۆم ده دويم، به لام دواتر په شىمانى ده مگرىت و به خۆم ده ليم من بۆ ئو وىنانه م تۆمار نه كرد، به لام بىسووده چونكه له كاتى ئو پرسىار كردنه دا هه سته كه م هينده دووركه و توومه ته وه له و جىيه ي كه ئو وىنانه ي تىدا بوون، وهك به وه ي ئه سته ريه كه له ناو مليارده ها ئه سته ره و مانگه كانى ناو بۆشايى گهردووندا لى وونبوويت، كه مه حاله ديسانه وه گه ران و دۆزىنه وه ي.

خۆر ههروهك پهنگى سورى سهه گۆناى قۆخىك، سىپۆك، يا تهقىنى ئاوى ئالى دهنكىك هه نار، ياخود پلىشانه وه ي گىلاسىك له ژىر پى سمۆره يه كدا تىپه رى و بوو به يهك سىنى له ئاوى ميوه ي تىكه لۆ له هه موو بۆن و به رامه يهك، ئو پهنگه ي كه دم پر له ئا و دهكا و ده بىت به تهقىنه وه ي دهنكه شاتوو به كه له سهه توى زمان. ئه سته ره كان سهه رتا شه رمن، دواتر ئازا ئازا خۆيان به و په رده رهش و قورسه ي ئاسماندا هه لده واسى، تابوو به شه رى جريوه و فرۆشتنى نازى تىشك و برىسكه ي تىژى وهك ده رزى له دل و چا و چه قىو له ئاسماندا، ئه ردىش هه ناسه يه كه هه لكىشا و بايه كه فىنك له گه ل دهنكى قورباقه كانى قه راخ چۆمه كانى رىگادا به رزبوونه وه. زىك زىكه ي سهه درهخت و تازه هه ستاوى ژىر درك و دالى قه راخ رىگا كه تىهه لچوون له چرىن، گىزه گىزى مىشووله ي نزيك به مه رهزه كان كه مانگ قاچى له سهه په لكى چه ورو كه له گه تى لاسكه پر له ئاوه كانى عاسى بوو بوو، فوو به كه فىنكى له سىماى من ده كرد و منىش ده مووت: ئه ي نىشتمان

چەندەم خوۆش دەویتی! سالانیکی زۆرە ئاوا چاوهکانم پر له ئەستیره
 نەبوون، ئەو ئەستیرانەى که زۆرینەیان له شەوه تەنهاکانى ئەم ولاتەدا
 شاهیدی تەمەن و ژیان و نەینیهکانى من، شاهیدی له دایک بوون و
 شەوى پیکهوه خەوتنى دایک و باوکى من، که له ویدا قەترهیهک ئاوا له
 زیندانى دایکەدا دواى نۆ مانگ دەبیتە من، دایک و باوکیش دواى
 خواردنهوهى جامۆلکەیهک ئاوا له کوپه بچووک و تەزیوهى پال
 سەرىنەکانیان سەیری ئاسمان و ئەستیرهکان دەکەن و بە نیگایهک له
 ئاخروئۆخرى تواندنهوهى ئەو لەزەتەو بلابوونهوهى بەهەموو
 دەمارەکانى جەستەدا چیتۆرەدەگرن، دایک بۆنیکى ئەو ریحانەیه
 دەکات که باوکم پێش خۆدان بەسەر دایکەدا بە گەردن و لا چەناگەیدا
 هەلیواسیوه، ئەوسا بۆ درەنگ تێپەرىنى ئەو لەزەتەو زۆر هێشتەوهى له
 دەمارەکانى هەوسەدا هەردووکیان بێر له ئۆخژن و هەناسە گەرمەکان
 و تەکانەکان دەکەنەوه، زەردیهک لەسەر لێویان بەجێدەهێلن و بێر له
 تەماحتی کردن و تیکئالانیکی تر دەکەنەوه. تۆ بلایى من وا
 دروستبوویتم؟! تەمانابیت، تەمەنا.

ئەستیرهکان زمانى زیکزیکەکان قەرزەکەن و دەزریکین، زمانى
 کونە پەپوهەکان، زیکهى مێشوو له و جیکهى کلۆکۆره ونبوووهکانى سەر
 قەراخ رێ دەخەنە سەر زمانى خۆیان و من چاوم هەر لهسەریانە، جار
 جارێک هەموویان تیکەل دەبن و جریوهى ئەو تیشکە تیژانەیان له
 قەترهیهک فرمیسکدا کۆدەبنەوهو له ئەسرىنیکى مندا دەرژین؛ خو
 رەنگیشە ئەو گۆلە ئەستیرانەى که قنگیان وهک دلی من لێدەدا و وهک
 گلۆپ دادەگیرسین، قەرزکردنى ئەو تیشکانەبن وهک نامەیهک بۆ ئەو
 گیانەوهرو پەلهوهره بچووکانەى که نه قەبارە نه هەستەکانى جەستە
 پێیان پێدەدات وهک منى ئینسان ئاوا له جوانى و جریوهى

ئەستىرەكان بىرۋان. كى دەلىت ۋا نىيە؟! چوون گەردوون پىر لە نەينى ۋ پەنھانى ۋايە كە ھەرگىز ئىمە فرىاي ئەزبەركردن ۋ تۆماركردنيان ناكەوين، بۆنى ئەم ئەردە، ئەم ئەردەي كە بۆنى مليۆنەھا پوۋەك ۋ گول ۋ رەگى ۋەھاي لىدېت كە ھەموويان لە دۆزىنەۋەياندا بەشىكى لىكراۋە ۋ كەوتوۋى مرۆف ساغدەكەنەۋە، كە من ۋاي بۆ دەچم، مرۆف لە خەلقى يەكەمەۋە ھىزىك، خودايەك، رىكەۋتىك، بەشى تەۋاۋەتى مرۆفى نەدايېت لە كاملىدا ۋ بەپىي ھەستەكاندا پىي ۋوتبېت: مرۆف بىرۆ بگەپى بە پوۋەك ۋ نىرك ۋ گول ۋ گەلای دەرەختەكاندا، بىرۆ بگەپى نوقسانىەكانى تۆ، لەناۋ نەينىەكانى ئەۋاندان، بىرۆ بگەپى لەۋپوۋە نەخۆشىەكانت، بىرىندارى ۋ زەخمەكانت بە ھۆى ئەۋانەۋە تىماربەك، بىرۆ كاملى خۆت لەپىي گەران بەدوۋى ئەۋانەدا فەراھەمبەك، دەنا نيوەي بەشى جەستەي تۆ كە نوقسانەۋ بىبەرىيە لە نەمىرى لەناۋ نەينى گەلاكان ۋ بۆن ۋ بەرامە ۋ تالى ۋ ترشى ئەۋاندان، تەۋاۋى تەندروستى تۆ لە دەستى نەينىەكانى ئەۋاندان. يان تەمەلى تۆ ۋ فىز ۋ شانازى تۆ بە بوۋنى خۆت ۋ جوانى ۋ ھىزى جەستەتەۋە، كە جىي ھەموۋ لەزەتەكانە ۋاي لىكردوۋىت كە ھىزى خۋايانەت بدۆرېنىت، مليۆنان سالى تۆ ھەر لە ھىزە دەدۆرېنىت، لووتبەرزى ۋ نەفسى بەرزت چاۋتى كوېرکردوۋە لەۋەي كە تۆ ھىز ۋ تۋانكانت داۋيانە لەكزى، تۆيەكى دامالراۋ لە ھەموۋ ئەۋ ھىزو پەنھانىانە، تۆيەك كە بوۋىت بە بىھىزترىن جەستە كە رۆحى نورانى ۋ پىر شەۋقى مەھال لە جەستەي تۆدا جىي نابىتەۋە، تۆ لە تەمەلىدا تىشكى ئەستىرەيەكت گۆرپىيەۋە بە تىشكى مۆمىك لە پۆختدا. تۆ ھىزى ھەموۋ پىغەمبەرەكان ۋ سىحرزان ۋ شاعىران ۋ منەجمەكانت لە رۆحى خۆتدا دۆراند ۋ بوۋىت بە ئىنسانىكى مۆدىرنى پوۋتوۋوقوت، پوۋتوۋوقوت لە بەھاۋ ھىز ۋ تۋانا لە

به دیکردنی سبهی و جوانکردنی ژیان. بیهیزی تویه پیغه مبه ره کانی
دروستکرد، بیهیزی تویه ئایدۆلۆژیاکان و حیزبهکان دروستبوون، له
بیهیزی تۆوهیه شوانهکان دروستبوون، شوانهکانی دین، سیاست،
حیزب، کۆمه‌لگه و خیزان؛ بیهیزیشته له ته‌نهایته‌وهیه.

ئهی مرۆف بروانه روناکی ئهو ئه‌ستیرانه، رۆبچۆره نیو ئهو
نه‌ینیا نه‌ی ده‌روونی خۆته‌وه دهنه تۆ له تاریکیدا ده‌مریت، رۆشناپی
هه‌موو دنیا هه‌نده‌ی رۆشناپی رۆچی تۆ روناک نییه، گهر بگه‌یت به‌و
رووناکییه‌ی که له رۆچی تۆدا بلاچه دهنه، ئه‌وا هه‌موو روناکیه‌کانی تر
کز و نارۆشن ده‌بنه‌وه.

ئه‌وه ته‌نهاییه‌ و له من ده‌کات بنووسم، ئه‌وش هه‌ر ته‌نهاییه‌ و له
جه‌لاده‌که‌م ده‌کات بمکوژیت؛ ئه‌وه‌ی ته‌نهاییه‌ من و ئه‌و جیا ده‌کاته‌وه
پاده‌ی رۆشن‌بیریمانه بۆ خودی ته‌نهاییه‌، دهنه هه‌ردوو کمان نیچیریکی
و جیا وازیمان له به‌هیزی و بیهیزیماندا کۆبۆته‌وه، ئه‌وه‌ی درک به
ته‌نهاییه‌ی خۆی ده‌کات و به‌ ئاوی رۆشن‌بیرییه‌ک ئاویده‌دات که له کانیای
ژیان دۆستییه‌وه ده‌رژیت، هه‌یج لاوازییه‌کی نابیته‌ بیهیزی، به‌لکه‌ ته‌نها
لاوازییه‌ک ئه‌وه‌یه که ئیمه‌ که‌نگی ده‌بیت درک به‌ جوانیه‌کانی ژیان و
مانا‌کانی بیهیزی و به‌هیزی بکه‌ین. که‌س به‌هیز نییه‌ ئه‌گهر ژیان جوان
بیت، هه‌موومان بیهیزین، گهر ژیان درۆبیت و به‌شکریت به‌سه‌ر
به‌هه‌شت و جه‌ه‌نمدا، هه‌موومان بیهیزین گهر یه‌ک حه‌قیقه‌ت رێگامان
بیت، چونکه‌ حه‌قیقه‌تیکی هه‌میشه‌یی نییه‌ ته‌مه‌نی له ته‌مه‌نی ئینسان
گه‌وره‌تر بیت.

ئه‌وه‌ی هیزی ئه‌م رافه‌کردنانه‌ی پیه‌خشییم، جوانی و تیشکی ئه‌و
ئه‌ستیرانه‌ بوو، که‌ رووی داگیرساوی ئه‌ودیوی رۆژ روناکی
ده‌کردنه‌وه.

كوردستان! خوشم دەوئیت، ئەوێ منی لە تۆ دوورخستەو ئەم شێوێ بێرکردنەوێ من بوو، ئەم بێرکردنەوێیە کە رۆژانێک پێمابوو دەبیت ئەردێکی تره‌بیت جێی ئارامی و ئاسودەیی ژيانبیت، هەریەک لە ئێمە گەر مانای نوێ نەدات بە ژيان، ئەوا ژيان بەیەک ماناوە تەمەن کورت و نەزۆک دەبیت و تەمەنی لە تەمەنی ئێمە کورتدەبیت. ژيان بۆ خۆی جوان نییە، گەر ئێمە جوانی نەکەین؛ خواش گەورە نییە گەر ئێمە مانای گەورەیی نەدەین.

لە ئێستادا شەری من، شەری شوناسێکە کە کوردبوونە. ئەو کوردبوونە بۆ زۆر لە نووسەرەن و سیاسەتمەدارانی ئەم وڵاتە، دیارییەکی شاهانە و بەرپیکەوت هەلکەوتنی قوناقیکە، کە بۆ زۆرینەیان ئەو بەشوناسکردنە کوردبوون لەو تەعریف و ئاستە سادەییەیدا مایە دەستەلاتیکە، کە پلەیکە دەستەلاتی کۆمەڵایەتی و سیاسی پێبەخشیوون؛ بۆ منیش مایە گەران و عەزابیکە لە ئاستیکە تەدا کە هەمیشە دەبیت باجی هەلکەکانی ئەوان من لەسەر وێژدان و هۆش و ژيانی خۆمی بەم.

ئەوانە دین و تەمەل و تەوەزل بەلام زیڕەکتر لە تەمەلی پلەکانی ژێر خۆیان، دەسەلاتەکانی خۆیان بەکار دەهێن و هەمیشەش بیری ئەو توێژەیی خوار خۆیان دەخەنەو، کە ئەمەیی ئەوان دەیکەن، خەزەتکردنی شوناسی کوردایەتی و مرۆفدۆستییه.

کرتە کرتیک وەک تەپکردنی نانێکی تیری یان دەنگی دەنوویکی بەلداریک جارجارە دەیدا لە سەر سەقف و جامی ئۆتۆمبیلەکە، هەموو شوێنیک تاریک و نووتەک دەنوئیت، ئاسمان نەبیت، جار جارە ئۆتۆمبیلێک تێدەپەری و هەندێ جاریش گێزەیی می‌شوو لەیەک یان بریسکەیی چاویک لەو تاریکیەدا دادەگیرسی. دەنگی کرتە کرتە

زیادبوو، دواتر زانیم ئەو دڵۆپی بارانه، هیندهی نهبرد تاویکی تهنک و ناوهخت دایکردوو ناو ئۆتۆمبیلهکهی پرکرد له بۆنی خاک، من هیندهی تر پهنجهرهکهی لای خۆم کردهوه.

دوای کهمیک گفتوگۆ هه موومان بریارماندا لهو چیشتهخانهیهی بهر ریگا که دابهزین که چیشتهخانهیهکی نزیک به شاری ئاکری بوو، ناو چیشتهخانه که چراخان بوو، خه لکیکی زۆر نانیان دهخوارد و شاگردهکانیش بهدهم هه لگرتنی سینی و دانانی قاپهکانهوه دههاتن و دهچوون. هه ندی که سیش له بهردهم ئەو ته له فزیۆنه دا مۆلبوو بوون که یاری نیوان هۆلهندا و ئیتالیای پیشان دها، که دوای یاری ئەو به شهی کاسی ئەوروپا بوو. من دهموچاوم له شوینی دهستشۆرینه که فینک کردهوه، هه رزوو شاگردهکان به خولقیکی زۆرهوه هاتنه سهرم، داوای نهفه ریک گۆشتم کرد، هیندهم زانی سینی له دوای سینی بۆ لای من به ریکرا، شکم هه بوو که ده بیت به هه له ئەم شتانه له سهه میزه کهی من دابنن، شاگرده که زوو تیگه یشت و پیووتم: ئەمانه هه مووی له سهه ئەو خواردنهیه که داوات کردوو. قاپیک شوتی و هه لۆزه و هه رمی، قاپیک ئاوگۆشت، زه لاتیه که، قاپیک خه یار و بیبهه و ته ماته، چه ند قازیک له باینجانی سوره و کراو و شلهی فاسۆلیای ته ر و چلفراییی. ماستاویکی پر له کهف و سه هۆلی گریگری، کۆکا کۆلایه کی شوشه و په رداخیکی پر له سه هۆل. دواتریش چوار شیش گۆشتی بهرخی ناسک و شیشیک ته ماتهی برژاو و بیبهه ری توون. من هه رگیز ئەم شیوه خولقه م له ئەوروپادا نه بینیه، هه لبه ته خولقی ئورستۆکراتیانهی وشک و به ئە ته کیتی ئەوروپا زۆر جو دایه له گه ل ئەم گه رموگوری و نزیکه دلاییهی خۆره لات. ده تووت چه ند رۆژه نانم نه خواردوو، به شه ییدی و به زه وقه وه دهستم کرد به نان خوارد. دواتر شاگردیک جگه ره یه کی بۆ

هينام، سوپاسم كرد كه ئه‌و جۆره جگه‌ره‌يه ناكيشم، زۆرى كردو ووتى: ده‌بىت هەر له‌م جۆره بکيشيت، ئەمه خۆشترين جگه‌ره‌ى ئيره‌يه، زۆر سوپاسم كردو جگه‌ره‌كم نا به‌لاليمه‌وه. له ئاوردانه‌وه‌يه‌كدا چاوم چوه سه‌ر ئه‌و كورپه‌ى كه ده‌ستىكى دروستكراوى هه‌بوو و وه‌ له‌گه‌ڵ مندا له ئۆتۆمبيله‌كه‌دا بوو، دياربوو ئه‌و‌يش له ناخواردن بووبوه‌وه‌و ده‌مىك بوو چاوه‌رپى ئه‌و ئاوردانه‌وه‌يه‌ى منى ده‌كرد. به‌په‌له‌ چايه‌كى پر له‌ حيلم فرکرد و چوومه‌ لای، به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌ چووينه‌ سه‌ر كورسيه‌كانى ده‌ره‌وه‌ى چيشته‌خانه‌كه‌. سه‌ره‌تای قسه‌کردنمان به‌ ياره‌كانى تۆپى پى ده‌ستپي‌کرد و دواتر هه‌ستمکرد كه سنگى پر له‌ پرسيارو ده‌يه‌ويت بپرسيت، بیده‌نگيه‌كم له نيوان قسه‌كانماندا دروستکرد، ئه‌و پرسى: من هه‌موو خه‌ونىكم جيه‌يشتنى ئيره‌يه‌و هاتنه‌ بۆ ئه‌وروا، تۆ پیتوايه‌ ئه‌م بپرسه‌وه‌يه‌م جى زه‌ره‌ره‌ يان قازانچ؟ كاتىك كه گويم له زيره‌كى و شپوه‌ى پرسيارکردنه‌كه‌ى گرت، هيدى بوومه‌وه‌و پيمووت: چاوه‌رپى ئه‌وه‌ له من ده‌كه‌يت به‌پى‌ه‌زى خۆت وه‌لامت به‌مه‌وه‌ يان به‌پى‌قنه‌عه‌ته‌كانى خۆم. هه‌رخيرا ووتى: تۆ خۆت چۆنى ده‌بينى؟

من ووتم: هه‌موو كه‌س ئازاده‌ له‌بىاردانى خۆيدا، هه‌موو كوردىكيش وه‌ك بچووكترين مافى خۆى هه‌قى سه‌فه‌ركردنى هه‌يه‌ بۆ هه‌ركوئيه‌ك بچيت كه بيه‌ويت، به‌لام گه‌ربىت و سه‌فه‌ر وابه‌سته‌ى دنيايه‌ك خه‌ون بكه‌يت، كه پیتوايت له‌وئى له‌و زه‌وى و ولاته‌ى كه نازانيت چ شوينىكه‌ هه‌موو ئه‌و خه‌ونانه‌ت دینه‌ دى و ئاسوده‌ده‌بىت. ئەمه‌يان به‌هه‌له‌داچوونه.

جگه‌ره‌يه‌كم پيشكه‌شكردو هه‌ردووكمان سه‌رو مژى قولمان ليدا، وه‌ك به‌وه‌ى ده‌مىكبىت هاوړپى يه‌كترى بين، ده‌ستم بۆ ئه‌ستيره‌كانى

ئاسمان پاكيشا ووتم: كام لهو ئەستيرانه جوانترو بەشە و قترە لەوانى تر، گريمان ئەو ئەستيرە بەشە و قە ئەوروياپە. ئيمە ھەموومان رەنگە ليرەو ئەوى بەجىي رويانكى و ئازادى بيبين، بەلام دەبىت بزائين لەو ئەستيرەيش جۆرە ژيانىك دەگوزەرىت كە خاوەنى گرافتەكانى خويەتى، كە زۆر جياوازە لە گرافتەكانى ئيرە.

لەويدا پەشيمانىيەك گرتى بەخۆمووت بۆ وا دەستم ھەلبىرى، كە ئەمە رەنگە بۆخۆي ھىمايەك بىت كە بىرى ئەوى بەخەمەو ئەو ھەك من ناتوانىت بەدەستى راستى دەست بۆ ئاسمان ھەلبىرىت. خيرا خۆم ھىدى تر كەدەو ووتم: ديارە ژيانى كوردستان زەحمەتە، سىياسەتەيش ليرە لە پىناوى ئاسودەيى ئينساندا نىيە ھىندەي بۆ رەزىلكردن و پچووكردەو ھەو كوشتنى خەونەكانىيەتى، سىياسەت ليرە بۆ رىكخستنى كۆمەلگە نىيە ئەوئەندەي بۆ دابەشكردن و لەتەلكردنىيەتى.

وھەك ئەوئەندەي ئەم قسانە دەقاودەق رازى دلئى ئەو بن ووتى: ھەر تەواو واىە، بۆيە من دەمەوئەت ھەرچۆنىك بىت خۆم بگەيەنمە ئەوروياپ، ھەر ھەو ھەوئەتى: دوو جارى تريس خۆم لەو رىگايە داو، بەلام سەرکەوتوونەبووم، دەمەوئەت ئەمجارە يان بگەم يا با لەو سەفەرەدا تيا بچم و نەگەرئيمەو.

ووتم: ئاخىر بزائە تۆ ژيانت لەبرى چى دەخەيتە خەتەرەو، چونكە ئەوروياپ ئەو نىيە كە ليرەو تىي دەروانىت. فرىاي تەواكردنى قسەكانمان نەكەوتين و شۆفیرەكە ھاتە لامان، ووتى با برۆين، تا پىكەو چووینە نىو ئۆتۆمبیلەكەو، ئەو ووتى: دەزانم قسەكانى تۆ ھەمووى راستن، بەلام ژيانىش ليرە مەحالە. منيش ووتم: زۆر راستە. لە رىگا ھەموو ئەو چىرۆكانەي سەفەر كە بىستبوومن ھاتنەو ھەو، ئەو چىرۆكانەي كە كوردى كۆچەرى بۆ گەيشتنە ئەوروياپ بەسەرى

هاتوون و دین، بهداخهوه له ههزاردا یهکی ئەو چیرۆکانه نانوسرینەوه،
وهک ههموو خیرا تیپه‌ربوونی به‌سه‌رهاته‌کانی تری کۆمه‌لگه‌ی کوردی،
پیشکەش به‌بیده‌نگی یا‌هه‌کایه‌تیکی سه‌ر زاره‌کی ده‌کریت و ته‌مه‌نی
له‌گه‌ڵ ته‌مه‌نی ئەو که‌سه‌دا ده‌بیت که‌ خاوه‌نی ئەو یادوه‌ریانه‌یه، ئیدی
ته‌نها سینه‌ ده‌بیته‌ ده‌فته‌ری راسته‌قینه‌ی ئەو چیرۆکانه. دیاره‌ تا
ئێستاش هه‌یچ کتیب‌فرۆشی و کتیب‌خانه‌یه‌ک نه‌یکردوه‌ به‌ عاده‌ت
سینه‌ی تیا‌دا بفرۆشری و بخوینریته‌وه، وه‌ تا ئێستاش دا‌هینان‌تیکی
ته‌کنه‌لوژیای وا نه‌هاتۆته‌ ئاراوه‌ که‌ ئینسان له‌ بری کتیب‌ بۆ ماوه‌یه‌ک
خۆی به‌ خوینهریک بفرۆشیت، که‌ ئەو خوینهره‌ له‌ توانایدا هه‌بیت به
هۆی ئامێریکه‌وه‌ سینه‌و خه‌ونه‌کانی که‌سی به‌ کتیب‌ بوو بخوینیته‌وه‌.

هه‌ستمده‌کرد ئەو گه‌رمایه‌ی به‌ درێژایی ئەم چه‌ند رۆژه‌ چووبوه‌
جه‌سته‌مه‌وه، به‌ده‌م ئەم کزه‌ فینک و بۆنداره‌ی ئەم شه‌وه‌ پر له‌
ئەستیره‌یه‌وه، وه‌ک هه‌لاله‌ی ده‌م گۆل با ده‌یانبات بۆ ئەو شوینه‌ نه‌ینی و
نادیارانه‌ی که‌ ئیمه‌ی ئینسان جارێ په‌یمان به‌ هه‌موو نه‌ینیه‌کانی
نه‌بردوه، ئەو هه‌سته‌ی من هه‌ستیکی پر له‌ شیعری وا بوو که‌ ده‌بوا‌یه
بمنووسیا‌یه؛ به‌لام نه‌منووسی بۆ ئەوه‌ی ئەو هه‌موو بۆنه‌ تا قولاییه‌کانی
یادوه‌ریی رۆچن و هه‌سته‌کانم لیوانلیو لیانبرژی، جگه‌ره‌شم
نه‌ده‌کیشا، تا بۆنیان شلووی نه‌بن. وه‌ک به‌وه‌ی به‌دوای یادوه‌ریه‌کانی
ته‌مه‌نی مندالی و هه‌رزه‌کارییه‌کی پر له‌ عه‌شقی شه‌رمانه‌و
رۆمانسیانه‌دا بگه‌ریم، کۆلانه‌و کۆلان به‌ناو رۆوناکی و ریگای تریفه‌
پیژی ئەو ئاسمانه‌دا ده‌رۆیشتم، تا گه‌یشتمه‌ ئەو شوینه‌ی که‌ مالی
مندالی لی بوو، له‌ویدا هه‌ردوو له‌ پی ده‌ستم گرته‌وه‌و ده‌ستم کرد به‌
گۆرانی ووتن بۆ ئەستیره‌کان، تا یه‌کیکیان له‌ ئاسمانه‌وه‌ بفریت و له‌
له‌پی ده‌ستدا بنیشیته‌وه، دواتر له‌گه‌ڵ خۆمی به‌رمه‌وه‌ بۆ مالی و له‌

جیاتی لایتی دەستی هەندێ له منداڵەکانی هاوڕێم، منیش بیگرمه چاوی پشیلەکان و گرەوی بردنەوه لهسەر رەنگی چاوه‌کانیان بکه‌ین. زەردەیه‌ک لهسەر لیۆم دەکشاو ئەو کزەبایه هینده به سه‌غاوه‌ت و دەستسوکیه‌وه پەلی دەگرتم تا بردمی بۆ به‌ر قاپی هەرزەکاری، لهسەر پشت لهسەربان لهسەر جیگاکه‌م راده‌کشام و چاوه‌کانم پر ده‌کرد له تیشی رووناکی ئەستیره‌کان، تا ئەو رینگا تاریک و ترسناکانه‌م له‌به‌رپیدا بۆ رووناک کاته‌وه که چۆن ئەو نامانه، یا ئەو یه‌ک دوو رسته ئاماده‌و شه‌رمانه له‌به‌رده‌م ئەو کچه‌دا بلێم که خۆشم ده‌وێت، به‌یانی ده‌رۆشیت و شه‌ویکی تر ده‌هاته‌وه، شه‌ویکی تر ده‌هات و به‌یانی‌ه‌کی تریش له‌کیس ده‌چوو، من نه‌ نامه و نه‌ قسه و نه‌هیچ شتم نه‌ده‌گه‌یاندە جی. ئیدی کچه‌کان ده‌گۆران و نامه‌کانیش هه‌روه‌ک خۆیان ده‌مانه‌وه، تهن‌ها گۆرانیک که به‌سه‌ریاندا ده‌هات لاه‌ردنی ناوی یاری پێشوو بوو به‌ یاری نوێ. کچیک که داتاشرابوو له‌ خه‌یال و فه‌نتازیاکانی خۆم، نه‌ک خودی راسته‌قینه‌ی یار خۆی، ئەمه‌ش بۆ سه‌رتاپای ژیا‌نی من تا ئەو سالانه‌ی به‌رووش جیی گرفت و نا‌ارامی ده‌رونی بوون بۆم، به‌لام دواتر تیگه‌یشتم که سو‌رانه‌وه له‌ بازنه‌ی ئەم هه‌له‌یه‌دا، هه‌مووی ده‌ستکردی خۆم نییه، به‌لکه هه‌له‌ی ئەو کۆمه‌لگه‌یه‌یه، که سنووریک له‌ حه‌رام و ترسی دروستکردوو له‌به‌رده‌م کچ و کوری ئەو ولاته‌دا، ئەو سنووره‌ش بۆته هۆی ئەوه‌ی کوران و کچان وینه‌ی یه‌کتري له‌ زه‌ینی خۆیاندا بۆ یه‌کتري بتاشن، نه‌ک وینه‌ی راسته‌قینه‌ی یه‌کتري له‌ ریتی نزیکبوونه‌وه له‌ یه‌کتريه‌وه بدوین. ئیمه‌ی کوران زۆرینه‌مان کچانمان به‌و وینانه‌وه ده‌ویست که نه‌خشی ده‌ستی خۆمان بوو، نه‌ک وینه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیان. ئەم دوو جیهانه، ئەم دوو ئاگره هه‌میشه ده‌بووه هۆی سووتانی پوانی خۆشه‌ویستی ئەوی تریان و ئەمه‌ش کاریگه‌ری له‌سه‌ر که‌سایه‌تی

ھەردوولا دروستدە کرد. ئەمەى كە دەيليم باسى زەمەنئىكى بەسەرچوو نىيە، ھەلبەتە ئىستاشى لەسەربىت، كورپو كچى ولاتى من ھەروا دەژين و ئىدى رىكەوت و چەرمەسەرى ژيان و گرفتە بەيەكداچووھەكان مەگەر كەمىكىك بەيەكتريان بناستىت. من بۆ خۆم ھىچ كچىكەم بە وینەى راستەقىنەى خۆى خۆشەويستوو، جگە لەو وینەىەى كە خۆم نەخشم كردبوو، بۆيە ئافرەتان بە گشتى بۆ زۆرىنەى كوران دنيايەكى نەدۆزراوہ بوون، ھەلبەتە بۆ كچانىش ھەروەسا.

كزەى با دەبىردمەوہ بۆ مالىك كە مالى حەرام و ھەستكردن بە گوناھ بوو، ئەو مالىەى كە لە بىئومىددا روناكى ناو كوئانى ئەستىرەكان و تۆزى وردى رژاوى تريفە دەبوونە سىماو جەستەى پروتوقوتى كچ و ئافرەتان، ئەوانەى لە فلمەكانى تەلەفزيون و فلمە توركى و بيانىەكانى سىنەما، وینەى سەر گوڤارەكانى جلو بەرگ دوورين و ئەو گوڤارانەى كە تايبەتبوون بە سىكس، دەمبىنين. ئەو ئافرەتانەى لە فەنتازياكانى دەستپەركردندا، خۆشەويستىن و جوانترين بوون؛ بەلام ھەر چەند چركەيەك دواى ئاھى گەيشتن بە تىربوون، ئىتر ئەو وینەو ئافرەتانە دەبوونە دزىوترين و ناشىرىنتىن بوونەوہر كە گوناھىكيان بە من دەكرد كە نەدەبوو بمكردايە. ھەستكردن بە گوناھى دواى دەستپەركردن، ھىندەى تر شەرمەن و بىدەنگتەرى دەكردم و دەبىردمەوہ ناو خۆم، تەنھا خۆم و بەس، كە لەويوہ لەگەل ھەموو كەس دەدوام و قسەكانىشم ھەمووى لۆژىكى و ئازايانە بوون، بەلام تەنھا ئەوہ ھەر خۆم بووم و لەگەل خۆم دەدوام و يەك كەس گوپى لەو قسانە نەبوو.

سەرەتاترىن ئەزمونى خۆشەويستىم، كە ئىستاش جىبرىنى خۆى ھەرماوہ، بەو شىوہيە گوزەشت. ھەموو ئەو جۆرە خۆشەويستيانەش

پیکهوت دهبهینانه ئاراهه، ئیدی یا به گیربوونی نیگایهک، بینینی سهه
پینگای قوتابخانه و لادانی په رچه میک، زه دهیه کی شهرمن و چاوه نوی
کردن دهستی پیده کرد.

منیش وهک زۆرینهی کوره شهرمنهکانی سهه ده می خۆم، به لکه
شهرمنتر له وانیش، گرفتاری عه شقیک بووم که له فهنتازیاکانی
خۆمداو لیکدانه وه پۆمانسیکه کاندا تا دههات گه وره ده بوو، تا رادهی
عه شقیکی ئه فلاتوونی، یا راستره بلیم چون عه شقیکی شهرمنی
«خۆره لاتیانه»، ئیدی عه شق داگیری کردم. عاشقانه گویم له گۆرانی
دهگرت، وهک هه موو عاشقانی دی دهستم کرد به خویندنه وهی
کتیبهکانی «نوال السعداوی»، گوگرتن له گۆرانیهکانی «ام کلثوم و
دارویش»، خویندنه وهی شیعه کوردیهکان به دهنگی «شوکره لای بابان
و پهروینی موشیر وهزیری»، گوگرتن له چیرۆکهکانی ئیوارانی رادیوی
کرماشان. ئه وه سهه ده مه عه شق وای لیکردم هه موو دیوانه کلاسیکه
کوردیهکانم خویندنه وه و زۆرینهی شیعه رهکانم له بهر کرد، تا عه شق
«تالانی کردم». به ته نهها و شهرمن ده چوومه ته ریکترین و تاریکترین
کونجی مهیخانهکانی شار و به ده م نه غمه ی گۆرانییه که وه، به دیار
بیرهیه که وه داد نهیستم و ده گریام و جگه ره م ده کیشا. چه ند سالتیک بوو
پیشتر به دزییه وه شیعه رم ده نووسی بیئه وهی که س بیانینی، ئیدی ئه وه
عه شقه ش وای لیکردم هینده ی تر شهرمنتر و نهینی تر بنووسم؛ به ده م
نووسینه وه ده گریام و خۆم ده دایه ده ست خه یالاتی پۆمانسیانه،
شه وان به ده م گریان وه خه به رم ده بۆوه، خه ونم ده بینی «یار» له لامه وه
شیعه ری بۆ ده خوینمه وه. رهنگه من ئه وه سهه ده مه پۆمانسیتترین کوری
ناو هاو پیکانی خۆم بووم.

ئه وه کچه ی که خۆشم ده ویست ناوی «ئه میره» بوو، پۆژانه که

دههات بۆ قوتابخانه له دوورهوه سهيرىكى يه كترمان ده كرد،
 نيوهروانىش تا بهردهركى مالىان دواى ده كه وتم، بهبى ئه وهى تهنها
 وشه يهكى له گه لدا بگورمه وه. ئه م عه شقه مانگ و سالى له گه ل خویدا
 پىچايه وه و چند سالىكى خاياند بيئه وهى چند وشه يهك له لاي منى
 كوره وه كه ده بوو ده ستپيشكه ربم بگورمه وه، هاوريكانم هيزيان ده دايه
 بهرم تا بچم بۆ لاي و قسه ي له گه لدا بكم. تهنها جاريك له سيله ي
 كو لانيكدا توانيم قسه بكم كه ئه وپيش نيوه ي قسه كانم ئه و هاوريپيه ي كه
 له گه لدا هاتبوو بۆى كردم، يه كى له نامه شه رمنه كانى خو شمم پىبوو.
 به لام وه لامى ئه و ئه وه بوو كه له گه ل كورپىكى تر دايه. ئه و وه لامه بۆ من
 ئيدى رووخانى هه موو خه ونه رو مانسيه كانم بوو، رووخانى ئاسمان بوو
 وهك شووشه يهك به سه رمدا و ئه رديش وهك تيه له لچه قينى ئه و
 شووشانه بوو به قاچمدا. ئه و شكسته هينده كاريگه ر بوو نه خو شى
 خستم، هه ستم ده كرد ده روونم نه خو ش كه وتوو، بۆيه ده ستم كرد به
 خو يندنه وهى ده يه ها كتيبى ده روونى، فرويدم ناسى و خو شمويست.
 شه وو روژتيك هه وت تا هه شت سه عات ده مخوينده وه تا بوومه كورپىكى
 كتيبى و واقيعم ته لاقدا. هه فته ي رو مانىكم ده خو ينده وه و روژانه
 ده منووسى، بوومه خاوه نى ده يه ها كاسيتى مؤسيقاى دانسقه و
 سه ده ها كتيبى جو را و جو ر. خو شبه ختر له هاوريكانم بوومه خاوه نى
 ژوو رتيك له مالى خو ماندا و ئيدى شه وانه ژوو ره كه م جى پشيله
 سه رگه ردان و برسپه كان بوو، ته پله كى سه ر ميژه كه م هه ميشه ده يه ها
 فلته ره جگه ره ي له سه ربوو. كه ده منووسى توو ره ده بووم و دل م خيرا
 ليدده دا و سنگم هه نه ده فى ده كرد. ئه و ده مه له سه فه رتيكى شارى
 «به غداد» دا سه رجه م هه موو نووسينه كانى «دستويفسكى» م كرى و
 خو يندنه وه. «دستويفسكى» م به راده يهك خو شده ويست كه هه ستم

دهکرد وام لیدهکات له ناوهوهی خوځمدا توورهترېم بهلام روخسارم
 هیمنتر بنوینئ. چیرۆکهکانی «تهنهایی» ی «شیرزاد حهسهن»م
 ههمووی لهبهربوو، دواتر گولی رهشیشم هیندهی ئهوعهشقه ناکامه
 خوځوویست. بۆ قهرهبووی ئهوعهشقه و ههستانههم به ههمان شیوازی
 پيشووم چهند کچیکي تریشم خوځش وویست، بهلام که تووشی
 نائومییدی دهبووم لییان، عهشقی «ئهمیره» دووباره له دلمدا
 سهوزدهبووه، وهک ئهودیره نووسینهی پۆشکین که دهلیت لهگهلههمو
 شکستیکم له عشقی نویدا عهشقی یهکهمم بیرهکهووتهوه. بۆیه
 زۆرینهی شهوانی هاوین، درهنگ وهختانیک که ئهودم گهپران بهو
 کۆلاناها جیی مهترسی بوو، من دهچوممه کۆلانهکهی ئهوان و ههستم
 دهکرد ئیستا ئهولسهربانهو سهیری رووی ئهومانگه گورهیه دهکات
 که تریفه دهپژینیتته سهر سهربانهکانی شار، ئهوعهشقه لهبیر
 نهدهچۆوه. وهک خووی ههمو ئیوارانیکیش بهبهردهرکی مالی ئهواندا
 تیدهپهپیم، هاوینان بۆنم به ئاورشیننی بهر دهرگای مالهکهپانهوه دهکرد،
 بیرم لهو دلۆپه ئاوانهی سهردستوپهنجهی ئهودهکردهوه، که تیکهلی
 خوولهکه بووهو بۆن و بهرامهی کاسی دهکردم، پایزانیش له ژیر باراندا
 له دوورهوه دواي دهکهوتم و بیرم ههراي ئهودلۆپه بارانانه بوو که
 دهیدا لهقژ و جهستهی ئهو، دواي تیپهپهروونی له جی ئاستی ئهودا لهو
 بهر بارانه دههستام و سهیری ئهوجۆگهله باراناوهم دهکرد و
 دهموویست ئهودلۆپه بارانانه بناسمهوه که داویانه له جهستهی ئهو؛
 زستانانیش لهبهردهرکهی مالیاندا چاوم بۆ جی پیلایوی ئهودهگپراو دلم
 پر دهبوو له کهسهه.

شهوانه خهونم پیوهدهبینی و ئهوقسانهی رۆژ که نهمدهتوانی له
 ئاستیدا بیکهه له خهونمدا پیمدهووت، شهوان بهدهم خهوهوه شیعرم

دەنوووسی و زۆرجاریش رادەچڵەکیم و ئەو شیعرانەم دەنوووسییه‌وه. بە
هۆی کورپیکی خزمیه‌وه وینەیه‌کیشیم دەستکەوتبوو، وینە‌که‌یم له
ژووره‌که‌مدا هه‌لواسیبوو، ئەو وینەیه‌ هه‌میشه‌ له‌به‌رچاومداوو، ده‌یه‌ها
کۆپی ئەو وینەیه‌م کردبوو، وینە‌کانم خستبووه‌ نێوان لاپه‌ره‌ی ئەو
کتێبانە‌ی که‌ خۆشمده‌ویستن، چونکه‌ هه‌ستم ده‌کرد هاوری نزیکه‌‌کانم
کتێبه‌‌کانم، هاوری نزیکه‌‌کانم ئەو نووسه‌ره‌ مردووانه‌ بوون که
ئاماده‌‌ییان له‌ هاوری زیندوووه‌‌کانم زیاتربوو. به‌‌لام په‌‌رۆشی بینینی
خه‌‌ونیک بووم ده‌‌موویست هه‌‌ریته‌‌ دی، تا بتوانم رووبه‌‌رووی خۆم
بیمه‌‌وه‌‌ وه‌‌لامی ئەو پرسیارانه‌‌ بده‌‌مه‌‌وه‌‌ که‌‌ هه‌‌میشه‌‌ له‌‌به‌‌رده‌‌م ئاستی
پۆشن‌بیریمدا تووشی ئالۆزیان ده‌‌کردم. ئەوه‌‌بوو دوا‌ی ته‌‌واوکردنی
شه‌‌شی ئاماده‌‌یی و وه‌‌رگیرانم له‌‌ په‌‌یمانگای که‌‌رکوک، چووم بۆ به‌‌غداد
بۆ لای ئەمیره‌‌، که‌‌ ئەویش قوتابی زانکۆ بوو له‌‌ به‌‌غداد. له‌‌وێ به‌‌ هۆی
کورپیکی مام و چەند هاورییه‌‌که‌‌مه‌‌وه‌‌ رێکه‌‌وتی بینینیکیان له‌‌ کافتریای
زانکۆ بۆ دروستکردم. ئەوجاره‌‌ که‌‌متر له‌‌ جارانی پێشووتر
شه‌‌رمنتربووم، به‌‌ده‌‌م خواردنه‌‌وه‌‌ی دوو پیاڵه‌‌ چاوه‌‌ دانیشتم، بێ ئەوه‌‌ی
من به‌‌و شیوه‌‌یه‌‌ باس له‌‌ عه‌‌شقی به‌‌سه‌‌رچووی خۆم بکه‌‌م، هه‌‌ندێ باسی
شیعر و ئەده‌‌بمان کرد، که‌‌مه‌‌کیکیش روولادان له‌‌سه‌‌ر ئەو عه‌‌شقه‌‌
به‌‌سه‌‌رچوو، ئیدی ئەوه‌‌ یه‌‌که‌‌مین و دووا‌هه‌‌مین دانیشتمان بوو.

دواتر توانیم رووبه‌‌روو له‌‌گه‌‌ڵ خۆم بدویم و وه‌‌لامی پرسیارای ئەو
عه‌‌شقه‌‌ ناکامه‌‌ی خۆم بده‌‌مه‌‌وه‌‌. له‌‌وێدا تیگه‌‌یشتم که‌‌ من ئەوم وه‌‌کو
خودی خۆی خۆش نه‌‌ویستوو، به‌‌لکه‌‌ وینەیه‌‌کی دروستکراوی ئەوم
خۆشویستوو که‌‌ داتا‌شراوی فه‌‌نتازیاکانی خۆمه‌‌، جگه‌‌ له‌‌وه‌‌ی که‌‌ من
توانای رووبه‌‌رووبوونه‌‌وه‌‌م نه‌‌بووه‌‌ له‌‌گه‌‌ڵ خۆمدا تا بزاتم چیم له‌‌و ده‌‌ویت.
چونکه‌‌ ئەو له‌‌ سه‌‌رده‌‌مانه‌‌دا له‌‌ جێی هه‌‌موو ئەو نوقسانیانه‌‌ دانرابوو که‌‌

من وهك لاويك پيويستم پييان بوو، ياخود ئه و به جورتيك له جورهكان هويهك بوو بۇ راكردن و ترسي قول بيركردنه وه. هه موومان له و كۆمه لگه يه دا دنيايهك نوقسانيمان هه يه هه ر له سۆز و جنس و باوه ربه خونهبوونه وه بگره تا دهيه هاشتي تر كه هه ريه كه مان به راده ي ئاستي كه سايه تي و بيركردنه وه ي خوي پيويستي پيه تي. ئيستاش سه رباري تواناي وه لامدانه وه م بۇ هه موو ئه و پرسيارانه سه باره ت به و عه شقه، هيشتا سۆزيك وهك تروسكه له دلما هه ر ده سووتيت، چونكه ئه و بووه هوي ئه وه ي كه من دنيايه كي نوي بدؤزمه وه كه ئه ويش دنياي ئه دهب و فيكره.

شؤفيري ئوتؤمبيله كه وهك من چۆته خه يالاته وه و شه ويش تا بيت تاريكتر ده بيت، جار جاره گلۆپ و چراي ديكانى بنار قه دپال و ده شته كان ده گرين. هه ست ده كه م يادوه ريم به م سه ره تاي گه رانه وه يه گه شاوه ته وه و چيژيكي سه ير له به ياد هينا نه وه ي يادوه ريه كاندا ده بينم. ئه و پياوه كرمانجه ي كه له دوا وه ي ئوتؤمبيله كه وه سوار بووبو، جگه ريه كي دامى، منيش ليم وهرگرت و دامگرساند، تامي جگه ركه زؤر توون و وشك بوو، كاتيك دووكه لي جگه ركه له ناو تاريكيه كه دا وونده بوو، وهك بريسه كه يه ك تامي ئه و جه گه ريه بؤنى دووكه ل و تووننى ئه و جگه رانه يان بيرخستمه وه كه له هه رزه كاريدا له ناو تاريكي سينه ماكاندا وونده بوون و بؤنيكي كه سكونيان بلاوده كرده وه.

ئه و سه رده مانه له گه ل ئه و چهند هاورييه مدا كه وهك من شه رمن بوون، چهند رۆژتيك پيش چوونه سينه ما ده چووين له جامخانه ي سينه ماكاندا سه يري وينه ي ئه و فلمه «ئيرؤتيك» يانه مان ده كرد كه هه لده واسران، له روومان نه ده هات يه كسه ر خؤمان بكه ين به سينه ماكاندا، ده هاتينه ده ره وه و خؤمان وا پيشان ده دا تنه ا سه يري

وینەکان دەکەین، بەلام دواى چەند پوژتیک بە پەلە و بى سەیرکردنى
 وینەکان خوۆمان دەکرد بە هوۆلى سینهماکەدا. دواى چەند جار چوونە
 سەیرکردنى ئەو جوۆرە فلمانە، فێربووین کە دەسپرى کلینکس لەگەڵ
 خوۆمان بەرین، تا دواى هاتنە دەرەو هیندە بوۆنى شەهوتمان لێنەیت
 و پەرى دەفتەرو کتیبەکانیشمان هیندە کەمنەبیتەو. سەرەتا
 هەموومان شەرمەن و لارەمل لە کورسیەکاندا خوۆمان نوۆم دەکرد،
 دەستى راستمان دەخستە شەروالەکانمانەو و جارچارەش بوۆ
 قەرزکردنى تفيک دەرمان دەهینایەو. کەمجار دەمانهیتشت بەیەکتەرى
 بزانی کە دەسپەردەکەین، مەگەر ئەو کاتانەنەبیت کە ئیدى دەچووینە
 لووتکەى لەزەت و شىوہى دانیشتمان تیکدەچوو، دەستیشمان
 ئاشکراترو قایمتر شەروالەکانمانى رادەتەکاند. بەلام هەر دواى ئەو
 تیربوونە هەرچ کامان بووینایە خەم و پەشیمانى دايدەگرتین و
 بەبیدەنگى جیگەکەمان جیدەهیتشت و دەچووینە چەند ریزیکى دواتر،
 مەگەر بە دەگمەن هەوہسى دەستپەرکردنیکى تر بیگيراینایەتەو
 هەمان شوین، دەنا بیدەنگ و کز دادەنیشتین و هەستکردن بە گوناھ
 دايدەپۆشین. دواى تەواوبوونى فلمەکە هەموومان شەرممان لەیەکتەرى
 دەکرد و زاتى سەیرکردنى چاوى یەکتەریمان نەدەکرد، تانیوہى ریش
 بیدەنگ دەگەراينەو و کەس قسەى نەدەکرد. من بوۆ خوۆم تا ئیستا هیچ
 کام لەم چیرۆکانەى سینهمام لە بەرہەمیکى ئەدەبى و ھونەرى کوردیدا
 نەبینوہ، کە لە راستیشدا بەشیکى گەورە لە قوۆناغى زۆرینەى گەنجى
 کوۆمەلگەى کوردیى پیکدینیت، ئەمەش نیشانەى نەبوونى زات و
 شەرمکردنە لە کلتوووریک کە تانیستاش ناھیلایت باس لە غەریزە
 ئینسانىەکانى خوۆت بکەیت. ئەم بەسەرھاتە ئەو فلمە ئیتالیە نازدار و
 سەرکەوتوہم بەبیردینیتەو کە ناوى «سینهما پەرادیسو»یە و لە

دەرھیتانی « تۆرنه تۆرى » كاتىك كه سەيرى ئەم فلمە دەكەيت ھەست دەكەيت گىپرانەوھى بەسەرھاتى يەككە لە سىنەماكانى كوردستان، فەرامۆشكردن و بەعەيبوەرگرتنى ئەم قۆناغەى زۆرىنەى گەنجى كوردستان، واتا فریدانى قۆناغىكى گرنگ لەگەشەسەندن و دروستبوونى كەسايەتى گەنجى كورد، ھەر وھا خۆدزىنەوھ لە ھینانەدى بارىكى باشتر لە رووى كۆمەلایەتییەوھ. ئەم فلمە بە گشتى باس لە سىنەماى دىيەكى ئىتالى دەكات، كه لەرپى ئەو سىنەمايەوھ، ئىمە ئاشناى زۆر لە گۆرانكارىه كلتورى و كۆمەلایەتیهكانى كۆمەلگەى ئىتالى دەبين.

كزەى باى فېنك و پر لە بۆنى پوش و پەلاش و قەرسيل و مەرەزەى سەر رىگا دەستبەردارم نەدەبوون، دەيان بردم و دەيانبردمەوھ بۆ قولايىهكانى يادوهرى، بۆ ئەو سەفەرەى يەكەم جار لەگەل دوو ھاورىيمدا، كه ھەموومان لە دواھەمىن پۆلەكانى ئامادەيى بووين، بە نيەتى سىكس كردن چووین بۆ بەغداد. من بۆ ئەو سەفەرە ناچاربووم ھەندى لە كتيبەكانم بفرۆشم، تا لەگەل ئەو پارەيەى تردا كه لەلايەن مالاھوھ پىمدرا بوو بەشمبكات. كه دواتر تەنانەت لەو قۆناغەشدا ھەستم بە گوناھى فرۆشتنى كتيبەكانم دەكرد بۆ ئەوھى بتوانم بۆ يەكەم جار سىكس بكەم، چونكە يەككە لەو كتيبانەم رۆمانى «براينى كارامازۆف»ى دستويفسكى بوو، يەككە بوو لەو كتيبە خۆشەويستانەم، كه دواتر خەمى ھەستكردن بە گوناھى فرۆشتنى ئەو كتيبەو گوناھى يەكەم خەوتنم لەگەل سۆزانييەكدا دواى چەند سالىك بووھى ئەوھى قەسىدەى «گەشتى ھەشتەمى سەندباد» بنووسم و جارىكيش خەون بە «دستويفسكى» يەوھ ببينم. بۆ منى گەنج و ھاورىكانم، سەفەرى بەغداد واتا جۆرىك لە ئازادى و تواناى گەپران

به دواى هه وهسى سىكس و ئافره تدا، به چه شنىك پىمانو بوو هاتن بۆ به غداد و اتا مسۆگه رى سىكس. نه ناسىنى ئافره ت له روى سىكسه وه بۆ من تا ئه و سه رده مه كه ته مه نم بىست و دوو سال بوو نوقسانىيه كى گه وره بوو، كه ده بوو هه رچۆنىك بىت تا قىبكه مه وه.

ئه وه بوو من و هه رسى هاوړى كه م وهك هه موو كوردى كى تر چووینه ئۆتلىك له شه قامى كۆمارى نزيك به چاىخانه ى «كه ندى». له راستيدا نه مانده زانى گه ره كى «عه لاوى حله» ئه و گه ره كه ى كه به گه ره كى سوژانىه كان به ناوبانگه كه وتۆته كوڤى به غداد ه وه، هه لبه ته پيش هاتنمان له چه ند كه سىكى خاوه ن ئه زمونمان پرسىبوو كه چۆن بگه ینه ئه و گه ره كه. هىچ كامان له روومان نه ده هات تاكسىيه ك بگرين و پى بلىين بمانبه بۆ «عه لاوى حله»، ناچار به پى نزيكه ى سه عات و نيوىك رۆيشتىن، تا گه ىشتىنه گه ره كى كه دوودل بووین له وه ى كه ئىره ئه و ىيه يان نا، هىلاكى هىنده زۆرى بۆ هىنا بووین كه ئىدى تواناى رۆيشتنمان نه ما بوو، بۆيه ده بوو يه كى كه له ئىمه جورئەتى گرتنى ته كسىيه كى هه بىت بۆ ئه و ى تا هىنده نه گه رپىن و شه كه تتر نه بىن. من بوومه ئه و كه سه و به دوودلىيه وه تاكسىيه كم راگرت و پىموت ده مانه وىت بچىن بۆ گه ره كى «عه لاوى حله»، شوڤىره كه نه يه ىشت من رسته كه م ته واوبكه م به تووره ييه وه پى به به نىندا نا و رۆىشت. كه ئه م به سه ره هاتم بۆ هاوړى كانم گىرايه وه باورىان پىنه كردم. يه كى كى ترمان ته كسىيه كى راگرت و وهك جارى پىشووى ته كسىيه كه نه وه ستاو رۆىشت، به لام هاوړى كه م جىاواز له من، به دم پىكه نىنه وه گه رايه وه وه به خو شىيه وه ووتى ئىره «عه لاوى حله» يه. ئىدى هه موومان گه شايينه وه به زه وقه وه خو مان كرد به يه كه م كۆلانى به رده مماندا. هه ر له يه كه م كۆلانا من پىشو هخت به سه رسورمانه وه دىقه تى ئه و رىزه سه ر بازه م دا كه

له بهردهم دهرگایه کدا وهستابوون، ههر بهرامبهر ئهوانیش پیریژنیک که
 تویه له بنیشتیکی گهره ی له دهمدا بوو، به شیوهیه که سهیری دهکردین
 وهک بهوهی بلایت: من مشتتری خۆم دهناسمهوه وهرنه لای من. بهلام
 ههموومان بهشهرمهوه بهبهردهمیدا تیپه ریبووین، دیاربوو هاوړیکانم
 هینده توانای خویندنهوهی ئه و بینینه کوتوپرانه یان نه بوو وهک من،
 بویه پیش من ملیان بهرهو کولانیک تر نا. ههرزوو من وهستانمن و
 پیمووتن: بۆ کوئی ئهچن ئهوهتا، ئهوه ماله سۆزانیه کهیه که ئیمه
 بهدویدا دهگه رین! ههموویان وهک ئهوهی مژدهیه کی خوشم دابنی
 وتیان: کوا، ئه ی بۆ ئیمه نه مانبینی؟! دهستم بهرهو پیریژنه که راکیشاو
 ووتم: ئهوهتا، دیاره ئیوه کویرن؟! «ب» هاوړیم، که له ههموومان
 بههیزتر و نا عهره بی زانتربوو، چوو چند رستهیه کی له گه ل
 پیریژنه که ی بهر دهرگا که دا گۆرییه وه. به بۆله وه بهره ولای ئیمه گه رایه وه
 ووتی: گرانه دهلی به ده دینار، ئینجا به که میک فشه وه ووتی: وهرن با
 بچین له گه ل ئه و سه ربازانه دا له و ریزه ی ئه و بهر بووه ستین رهنگه
 ههرزانتربیت. ههرزوو «ب» خوی گه یانده دوا ههمین که سی ریزه که، بۆ
 نرخه که له سه ربازه که ی پیش خوی پرسی. من و هاوړیکه ی ترم له
 پیریژنه که نزیک ده بووینه وه سهیری ئه و قاپه نایلونه ی دهستیمان
 دهکرد که پاره کانی تیادا دانابوو، بهدم ملچه ی بنیشت جووینه وه پی
 ووتین: یه کی ده دینار بدن و بچنه سه ره وه. ئیمه له پاره دانابووین
 «ب» ی هاوړیشمان به په له گه رایه وه لامان و ووتی له ویش ههر
 به وندیه. ههرسیکمان به دلخوری و شهرم و ترسه وه به سه ر
 قادرمه کانداسه رکه وتین، گه یشتینه بهردهمی دوو ژوور که پیش ئیمه
 دوو سه رباز چاوه رپی چوونه ژووره وه یان دهکرد. دیواره کان چلکن و
 سالونه ته سک و تاریکه که بونی شی لیده هات. دهرگای ههردوو

ژووره کەش دوو پەردەى بەسەردا دادرابۆوه، ئیـمە گویمان لە
هەناسەدانىكى خیراو پچر پچر بوو، ھاوړیکانم رەنگیان پەریبوو،
دەستیان دەلەرزى، دیاربوو منیش هەروەك ئەوان بووم و قودرەتى
بینینی خۆم لەچاوى ئەواندا نەبوو، تا بزائى کاممان لەووترمان رەنگ
پەریوتر و لەرزۆکتر و پەشۆکاوترە.

دواى چەند دەقیقەىەك هەردوو ئافرەتە سۆزانیەكە پیکەوت پیکەوه
پەردەکانیان لاداواتنە دەرى، هەر دواى ئەوانیش دوو سەرباز بەدەم
پیکخستنه وهى پانتۆل و بەستنه وهى قایشه کانیا نه وه هاتنه دەرى و بى
ورته رۆیشتن. ئەو دوو سەربازەى تر كە لە پێشمانه وه بوون و
ئامادەباشبوون بۆ چوونه ژووره وه، چەند رستەىەكیان لەگەڵ
سۆزانیەكاندا گۆریوه. دوو ئافرەتەكە یەكێکیان دانەكانى پێشە وهى
رەشبوو بوونه وهو نیشانه یەكەى خورما لەسەر پرومەتى چەپی بوو،
سیمایەكى هێمن و حوزنبارى هەبوو، ئیسقانه كانى هەردوو
شەویلاگەى نووسابوون بە پێستى دەمووچاویە وه، جگەرەىەكى تازە
داگیرساوى بەلالیوه وشكەكەىە وه نابوو، ماكسیه كى كورتى پواو و
بیرەنگیشى لەبەردابوو. ئەوى تریشیان كە نزیکتربوو لە منە وه،
بەشێكى پەردەى ژووره كە لە سەرشانى وهستا بوو، بنیشتى دەجووپی
و پێدەچوو ئەمیان لەووتریان گەنجتر بیت، پرومەتى ئال و كەمیک
خرپن بوو، سیمای بێبەرى بوو لە هەموو مانایەك، تەنها ئەوه نەبیت
بلیت من سۆزانییەكم و بەس. سۆزانیە دان رەشبۆوه كە هیمای بۆ ئەو
سەربازەى بەردەم سۆزانیەكى ھاوړیتی كرد و ووتى: ئەویان دیاره
لاوازترە، من توانام نەماوه با ئەم كەلەگەتە بێتە لای تۆ، هیمای بۆ
سەربازەكەى بەردەمى خۆى كرد و هەرچواریان دوو بە دوو چوونه
ژووره كانیا نه وه. ئیـمەش هەرسێكمان سەیری یەكتریمان دەكرد و

تیکه لیک له بزوه شهرم و ترس سیمامانی داگرتبوو، که من هیچ کاتیک
 پیشتتر ئەو بزهیهم له سهر لیوی هاورپیکانم نه بینیبوو. بویه هه موومان
 خۆمان بۆ رووداو ویک ئاماده ده کرد که نه مانده زانی ده گاته کوئ و
 چیمان به سهر دئ. وهک جاری پیشوو ههردوو سۆزانیه که به چهند
 چرکه یهک پیش و پاش هاتنه ده رئ و دوو سههه بازه کهش به پیکه نینه وه
 رۆیشتن، که به سهر قادرمه کاندا بازیان ده داو ده چوونه خوارئ دهنگی
 تهپه ی پۆستاله کانیاان دهنگی ده دایه وه. من و «ب» ی هاورپیم
 هه لبرژێردراین و «د» ی هاورپیمان که وته نۆبه ی دوا ی ئیمه. هه لبه ته «ب»
 بهر سۆزانیه ده موچا و خرپن و سپیکه لانه که که وتوو، منیش بهر
 سۆزانیه دان ره شبووه که که وتم. سهههتا راده ی په شوکاویم ریتی نه دام
 سههه ریکی ژووره که کهم، هه ستمده کرد له شوینیکی بی دیوار و
 بهر به سستام، به لام تا چاوبرکا ته میکی سپی و رووناک دیاره،
 سۆزانیه که هه ر که رهنگه په ریو و دهسته له رزۆک و شهه رمنه کانی منی
 بین، پیو وتم: مه ترسه، دیاره یه کهم جارته؟ منیش به شهه ره وه و وتم:
 به لئ! ئینجا پیی و وتم پانتۆله کهت دا که نه. ئەو داوایه بۆ من له و کاته دا
 جوړئه تدانیک بوو بۆ ته ماخستنه بهری هه وهس هه ستان، له هه مان
 کاتیشدا داوا کردنی دا که ندنی پانتۆل بۆ خوئی قورس بوو، به لام ئەو
 ههسته له ویدا زۆر کزیوو له چاوهستی گهیشتن به نهینیه که که
 توژیکی تر پییده گهیشتم. دوا ی دا که ندنی پانتۆل و دهه رپیکه شم، شهرم
 هه ر ئەو دیواره ئاسنینه بوو بۆ من که هه موو ههستیکی کورپینیمی
 ده کوشت. ئەو وهک سۆزانییه کی خاوهن ئەزموون دهستی هینایه
 پیشه وه و ده می له ده مم نزیک کرده وه، ئەو حاله ته بۆ منیکی بی
 ئەزموون و کورپیکی شهه رمن له نیو خهونی کتیبدا هینده زۆر بوو، وهک
 پارچه پشکوویه که که ده نووسیت به پارچه ئاسنیکه سووربووه ی تازه له

کوره دهرهاتووه، ئاوا سووربوومهوه. ههناسهکانم گهرمپراهاتن وهک
 ههناسهی گهرمی گایهک که ئینسان لهگهڵ بیستنیدا ههست بهگهرمی
 قولپی خوین و تریهیی دلی دهکات؛ ئهوه خۆی لهسههر پشت راخست و
 پپی ووتم: ئهوه کاتهی که خهریکبوو تیربیت شههوهتهکهت له دهرهوه
 بریژه. من لهم رستهیهیان هینده تینهگهیشتم و لهویاشدا نهمدهویست
 فکرم به لیکدانهوهی ئهوه رستهیهوه گریدهم، سههرم بۆ لهقاند و ووتم:
 باشه. لهوه کاتانهدا من تهکانهکانم خیراو خیراتر دهبوو، گویم له
 زرمهیهکی توند و دهنگی پیاکیشانی شتیک کرد که به دیواری
 ژوورهکهی ئهودیودا درا. من تهکانهکانم خیرا دهبوون و ههستم دهکرد
 دهفرم، دهفرم و جاریکی تر بهسههر ئهوه سههرزهمینهدا نانیشمهوه که
 شههرمی لێیه، چاوهکانی ئهوه توند دادهخران و دهکرانهوه، دواتر دوا
 چهندهها سال تیگهیشتم که ئهوه نازاری ههیهوه من نازانم ئهوه چاوه
 داخستنه چ مانایهکی ههیه. دهموویست ئهوه یهک دوو خولهکه زهمهنییه
 هینده دریژبکهمهوه، تا دهگهمه تهمهنی نوح، بهلام ئهوه چهند خولهکه
 زووتر له زهمهنی ئاسای خۆی بهدهم گهیشتن به لهزهت و تیربوونیک که
 ههرگیز لهوهوبهر تیربوونی وام نهبینی بوو تیرپهیری. ههـمـوـو
 ماسولکهکانی جهستم لیوان لیوبوون له چیژیک، که به هیچ چیژیکی
 تر بهراوردناکرئ. ئهوه نهیهیشت ئهوه ههنوکه کورت و کهمخایهنه هینده
 دریژه بکیشیت، خۆی له ژیرمدا دهرهیناو به توورهیهیهوه ووتی:
 پیمنهوتیت پیش تیربوونت، شههوهتهکهت له دهرهوه بریژه. یالا برو
 دهری دهی.

ئهوه رستهیهی کۆتایی هینده ناخۆش بوو که یهکسههر بووه بادانی
 دهسکی ئهوه دهرگایهوه کردنهوهی ئهوه ژووره نهفرهتییهی که پپی دهلین
 شههرم و ههستکردن به گوناھ. وهک دیمهنهکانی پیش خۆم که له

چاوه پروانی و هاتنه دهره وهی سۆزانیه کاندایه بینیم، ئەو دیمه نهش به سه ر
 منیشدا دووباره بۆوه، سۆزانیه که پیش من په رده که ی لادا و چووه
 دهری، منیش به دهم به ستنه وهی قایشه که مه وه چوومه دهری. «د» ی
 هاوړیم له گه ل هه مان سۆزانی که له گه ل مندابوو چووه ژورئ و
 سه رباژیکه تریش له گه ل سۆزانیه که ی تردا چووه ژورئ. له ویدا چاوم
 بۆ «ب» ی هاوړیم ده گتیرا به لام دیار نه بوو، پیشم سه یربوو که پیش من
 هاتبیته دهره وه و چوو بیته خوارئ. من له چاوه پروانی «د» ی هاوړیمدا له
 ناو ئەو مه مه ره شیدارو تاریکه دا پشتم دا به دیواریکه وه وه و هه ستام.
 هه ستم ده کرد قاچه کانم ده له رزن و هیشتا له زه تی ئەو تیربوونه به سه ر
 ئەو ماسولکه وه ده مارانه ی جهه سته مدا له دابه شبووندا یه، له ویدا
 هه وه سی ئاماده بوونم بۆ ته ماحی جاریکه تر زیاتر و زیاتر ده بوو، به لام
 جیره ی دهرگای ته والیته که که که وتبووه تاریکی سووچی ئەو سه ری
 مه مه ره که وه هوشیاری کردمه وه. بینیم «ب» ی هاوړیم به توریه ییه وه
 جنیو ده داو ده لیت: ئەم سۆزانییه بیناموسه نه یه هیشتا یه کیکی له گه ل
 بکه م. منیش قهت هینده ی ئەو کاته ئاماده باشی پیکه نین نه بووم، دووای
 تریقانه وه یه کی زۆر و ئاوله چاوه هاتن و سوربوونه وه و وتم: بۆچی؟

– با برۆین، له ته والیته که ده سپه پیکم کرد و ته واو...

به قادرمه کاندایه چووینه خواره وه، پیریژنه که خوا حافیزی لیکردین
 و ووتی جاریکه تریش وهرنه وه، کوره کانم.

چهند مه تریک له ولاتر وه ستاین و چاوه پیتی هاوړیکه مان کرد. له
 ریزه به رده وامه که ی سه ربازه کانی ئەو به ره وه، یه کیک له سه ربازه کان که
 ده ستیکی به پانتۆله که یه وه بوو پرووی له ئیمه کردو پیتی ووتین:

– گانتان کرد، خو شبوو ها؟! قسه که ی ته واونه کردو له گه ل
 سه ربازه کانی تردا دهستی کرد به پیکه نین.

که «د» هاته خواری، هه موو گیانی بوو بوو به پیکه نین، هه ستم ده کرد هه نگاوه کانی، هه نگاوی ئه و کوره شهرمنه نه بوو که پیشتر له گه لماندا بوو، به ره و پروومان ده هات و به پیکه نینه وه ده یوت بووم به زاوا. سهیری «ب» ده کردو قاقا پیده کهنی، «ب» توره و بیزار بوو. «د» به «ب» ی ووت ئه وه بو کردیتیا نه دهره وه؟!

«ب» ی هاو پشمان جگه ره یه کی داگیرساند و ووتی: که یه که مجار خو مدا به سه ری داو یه کدوو ته کاندا، خیرا له قه یه کی دا به سنگمداو دامی به دیواره کدا، ئه و سۆزانیه پییوتم تو گایت یان ئینسانیت؛ ئیتر کردمیه دهره وه نه یه پشتم هیچی له گه لدا بکه م. ئه وکات من ئه و دهنگه م بیرکه و ته وه که له دیواری ژووره که ی ته نیشتمه وه هاته به رگویم. هه موومان قاقا پیده کهنی و ئیدی رهنگی شه قامه کانی به غداد و خه لکه کان و دووکان و گوزه ره کان وه ک پیش چهند سه عاتیک له وه به ر نه ده بینران، هه موومان هه ستمان ده کرد له موته که یه کی گه و ره رزگارمان بووه، که ئه ویش موته که ی شهرم و ترس و نه کردنی ئه و شته حه رامه بوو له گه ل ئافره تدا، ئیدی هه رچ ئافره تیک بیت گرنگ نه بوو، تا ئیمه ش هه ست به و سیحره په نه انه بکه ین، که له روخساری پیاواندا ده مان بینیه وه و ئیمه درکمان به نه پنیه کانی نه ده کرد. ئیمه بووین به و سی کوره ی بو یه که مجار سی کسمان کرد، ئیدی له وکاته وه بو من ئه و شیوه ئه زموونه یه که مین و دوا هه مین جار بوو.

هه می شه ش ئه م به سه ره اته چیرۆکیکی ترم بیرده خاته وه که هاو رییه کم بو ی گیرامه وه، ئه وانیش چهند کوریک ده بن و ده چن بو یه کی که له کلوپه کانی شه وانی به غداد، له کلوپه که دا چهنده ها ئافره تی فیلیپینی تییدا کار ده کهن، ئه ته کیتی ئه و کلوپه ش وه ک زۆر له کلوپه کانی تر ئه وه یه به به بانگ کردنی کچه کان بو سه ر میزه که ت خواردنه وه یان بو

دهكړيت و له و سه ما يانه ده روانيت كه شه وانه سازده كړيت. به لام دياره يه كيك له و كورانه دواي خوار دنه وه له گه ل كچيكا زور داده نيشيت و داواي ليده كات كه سيكس بكن، هه لبه ته سيكس كردن له و جوړه شوينا نه له روو گشتيه كه يدا قه ده غه يه، به لکه ته نها خوار دنه وه و دانيشتن و سهير كردني سه ما هه يه. بو يه كچه كه به هيچ شيوه يه ك رازي نابيت. كوره كه ش پييده لیت: من ته منم سي ساله و تا ئيستا نه ندامي ئافره تم نه بينيوه، بو يه تكايه ته نها هر پيشانم بده. دواي مشتومر يكي زور و داوا كردني خوار دن يكي زور، كچه كه پي ده لیت: بچوړه ژير مي زه كه وه سهيري كه. هه لبه ته ژير مي زه كه تاريخه وه نه و برادره ش بو خوي چاوي كزه و نيمچه شه و كوريكه، بو يه ده چي ته ژير مي زه كه وه و چهرخي جگه ره كه ي داده گير سي نيت تا قوزي كچه كه ده بينيت. هاور يكه م دواتر له گيرانه وه ي نه و چيرو كه دا ووتی: هاور يكه مان بو يه كه مجار ناوا نه ندامي مي بينه ي ئافره تي بيني.

نه م چيرو كه، چنده پي كه نين هينه ره، هينده ش جي ئازار و دل ره قی نه و تا پويانه ي كو مه لگه ي كوردييه، كه بوونه ته هو ي دروست كردني ده يه ها گري دهروني قول له ناو ويژداني ئينساني كوردا.

من بو خوم روژيكيان له سه ر يه كيك له و نو كته كورديانه، له قوتابخانه پروژيه كي ريكلامم پيشكه شي ماموستاو قوتابيه سويديه كان كرد، كه ريكلامه كه ي من پله ي يه كه مي هينا له ناو هه موو ريكلامی قوتابيه كانی تردا؛ چونكه ريكلام به پله ي يه كه م ده بيت «مزاج» ي كړيار بجوليتيت تا فروشي بازار زياد بيت.

ريكلامه كه ي من له سه ر دژي به كار هيناني حبه ي «دژي مندالبون» بوو، كه هه لبه ته نه م حبه ئيستا له نه وروپادا زور به ده گمن به كار ديت و له رووي ته ندروستييه وه زهره ر له ئافره تان ده دات.

ریکلامه‌که‌ی من به‌م شیوه‌یه ده‌ستی پیکرد: پیاویک ده‌چیته لای
هاوریکه‌ی و سکا‌لای ئه‌وه‌ی لا ده‌کات که مندالی زۆره و نازانیت که
چۆن نه‌هیلایت چیتر مندالی بییت.

هاوریکه‌ی پیدده‌لایت: زۆر ئاسانه، چهنده‌ها ریگا هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی
نه‌هیلایت مندالت بییت. بۆ نمونه هاوسه‌ره‌که‌ت ده‌توانیت، حه‌بی «دژ به
مندال‌بوون» بخوات، یان ده‌توانیت خۆت به‌نه‌هیشتنیکی سروشتیانه
نه‌هیلایت مندالت بییت.

ئه‌ویش ده‌لایت: حه‌بمان زۆر تا‌قی‌کرده‌وه سودی نه‌بوو، به‌لام ئه‌ی
ئه‌و سروشتییه چۆنه؟

هاوریکه‌ی پیی ده‌لایت: کاتیک که سیکس ده‌که‌یت و خه‌ریکی
تیرده‌بییت، شه‌هوه‌ته‌که‌ت له دهره‌وه بریژه.

پیاوه‌که‌ش به‌ تووریه‌ی و نائومی‌دییه‌وه به‌ هاوریکه‌ی ده‌لایت: قسه‌ی
قۆر، من ئه‌و کاته‌ی که تیر ده‌بم، ئه‌وه‌نده خۆشه، حه‌زده‌که‌م هه‌رچی
مندالی سلیمانیه پال به‌ پشتمه‌وه بنین.

جار جاره تاسه‌و، ئیستۆپ و سوک‌کرده‌وه‌ی کتوپری ئۆتۆمبیله‌که،
یادوه‌ریه‌کانیان ده‌پچراندیم و هه‌ندی جاریش قوولتر به‌ گژیاندا
ده‌چووومه‌وه، وه‌ک به‌وه‌ی ئه‌م راوه‌شان‌دانانه بمگه‌یه‌ننه‌وه قولایی، یا تا
دوا چۆری ئه‌و یادوه‌ریانه بتکینه سه‌ر ئه‌و زمانه‌ی که ده‌نگی نییه،
ته‌نها وینه نه‌بییت، که ئه‌ویش زمانه‌ی یادوه‌ری و گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی
ته‌مه‌نیکه که شاهیدی راسته‌قینه‌ی ژبانی ئه‌و سه‌رده‌مه و
دۆنکیشۆتییه‌تی ئه‌و خه‌یالانه‌ی خۆمن. ئه‌ستیره‌کان له په‌سا ده‌بارینه
ناو چاوم، ده‌بارینه ناو شوینه تاریکه‌کانی یادوه‌رییه‌وه و پووناکیان
ده‌کرده‌وه. هه‌ستم ده‌کرد ئیدی ته‌واو، من سیحری «شوین» گرتومی و
ده‌مه‌ویت ئه‌و سیحره بناسم، ئه‌و دووکه‌له هه‌لمژم که ده‌بیته دوو بالی

شيفون، يان دوو بال له شوشه، دوو بال كه هيزيان زور پتره بو فرين
له باليك كه شا پەر دايپوشيببت.

ئەستېرهكان له گەل فرميسكهكانمدا دەرژان، بەلام نەدەكوژانەو،
پيگا دوورو خەون دوورو خەميش زور.

فينكي ئەو شەو وەك دەست و پەنجەيەك بە ناسكى و رەحم و
خۆشەويستىيەو بە سەر دەموچاو و قژم دا دەهات، لەگەل ساردبوونی
سەر پەنجەكانيدا بە سرتە پيیدەووتم وا نزيك دەبينەو لە «شەقلاو»،
قوول قوول هەناسەكام هەلدەمژى و بيرم لەو هاوړپيەم دەكردهو كه
پيشتر سۆزم پيدا بو بچمە كنى. گلۆپەكانى شەقلاو لە دوورەو وەك
ئەو ئەستېرانەى كه هيزى فرينيان نەماو و پيربوون و هەلنيشتوون، بە
ويقارەو دەبريسكانەو. باخەكانى شەقلاو لە يادوهرى مندالى مندا
هەميشە سەوز و دەم بە ميوهى ناسك و ئاودار بوون، چونكە
سەردەمانيك چەندەها جار بە خاوخيزانەو چووبووينە ئەوئ، رووناكى
سەر گەلاى درەختەكان بۆنى ئەو كەسە ئازيزانەى ليدەهات كه ئەوكات
لەگەلمان بوون و ئيستا دياريان خالييه. شوؤفيرەكە ووتى: من خۆم
خەلكى سلیمانيم و بەلام بە هۆى شەرى نيوان دوو هيزە گەورەكەى
كوردستانەو ئيمەش مالمان هاتۆتە شەقلاو، لە بەر ئەو من دەتەمە
لاى مالى هاوړيكەت. كەسمان ماله كەمان نەدەزانی، چەند جار يك بە
پيچ و بيشەلانى باخەكاندا سەر و خوار چووین، شوؤفيرەكە لە نۆبەى
دوو هەمجار پرسينيدا، لەچەند كەسيكى پرسى، كە لەبەردەم
دووكانيكدا يارى دۆمينەيان دەكرد: ئەرى مالى ئاريان فەرەج و شاهۆ
ئەمىنى تەلەفزيۆن لە كوئيە؟ هەر خيرا يەكيك لە كورەكان بيئەو هىچ
بليت، هەستايە سەرپى و ياربه كەى بە جيەيشت و بەرەو تاريكى
كوڵانەكە چوو. ئۆتۆمبيله كەش بە دوويدا رويشت، دواى دوو دەقيقه

گوره که له زهنگی ده‌رگایه‌کی داو ووتی: ئەمه ماله‌که‌یانه. دواى که‌میک من و ئاریان باوه‌شمان به‌یه‌کتريدا کرد، ئەملاولای شاهۆم ماچ کرد. جانتاکانمان داگرت و خواحافیزیم له موسافیره‌کان کرد و سوپاسی شوؤفیره‌که‌م کرد.

ماله کریگرت‌ه‌که‌ی ئاریان و شاهۆ، چهند دار چناریکی که‌له‌گه‌ت و دار قۆخ و هه‌ناریکی تیدابوو، له‌گه‌ل ئەو میوه په‌لوپۆ داکه‌وتوو‌ه‌ی سه‌ر ئەو که‌په‌ره‌ی که‌ له‌گه‌ل چوونه ژووره‌وه‌دا به‌ژنی دریژی هه‌لچوو‌بوو، تا ئەوسه‌ری ستاره‌ی سه‌ربانه‌که‌و له‌و‌پشه‌وه ئەنیشکی پر چل و کۆش پر له‌ بو‌له‌تری به‌سه‌ر سه‌ربانه‌که‌وه شوؤر کردبوؤه. هه‌میشه سه‌ره‌تای گه‌یشتن خاوه‌نی سیحری کتوپر و دل‌له‌رزه‌ی خو‌شیی خو‌یه‌تی، نامیز به‌یه‌کداکردن و ئەملاولا ماچکردنه‌کانیش ده‌توت تامی قومی شه‌رابی سووه‌ره، که‌ ته‌مه‌نی هینده‌ی سال و رۆژه‌کانی دووری منه له‌م هاوریه‌م.

میشوو له‌کان گیزه‌یان ده‌هات و بایه‌کی فینک سه‌ری دارچناره‌کانی ختوکه‌ئه‌داو ده‌یله‌نگاندنه‌وه، فینکیه‌کیش وه‌ک تریفه ده‌رژایه سه‌ر ئەو دۆشه‌ک و به‌تانیه توکن و نه‌رمه‌ی سه‌ر ئەو دوو قه‌ره‌و‌پله‌یه‌ی که‌ له‌ چیمه‌نه‌که‌دا راخرا‌بوون، من و ئاریان به‌ئه‌نیشکدا‌یانه‌وه له‌سه‌ریان پاکشاین. له‌ کوپوه ده‌ستپ‌یکه‌ین؟! هه‌ردوو‌کمان بی‌ئوه‌ی ئەو پرسیاره له‌یه‌کتري بکه‌ین، وه‌لامه گه‌رموگوره‌کانمان ئوه‌ی ده‌گه‌یانده‌. با له‌ موسیبه‌ته گه‌وره‌کانه‌وه ده‌ستپ‌یکه‌ین تا ده‌گه‌ینه ئەو خو‌شییه وردانه‌ی که‌ ده‌مانخه‌نه پیکه‌نین. قسه‌مان زۆرکرد، زۆرتر له‌ ژماره‌ی گه‌لای دارچناره‌کانی باخچه‌که که تریفه‌ی رژاوی سه‌ریان قورسی کردبوون. هینده‌ی ژماره‌ی زیکه‌ی زیکزیکه‌کانیش گله‌یمان له‌ بچووکی رۆشنبیری کورد و سیاسه‌ت و عه‌قلیه‌تی ده‌سته‌لاتی کوردی کرد، که

زۆرىنەى گلهيپهكان هى من بوون نهك ئاريان. لئرهوه ئيدى تيگهيشتم
 ئەو مانايانەى كه له توپژى سەرەوهى دەسهلاتى حيزبىدا كارى
 پيدەكرىت، زۆر جياوازتره لهو مانايانەى كه له پلهكانى خوارەوهدا
 كۆمەلگەى كوردى كارى پيدەكات، ئەو مانايانەى بەسالانىكى
 دورودرپژو خويناوى له ويژدانى ئينسانى كوردا دروستبوون؛ بەلام
 حيزب ديت لەناو بۆتەى خویداو له پلهكانى سەرەوهى دەستهلاتدا
 بەهانەى حەقىقەتتىكى تر دادەتاشىت بۆ مانەوهى خو، بەبى ئەوهى
 گۆرپنى ئەو مانايانەى بگويژتەوه بۆ ناو خەلكى، بەلكە بەهەمان
 بەهانەى مانا كۆنەكانەوه درپژە بە شەرەكانى خو ديدات، وهك
 ماناكانى «نیشتمان پەرەوى، نەتەوايەتى، ناپاكي... هتد»؛ بۆيه
 هەميشە لۆژىكى بىركردنەوهى خەلكى لەبەرەمبەر ئەو مانايانەدا، له
 گەل لۆژىكى بىركردنەوهى حيزب و كارە سەرەخۆو نەتەيهكانيدا
 يەكناگرەوه. بەلام هەميشە حيزب له پى كەنالى راگەياندنەكانىهوه
 ديت و دەيهويت بەبەرەوهامى شەرەيهت بەهەلوپستانەى خو بيدات كه
 لەناو خەلكيدا ئاشكرا بووه، تا له چوارچىوهى مانا كۆنەكاندا بەهانەى
 بۆ بتاشى و جى بۆ بكاتەوه. بۆيه هەرگيز له ميژووى حيزبى كورديدا
 هەلوپست و بەسەرەهاتىك نابيينت، كه حيزبى كوردى بيت و پەشيمانى
 دەربريبيت و داواى لىبوردى بكات. ئىستاش حيزبى كوردى خو به
 شوانى ميگەلتيكى بيزمان دەزانيت و حەقى گۆرپن و گواستەوهى
 هەموو پاوانەكانى هەيه لەهەرچ دەم و سەعاتىكدا بيهويت، بەبى
 وەرگرتنى راي خەلكى و ئىستفتايەكى گشتى.

نازانم كهى خاوبوونەوهى دواهەمىن ماسولكهى من و يەكهەمىن
 پرخەى من دەستى پىكردبيت؛ بەيانى بى روانين له كاتژمير و پرسين
 لهوهى كه چەندى مانگە، بى دوودلى و سەرەهەلبرين و پرسيارکردن

لەوێ ئەم جوۆرە ژيانە كەى كۆتايى دىت، لەگەڵ بىزارىيە يەك بەدواى يەكەكانى ترى مەنفا، ترشانى دەموچاو و ھەرلەبەيانىيەو توورەبوون و بىركەوتنەوھى خەونە ترسناكەكانى شەوئى، كە ھەر شەپھەو دەكوژىت و دەكوژىت و راودەنرىت. قوقەى كەلەشىر، گورزە تىشىكى بەناو چل و پۆپى درەختا رەتبوووى سەر جىگا، ھەستكردن بە ئارامى رۆح و باش خەوتنى شەوئى، دەنگى مندالى كۆلان و بەيانى باشى ھاورىيەك لە پالتا، كە ھاورىيى بەشىكى گرنكى تەمەن و يەكترناسىنە، كە ھەرگىز لە ئەوروپادا ھاورىيەكى وا دروستناكرىت و ھاورىيەتەيش وا نامىنەتەوھ. دواى قەبرى خۆكشانەوھ، بىنىم ھەواو ئەرد و درەختەكان و كەلەشىرەكان و بالدارەكان، ھەموويان پيش ئىمە بەخەبەرىوون. لەو چركەيەدا حالەتى نووسىنى ئەو شىعرە كورتهى خۆم بىركەوتەوھ، كە چەند مانگىك پىشتەر لە بەر پەنجەرەى ژوورەكەمدا خەوتبووم، بەيانى زوو بوو، بەدەنگى قىرەو قىژەى نەورەسەكان خەبەرم بۆوھ، جارجارەش جىكە جىكى بالدارەكان دەھاتنەگويم، ھەستم دەكرد سنگم پرىبووھ لە فىنكى و دەمم پىرە لە پەيف، ھەرزوو كۆمپىوتەرەكەم داگىرساند و بەچەند دەقەيەكى كەم و بەيەك جار ئەو شىعەرەم نووسى كە دواتر ناوم نا:

«دۆعايەك بۆ تەنھايى»

خودايە، خوداى من..

رېمبەدە بتىنىم، روتوقووت.

ئازايەتى لە ژىر پىستىمدا راجلەكەنە، تا كەشتىكەت لەو دەرياي

خوينەوھ

راكىشمە نىو ئەو جۆگەلە رووناكەى خۆم.

پېمبده قه لغانه كانى جهنگ، شمشيره خويناويه كانت بۆ دواهمين
 جار ببهخشم به ناگر.
 پېمبده هينده عه شقى گورهيت نهيم و بچووكيتم خوشبوويت.
 دوور له ترس گوره يى تو بپه رستم.
 پېمبده سيمات وهك دهنكيك قوخ، وهك تالى ئاوريشم ساده ببينم.
 له ئاوى سهوزى چوراوهى جيبيرينى قهرسيلايكا، بؤنتكه م.
 پېمبده، رهنكى ياخى تو له تهنها گولتيكى سهر سه رهنويلكيكا
 ببينم و.. دلم هيچ نه كا.
 پېمبده، له هلكردنى بايهكى فيندا، ههست به نهرمى
 سه رپه نجه كانت بكه م.
 پېمبده، خودايه گويمان له ترپه ي دلى يه كتر بيت، كه ئارام باوهش
 به زهويدا ده كه م و ده خه وم.
 خودايه، خوداي من..
 پېمبده هه ريه كه مان به جورتيك بتبينين، هه مووشمان به خواى
 خو مانن بزانين.
 خودايه نورى خو ت ببه خشه به هه موو عاشقيك، تا تهنه يى
 نه مانكوژيت.

ده موچاومان شوورد و هه رسيكمان چووينه چاخانه يه ك، به ده م
 ورده پاروولو لكردن و ژهنينى به ماستيكا كه بؤنى خاك و سهوزى
 كوردستانى ليده هات، بؤنى گوانى نه و مهرو مانگايانه ي ليده هات، كه
 سهرى قهرسيل و گياو پوشى به ئاورنگ ته ربوو دابووى له دووگمهي
 گوانه كانيان. له گه ل نانيكى گهرمى روو برژاو رهنك نه سمه ر، چايهكى
 زور شيرينى كوردانهش، كه تاناوقه دى شه كره و به ده م كه وچك

تیکدانهوه سه ماده کات، دواتریش لیو به قه راغیه وه دهنییت و ههلی دهقورینیت. ئاه نژیکی سالتیک بوو دهستبهرداری جگه ره کیشان بوو بووم و له گه ل پینانه سه ر ئوردی شام دهستمپیکردوه، به لام له ژیر ئه م که پره سه سیره کونکونه دا که هه تاوی ئه م به یانیه ده بیژیته وه، قاچ له سه ر ئه م ئاوی ئاورشینه فینکه ی ئه م به یانییه، دوا ی خواردنی ئه و نان و ماسته بۆکروزه، گوئی له زره ی پیاله چای خولاوه ی سه رمیز و قاقاو پیکه نین، هینانه وه ی یادوه ریه کان له وسه ری لۆچی تاریک و له بیرچووی زهینه وه؛ جگه ریه کی ده وی، سیگاریک که له گه ل هه ر مژیکیدا هینده ی «ئاهه کم ره وان بی هه تا خاکی کوئی یار» به سیه کاندا ده پویشت و دواتر ده بووه قه ترانی ئارامیبه خشی ناو ده ماره کانی جه سته م.

دوا ی که می دانیشتن، من و ئاریانی هاوړیم به ره وه هه ولیر دابه زین و شاهوش به ره وه کاری خوئی پویشت. له ریگا زور شتمان باسکرد، زوریشمان له بیرچوو باسیان کهین. هه ولیر ئه و به یانییه که وتبووه ژیر ته م و ورده خوئی ته کاندنی سه رچه ف و جیگای سه ربانه کان، خوئی رابوونی قه لاه به قنکه وه دانیشتنی له ناو راستی شاردا. له گه ل هه لچوونی پله پله ی گه رمادا، ژماره ی دلۆپه ئاره قه کانی جه سته ش زیاد ده بوو، تا وای لیها ت له نیوه رۆدا خوړ له سه ر قه لاه وه ستاو به ده م سه یرکردنیه وه له و شاره کوئه چه ند سه عاتیکی زور مایه وه تا چاوی ماندوو بوو، ئه وسا که وته وه ری و ئه و دیوی دامینی زه وی گرت و وه ک هه نار له شه وقی پرواندنا رهنگی تکا و سووربوو. ئه و رۆژه له گه ل ئاریاندا چووینه ده زگای گولان و کاک «ئازاد عه بدولوا حید» م بینی، به ده م چه ند پیاله چایه که وه قسه مان زورکرد، ئه و ژمارانه ی «رامان» که پیشتر نه مبینی بوو له گه ل خو م هینام، هه روه ها له هه ستانیشماندا هاوړییان

جەبار جەمال غەریب و نەوزاد ئەحمەد ئەسوەد و سەباح رەنجدەرم
بینی. شەوئیکی کەش لای ئاریان فەرەجی ھاوڕێم و شاھۆ مامەو،
شەومان لەگەڵ تریفەیی مانگ و بریسکەیی ئەستیرەکاندا تەواوکرد و
سبەینیی بە ئۆتۆمبیلەکەیی شاھۆ لە شەقلاواوە چووینەو، شە
کۆنەکەیی ھاوئیر. شاھۆ ھاوئەدری تەلەفزیۆنی سەتەلایتی کوردستانە
و رۆژانە دەچیتە ھاوئیر تا راپۆرت لەسەر رووداو و بۆنە ھەمەجۆرەکان
بۆ تەلەفزیۆن ئامادەبکات. بە دووری رێگا باسماں لە ھونەری
دروستکردنی راپۆرت و جیاوازیەکانی دروستکردنی جۆری راپۆرتەکان
کرد.

لە ھاوئیر چومە کن ھاوڕێیی خۆشەویستم رێبوار سیوہیلی، لەگەڵ
یەکتەر بینیندا، بە دەم قاقاوا ماچکردنی یەکتەرییەو پیمووت: ھاوڕێم،
توتنی پایپ و نامەم بۆ ھیناویت، لەگەڵ سلۆی ھاوڕێیاندا.
ھاوئیر تا دەھات تا دەیگرت، ئەو رۆژە رێژەیی گەرما 44° پلە بوو.
سیوہیلی ھەک پێشەیی ھەمیشەیی کە خانەخوئییەکی سنگ و سفرە
فراوانە، قاپیک میوہی گەرەیی ساردو سەری ھینا، قازە شوتیەکان
ئاویان دەزانە دەممەو، دەنکە ھەنجیرە قورس و لاریبۆوہەکانی
ئەملاولای قاپەکەو ھەلۆژە قایرییە رەش و بەبۆنەکان، قۆخ و بۆلی رەش
و سەپی تریکان، چەند ترۆزییەکی توکن کە تا دوا دەنکی ھەناویان
ساردبووون، چاوی منیان ھەمیشە بەلای خۆیاندا رادەکێشا. تاوام
لێھات ووتم: ھاوڕێم ئەم ھەموو میوہ جنسی و ھەرامە چییە داتناو،
خۆ پیاو حیزدەبیت بۆیان. سیوہیلیش بەبەزەو ووتی: ھیوا قایر، بخۆ،
تامبووی ھەموو میوہی ئەوروپا ناگاتە چێژی نیوہ قەپیک لەو قۆخە
ئاودارە.

منیش بەقسەیم کرد و ئیدی تا ئەو ماوہییەیی لە کوردستان بووم،

زۆر بهی کات میوهه ده خوراد. ده بوو که میک رابکشیم و سه رخه ویک بشکینم، به لام چه ندیم کرد نه متوانی. و وتم: سیوهیلی ده لئی چی، ئه و پیشه کیه ی که بو دیوانه شیعریه نویکه تم نووسیوه له گه ل هندی شیعی نوئی خۆمدا بو ت بخوینمه وه.

– هه زار جار. سیوهیلی وای ووتو چوو پایپ و توتنه که ی هینا. تا سیوهیلی توتنه که ی له پایپه که کرد، منیش لاپه ره کانم له جانتا که م دهر کرد.

سیوهیلی له گه ل مژ له دوا ی مژی پایپه کهیدا، ناگری سه ر ئه و ده نکه شقارته یه ی راده کی شایه ناو ده می پایپه که وه، سه ره تا ته نکه دوو که لئی که م و دواتر خه سه ته دوو که لئیکی بو ندار له دم و لوتیه وه سه ریکرد، هیدی هیدی له گه ل سه ره تایی به ده نگه اتنی خویندنه وه که ی من که پیشه کییه ک بوو بو قه سیده یه کی دریژی ئه و، ماسولکه کانی ده موچاوی هیدی و ئارام بوونه وه. من به دوودلی و هندی جاریش به ورده هه له و چاوه له خلیسکان له سه ر رسته کان به رده وامیم به خویندنه وه که م دا، به لام که سه ره له قیکانی سیوهیلیم بینی ئیدی تیگه ی شتم پیویست به و دوودلییه ی من ناکات، هینده دوو که لئی بو ندار ی پایپه که به بهر لووتما هات، ته ماحی داگیرسانی جگه ره یه کیان خسته بهرم. منیش له گه ل هه ر مژیکی جگه ره که مدا چه نده ها دیرم ده خویندنه وه و سه ر نه وی له گه ل مانای رسته کاند دووباره ده ژیا مه وه، له یه کیک له و جارانه دا که سه رم هه لبری و له سیمای سیوهیلیم روانی، چه ند فرمی سکیم له چاوه کانییدا به دیکرد که له وه دا بوون هه ل بخلیسیکین، به ده ست خۆم نه بوو، خلیسکانی فرمی سکه کان ئه و تۆنی ده نگی منیشیان له خویندنه وه که دا گوژی، به لام ئیدی به رده وام بووم تا ته و ابوون. دواتریش چه ند پارچه یه ک له چه ند شیعی ریکی خۆم

خویندهوهو گفتوگوکه مان دریژهی کیشا تا فینکه عهسریک، ئیدی به تهکسییهک چووین بۆ مائی «شهرهفخانی بهدلیسی»، لهوئ فیهراهاد پیربال و هاوریان عهبدولوتهلیب و چهند کهسیکی ترمان بیننی. ئیوارهش چووین بهرهو نادى «مامۆستایانى» ههولیر و تا درهنگه شهویک ماینهوه. مانهوهی ئه و چهند رۆژهم له ههولیر، ههم بۆ پشوده رچووئیکی ریتگا و بهسه رکردنهوهی یادوه ریهکان بو ههم بۆ بینینی سیوهیلی و رهواندنهوهی ترسی چوونهوهی کتوپر و بینینی کهسوکاربوو، که ههستم دهکرد توانای ئه و بینینه کتوپرهی سلیمانیم نییه و پیویستم به کهمیک ههوانهوهیه.

رۆژی دواتر به تنیا کهمیک له ههولیردا گهرا م و له چایخانهی مچکووه لهگهڵ نهوزاد ئهحمهد ئهسوهد و عهبدولوتهلیبدا چووین بهرهو باخچهی گلکهند؛ دهمويست جاریکی تر گلکهند ببینمهوه، ئه و باخچهیهی که شاهیدی یه کهم ماچ و عهشقی راستهقینهی من بوو. له و باخچهیهدا که منداله دهستگیر و سهرخهکانی ههولیر نهیاند ههیشته له ژیر په رژین و پهلی شۆره بیهکاندا پر به سینه ههوا ههلمژم و وهک عاشقیک بهدهم ههلمژینی بۆی گوله باخه ئالهکانهوه ماچی خوشهویسته کهم بکه م، مندالهکان له شوینه نادیارو کارکه نارهکاندا هینده مازو خیره بهردیان تیده گرتین، نهیاند ههیشته لیکى ماچهکان بگه ن به له زهتی ههلمژینی بۆنی پیستی یه کتری. به لام به هوی گۆرانی زۆر جیی باخچه که وه نه مده توانی ئه و شوینانه بدۆز مه وه که جیژوانی سالانیکی تیپه ریو بوون.

بهدهم سه ره له برین و جیه هیشته نی گلکهنده وه وهک له هاتنه ژووره وه شمدا، ئه و جی فیه شهکانه ی که به سه ر ئوتیل «شیراتۆن» وه بوون بینیم، جاریکی تریش بۆ چهند ساتیک ئه و شه ر

و پیکدادانهی ۳۱ی ئابیان بیرخستمه وه، که هیندهی جی فیشهکی نهو
 ئاپارتمانه زهخمی له جهسته و فکری مندا بۆ هه می شهیی
 دروست کردوه. نهو به سه رهاتهی که بووه هوئی گۆرینی هه موو ماناکان
 و تالانکردنی دنیا یه که له خۆراگری. نهو به سه رهاتهی که له رادیوی
 پارتی دیموکراتی کوردستانه وه له ستۆکهۆلم وه که سه رکه و تنیکی گه وره
 باسده کرا و ده یانوت ئیستا له پایتهختی کوردستاندا خه لکی به بۆنه ی
 پرگار بوونی شاری هه ولیره وه «پاقلاره» ده به خشنه وه و شایه ده که ن.
 نهو ئیواره یه یه کیک له کافیتریاکان «ئازاد سو بچی» مان بینی و
 دواتر چووین بۆ نادی مامۆستایان، له وێ له گه ل هاورپی شیرینم
 «جه بار جه مال غه رب» و هاورپیانی تردا تا درهنگه وهختیک دانیشتم.
 به یانی که میک زوو، پیش رۆیشتم، کۆمپیوتره جانتایه که ی
 سیوه یلیم قه رزکرد، تا بتوانم رۆژانه سه فه رنامه که می پی بنوسمه وه،
 سیوه یلیم ماچ کرد و چووم بۆ گه راجی سلیمانی. له وێ ئۆتۆمبیلیک
 ئاماده بوو، له گه ل پیاویکی کاملی مشکی به سه ردا که شالیکی
 خورمایه له به ردا بوو له پیشی ئۆتۆمبیله که وه سوار بووم، سی نه فه ری
 تریش له پشته وه سوار بوون. هه ر له سه ره تاشه وه پیاوه کامله مشکی
 به سه ره که ی پالم، هینده لنگی بلاو کرد بۆوه منی له گه ل شو فیره که دا
 جوو تکرد بوو. له خالی پشکنینی هه ولیر چیکی پسوله و ناوه کانیان
 کردو دوا ی چه ن ده قه یه که به رتیان کردین. ریگا که تا ده هات تا ده یگرت
 و ئیمه ش عاره قه مان ده رده دا. له ریگا هینده قسه م نه کردو نه موسیت
 بزانیته که له نه وروپا هاتوومه ته وه، ده نا ده مزانی هینده پرسیا ری
 زۆرم لیده کریت و منیش مه جبووری شیوه وه لامدانه وه یه که ده بم، که
 بیگومان به دلئ نه وان نابیت، بۆ یه نه موسیت کیشه بۆ خۆم دروست
 بکه م کر و بیده نگ دانیشتم، چونکه ده مزانی من هه رچی بلیم له

وهلامه كانمدا دهر بارهه ژيانى نه وروپا باوه ږم پيناكړيت، له بهر نه وهى به گشتى خه لكى كوردستان وپنه يه كى نه گور و پر له فه نتازيان سهارهت به شپوه ژيانى نه وروپا له لاي خوځيان دروستكردوه، پيش وهختيش برياريان داوه هموو وپنه يه ك و وهلاميكى جودا له و وپنه يه ي كه له لاي خوځيان هه يه، جيگه ي گومان و باوه ږپنه كردن بيت.

ديمه نى ږيگا كه له گه ل سالانى به روودا هينده نه گور ږدرا بوو، نه وهى جى خو شحالى بوو، ناشتنى نه و نه مامانه ي نزيك ږيگاكان و سه ر گردولكه كانى دهوروبه رى شارى هه وليږبوو. كړيكا ره كان له زورينه ي نه و باخچانه دا خه ريكى ناودان و كيتلان و چيكردى دره خته كان بوون. نو تو مبيله كه به ناو هالاوى تراويلكه ي جاده قي ره كه دا دروښت و گردولكه كان يه ك له دووى يه ك دريژ ده بوونه وهوه. له بنارى هه ندى له گردولكه كاندا نه و نيشانانه دانرا بوون، كه هيمابوون بو بوونى مين، له هه ندى جيشدا كه سانتيك به جلى خو پاريزى و كلاوه وه خه ريكى دهره ينانى مينه كان بوون؛ له ناوردانه وه يه كدا شو فپره كه ووتى: چهند ږوژيک له وه وه بهر مينتيك به يه كيک له كړيكا ره كاندا له ويادا ته قيه وهوه كوشتى.

منيش به دهم خو مه وه و وتم: يه ك ئينسان، ته نها ئينسانتيك؟! زورن نه و چيروك و ږومانانه ي كه باس له كوشتنى ته نها ئينسانتيك ده كهن، زوريشن نه و داستان و فلم و ږومانانه ي باس له مهرگى مليونان ده كهن. به لام من بو خو م جياوازي مهرگ له ژماره كاندا نابينمه وه، چونكه پيموايه مهرگى ئينسانتيك يه كسانه به مهرگى هه موو مرؤفايه تى، كه يه كيک ده كوژرېت وه ك وايه هه موو مرؤفايه تى كوژرابيت، چونكه له گه ل مهرگى نه و ته نها كه سه دا هه موو دنيا كو تايى پيديت. مهرگى كه سيك يه كسانه به مهرگى من، تو، نه و، به لكه

مليۆنهها ئينسان. گەر ئىمه لهبرى ئەو ئينسانه بين كه دهكوژرئيت، ئىدى بههەرچ هۆيهكهوه بئيت، ئەوا لهگهڵ مهركماندا دنياش كوئايى پئديت.

لهخۆم پرسى ئەگەر من ئەو ئينسانه بوومايه، ئىستا لهبرى من كهسىكى تر له پيشى ئەم ئوتۆمبيله دا سواردهبوو، وهك تۆزىك لهمهوبهەر گوئى له ههوالى مهركى كهسىك دهبوو، ئەو كهسه كوژراوهش من دهبووم. منىك به ههموو يادوهرى و فهنتازياو فيكر و دنيايينمهوه بو ژيان، ههلبهته كهسه كوژراوهكەش ههمان ئەو شتانهى كه من ههمه ئەويش ههيبوو. ئەم بيركردنهوانه سهرتاپاي مىشكىمى داگيركردبوو، ههناسه قولەكانم لهناو گهرمى ئوتۆمبيلهكهدا گري گري دههاتنه دهري و دلم پربووبوو له حوزن. جهنگ واى لهم ولاتهكردوو كه كوشتنى ئينسانهكان دههشهو پرسىار دروستنهكات، بهچەشنىك كوشتن بۆته پۆتئينترين حالهتى ههوالهكان، ئەوهش هيزى ههموو تيفكرينهكان له هۆكارى مهرك و پرسىاركردن له بهرامبەر مهركدا دهكوژرئيت، بچووكترين ووشهى زمانى كوردى كه پرسىارى «بۆ؟»يه، كه دهكرئت زيرهكى ئەم پرسىارهو جورئەت و بهدووداچوونى له فهراههـمبوونى دنيايهكى جوان نزيكمان بكاتهوه. شيوهكانى كوشتن له كۆمهـلگاي كورديدا، دهيهها ماناوتيفكرينى دينى و سياسى و حيزبى ههيه، ئەو دهمانهى ماناكانى شوڤرشيگيڤرى له سهردهمى زيڤينى خويدا دهژيا، كوشتن پلهيهك بوو له شههادەت و دووباره دهستپيكردنهوهى ژيان له ويژدانى كۆمهـلگادا، ئەو جوڤه مهركه دهبووه پيدانى پيروۆزى بهناوى كهسى شههيد و لهويشهوه بو حيزب و ههموو ئەندامانى خيزانى پله يهك و پلهكانى تر، تا دريژدهبووه بو پيروۆزيدان به جيگاي لهدايكبوون و ژيان و مال و گهڤهك و هاوړي و دهيهها شتى وردى تر، كه تايبهتبوون

به كهسى كوژراو و خيزانى كوژراوهكهوه. رهگى ئەم به پيرۆزكردنەش
 رهگىك بوو له مالى حيزبهوه ئاوده درا، بهلام به ئاوى ديين، تا دههات
 گهشهى دهكرد و دهيهها كهسى تر له ژير ئەو پله و رهمزه كۆمهلايهتى و
 سياسييهدا، له ناو عهشيرهت و حيزب و خيزاندا دهبوونه جوړىك له
 دهستەلات. بهلام ئيستا ماناكاني كوشتن تا بيت روتوقوتر دهكرتتهوه
 لهو بهها بهدهستههاتووانهى دواى مه‌رگ. له داواى راپه‌پين و
 دهتخستنه‌خوينى يه‌كتري حيزبه‌كاني كوردستانه‌وه، به‌تايبه‌تيش دواى
 هينانى سوپاي پاسداران و كاره‌ساتى ٣١ ئابه‌وه ماناكانيش
 له‌به‌رامبه‌ر كهسى كوژراودا گوژدران، چونكه ئەو رووداوانه بوونه هوى
 دوژاندى سهرده‌مى زيرينى ئەو مانايانه. لى تا ئيستا ش حاله‌تى
 كوشتن هيشتا له ئاسته ساده رۆتينييه‌كهى خوى دهرنه‌چوووه نه‌بوته
 پرسيارىكى به جورئه‌تى ئاوا، كه هۆلى دانيشتنه‌كاني سهردكرديه‌تى
 حيزبه‌كان، ناو خيزانه‌كان، ناو كۆبوونه‌وهى هه‌موو گروه سياسي و
 كۆمه‌لايه‌تیه‌كان، كۆره‌كان و رووبه‌رى ميدياي كوردى «كه حيزب
 مۆنۆپۆلى كردوه» پرکات له بۆ؟ بۆ كوشتن؟ بۆ مه‌رگى هه‌رزان؟ بۆ
 خو‌كوژى؟ بۆ خوين؟.....

من بووومه كهسى مين پياته‌قيوو، له پيشى ئوتۆمبيله‌كه‌وه
 دانيشت‌بووم و خوينم له‌به‌ر ده‌رۆيشت، خوين له درزى ده‌رگاي
 ئوتۆمبيله‌كه‌وه قه‌تره قه‌تره ده‌تكايه سهر جاده قيرتاو و گه‌رمه‌كه،
 هالوى خوينى من تيكه‌ل به هالوو و گره‌ى ئەو پيش نيوه‌رۆيه ده‌بوو،
 جاده‌يه‌كى سوور و ده‌شتىكى وشك و كرکاي كرکى پر له درك و دال.
 منى كوژراو به‌وه هه‌موو خوينه‌وه جگه‌ره‌كانم يه‌ك له دووى يه‌ك
 داده‌گيرساند. ئوتۆمبيله‌كه له خالىكى پشكنين نزيك بووه كه‌مىك
 وهستا، له دووباره پى له‌سه‌ر به‌نزين دانانى شو‌فيره‌كه‌دا، شو‌فيره‌كه

پرووی له من کردوو، ووتی: لیرهوه ناوچهی پارتی کۆتایی دیت، ئەم
 دهشتهش سنووری نیوانیانه، تا دهگهینه خالی پشکنینی یهکیتی.
 بێدهنگییهک، له بێدهنگی ماسی دهچوو، هەر هه موومانی له ناو
 ئۆۆمبیله کهدا کر و ماتکرد. تراویله کهی ناو دهشته که، دارتیه
 گه وره کانی له بهر چاوی مندا دنوشتانه وه، له وه دهقه رهدا تا کو ته رای
 بالداره کان له ملاو له ولای رینگاکه و سه ر جاده قیره که هه لده فرین و
 دهنیشتنه وه، پیده چیت بالداره کانیش له م سنوور و نیوانه نه فره تیه دا
 کۆچیان کردبیت، حیزبه کوردیه کان و خودا ده زانیت له م دهشته
 پرووو قووته دا چهند که س خوینیان به سه ر ئەو به ردو گردۆلکانه دا
 پژاوه و جیماون. له دووری دووره وه ته پۆلکه سووره کانی ناوچه ی
 یه کیتی له ناو ئەو تراویله که یه دا وورده وورده خوین نیشان ده دا. چۆلی
 ئەو رینگاوبانه هه موو بیری منی پرووو قوتکرده وه له یادوه ریه کانم، ئەو
 یادوه ریه یانه ی له گه ل گه یشتنمه وه بۆ کوردستان وه کو تۆپی په موویه ک
 ته قین و سپی و ته ر ده رکه وتن، وه ک قۆزاخه یه ک درزی بردوو
 په پووله یه ک به ده یان رهنگی سه ربالیه وه که وته فرین. شه ر ته نها جه سته
 ناکوژیت، به لکه ئاوی پتی هه نگاوی یادوه ریه کانیش دادینیت و سست و
 سه ر وه ک به رد له سه ر پشت ده یاندا به ئه ردا. هه ستم به بریسکه ی
 ئازاری سه ریه شه یه ک ده کرد، که ته نها لایه کی سه رم گه رم راده هات و
 ده یه شا.

ئەو ده مه ی هالای تراویله که که له مینای چاوی ده دام، له
 دووره وه تارمایی پیاویکم له پال چهند تاویره به ردیکه وه به دیکرد،
 تارمای جه سته ی پیاوه که له ناو هالای گری گری و هه لچووی
 تراویله که که دا له توپهت ده بوو دیسانه وه یه کی ده گرته وه، ده تووت
 جه سته یه کی سیحرییه و تینی نیگاکانی چاوی من تا قی ده کاته وه.

ئۆتۆمبىلەكە تا دەھات نىزىكتىر دەبۆۋە لىي، پىياۋىكى بەژن مامناۋەند و لاۋاز، لەبەر ئەو گەرمايەدا بەدەم رەنگىردىنى كۆمەللى تاۋىرەبەردەۋە شىپىرەۋە ماندوو، ھەر دەستى دەجولائو رەنگى فلچەكانى دەستى دەدا لە پىۋى تۆزاۋى و ئال ھەلگەراۋى ئەو تاۋىرە بەردانە، ئۆتۆمبىللىك و چەند كەسىكىش نىزىك جادە قىرتاۋەكە ۋەستابوون و سەرقالى قسەكردن بوون. ۋەلامىك لە قولتيرىن خانەكانى زەينى منەۋە گەشىت و خىرا ناسىمەۋە، ئەۋە "ئىسماعىل خەيات"ى ھونەرمەندە، بەخۆم نەبوو چاۋەكانم پىر بوون لە فرمىسك، نەفەرەكانى ناو ئۆتۆمبىلەكە لەگەل خۇيان كەۋتنە مقۆمقۆ، لەۋىدا موچرەكەيەكى خۇشى ھەموو جەستەمى داگىرکرد، بەسايەقەكەم ووت ھۆرپىكى بۆ لىدە، لەگەل ھۆرپەكەدا من دەستىكم لەپەنجەرەكەۋە دەرھىناۋ دەستىكم بۆ بەرزكردەۋە؛ زانىم ئەۋە ئىسماعىل خەياتەۋ دەيەۋىت بە كارىكى ھونەرى قەشەنگ بەھۆى ئەۋ تاۋىرانەۋە ئەۋ سنوورە پىركات لە رەنگى سىپى و سەۋزۋ زەرد و دەيەھا رەنگى تر، ئەۋ رەنگانەى كە دژى جەنگن و ھاۋارى ئاشتى دەكەن. ئەمجارە جىاۋاز لە جارەكانى تر جگەرەيەكم پىكرد و سنگم پىر بوو لە شادى، يەك دوو جولەم لە جىگاكەى خۆم كرد و ماسولكەكانم پىر بوون لە ھىز.

چەند گردۆلكەيەكى توورەكەپىژ و دەمە شۆفل لە گلى سوور لەسەر جادەكە دانراۋو، بەسەر يەكىك لەۋ گردۆلكانەشەۋە ئالەيەكى سەۋز بە دارىكى خوارەۋە چەقىنراۋو، چەند جارىك ئۆتۆمبىلەكە پىچاۋ پىچ گردۆلكەكانى پىرى، لەژىر يەكىك لەۋ درەختە بالا كز و كورتانەدا چەكدارىك لەژىرىدا دانىشتبوو، چەند سەد مەترىكى تر رۆشىتىن و گەشىتىنە ئەۋ دوورپانەى كە جىگاي خالى پشكىنىنى رىگاي كۆيەۋ كەر كوك بوو. چەند چەكدارىك بە جلى سەربازىيەۋە ئۆتۆمبىلەكەيان

پاگرت، به شوڤيڙه کهيان ووت: سندوقی دواوه وهی ئوتۆمبیله که بکهروهه. دواي چهند دهقه یه که یه کیک له چه کداره کان ئه و زهره فی به دهسته وه بوو که سیوهیلی کۆمپیوته ره جانتاییه که ی بۆ تیا دانا بووم، له ویدا ئه و قسه یه ی سیوهیلیم بیرکه وته وه که پی ووتم: کۆمپیوته ره که له ژیر قاچی خۆتا دابنئ، تا تووشی کیشه نه بیت. من چوممه خواره وه دواي سلاوکردن له چه کداره که ووتم: ئه وه هی منه.

چه کداریکی تر به جلی کوردییه وه هاته پیشه وه وه دهیووست کۆمپیوته ره که بکاته وه بزانیته چیه. به سهر سورمانه وه رووی له من و هاوړیکانی خوی کرد و ووتی: ئه مه چیه؟ ئیدی هه ریه که یان دهه اتن و دهیانویست بیکه نه وه. ناچار خۆم له دهستم وهرگرتن و ووتم: ئه وه کۆمپیوته ره، من نووسهرم و له گه ل خۆم هیناومه ته وه تا نووسینه کانی خۆمی پی بنووسم، له ویدا ترسام بلیم له هه ولیره وه هیناومه، تا تووشی کیشه ی چاوه روان نه کراو نه بم.

به هه رحالی نزیکه ی ده دهقه یه که رایان گرتین و دواتر ئه و که سه ی که سه ره رشتیاری چه کداره کان بوو، ووتی سه ربازیکتان له گه لدا ده نیرین، تا له دائیره ی گومرگ له کویه گومرکی بکه ن. من ووتم هه لبه ته ده چین، به لام ئه و سه ربازه له گه ل ئیمه دا جیگای نابیته وه. ئه و رازی نه ده بوو دهیووت: هه رده بیت سه ربازه که له گه لتان بیت. ناچار من له گه ل سی نه فه ره که ی پشته وه هه رچۆنیک بوو به هه لواسراوه یی جیگه ی خۆم کرده وه، سه ربازه که ش له گه ل پیاوه مشکی به سه ره که دا له پیشه وه له جیگه ی مندا سواربوو. نه فه ره کانی پشته وه پیمان ووتم، که تۆ شتیکی وات پی بوو بۆ قسه ت نه کردوو! تا هیچ نه بیت له ژیر قاچماندا دایبنین، چونکه ئیستا له وئ زۆر پامان ده گرن. سه ربازه که ش هه ندئ پرسیاری له کوپوه هاتوویت و بۆ کوئ ده رۆی

ئىكرىم، منىش ووتىم تۆ ناوت چىيە؟ ووتى من ناوم مەريوانە. مەريوان دواتر ووتى دەبىت بىست و پىنج دىنارم بەيتى چونكە من لەوسەرەو بەسەيارەى كرى دەگەرئىمەو. پىش ئەوەى من وەلام بەدەمەو، يەككە لە نەفەرەكانى دواو بە توورەيەو پى ووت: بىست و پىنج دىنارت بۆ چىيە، تەنھا بۆ گەرئەو، كە خۆشت دەزانىت لەوسەرەو سەيارەكان ھەلتەگرن و كەسشىيان پارەت لىوەرناگرن. بەھەرحالى من لە كرنەوەى جزدانەكەمدا بووم؛ ئەو كورەى كە وەلامى مەريوانى دايەو پىووتم: دە دىنارى بەرى و با وازمان لىبىت. مەريوان دە دىنارەكەى ھەرگرت و بى سوپاس كرن خستىە گرافانىەو.

گەيشتىنە دائىرەى گومرگ، لەيەكەم ژوورى بەردەرگاكدە كۆمەلى كەسى لىبوو، دواى سلاوكردن ئەوان خىرا دەستيان كرن بە كۆمەلى پرسىاركرن، فرىاي وەلامى ھەموويان نەدەكەوتم، يەككىيان دەيوويست كۆمپىوتەرەكە بكاتەو بوى نەدەكرایەو، ناچار بۆم كرنەو، ئىدى ئەو كەوتە باسكردنى ئەم جۆرە كۆمپىوتەرەنە بۆ ئەو كەسانەى تر كە لە ژوورەكەدا بوون، بە مەرجى ھىچ كام لەو قسانەى ئەو راست نەبوون و ھەموو زانىارىەكانى لەسەر ئەو جۆرە كۆمپىوتەرە ھەلەبوو، دانم بەخۆدا گرت و ھىچم نەووت، بەيەككىيانم ووت: ئىستا من چى بكەم؟ وەسلىكىان دامى و ووتيان بىبە بۆ ژوورى «ھەلسەنگاندن»، ووتم باشە بەلام دەتوانم پىشوخەت لەگەل بەرئوبەرەكەتاندا قسەبكەم، ژوورى بەرئوبەريان پىشاندام، دواى لەدەرگادان چوومە ژوورەو تەوقەيەكم لەگەل بەرئوبەرى دائىرەكەدا كرن و خۆم پىناساند، بەرئوبەرەكە كورپكى گەنجى رەش ئەسمەرى سمىل رەش بوو؛ سەرەتا پىموت: كە من نووسەرم و لە سویدەو ھاتوومەتەو، ئەم كۆمپىوتەرەش لەگەل رۆشنتىمدا دەبىمەو، بۆيە تكايە كارتاسانىەكم بۆ بكە، تا ھەم خۆم و

نەفەرەكەنى تىرىش كە لەگەلمدان دوانەكەوین .

ئەو زۆر بە خویىن ساردىيەوۈە وەلامى دامەوۈە ووتى: بىبە بۇ ژوورى «ھەلسەنگاندن». دواى چەند دەقەيەك گەفتوگۆ سوودى نەبوو، بۇ دواھەمىن جارىش تەكام لىكردەوۈە سوۆزى گەرانەوۈە كۆمپىوتەرەكەم پىدا، ھەر بىسوودبوو، دواترىش ووتى: ئەگەر لە ئەورۇپا نەھاتىتايەتەوۈە خۆم دەمزانى چىت لىدەكەم.

مىنىش ووتىم: ئافەرىن و زۆر سوپاس . بەلام ئەو كورە كراس و شەروال لەبەرەى كە دەمانچەيەكى رووتى كىردبوو بە ژىر پزووى شەروالەكەوۈە لەكاتى قسەكردنەكانماندا ھاتەژووى، بە توورەبوونەوۈە بە مىنى ووت: دەى بىرۆ دەرەوۈە لەوۈە زىاتر مەلى.

ناچار بەدل شكاويىەوۈە ھاتمە دەرئى. پۆلىسى بەردەرگاكە ناردمى بۇ ژوورى بەرامبەر ژوورەكەى بەرپۆبەر، ژوورىكى رووتووقوت، دوو مىز و چەند كوردسىيەك و كارمەنىكى لىبوو، دياربوو ئەو كارمەندە ئاگاي لە قسەكانى من و بەروپبەرەكەى بوو، پىتى ووتىم: كاكە بۇ پەلەمان لىدەكەن، خۆ ئىمە عەشايەر نىن و ئەم كارانە بە عەشايەرىيى ناكىت . زۆرم لە خۆم كىد كە ھىمنى خۆم بپارىزم، بەلام ناچار چەند رستەيەكەم ووت: كاكە گيان، كەس باسى عەشايەرى نەكردوۈە، مىنىش پارتى نىم و تۆ من بە عەشايەر بزانىت و خۆت بە مۆدىرن؛ تەنھا تىكايەكەم لە تۆ ئەوۈيە كارەكانم زوو بۇ بەرپۆ بگەيت . كارمەندەكە دواى پرسىنى جۆرى كۆمپىوتەرەكە، ووتى لە لىستى ئىمەدا ئەم جۆرە كۆمپىوتەرە نىيە، بۆيە نازانم بە چ بىرە پارەيەك تەخمىنى بگەم؟ پىموت: ئەمە جۆرى كۆمپىوتەرى جانتايى «بەربارى» پىدەلىن . دواتر ووتى باشە ئەمەى بە تۆيە ھەر شاشەكەيەتى . ووتىم: نا، ئەمە ھەموو كۆمپىوتەرەكەيە . ووتى تاپەكەشى لەگەلدایە، ووتىم: نا . كارمەندەكە دامابوو نەيدەزانى چى

بكات، ووتم: تكايه بهههچ بره پارهيەك دايدەنيتي داينى و با پزگارمان
بیت. وەرەقەكەى ئىمزاكرد و پىيووتم بچۆ بۆ ژوورى «ژمىريار»
لهسەرەوه، به قادرمهكاندا سەرکەوتم و چوومه ژوورى ژمىريار، ئەويش
سەرلەنوئ دەستى کرد به پرسيارکردن له جۆرى كۆمپيوتهرەكە و خۆم و
ئەو ولاتەى كه ليوهى هاتووم. ژوورەكەى ئەو چەند سندوقيكى تىدابوو
كه پربوون له مەلهفى بهسەريەكدا كه لهكەكراو و ميژيک و دوو كورسى،
به ديوارەكەى پشتيشيهوه ويڤهيهكى سەرۆك وهزيرانى سەليمانى
«كۆسرهت رهسول» هەلواسرابوو. ئەويش ناردميهوه بۆ يەكەم ژوورى
بهردەرگاكه. لهوئى دوو كارمهنديان ئىمزاين کرد و يەككىشيان
مۆريكى له وەرەقەكەم دا. ناردميان بۆ ژوورى «تۆمارکردن»، لهوئى
جۆرى كۆمپيوتهرەكەيان تۆمارکرد و ناردميانهوه بۆ ژوورى «ژمىريار»،
كارمهندهكه ووتى: چاوهروانبكه چونكه دهفتەرى وهسلەكان له ژوورى
«خەزىنهيه»، لهوكاتەدا يەككە له نهفەرەكان هات به دوامداو به
بىزاريهوه پىي ووتم: گەرما كوشتينى، هيندەمان چاوهروانكرد،
چيتكرد بۆ تهواونهبوويت؟! له وهلامدا ووتم: چاوهروانى گەرانهوهى
دهفتەرى وهسلەكانم له ژوورى خەزىنه. هەرلهوياشدا زۆر داواى
ليبووردنم ليكرد كه من بوومه هۆى دواكهوتنى ئەوان. دهفتەرهكه
هاتهوهو به چوارسەد و بيست و پينج دينار كۆمپيوتهرەكەيان خەملاند،
ئەوسا كارمهندهكه ناردمى بۆ ژوورەكەى تەنيشتى كه ژوورى خەزىنه
بوو. لهوئى دوو كور و كچيكي لىبوو، يەككە له كورەكان پرسيارى
ئەوهى ليكردم كه له چ ولاتىكم؟ دواتر بهزەردەخەنهوه ووتى: ئيوهى
ئەوروپا قەپاتن و پزگارتابوو، دەبينيت لهم ژوورە گەرمدەدا ئيمه چۆن
دەژين، تخوا ئەمه ژيانه!

داواى كه ميك پارەكەيان ليوەرگرتم و ووتيان ببەرەوه ژوورى يەكەم

له خواره وه. چوومه وه ژووری یه که م، یه کیک له کارمهندهکان وهرهقه که ی
لیوهرگرتم و به تهپیکی ئاوی ئەو دیرانهی که ناوی خۆم و
کۆمپیوتەرکه و بری پاره که ی له سەر نووسرابوو، دایپۆشی. به شه که ت و
ماندوو بوونییه وه، چوومه وه بۆ لای ئۆتۆمبیله که و زۆر داوا ی لیبووردنم له
شۆفیره که و نه فهرهکان کرد.

پهستییه کی قورس گرتمی و تووره بوونیک له ناوه وه مـدا
رایده تهکاندم و دهستهکانم دهلهرزین، له ویادا بیرم له ئیسماعیل خهیات
ئەکرده وه که ئیستا له ژیر تیشکی ئەو خۆره گهرمه دا، رهنگهکان و
ئارهقهی ده رژیئتیت به سەر ئەو تاویره بیدهنگانه دا و دهیانکاته قاسدی
ئاشتی، دیاره ئه ویش له وهفای بیدهنگی بهرد و زمانیان گهیشتوو به یه
بهردی له بری ئینسانهکانی ئەم دهفهره کردۆته قاسدی ئاشتییه که که
خهونی هه موومانه.

شاره که ی کۆیه وهک جاران رهنگ ئال و پر له ژیان بوو، خۆله
سوور و سمه ئاساکه ی باواجی به سەر مالهکان و درهخت و
ئینسانهکاندا، وهک گهردی سەر بالی پهپوله دهباری، هه مووان
رهنگیکی برۆنزیان پۆشی بوو. شاری «باکوری» ی و تیپی «باواجی
کۆیه»، که به مندالی هه میشه گۆرانی «بزماره و بزماره» مان دهووته وه و
سنگمان پر دهبوو له خۆشی؛ ئەو شاره ی عاشقترین گۆرانییژی ئیمه
«سیوه» که وهک سهبا «ئوهل سهحره و ئه وه گولئ» و چهنده ها گۆرانی
زیندووی بۆ کچه ئامۆزاکه ی له چایخانه و دیرهکانیدا چریوه.

ئۆتۆمبیله که به که میک هه ناسه برکیوه، به سەر لۆفه به پیچ و
دهره که ی «هه یبهت سولتان» دا سهرده که وت و من بیرم له «حاجی
قادر»، ئەو شاعیره تووره یه دهکرده وه، که ده بیته چهنده جارن له سەر
قوته ی هه یبهت سولتانه وه ههستی به ته نهایی خۆی کرد بیته، ئەو

شاعیره‌ی که جنیوی خسته شیعرى کلاسیکییه‌وه له‌به‌رام‌به‌ر به که‌مزانینی هه‌یبه‌تیک بۆ شوناس و زمانی کوردی.

له چوونه‌خواره‌وه‌ی ئوتۆمبیله‌که به‌ودیوی چنارۆکدا، به‌خۆم نه‌بوو، ئەو رۆژانه‌م هاتنه‌وه‌بیر، که ئەو لاپاله‌ پر بوو له دره‌ختی هه‌نار و به‌روو، سه‌یرانکه‌ران به جلی ئالو و‌ال‌وه گۆرانیان ده‌وت و سه‌مایان ده‌کرد، به‌لام ئیستا هه‌واریکی خالی، خالی له‌و داره‌نارانه‌ی که من به‌ مندالی خۆم نوقمی ره‌نگی گولناره‌کانی نه‌کرد و تاس ده‌بیرده‌وه، ئەو رۆژانه‌ی که هه‌لم و هه‌ل‌وی قولپه‌ قولپی مه‌نجه‌له‌کان و دووکه‌لی مقالیه‌ پر له گۆشته‌کان لیک‌ی نه‌وسیکی پر له شه‌هییه‌ی پی ده‌رشتین؛ ئەو رۆژانه گوزه‌شتن و ناگه‌رینه‌وه. ئەو لاپاله‌ له‌چاوجاراندا تاکوته‌را دره‌ختی به‌ پیوه‌ وه‌ستاو و قیرسچمه‌ی تیادا ما‌بوو، که سووکه‌ بایه‌ک ده‌یله‌رهنده‌وه. جه‌نگ دره‌خته‌کانیشی بریبه‌وه، برسیتی گه‌لاو چله‌کانی سووتاند، نا‌اماده‌یی عه‌شق سه‌وزاییه‌کانی نه‌ه‌یشت و له‌ره‌ی ده‌نگی گه‌لاکانی خنکاند و بالداره‌کانی بی‌ لانه‌کرد.

دوای پیچ‌کردنه‌وه له‌ دووریانی کۆیه‌و رانییه‌، به‌ره‌و سلیمانی به‌ریکه‌وتین. تا گه‌یشتینه‌ چیشته‌خانه‌کانی کانی وه‌تمان، من سه‌یری ئەو قه‌راخ ریگا و کیلگانه‌م ده‌کرد که به‌مین چینه‌رابوون. له‌ولاتریشه‌وه کیلگه‌ گوله‌به‌رۆژه‌کانم ده‌بینی که ته‌نها لاسکه‌ درێژه‌کانیان به‌ پیوه‌ما‌بوو، هه‌مووان به‌یه‌ک ئاراسته‌ی یه‌که‌م ساتی رنن‌یان ملیان لار‌بوو‌بو‌وه‌وه‌ به‌پیوه‌ وه‌ستا‌بوون، که هه‌رده‌تووت ئەو کیلگانه‌ کیلگه‌ی سه‌ده‌ها سه‌ربازی بیسه‌ر و نه‌ناسراون. له‌یه‌کیک له‌ چیشته‌خانه‌کان نانمان خوارد و دووباره‌ سوار‌بووینه‌وه. که‌په‌ره‌کانی سه‌ر ریگا، سه‌تله‌ سوور و سپیه‌ پر له‌ ماست و په‌نیره‌کانیان پیوه‌ هه‌ل‌واسرا‌بوو. له‌ دووره‌وه‌ ئەو زنجیره‌ شاخه‌ی که ده‌گه‌یشته‌وه شاخی پیره‌مه‌گروون

لووتکهکانیان دەرکهوتن. بیرم له «تۆفیق وههبی» ئەو منەوهره زمانزان و پیره‌ی کورد کردهوه، دواى سالانێکی زۆری دووره ولات، له‌سه‌ر وه‌سیتی خۆی له شاخی پیره‌مه‌گرون ناشتیان. ئەو رۆژانه و شه‌وانی ئاهه‌نگیرانی ئەو سه‌روه‌خته‌م بیره‌که‌وته‌وه، که هه‌ر ئیواره‌ی لیده‌هات به درێژی هه‌فته‌یه‌ک خه‌لکانی شار داده‌بارینه سه‌ر شه‌قامه‌کان و ئاهه‌نگیان به بۆنه‌ی رێکه‌وتنی «حکومه‌تی عێراقی و یه‌کیتی نیشتمانی کوردستانه‌وه» ده‌گیرا. که‌وره‌و بچوک سه‌رووده‌کانی شاخ و هوتافه نووسراوه‌کانی سه‌ر دیواره‌کانیان ده‌ووته‌وه. ئەو شه‌وانه هوتافی هه‌موو حیزبه‌کان له ده‌می منداڵه‌کانه‌وه به‌بێ سه‌له‌مینه‌وه ده‌وترانه‌وه، پیاوه‌کانی ئاسایشیش به بێ ترس وینه‌ی ئەو سه‌شاماته زۆره‌یان ئەگرت؛ که‌م که‌س هه‌بوو به‌حه‌زه‌ره‌وه له دووره‌وه سه‌یری ئەم گۆرانه کتوپره‌ نه‌کات، له قوتابخانه‌کانیشدا رۆژانه خۆپیشاندان سازنه‌کرا. من ئەو سه‌روه‌خته له ئاماده‌یی سه‌لیمانی بووم، له‌یه‌کێک له‌و به‌یانانه‌دا، سه‌یمای قوتابیه‌کان و رۆتینی ده‌رسوتنه‌وه‌ی مامۆستا‌کان جو‌ریکی تر بوو. بۆ یه‌که‌مجار قوتابیه‌کان توانیان له‌کاتی ده‌رسوتنه‌وه‌ی مامۆستا‌کاندا بێ پرس بینه‌ده‌ری. سه‌ره‌تا وینه هه‌لواسراوه‌کانی «سه‌دام حسین» که به دیواری ژووره‌کاندا هه‌لواسرابوون شکاندمان، وه‌ک شه‌پۆلیکی تاین نه‌بوو، په‌لاماری ژووری رێکخستنی قوتابیانمان دا، دوو وینه گه‌وره‌که‌ی «سه‌دام حسین»مان شکاند و ئاگرمان له په‌رده‌ی ژووره‌که به‌ردا. به‌رێوبه‌ری قوتابخانه‌و مامۆستا‌کان ره‌نگیان په‌ریبوو، بۆ یه‌که‌مجار قوتابیه‌کان بێ گوێپێدانی مامۆستا‌کان ده‌ستیان کرد به‌ گۆرانی «ئهی ره‌قیب»، جه‌سته‌ی قوتابیه‌کان بوو بووه پارچه‌یه‌ک له ئاگر، ئاگریک که نه‌مانده‌زانی کچی پی بسوتینین؛ هه‌لبه‌ته له‌و ساتانه‌دا هه‌یچ لۆژیکیک و

بیرکردنه وهیهک ئامادهیی نابیت هیندهی ئه وهی هیژیک تا بیت له دهروندا هه لدهچی و هه موو شتییک تیکوپیک دها. به ریویهری قوتابخانه که «ماموستا عوسمان»، له ترسی تیکهه لچوونی قوتابیان و سهربازهکانی سهه شهقامه که، دهه گای قوتابخانه کهی داخست. به لام شهپۆلی هه لچووی قوتابییه توورهکان له دیوارهکان و دهه رگاگانه وه دابارینه سهه شهقامه که؛ قوتابییه کههکانی قوتابخانهی «خانزاد» ییش تیکه ل به قوتابییه کورهکانی ئامادهیی سلیمانی بوون. سهربازهکان له سههه تاوه پاشه و پاش دهکشانه وه و جارجارهش چه ند ریزیک فیشهکیان به ئاسماندا ده کرد. ئاگامان لیبوو سهربازهکان چواردهوری قوتابخانهی ئامادهیی سلیمانیان داو ژمارهیهکی زۆریان چوونه ژووره وه له دواي خویانه وه دهه رگاگه یان پیوه دا. تازه ئیمه ئه و شهپۆلانه بووین که هیچ به ره به سستیک راینه دهه گرتین؛ چه ند جاریک تیکهه لپژان له نیوان ئیمه و سهربازهکاندا دروستبوو. یه کییک له قوتابییهکان له ئه ده که دا که وتوو به گوللهیه که برینداربوو، ژمارهیهکی زۆریش که وتنه ژیر شالای زه بهروه شانندی کیبله کان، ئیدی هه مووان له کۆلانهکانی دهه روبهه ری گه ره کی چوارباخدا خۆمان وونکرد.

ئه و پۆژانه ئه م ریگایه پر بوو له ئۆتۆمبیلهکان و هه مووان سرود و گۆرانیان دهوت. «مام جهلال» له سهه سهه کۆیه که له نزیک قه دهپالی گهردیکدا خوتبهی دها، هیندهی نه بهرد له ناو حه شاماته که دا هاوارکرا ئه وه «مامه ریشهیه»؛ خه لکه که به ره سهه کۆکه یان جیهیتشت و له ولاتره وه گیزاویکی بی له مپهه دروستبوو، دهستکرا به چه پله لیدان. ئه و پۆژانه وینهکانی «مامه ریشه» له سهه شوستهکانی به ره دهه کی سهه ردا دهه فرۆشرا. کچان و کوران وینهکانیان دهه کری. به لام ئیدی ئه و خۆشییه ساده دلییهی خه لکی درێژهی نه کیشاو، خه لکانیکی زۆر بوونه قوربانی

خۆپيشاندا نه كان، كاتيكيش قوتابيه كانى زانكۆى ههولير به نائوميدييه وه دواى كوژرانى ژمارهكى زۆريان هه لاتن و چوونه «سورداش»، له وئيش هيندهى تر به ئاموژگاريه چاوهر وائنه كراوه كان ئوميديان له بهر بررا و كپكرانه وه؛ ژمارهيهكى زۆريش كه له شاردا كارى نهينيان ده كرد له لايهن حكومهتى عيراقيهيه وه ئاشكرابوو. جاريكى تريش شكستىكى تر، جياواز له شكستى سهربازى، شكستىكى رۆحى و ناوهكى له دهرونى ئينسانى كوردا، وئينه پيرۆزو سه ره تاييه كانى شوڤرشى شكاند و هيزى بهرنگار بوونه وهى سست و لاواز كرده وه.

له تيفكرين به ده م ئه و هيزه په نهان و خه فه بووهى ئينسانه وه گه رامه وه بۆ يهكى ئايارى سالى ۱۹۹۹ى شارى ستۆكه هۆلم. «هه ندرين»ى هاوړيم به ته له فوون ئاگادارى كرده مه وه، كه خو پيشاندا نيك جيا له خۆپيشاندا نى سه رتاسه رى، له گۆره پانى «ماريا» ده كريت كه خه لكه فه وزه وى و «ئه نار شست» ه كانى سويد سازيده كهن. كاتيك گه يشتمه گۆره پانى «ماريا»، نزيكهى پينج شهش هه زار له فه وزه ويه كان به خويان و «شيعاره» هه لگرتو وه كانه وه وهك گيژه لولكه به ناو يه كدا ده هاتن و ده چوون، جلوه رگى ئه نار شسته كان ئالووالا و جودا له جلوه رگى ئاسايين، ده يه ها كه س مؤسيقايان لئده دا و هه مووان سه ما يان ده كرد، گروپيك له مؤسيقاره كان كه هه نديكيان ئه فه ريقى بوون، ده ستيان كرد به لئدانى ئه و ته پله گه ورا نهى كه به مليانه وه شوڤر بوو بوونه وه. هيج كاتيك هيندهى ئه و ساته حه زم به سه ما نه كر دبوو، من و هه ندرينى هاوړيم له گه ل ئه واندا كه وئينه سه ما كردن، به بى خۆبه ستنه وه به هيج جوړه ياسايه كى تايبه تى يا گشتى سه ما وه، نزيكهى سه عاتيك سه مامان كرد. له وئيدا له خو م پرسى ده بيت چى بيت ئه و هيزه په نهانهى له دهرونى مندا ئاوا بلاچه ده دات و ده يه وئيت

بیتهدهرئ؟! ههمان پرسیارم له ههندرین کرد، ئیدی تیگهیشتم که سیستهمی جوړه ژيانی ئوروپا وای له ههموومان کردووه که ئو هیزه هه لچوو و توورهیهی دهورونمان تا بیت بهرهو خهفه بوون و مردن بهریت. ئه نارشسته کان سه رتا که وتنه هاویشتنی قوتوو شوشه بیره کان له و پؤلیسهانی که به ترسه وه له دوره وه سهیری ئو ژماره چاوه پروان نه کراوه یان ده کرد، دیواره کان و شووشه ی مارکیت و دووکانه کانی ئو دوروبه ره له ماوهیه کی که مدا هه مووی بهو هوتافانه رهشکرایه وه که ره خنه ی له سیسته می سیاسی و کؤمه لایه تی سوید ئه گرت. ئو رۆژه یه کی که بوو له رۆژه چاوه پروان نه کراوو خووشه کانی تیکه لیبوونی هه موو کلتورره کان و ته نفیسه کردنی بیزار ی و ماندوو بوونه کانی مه نفا؛ بؤ شه وی له هه واله کانی ته له فزیؤندا ئو خویشاندانه پیشاندرا یه وه مه زنه کرا که زهره ی زیاد له ده ملیؤن کرپؤن له دیوار و شه قام و جامخانه ی مارکیته کان دراوه.

ئوتؤمبیله که، به ریگا که دا ده پروا و من له خوؤم ده پرسم: ئه م ئوتؤمبیله چؤن ده توانیت من بهم هه موو یادوه ریانه وه هه لبرگیت و ئاوا خیرا تپه ریت؟

یادوه ریه کان خیرا ده هاتن و زیاد له خیرایی تیشک تیده په رین و من فریای گرتنی هه موویان نه ده که وتم.

ئیسیتاش وهک جاران سهیری رووی ئو شاخه رووتهن و قوچه ی لاته نیشتی پیره مه گرون ده که م و چاو بؤ ئو ماره به به ردبووه ده گتیرم، که تا ئیسیتاش نه متوانیوه له سه ر رووی ئو شاخه بیبینم، هه موو جارئ که ده هاتین بؤ سهیران، هه ریبه که وه سه ری په نجه ی بؤ سه روناوقه دی رووته نی ئو شاخه دریژ ده کرد و ده یانووت: ئه ها ئو ماره ی که خوئی دریژ کردوووه به رهو سه ر شاخه که هه لده کشی. به لام من هیچ کاتیک له و

جارانه نەمتوانى بەدبىكەم، رەنگە چىنئىكى دەرىپەريوو خزاوى ئەو شاخەبىت كە وەكو مار خۆ دەنوينىت و ھەمووان لىيان بوو بە ماريكى بەبەردبوو.

كاتىك ئۆتۆمبىلەكە دەگاتە ئاستى باخچەكان و كەمىك رىگاگە بەرەو نەويبوون دەچىت، ھالايىكى فىنك و شىدار لە پەنجەرەى ئۆتۆمبىلەكەو خۆى دەكات بەژوردا، لووتم پىر دەبىت لە بۆنى پونگەو نەعنای قەراخ مەرەزەكان. لە كەپرەكانى كەنار رىگاگەدا بەرچىنە ھەنجىرو ترى دانراون، ھەندى لە ئۆتۆمبىلەكان لەئاستياندا دەوھستىن. ئۆتۆمبىلەكە دەپوات و من گويم لە گۆرانى «ئامىنى» دەبىت بە دەنگى «عەدنان كەرىم»، يارمەتى لە شۆفېرەكە وەرەگرم و كەمىك دەنگى گۆرانىەكە زىاد دەكەم. سنگم پىر دەبىت لە ئارامى و دەمەويت بە ھىمنى، دىمەنى ترازانى دەرگاو چوونەژوورەوھم بۆ مالىھە بەھىنمە بەرچاوم؛ ھەرچەندەكەم فرمىسكەكانم بۆ راناگىرئىت. وەك تەبەقىكى گورەى شوشە درزم تىدەبىت و ناتوانم خۆم راگرم و ھارەنەكەم، ديارە چەند رۆژى مانەوھم لە ھەولېر بەپى پىويست ھىدى نەكردمەوھ بۆ ئەو رۆوبەرووبوونەوھىە كە لىتى دەترسام، لەھەمان كاتىشدا دەزانم ئەو ساتە دەبىتە چركە پىر لە موچرەكانى خۆشى و بەدىدارى يەكتەر شادبوونەوھ.

لە خالى پشكنىنى سىرىيانى سلېمانى، دووكان، كەركوك، كەمىك وھستائىن و ئۆتۆمبىلەكە كەوتەوھ رى؛ لە دوورەوھ سلېمانى لەناو ھالاي تراويكەدا تەنك تەنك دەردەكەوت، ئەو كەپرانەى قەراخ رىگاگە كە جىگاي بەنزىنفرۆشتنبوون، لە رىزى يەك درىژبووبوونەوھ، لە ژىر كەپرەكاندا دەيەھا مەتارە و بەرمىلى بەنزىن لەسەرىەك دانرابوون؛ زۆرم پى سەيربوو لە ژىر تىشكى گەرمى ئەو ھەتاوھدا، چۆن ئەو مەتارە

به‌نزینانه ناتەقینەوه، لەهەمووشی سەیرتر جگەرەى لالیوی هەندى لەو
 بەنزینفرۆشانەبوو، کە لە ژێر سەپەرى کونکونى ئەو کەپرانەدا فیشکەى
 دووکەلیان دەهات. هەلبەتە ئەو کەپرانە هەمیشە جیگای مەترسى
 چەندەها ریکەوتن بۆ ئۆتۆمبیلەکان، کە رەنگە تەنھا لەخۆپیاکیشانى
 ئۆتۆمبیلێک بە یەکیک لەو کەپرانەدا رووداوى جەرگبەر و
 چاوەرواننەکراوى لیبکەوتتەوه. لى خەلکى ئەم ولاتە تازە بوونەتە
 هاوڕێیەکی دێرینە لەگەڵ هەموو پێشھاتە جەرگبەر ناوختەکاندا .
 تا دیت نزیك دەبینەوهو من دلم زیاتر لیدەدات، لە ئاوردانەوهیەکدا
 چاوم بە «سەربازخانەى سەلام» دەکەوتت. ئەو رۆژە تەروتوشانەم
 بێردەکەوتتەوه، کە لەدواى وەستانی جەنگى عێراق و ئێران، بە بریارێک
 هەموو ئەو سەربازە هەلاتووانە جەنگ، بەبیانوى دەسبەردارکردنى
 یەكجارەکی لە سەربازى، چەند مانگێک راپێچکراینە ئەم
 سەربازخانەیهوه؛ بەیانیان بەتاریک و لیلی هەزارەها کەسى بەزۆرەملی
 سەربازکراو لە بەردەمى ئەو دەروازە گەرەیهوه دەچووینە ژوورئى، بە
 درێژى دوو کیلۆمەتر بە پى دەبوو برۆشتینایە تا دەگەشتینە ئەو
 گۆرپانانەى کە جیگای مەشقکردن بوون؛ کە بەیانیان بەرێ دەکەوتین
 لەبەر زۆرى ژمارەمان تەنھا ریکەى هەنگاوێک دواى ئەوهى پێشمانەوه
 هەبوو تا قاچمانى لیدانئین، من گویم بۆ چلەقەچلەقى ئەو پۆستالانە
 پادەدێرا کە بەجاریک هەزاران کەس پیکەوه هەنگاویان لەناو ئەو
 تاریکییەدا هەلدهینایەوه و بەرێدەکەوتن، سەربازەکان جگە لە
 دانیشتوانى شار زۆرینەیان خەلکى ئەو دێیانە بوون کە لە «ئەنفالەکان»
 پزگاریان بوو بوو، یا دەستگیرنەکرا بوون. بەیانیانى سەرھتا تاریک و
 تەروتوش بوو، هەلاوى هەناسەکان و دووکەلى جگەرەکان، لە هالوو و
 هەلمى ماریکی درێژبوو مردووى سەر ریکەیک دەچوو، کە جەستەى پر

بیت له تهری میرگهکان. ئەو چەند مانگە بۆ من، بوووە عەزابییکی وا، کە پوژانە هەستم دەکرد شتە جوانەکانی نیو دەروم دەدۆرینم و پارچە پارچە جەستەم دەپزیت و دەکەوتتە خوارەوه؛ بەلام هیچ ئەگەرێکی تر بۆ قوتاریبوون لە ئارادا نەبوو، ئەنفالەکان تەواو بوو، شوێشی شاخیش بەیەكجاری شکستخواردو بوو، ئەو پوژانە هەموومان شکستمان هینابوو؛ تروسکەیهک بەدی نەدەکراو هەمووان لەلیواری مەرگیکی کۆمەڵ کۆژیدا چاوەلەریتی نۆبەتی بەپیرهوهاتنی مەرگبووین. هەرە قووناغی خەست و چرپی خەموکی من لەو پوژانەدا بوون، کە هیندەدی ئومێدی میرولهیهک بۆ چلّی پووش لەناو زەریایەکدا لە دل و فکری مندا نەبوو.

لەیهکەم پوژنی وەرگرتنی جل و بەرگی سەربازییادا، بەرپیکەوت تاکی یهکیک لە پۆستالەکانم ژمارە هەشت و ئەویتیشیانم ژمارە دوازدەبوو، بۆیه هەمیشە قاچیکم بەدووی خۆمدا رادەکێشا، من رەنگە ئەو کات یهکیک بووبم لە پەرپوتترین سەربازی ناو ئەو سەربازخانەیه، کە هەمیشە چمکی کراسەکەم لە پانتۆلەکەمەوه هاتبوو دەری، زۆربەیی کاتیش نەمدەتوانی بپریهکەم لەسەر بکەم، کاتیکیش بە ناچاری لەسەرم دەکرد، بەخواروخیچی دامدەناو جارناچاریش لەسەرم دەکەوتە خوارەوه. زۆر جار لە ریزەکانی مەشقکردن و پشوداندا، خەیاالی شیعریک دەستی دەدايه بآلم و بۆ چەند ساتی لە سەربازخانەکە رزگاری دەکردم.

گەیشتینه ئاستی ئەو بەرزاییهیی کە دەروانیت بەسەر باخی بەختیاریدا، لەویوه توانیم بەژنی سلیمانی ببینم، دلّم تا دەهات هەنەدەفی بەسنگم دەکرد. کاتیک گەیشتینه سەر پردی قلیاسان، تەنکە ئاویکی لە جۆگەلهچوو، بەناو خرە بەردەکانی ژێر پردەکەدا دەرویشت.

ههستم کرد هه موو جله کانم ته ربوون، شووشه یه کی پر له سه ره میکوته
 و تاله قهوزه به دهستمه وهیه؛ نه و رۆژانه ی مندالی چهنده شیرین و
 ناسک و پر له فهنتازیا بوون، چهنده دلرهق و کوشنده و به زه بریش بوون.
 له بیرم دیت له گه ل هاوریکانی گه ره کدا دههاتینه ژیر نه م پرده، دواتریش
 دهچووینه ناو نه و قامیشه لانه ی که ئاوکی فینک تا ناوقه دیان
 هاتبوو؛ سه ره په نه ی چلی شوپبووه ی شوپبه یه کان، هه میسه به سه ر
 توپی ناوه به خوړ و سازگار که ی سه ر چناردا ژهنرا بوون. له سه ر خره
 به رده کانیش که زۆربه یان به رگی قهوزه یان پۆشیبوو، کیسه له کان
 سه ر یان به ر زده کرده و خو یان ده دایه به ر خوړ؛ ئیمه ی مندالان
 گره ومان له سه ر نه وه ده کرد که چون بتوانین به به رد پشتی زۆرینه ی
 کیسه له کان بشکینین، به به رده خرو خوشدهسته کان ده که وتینه
 شه قکردنی ره قینه ی پشتی کیسه له کان، مه گه ر دۆزینه وه ی گو میکی پر
 له سه ره میکوته وازی له به رد هاویشتن پیبه ینا یه، که پیمانابوو
 که وتووین به سه ر چۆمیکی پر له ماسیدا، دنا هه ر به رده وام ده بووین له
 کوشتنی کیسه له کان. له نه رمه لان و جی خره به ردی خزای قه راخ
 چه مه که شدا قرژاله کانمان له کونه کان ده هینا یه ده ره وه، من هه میسه
 به دووی چاوی قرژاله کاندا ده گه رام و تاس ده بیبردمه وه، به لام هه رزوو
 له گه ل نه وانیشدا ده که وتینه به رده هاویشتن، کاتیک که به رده خره کانی
 ده ستمان قرژاله کانی ده پیپکا و کوتکوتی ده کردن به خوشییه وه گو یمان
 له قرچه ی شکاندنی په لوپۆیان ده گرت؛ ته نها شتیک که نه مانده توانی
 زه ره ری لی بده یین، نه و پۆله حاجی له قله قانه ی ناو ناوه که بوو، که
 دههاتنه ناو ناوه که وه به دهنوو که درپژه کانیا ن نه و ماسیانه یان
 پراوده کرد که ئیمه هه رگیز بو مان پراونه ده کران، به خوشیسه وه سه یری
 حاجی له قله قه کانمان ده کرد که بۆقه سه وه کانیا ن به سه ری دهنوو ک

که می‌ک به‌رزده‌کرده‌وهو نه‌وسا گه‌رویان ده‌کرده‌وهو قوتیان ده‌دان؛ حاجی له‌قله‌قه‌کان بۆ ئیمه‌ی مندال نه‌و بالداره موباره‌کانه‌بوون که چووبوونه حه‌ج، بۆیه نه‌ده‌کرا که‌سما‌ن به‌لایاندا بچین و عه‌زیتیان بده‌ین؛ فیلی ناولینانی نه‌م بالداره و به‌پی‌رۆزکردنی بووبووه هۆی نه‌وه‌ی سه‌ربه‌ستییه‌کی ته‌واو به‌ده‌سته‌به‌ین و سل له‌ چه‌تونی ئیمه‌ی مندال و ته‌ماحی گه‌وره‌کان نه‌که‌نه‌وه.

جار‌جاره‌ش خۆمان پوتده‌کرده‌وهو خۆمان له‌و ئاوه به‌ گۆمبوانه هه‌لده‌کیشا، شووشه‌کانمان له‌بری ماسی پری ده‌کرد له‌ سه‌ره می‌کوته. ته‌نها به‌وه‌وه نه‌ده‌وه‌سته‌این و هه‌لده‌گژاین به‌به‌ژنی شوهریه‌که‌کاندا و زه‌رینه‌قووته‌ی ناو هیلانه چۆله‌که‌کانمان ده‌رده‌هیناوه له‌گه‌ل خۆمان ده‌مانبرده‌وه بۆ گه‌ره‌ک، کاتیکیش چۆله‌که‌ دایکه و باوکه‌کان ده‌که‌وتنه جیکه‌جیک به‌سه‌رمانه‌وه، به‌ به‌ردی ناو قۆچه‌قانی و دارلاستیکه‌کانمان نه‌وانیشمان راوده‌نا. به‌ ووردی چاومان به‌سه‌ر قه‌د و به‌ژنی قامیشه‌لانه‌کان و قه‌رسیله‌کاندا ده‌گی‌راوه «کولله» لۆق درێژ و چاو گه‌وره‌کانمان ده‌گرت، به‌په‌تی به‌کره‌ دزراوه‌کانی نیو‌گرفانی شه‌رواله‌کانیشمان، قاچیکیمان ده‌به‌ست و ده‌مانخسته سه‌ر سه‌ر و قۆلمان و خه‌نی ده‌بووین. له‌ راستیدا تا ئیستاش پراوپر نه‌متوانیوه وه‌لامی نه‌و چه‌تونی و دریه‌ی کاتی مندالی خۆم و هاو‌ری‌کانم بده‌مه‌وه.

له‌سه‌ره‌تای گه‌یشتنم بۆ نه‌وروپا هه‌ندی‌ک جار باسی نه‌و یادوه‌ریانه‌م بۆ بارانی کچم ده‌گی‌رایه‌وه، به‌لام له‌و رۆژه‌وه‌ی که‌ باران باسی چیرۆکی سه‌ره‌می‌کوته‌که‌ی خۆی و هاو‌ری‌کانی له‌ باخچه‌ی مندالان بۆ گی‌رایه‌وه، ئیدی شه‌رم گرتمی و وازم له‌و گی‌رایه‌وانه‌ هینا. باران گی‌رایه‌وه: که‌ رۆژیکیان له‌ دارستانیکدا سه‌ره‌می‌کوته‌یه‌کیان

لهگه‌ل خۆيان هيناوه‌ته‌وه بۆ باخچه‌ی مندا‌لان، له‌وێ له‌ ته‌شتیک ئاودا دايان ناوه‌و خواردنيان داوه‌تی تا پێره‌وکه بووه‌و بۆته‌ بۆقيک، دواتر له‌ شپوه‌ی ئاهه‌نگيکدا رۆژيک، مندا‌لان و داده‌کانيان، هه‌ريه‌که‌ی به‌خۆيان و چلای گوله‌وه‌ چوون بۆ دارستان و بۆقه‌که‌يان ئازادکردوه‌، له‌م‌الئاوايکردنيشياندا هه‌ريه‌که‌يان چله‌ گوله‌که‌ی بۆ بۆقه‌که‌ هه‌لداوه‌و خواحافيزی يه‌كجاره‌کييان لي‌کردوه‌.

گه‌يشتینه دوورپاني سه‌رچارو نه‌فه‌ره‌کان دابه‌زين، به‌شۆفیره‌که‌م ووت کرپی ناوشارت ده‌ده‌می و بمگه‌يه‌نه‌ره‌وه بۆ گه‌ره‌کی چوارباخ؛ ئەويش رازی بوو، به‌ره‌و ناوشار به‌ريکه‌وتين.

به‌ووردی چاوم به‌ هه‌ردوو به‌ری راسته‌پێی شه‌قامه‌که‌دا گي‌پرا، هه‌ندێ خانوبه‌ره‌ی نوێ و بازاړ و دووکانم بينی، که‌ پيشتر نه‌بوون. جگه‌ره‌يه‌کم پي‌کرد و هه‌ناسه‌يه‌کی قوولم هه‌لکيشا، ده‌مويست خۆم زياتر هيمن بکه‌مه‌وه‌و له‌ پريشکی ته‌قينه‌وه‌ی پارچه‌کانی ئەم يادوه‌ريانه‌ خۆم لاده‌م، که‌ له‌گه‌ل هاتنه‌وه‌مدا وه‌ک بي‌ريکی نه‌وت ته‌قينه‌وه‌و ئاگريان تيبه‌ردام، ده‌مويست به‌ سيمايه‌کی هيمنه‌وه‌ له‌ قاپی ماله‌وه‌ بچمه‌ ژوورئ. که‌ گه‌يشتینه سه‌ره‌تای ئەو شه‌قامه‌ی که‌ به‌ «سه‌هۆله‌که‌» به‌ناوبانگه‌، يادوه‌ريه‌کان ديسانه‌وه‌ داگيريان کردمه‌وه‌، ئەو شه‌قامه‌ی که‌ سه‌رده‌ميکی زۆر جي‌ی سه‌رکه‌وتن و که‌وته‌ن خواره‌وه‌ سيزيفيه‌کانی من و هاوړيکانم بوو، له‌ پياسه‌کانی ئيواراندا باسما‌ن له‌ شيعر و چيروک و رۆمان و عه‌شقه‌ شه‌رمه‌کانی خۆمان ده‌کرد، خه‌ممان بۆ به‌هه‌درچوونی قوناغی گه‌نجيتی خۆمان ده‌خوارد، چونکه‌ تا ده‌هات ئەو و لاته‌ ده‌بووه‌ قه‌فه‌زيکی ته‌نگه‌به‌ر و جي‌گای با‌لمانی تيا‌دا نه‌ده‌بووه‌، جه‌نگ له‌ هه‌موولايه‌که‌وه‌ په‌روبا‌لی خۆمان و خه‌ونه‌کانمانی کردبوو، ته‌نها په‌نجه‌ره‌يه‌ک که‌ جي‌ی ئومي‌دبوو بۆ تيروانين به‌سه‌ر

دنيايەك خەونى رەنگاوپرەنگ و بەدینەھاتووی ناو كوردستاندا ئەوروپا بوو. ھەزارەھا چیرۆكى خەيالى و بەفەنتازياكراومان دادەرشت و دەمارى ئەو ساتە پر لە حوزنانەمان پر دەکرد لە ئەفيون. بۆ ئيمەيەكى گەنجى ساتەكانى سووتان و ترانجاوى ژير بەرداشەكانى جەنگ، كە ھەموو رینگاي گەيشتنى زانيارىەكان بۆ كوردستان لەسەر ئەوروپا مینریتز كرابوو، تەنھا خەيالمان شكدەبرد و تەنھاوتەنھا ئازادىيەكى بىركردنەوھش ئەو خەونە بە يۆتۆپياكراونەبوون كە ھەرگىز نەھاتتە دى، ئيمە بە چاوى سەدەكانى رابردوو لە ئەوروپامان دەروانى، ئەوروپاي ئەدەب و مۆسقىقا و فيكر. كە ئىدى پيمان وابوو ئەوروپا ئەو بەھەشتە راستەقىنەيەيە كە ھەموو خەونەكانمان فەراھەم دەكات و دەگەين بە ئازادى و كۆتاييھيتان بەو ھەموو عەزابانەى كە خستبووينى قۆناغى پىرى و «شەخوخە»وھ.

شۆفیرەكە ھىنامىەوھ ھۆش خۆم.

– لە كوێوھ لادەم؟

– لەو كۆلانەى پيش ئاپارتمانى «حەسيب سالىھوھ».

سەرھتاي كۆلانەكە دەستى پىكر، ئەو كۆلانەى شاھىدى ھەموو

يادوھرىەكانى قۆناغى مندالىمە.

ديوارەكان چلكن و دەرەختەكان رەنگبزرىكاو جادەكە خۆلاوى، بە

شۆفیرەكەم ووت: لەبەردەمى ئەو دەرەختەدا دامبەزىنە.

ھەستم دەکرد، دلم زياد لە پىويست لىدەدات، مەچەكم لەكاتى

داگرتنى جانتاكاندا شل و بىھىزبوو؛ وەك ھەموو جارىك قاپىەكە

كراپۆوھ، بە ئەسپاي جانتاكانم خستە ئەودىوى دەرگاكەوھو چوومە

ژوورى؛ حەوشە ھەمىشە سەوزو فراوانەكەم بىنى، دواى چەند

ھەنگاويكى تر، باوكم لە ژير سىبەرى كەپرى دارمىوھكەدا لە سەر

کورسییهک دانیشتبوو، وهک پیشه‌ی هه‌موو جارێکی له خه‌یاله‌کانی
خۆیدا نوقمبووبوو.

- بابە گیان، چۆنیت؟

خوشکه‌که‌م له‌وبه‌ره‌وه‌ هاواری کرد، بابە ئه‌وه‌ هیوا هاته‌وه‌.
له‌سه‌ر چۆک دانیشتم و ده‌موچاوم خسته‌ ناو له‌پی ده‌ستییه‌وه‌و
ده‌ستم کرد به‌ گریان.

باوکم به‌ده‌م هه‌نسکه‌وه‌ ده‌یووت: ئۆی بابە گیان، ئه‌وه‌ تۆیت، هیوا
گیان.

له‌گه‌ڵ هه‌موو خوشکان و برایاندا وه‌ک تاوه‌ بارانیکی کتوهر
باوه‌شمان به‌یه‌کتزیدا کرد و قه‌یریک گریاین.

باخچه‌که‌ی باوکم سه‌زو پر له‌ گۆلی هه‌مه‌ره‌نگه‌ بوو، دارگوێژه
گه‌وره‌که‌ برابۆوه‌ و جۆلانه‌یه‌ک له‌ حه‌وشه‌که‌دا دانرابوو، لاولاوه‌ چنگ به
دیوار کردووه‌که‌ش هه‌نده‌ی تر به‌ چوارده‌وری ماله‌که‌دا هه‌ل‌زنا‌بوو،
دیواره‌کان وه‌ک دلی هه‌موومان درزی بردبوو، بۆیاخی ژووره‌کان پواو و
ره‌نگبزرکاو، سیمای خوشک و برایان چرچ و لۆچ و قژ سپی، باوکیشم
پیرتر و بیهێزتر بووبوو. هه‌مووشتییک گۆردراوه‌، مناله‌کانی براکه‌م
گه‌وره‌بووبوون و به‌زه‌حمه‌ت سیمای یه‌که‌م جارینام بیره‌که‌وته‌وه‌.
دارمیوه‌که‌ وه‌ک هه‌موو جارانی تر هه‌تشیوه‌ قورس و تۆزاویه‌کانی وه‌ک
دووگمه‌ی گوانی پر له‌ شیرینی مانگا قورس و داکه‌وتوو بوون. تا ده‌هات
تاوه‌ گریانکه‌ خۆشی ده‌کرده‌وه‌و وه‌ک ده‌رکه‌وتنی گورزه‌ تیشکی هه‌تاو
پیکه‌نین و زه‌رده‌ له‌ سه‌ر سیمای رووی هه‌موومان خۆی ده‌رده‌خست.

سه‌ره‌تاکانی گه‌یشته‌نه‌وه‌، له‌ چاوه‌کردنه‌وه‌و هه‌ینانه‌وه‌هۆشی
بیهۆشییک ده‌چیت، که‌ هه‌موو شته‌کانی ده‌روبه‌ری به‌ دیمه‌نیکی نوێ
ده‌بینی، به‌لام وروکاس و بیهێز، وه‌ک به‌وه‌ی به‌ده‌م خه‌وه‌وه‌ قسه‌بکات و

دیمه‌نه‌کان له‌ودیوی پەردەیه‌کی تەنکەوێ بێینی؛ منیش ئاوا یەک دوو سەعاتی سەرەتام لێگۆزەشت.

زەنگی تەلەفون بەردەوام لێیدەداو، خوشکان و ھاوڕێیان، بەگەرمی له‌ودیوو تەلە بێهیز و خشەخشکەرەکانەوێ دەدوان و بەخێرەتەوێیان دەکردم، منیش تا دەهات سنگم پێدەبوو له شادی.

دوای چەند سەعاتیک دانیشتن و ھاوئالپرسین، بە قادرمەکاندا سەرکەوتم، بە ترسەوێ دەرگای ژوورەکەم کردەوێ، کتێبخانەکەم وەک جاران له جێگای خۆیدا بوو، ھاوڕێ کۆنەکانم، کتێبە دانسقه و خۆشەویستەکانم، وەک سپی بوونی قژی من ئەوانیش پەرەکانیان زەرد و وشکەلاتووبوون. پەنجەیه‌کم بە خۆلی نیشتووێ سەر شوشه‌ی کتێبخانەکەدا هێنا و بۆنم کرد، سەرپەنجەم بۆنی رۆژگاریکی لێدەهات که پێبوو له یادوهری ساتەکانی نووسین و گریانەکانی ئەم ژوورە. هەناسەیه‌کی قوولم هەلکێشاو چوومه دهری، وەک جاری جاران خۆمدا بەسەر شیشەبەندی سەربانەکەدا؛ دەتووت بە مۆلەت له مردن گەر او مەتەوێ و دەمەوێت تا دواچۆر لەزەت له هەموو شتەکانی دەورووبەرم بێینم. له دوورەوێ گردی سەیان کێله سپیەکان و چەتری سەرگۆرەکانی له ژێر تیشکی خۆری ئەو دوانیوهرۆیه‌دا بریسکەیان دەهات؛ ئەو شەوانەم بێردەکەوتەوێ که له کاتی تەقەکردن و هاتنی پێشمەرگەکان بۆ ناو شار، بە ئەنقەست دەهاتم و بێ ترس له‌بەردەم ئەم شیشە بەندەدا دەووستام و سەیری گری ئەو گوولە ئاگرینانەم دەکرد که تاریکی شەویان شەقەدەکرد؛ له‌وکاتانەدا دیمەنی ئەو پێکدادانانەم دەهینایه بەرچاوی خۆم و موچرکە بەدەمارەکانی جەستەمدا دەهات، ئەو شەوانە دەپێکرام و دەکوژرام، هەلدەستامەوێ بەرەو شاخ دەگەرێم.

دواتر يهك بهيهكى ژوورهكانى مالهوه گهرام، ههستمدهكرد
ژوورهكانيش پيربوون، يادوهريهكان وهك قارچك ههلهتوقين و
دههاتنهوه بهرچاوم، ههستمدهكرد شالاوى يادوهريهكان تابيت بيهيژو
ماندووم دهكهن، بويه دواى تاويك گهپان به ژوورهكاندا چوومهوه ناو
خوشك و برايان و كهوتينهوه پرسيارو باسكردنى رووداوهكانى نهو
چهند سالهى كه له يهكترى دووربووين.

نم يادوهريانهى كه بهسهخواوتهوه دينهوه يادم، كاريگهري شوينه،
دهنا بهدهگمهن نم رووداوانه له سالانى دووريم له نيشتمان ناوا
هوروژميان بو هيناووم و داگيريانكردووم. شوين، يهكيكه له وهوكاره
گرنگانهى بو پيناساندى شوناسى كهسى تهراوگهكراو، بويه كهسى
تهراوگهكراو ههميشه شوينى زيدي خوى له ناو جانتاكانى سهفهرو
گرفانى جلهكان و لوچهكانى هرزدا ههلهگريت و بيمنهت بو كووى
بروات لهگهله خوى دهيانبات. تهنهت ريژهى هره زورى خهونهكانى
مهنفا پرن له سيحرهكانى شوين، شوين له ريگهى خهونهوه ههميشه
جهخت لهپيشاندانهوى خوى دهكات، وهك بهوهى ههميشه لهريى
خهونهكانهوه پاريزگارى له شيوه جوگرافى و سروشتيهكهى خوى
بكات. بهردهوامى هاتنهوهى يادى شوين وهك ساتى يهكهم به
جي هيشتن، دهبيتته وينهيهكى نهگور و دژ به ههموو نهو گورانانه
دههستتتهوه كه زهمهن و گورانه سياسى و كومهلايهتیهكان بهسهرو
شوينا دهيهين. نهمهش جورتيك له «خوويستى» شوين وهك نهوهى كه
ههبوو، خوى دهسهپينى و هيندهى تر خوى به كوونكريت دهكات.
بيركردنهوه له نهگورانى شوين وهك نهوهى كه ههبوو، دهكريت له
زورينهى جاردا دژى خواسته روشنبيريى و ئينسانيهكانى كهسى
تهراوگهكراوئيش بوهستتتهوه، چونكه گورانى شوين دهبيتته مايهى

ئالۆزىيەكى دەروونى بۆكەسى تەراوگەكراو؛ بەچەشنى ئەو گۆرانانە
ھەموو ھەقى ھەست بە خاۋەندارىتى شوپىن لەكەسى تەراوگەكراو
دەستىننەو، ۋەك بەۋەى قۇناغىكى دريژ لەتەمەنى كەسى
تەراوگەكراو بە دەستى ئەنقەست فەرامۆشېكرىت. بەگشتى ئەم
گۆرانانە لە شوپىندا زياتر دەبىتە ھەستكردن بەتەنھايى كەسى
تەراوگەكراو، چونكە بەشى ھەرە زۆرى ئىنتماكانى كەسى تەراوگەكراو
بە وىنەى ئەو شىنەنەو بەندە، كە كاتى خۆى بەجىپھىشتون. لىرەدا
گۆرانى شوپىن واتا لاوازكردى ھىزى ئىنتما و زياتر تەنھا كرىدى
كەسى تەراوگەبوو. بۆيە ئاسايىيە كەسى تەراوگەكراو كە دەگەرپتەو
نىشتمان دواى ھەفتەيەك مانەۋەى بىزارى لە سىمايدا بىپىرىت و
داۋاى گەرانەو بۆ تەراوگە بكاتەو «ئەو تەراوگەيەى كە ھەموو
خەنەكان بىرەو دەبىنىت، نەك بە دىمەنەكانى شوپىنى نىشتەجىبوونى
ئەۋپو»، تىگەيشتن لەم حالەتە دەروونىيەش پەيوەستە بە تىگەيشتن و
خويندەنەمانەو بۆ شوپىن، نەك تۆمەت دانە پال كەسى تەراوگەكراو و
سەيركردى ۋەك كەسىكى بە «ئەوروپى» بوو، ھەلبەتە ئەم
ھەستكردەش رېژەبىيەو دەكرىت ھەموو ئەم دىدانەى من كە بۆ شوپىن
ھەمە بە ھەمان رېژە لای ھەمووان بوونى نەبىت.

كەسى گەراۋە لە ئەوروپا ھەمىشە جىپى دىقەتدان و تىبىنىكردە،
من لىرەدا مەبەستم كەسىك نىيە كە تەمسىلىكى درۆزانەى كەسىكى
شارستانى و گەراۋە بكات لە ئەوروپا، بەلكە مەبەستم ئەو مرۆقەيە
بەبى ھەستكردن بەو گۆرانكارىانەى قسەكردن و ھەلسوكەتكردن
لەگەل كەسانى ولاتنشىندا جىپى تىبىنى و دىقەتدانە، كە ھەلبەتە ئەو
گۆرانانەش بەپىي رادەى رۆشنىبىرى كەسەكە دەگۆردىت، مەبەستم لەو
گۆرانكارىانەش، ئەو گۆرانكارىيە ھەستپىنەكراۋانەيە لای كەسى

تەراوگەكراو، كە زەمەنى نىشتەجىببون و فىربوونى زمان و بەريەكەوتنى لەگەل كلتورە جياكانى تردا بۆتە ھۆى كۆمەلىك گۆران لە كەسايەتى و شىوھى ئاخاوتن و ھەلبژاردنى رەنگەكانى جلو بەرگ و چەندەھا شتى تر، بەبى ئەوھى لە زۆر حالەتدا بەبەر جەستەى كەسى تەراوگەكراو ھەست بەو گۆرانانە بكات، چونكە گۆرانەكان، گۆرانىكى شەوو پۆژبى نىن، بەلكە گۆرانەكان لە زەمەنىكى درىژى دووركەوتنەوھدا پرويانداوھ.

ئەم گۆرانانەش بە جۆرىك لە جۆرەكان لە كەسى تەراوگەكراو، دەبنە ھۆى ئالۆزىبەكى دەروونى لەبەرامبەر گەرانى بۆ ئەو يادوھرىيانەى كە لەگەل شوپىندا ھەيەتى. چونكە تازە كەسى تەراوگە كراو ئەو (كورە يا ئەو كچە)ى جارن نىيە بەھەمان خەسلەت و كەسايەتى جارنى خۆيەوھ، بۆيە شوپىنىش دەكەوتتە دژايەتلىكردن لەگەل كەسى تەراوگەكراو، لىرەوھ ئىدى وئىنەى «بىگەرد»ى شوپىنى ھەلگىراو لە زەينى كەسى تەراوگەكراو گەردى لىدەنىشىت و درزەبات. ئەمانە ھەموويان دەبنە جىبى نائارامى و خەم و تۆتكەنەگرتنى كەسى گەراوھ، وھك بەوھى گۆرانى شوپىن خيانەتلىكردبىت لە وئىنەى جارنى شوپىن، ئەو كاتانەى كە «شوپىن» شاھىدى قوناغىكى تەمەن و دىمەنە ھەمەرەنگەكانەنى ژيانى ئەو بووھ.

حالەتلىكى ترىش كە لەدەرەوھى لۆژىكەوھ وھستاوھ و جىبى باوھرەنەكردن و سەرسورمانە، ئەوئىش گۆرانى سىماى كەسەكان و گەورەبوون و پىربوونىيانە، بەتايبەتى ئەو مندالانەى لە سەردەمى بەجىھتشتندا تەمەنيان لە تەمەنى پەنجەكانى دەست تىنەپەريوھ، كە چى دواى چەندەھا سال لە ھاتنەوھدا و بىننىيان لە تەمەنىكى گەورەتردا جىبى پروانەكردن و نەناسىنەوھى سىمايانە؛ ھۆى زياترى

ئەم سەرسورمانەش ئەوھىيە كە كەسەكان بەتايبەتى «منداڵەكان» یش
وھك شوپن لە يادوھريەكاندا تەنھا وپنەى دواساتى بەجىھتەشتىيان
لەلای كەسى تەراوگەكراو جىگىرىبوو؛ ئەمەش ماناى ئەوھىيە كەسى
تەراوگەكراو بىرى لە گەورەبوون و پىرىبوونى كەسەكان نەكردبىتەوھ، نا
بەلكە ئەم حالەتە نا لۆژىكىيە، بەعزەرتەبوونى كەسى تەراوگەكراو
دەردەخات بۆ شوپن و كەسەكان، يا لەھەمان كاتىشدا ترسى
لەدەستچوونى ئەو زەمەنە يە رەنگە زەمەنى زىرىنى شوناس و ئىنتماى
كەسى تەراوگەكراو بووبىت لە خىزان و كۆمەلگادا. زەمەنىك كە
ھەرگىز كەسى تەراوگەكراو نايەويت بىچرپىت لى، چونكە پچرانى واتا
تەنھايى و دووركەوتنەوھى، بەدىوئىكى ترىشدا ونبوونى دىمەنەكان و
گۆرانى سىماكان رەنگە ماناى دۆرانى بەشىكى زۆرى شوناس
بگەيەنپت لای كەسى تەراوگەكراو.

ئىوارە بەدەم خرمەى شەقکردنى شوتىەكان و بۆنى توئىكى
كالەكەكان و نمەئاو پىوھبووى بۆلەترىكان، لەگەل قەرابالغىيەكى زۆرى
دۆست و ئازىزىندا تىپەرى، ئەم شىوھ قەربالغىيەى كە ھەرگىز لە
ئەوروپادا دروستنابىت؛ گەر دروستىشەبىت، ئەو كەش و ھەوا پر لە
محبىبەت و سادەدلىيەى ئىرەى نىيە. زۆرىنەى دانىشتنەكانى ئەوتى ناو
خىزانە كوردەكان قسەكردنە لەسەر يادوھريەكان و فەرامۆشكردنى
ساتە ھەنوگەيىەكانى ئەوروپا بە ھەموو گۆرانە سىياسى و
كلتورىيەكانىوھ. لەرپى جۆرى دروستكردنى خواردەكانەوھ خىزانى
كورد لە ئەوروپا دەگەرپتەوھ بۆ يادوھريەكان و لەگەلىان دەژى؛ تەنانەت
زۆرجاران لەبەر ھەزى ئەو جۆرە خواردانە نىيە كە دروستدەكرىت و
مىواندارى پىدەكرىت، بەلكە زىاتر تەنھا بۆ دروستكردنى كەشىكى پر
لە گىرانەوھو گۆرىنەوھى يادوھريەكانى نىشتمانە لەگەلىەكترىدا.

سه‌رباری بریاردانی داخستنی سنووری زۆرینهی خیزانی مندالاری کورد، له‌به‌ردهم کلتورو شیوه ژیانی ئه‌وروپادا؛ که ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌گرفته هه‌ره‌گه‌وره‌کان و تا دیت دهیه‌ها رووداوی ناجیزه‌و تراژیدی ئه‌و خیزانانه له‌ناو که‌نال‌ه‌کانی ئه‌وروپادا په‌ردهی له‌سه‌ر هه‌له‌مال‌ری، ئیدی هه‌ر له‌نه‌هیشتنی تیکه‌لبوونی کچان و کورانی ئه‌و خیزانانه به‌شیوه‌سیسته‌می کۆمه‌لگای ئه‌وروپی تا ده‌گاته‌لیدان و کوشتن و مال‌به‌جیه‌هیشتن. هه‌ره‌خال‌ی دژوار و ترسناکی خیزانی کوردیش ده‌گه‌ریته‌وه‌بو‌نه‌توانینی ده‌ست‌به‌ردار‌بوون له‌هه‌ندی‌ به‌به‌ستی کۆمه‌لایه‌تی، یا بیتوانایی له‌خۆگونجاندنیان له‌گه‌ل‌شیوه‌ی په‌روه‌ده‌کردن و ئازادی دان به‌تایبه‌تی به‌و کچانه‌ی که له‌ته‌مه‌نی می‌ردمندالی و هه‌رزه‌کاریدان. که من پیموایه‌ ده‌سالی داها‌توو ده‌بیته‌ سه‌اله‌کانی باسکردنی تراژیدیاکانی خیزانی کوردی نیشته‌جیی ئه‌وروپا له‌که‌نال‌ه‌ جۆربه‌جۆره‌کانی میدیادا.

به‌دیوکی‌ تریشدا که‌نال‌ه‌ کوردییه‌ ئاسمانیه‌کان به‌گشتی ده‌وریک‌ی «سلبی» ده‌بینن، له‌هیزی به‌رده‌وامی دان بو‌دوورنه‌که‌وتنه‌وه‌و ژیان له‌سه‌ر ئه‌و جۆره‌ یادوه‌ریانه‌ی که‌وا له‌ئینسانی کورد ده‌کات زیاتر د‌لسۆزی بو‌ئو ئینت‌ما حیزبیه‌ هه‌بیت که‌ پرس‌یاری تیادا ناژی، به‌تایبه‌تی ئه‌و خیتابه‌سیاسی و بانگه‌شه‌ حیزب‌یانه‌ی که‌ پره‌ له‌ پنه‌وکردنی دیواره‌کانی رق و تۆله‌کردنه‌وه‌ له‌یه‌کت‌ری، ئه‌م حاله‌ته‌ زیاتر خیزانه‌ کورده‌کانی نیشته‌جیی ئه‌وروپا به‌ره‌و خیزانی میلیتاری و هیست‌ری ده‌بات. ئه‌مه‌ش هه‌موو هیزیکی به‌ته‌نها بیرکردنه‌وه‌ و بریاردان، له‌به‌رده‌م ئه‌و به‌کۆ بیرکردنه‌وه‌ بانگه‌شه‌کراوانه‌ی که‌نال‌ه‌کاندا ب‌ه‌ه‌یزده‌کات و سه‌ره‌تای قوناغه‌کانی دروست‌بوونی تاک «ئیند‌فید» له‌ناو کوردی ئه‌وروپادا ده‌شی‌وین‌ی. هه‌لبه‌ته‌ پیگه‌هیشتنی هه‌ندی له‌

هه‌واله‌کانی کوردستان و گوێگرتن له میزگرد و لایه‌نه‌کتوریه‌کانی تری کوردی، بۆخۆی جێی دڵخۆشییه. به‌لام دیاردی مۆله‌قبوون و پیدانی به‌شی هه‌ر زۆری کاتی پشوودانی خیزانه‌کان به‌که‌ناله‌ئاسمانیه کوردیه‌کان، که له کاتیکدا زهمه‌نی ئه‌وروپا زۆر به‌خیرای تیده‌په‌ریت به‌راورد به‌ کوردستان، کاری کردۆته‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی خیزانی کورد له کۆمه‌لگه‌ی ئه‌وروپی و دروستکردنی به‌ربه‌ست له‌به‌رده‌م سووده‌رگرتن و خۆپۆشنی‌کردنی هه‌ره‌ زۆری ئه‌ندامانی خیزانه‌کان؛ تێپه‌رپوونی کات له‌به‌رده‌م شاشه‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌کاندا و اتا دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ فێرپوونی زمان و به‌شدارنه‌بوونی ئه‌و خیزانانه‌ له‌ گفتوگۆکردنی ئه‌و گرفتانه‌ی که خودی خیزانی کورد له‌ ئه‌وروپا پێیه‌وه‌ گیرۆده‌یه. هه‌لبه‌ته‌ زۆرینه‌ی ئه‌و هه‌واله‌ جیهانیانه‌ی که له‌ که‌ناله‌ کوردیه‌کاندا په‌خشده‌کری‌ن، هه‌والی لاوه‌کی و که‌م بایه‌خن به‌راورد به‌ هه‌والانه‌ی که له‌ دنیا دا رووده‌دن و کاریگه‌رییان له‌ سه‌ر سیاسه‌تی دنیا هه‌یه، ئه‌مه‌ش دیاره‌ هۆی گرنگی پێنه‌دان و ویستی هه‌رزان ده‌ستکه‌وتنی ئه‌و هه‌والانه‌ن له‌ لایه‌ن به‌ پێوه‌رانی ئه‌و که‌نالانه‌وه‌.

دیاره‌ هۆی هه‌ره‌ ئاشکرای ئه‌م لاوازیانه‌ش، بچووک‌ی خه‌ونی ئه‌و حیزبه‌ کوردیانه‌یه‌ که‌ خاوه‌ن که‌ناله‌کانن، که له‌ راستیدا زیاتر ئه‌و که‌نالانه‌ به‌ که‌نالی لۆکالی و بچووک‌ ده‌چن، به‌لام خاوه‌نی په‌خشیک‌ی ئاسمانین. خاوه‌نی کۆمه‌لی به‌رنامه‌ی لاوازن، به‌بێ بیرکردنه‌وه‌ له‌ زۆری بری ئه‌و پاره‌یه‌ی که‌ بۆ هه‌ریه‌ک له‌ به‌رنامه‌ لاواز و حیزبیانه‌ داده‌نریت. پێده‌چیت حیزبی کوردی بیه‌وێت کۆمه‌لگه‌ی کوردی ئه‌وروپاش له‌ هه‌مان سنوور و دنیا‌بینی خۆیدا قه‌تیسبکات، تا خۆی له‌ مه‌ترسی هه‌موو گۆرانه‌کان قوتاربکات، هه‌روه‌ها مانه‌وه‌ی به‌کۆنکریتبوون و نه‌گۆری خۆی درێژه‌پێدات. له‌ هه‌مان کاتیشدا له‌

پښتانه مودېله مودېرنه کانی «کومپنیکاشونه وه» که که ناله
ناسمانیه کانی، بیه ویت هیندهی تر ته منی سه رکړده و کاریزماکانی
خوی دریتتر بکاته وه و هیزی پرسیارکردن له کومه لگه ی کوریدا
هیندهی تر زینده به چال بکات.

رؤزه گهرمه کانی سه رها تپه پین؛ شهوان ناسمانی سلیمانی پر
دهبوو له نه ستیره و نیازکه کان ده کشان، درهنگانیک له گه ل خسه و
جولانه وهی گه لای گوله کانی باخچه که دا گویم له کۆکه کۆکی باوکم
دهبوو. له یه کیک له و شهوانه دا نه و شیعره و هرگیدراوهی «فروغی
فروغزاد»م بیرکه و ته وه، که هاوریم نازاد به رزنجی و هرگی پراوه بۆ
کوردی و له یه کیک له و نیوارانه دا بوی خویندمه وه.

حه وشه که ی مالی نیمه ته نیایه

حه وشه که ی مالی نیمه

له چاوه پروانی بارینی هه وریکی نه ناسا

باویشک نه دا

حه وزی ماله که شمان خالییه

نه ستیره بچوکه بیئه زمونه کان

له به رزایی درهخته کانه وه نه که ونه سه ر زهوی و

له په نجه ره ی پهنک په ریوی مالی ماسیه کانه وه

شهوانه دهنگی کۆکه دی،

حه وشه که ی مالی نیمه ته نیایه

باوکم نه لی:

"له من ریوی

من باری خۆم برد

من کاری خۆم کرد"

حهوشهكهى مالى ئيمه تهنيايه....

باوكم پيربووه، هستمه كرد له خوئاماده كردندايه بو مردن و هموو هيزيكى به رنگارى و مانه وهى له دستداوه؛ بو من كاريكى ئەستهمه دزه كه مه ناو بير كردنه وه كانى پياويكى به تهمه نى نه وه ساله وه، نه وه سال يادوه رى و ژيان. باوكم ئيستاش خواوه نى «زاكيره» يه كى به هيزه وه له توانيدا هه يه هموو روداوه كان به سات و سه رده مى خو يه وه بگير يته وه، ئيستاش وه ك جاران ديزه شيعره كانى «حافز و مه وه وى و نالى» تيهه لكيشى قسه كانى خو ي ده كات. ورده ورده ئەو رۆژانه م بير ده كه و يته وه كه باوكم له گه ل هاو رپيكانى خويدا له دوو كانه گوره كه ي قه يسه رى «سه لاهه دين»، به ده م زره ي تيكدانى پيال چاكانه وه ده كه وتنه گيرانه وه ي به سه رهاتى شاعيران و ليكدا نه وه ي شيعره كانيان؛ من له وه سه رده مه ي مندا ليمه وه ناوى زوربه ي شاعيره كانم ده زانى و دلخوشده بووم به گو يگرتن له شيعره كانيان. باوكم «قانع» ي له ناو هموو شاعيره كانى تر دا خو شتر ده ويست و زورجار ئەو يادوه ريانه ي كه پي كه وه هه يانبوو بو هاو رپيكانى ده گيرايه وه. من مندا ليكى شه رمن بووم و له سوو چيكي دوو كانا كه دا داده نيشتم و گويم ده گرت، هه نديك جاريش كه باوكم نيوه روان خه وى ليده كه وت، كت يبه كو ن و په ره رهن گزه رده كانى ديوانى قانع و هه كايه تى شيرين و فه ره اد و له يل و مه جنوون و خه و نامه م ده خو ينده وه، به لام به حونجه خو ينده وه وه كانى من هينده ي خو ينده وه پر له مو سيقا كانى ئەوان خو ش نه بوو. يا ئەو خو ينده وانه ي كه شه وانى بي كاره باى زستان له ماله وه، برا گوره كه م له سه ر دوشه كه له يه كى گوره داده نيشتم و له به رده م تيشكى چرايه كى په نگ زه ردا ده ستى ده كرد به خو ينده وه ي چيرۆكه كانى «پوسته مى زال و شيرين و فه ره اد»، هه موو

ئەندامانى خىزانەكەمان كە ژمارەيان بە دوو دايك و باوكتىك و خوشك و برايانهوه، لهگەڵ دوو خوشكى ترم كە له مالى خوڤيان دەژيان چوارده كەس بووين؛ هەموومان گوٲقولاغ و بى جولا دەدەنيشتين، لهگەڵ ديمەنى چيرۆكەكاندا گا دلخوش و گا نارەحەت دەبووين. ئەم چيرۆكانە شەوانە بە زنجيرە دەخويندرايهوه. ئەو شەوانەش كە تەقە و پٲكدادانى پٲشمەرگەكان و سەربازەكان پٲى له خويندەنەوهى چيرۆكەكان دەگرت، هەموومان دەچووينە ژيٲرزەمينەكەوه، ئەو ژيٲرزەمينەى كە سەرەتا جٲى زەخـيـرەو هەلگرتنى گەنم و ئارد و برنج بوو، بەلام دواتر لەبەر بەردەوامى پٲكدادانەكانى شەوان؛ ژيٲرزەمينەكە فەرشى تٲدا راخراو زوڤاى تٲدا دانرا، تەلەفزيۆن و راديۆكەشى تٲدا خرايه سەر ميٲزٲك، ئىدى شەوانى چيرۆك خويندەنەوه گۆردرا بە شەوانى گوٲگرتن له كەنالى راديۆى شاخ، ئەو راديۆيەى بووبوو تاكە سەرچاوهى پٲبەخشيى خەون و خوٲشى. لهگەڵ خشەخشى راديۆكە و ئەو هەزاران هەزار گوللانەى كە دەنران بەئاسمان و ديوارەكان و شوٲنەسەربازيەكانەوه. لهگەڵ نالەى تەقینەوهى دەيهە قازيفە و هاوئەن و گوللە دۆشكەكاندا، شەوانە تٲدەپەرين و ئىدى شيعەر و چيرۆك نەدەخوينرانەوه. لهگەڵ يەكەم دەستپٲكردى تەقە و پٲكدادانەكانيشدا هەرچ كامٲكمان پٲشتر بترسايەو رايبكردايەتە ژيٲرزەمينەكەوه، دەبوو ئەو نٲرە كەوهى باوكيشم له قەفەزەكەيدا له گەڵ خوٲى بەرٲت. كەوهكە له رٲزكردى تەقینى تەفەنگەكاندا دەيكرده قاسپەقاسپ و ئەوئەندەى تر منى مندالى دەترساند و خوٲم دەنووساند بە باوهشى دايكەوه، يا دەچووومە كوئجى ئەو سەرى ژيٲرزەمينەكەوهو خوٲم دەدايه پال ئەو قولٲنە نانەى كە هەميشە كرتەى دەهات و پٲبوو له نانى تيرى. بەلام لەيهكتىك لەو شەوانەدا كە هەموومان له ژيٲرزەمينەكەدا خوٲمان مٲكردبوو، دەنگى

زنجیری دهبابه‌یه‌کمان ده‌هاته‌به‌رگویی که به کۆلانه‌که‌دا تیده‌په‌ری و هه‌زاران فیشه‌کیش به‌جاریک ده‌ته‌قین، که‌وه‌که‌ئو شه‌وه‌له‌هه‌وشه‌گه‌وره‌که‌دا به‌ته‌نها به‌جی‌ما‌بوو، ئه‌ویش وه‌ک ریزی فیشه‌که‌کان ده‌یخویند، باو‌کم چاوی به‌هه‌مووماندا گێراو رووی له‌من کردوو پیتی ووتم، که‌بچم که‌وه‌که‌له‌هه‌وشه‌که‌وه‌بێنمه‌ژێرزه‌مینه‌که‌سه‌ره‌تا بیده‌نگبووم و هه‌یچم نه‌ووت، داواکه‌ی باو‌کم دووباره‌بووه، دایکم ووتی: ئه‌و مندا‌له‌مه‌نیره‌گولله‌ی وێڵ ده‌بی‌پکیت. باو‌کم سی‌باره‌ی کرده‌وه‌و چاوی‌کیشی لی‌بزکردمه‌وه.

منیش به‌ترسه‌وه‌خۆم کورکرده‌وه‌و به‌سه‌ر قادرمه‌ی ژێرزه‌مینه‌که‌دا سه‌رکه‌وتم، که‌وه‌که‌له‌و سه‌ری هه‌وشه‌گه‌وره‌که‌وه‌له‌قه‌فه‌زه‌که‌یدا ده‌یخویندو له‌ترساندا خۆی به‌تولی قه‌فه‌زه‌که‌دا ده‌کیشا. هه‌یچ کاتیک هینده‌ی ئه‌و شه‌وه‌نه‌ترسام، به‌خیرایی رامکرد، له‌وکاته‌دا ده‌نگی پێشمه‌رگه‌کان و سه‌ربازه‌کان له‌به‌رده‌رگا‌که‌ی مالی ئیمه‌وه‌ده‌بیسترا، یه‌ک‌یک له‌سه‌ربازه‌کان هاواری ده‌کرد «خاتر ئه‌للا»، هه‌ستم‌ده‌کرد ریزه‌یه‌که‌له‌دوای یه‌که‌کانی فیشه‌که‌کان به‌منه‌وه‌ده‌نرین، گولله‌کان به‌ر قاچ و سه‌ر و سکم ده‌که‌وت، به‌خیرایی قه‌فه‌زه‌که‌م هه‌لگرت و رامکرد، وام زانی گولله‌یه‌کیش به‌ر گونم که‌وتوووه‌چوونکه‌هه‌ستم ده‌کرد دلۆپ دلۆپ میز به‌پانتۆله‌که‌مدا دیته‌خواری. قه‌فه‌زی که‌وه‌که‌م نا به‌سنگمه‌وه‌و به‌یه‌که‌قه‌له‌مباز له‌قادرمه‌کانه‌وه‌خۆم هه‌لدا‌یه‌ناو ژێرزه‌مینه‌که‌وه‌. که‌هه‌موویان منیان به‌و ره‌نگ زه‌ردی و ترسه‌وه‌بینی ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین، ته‌نها دایکم هات باوه‌شی پیا‌کردم؛ به‌دایکم ووت چه‌ند فیشه‌کم به‌رکه‌وتوووه، ئه‌ویش ده‌ستی به‌سه‌رمدا هینا‌و ووتی هه‌یچت به‌رنه‌که‌وتوووه، به‌س ترسا‌ویت. دوای تۆزیک هه‌وانه‌وه‌و خوار‌دنه‌وه‌ی جامۆکه‌یه‌که‌ئاو، به‌برا گه‌وره‌که‌م ووت «خاتر ئه‌للا» یه‌عنی چی.

ئەویش ووتى «بۆ خاترى خوا».

ئەو سالانە من لە پۆلە سەرەتايیەکانى قوتابخانەى «مەولەوى» بووم، بۆیە که بەیانیان دەچووینە قوتابخانە ھەریەکه مان دەستی دەکرد بە گێرانیەوى چیرۆكى تەقەکردنەکانى شەوانى ناو کۆلانەکانى چوارباخ، بەھۆى نزىكى مالى ئیمە لە فەرمانگە و ناوچە سەربازىەکانەو، ھەمیشە من یەکیک بووم لەو قوتابیانەى که زۆرىنەى چیرۆکەکانم بە تیکەلێک لە پالەوانیىتى و فەنتازیاکانى خۆمەو دەگێرایەو.

لەو شەوئەو ئیدى بۆ ئەوئەو ھینانە ژوورەوئەو کەوئەو لە گەرمەى تەقەکردنەکاندا نەکریت بە تووشى منەو، زۆرىنەى جار من کەوئەو کەم لەگەڵ خۆم دەبردە ژێرزەمینەکە. ھەموومان لە ژێرزەمینەکەدا خۆمان مات دەکرد و ترس دايدەگرتین، تەنھا ئەو جارانە پندەکەنن کە دەنگى جنىوئەوئەو پيشمەرگەکانمان لە رادیۆکەدا گوئییدەبوو، بەتایبەتى کاتى رادیۆکە دەنگى لاسرکى پيشمەرگەکانى رادەکيشا و لەو دیوو خشەخشىکى زۆرەوئەو گوئیمان لە جنىوئەوئەوئەو، ئەو جۆرە جنىوئەوئەو کە لەمالى ئیمەدا قەدەغەبوو بەدەمى ھىچ کەسىکدا بىت، تەنھا باوکم نەبىت.

باوکم زۆر دەکوئى و کە دەشخەوئەوئەو گوئیم لە پرخەيەتى، لە گەرماندا زوو زوو قومىک لەو دۆلکە بەفراوئەوئەو تەنىشتى خۆم دەدەم، جارجارەش دەموچاوى پى تەردەکەم، دەنگى زىک زىکەکان و گىزەى مېشولەکان، کەمجار دەھیلن بخەوم. رەنگە ھىچ کاتىک ھىندەى کاتى خەوزران ئىنسان بىر لە دىمەنە دژەکان و یادوئەرىە تىکەلۆپىکەلەکان نەکاتەو. ھەلەدەستم و لە ستارەى سەربانەکەوئەو کە دەروانىت بەسەر مالىەکانى پشتەوئەو دەوئەستم، لەوئیشەوئەو دیوارو ژوورەکانى قوتابخانەى

"مەولەوى" م ليۇە ديارە .

يەكەم رۇژى قوتابخانەم بىردەكە ويتەو، كە باوكم پەلى گرتەم و لەبەردەمى پۇلكى قوتابخانەكەدا لەگەل مامۇستاكەدا چەند رىستەيەكيان گۇرپپەو، مەن بەشەرم و ترسەو چومە ژورەو؛ ئەو رۇژە يەكەم رۇژى وانەى كوردى بو، مامۇستاكەمان ناوى «موحەمەد» بو. ئەو مامۇستايە تا ئىستاش خۇشەويستىرەنە لەناو دەيەها مامۇستاكانى ترى قۇناغەكانى خويىندەدا . لە بىرم دىت يەكەم رۇژى خويىندەم توائىم بنووسم «دارا»، بۇ تەنەها نووسىنى ئەم ناوەش چەند دەقەيەكم وويست تا لەسەر تەختە رەشە لووس و جىكە جىك كەرەكە بە پىتتىكى گەرە بنووسم، تا ئەو ئاستەى دەستم دەگەيشتە تەختە رەشەكە، وە دوا چوكلەى پىتى «ر» و دوا «ا»ى ناوەكە، كەمىك لە تەختە رەشەكەش هاتبوونە خوارەو، مامۇستا بەهەموويانى ووت: چەپلەى بۇ لىدەن. زۇر شادمان بووم، تا ئەو كاتە مەن چەپلەم بۇ لىنەدرا بوو؛ دواترىش مامۇستا موحەمەد ووتى: مادام هيندە زىرەكى وەرە بۇنى ئەم گولەباخەش بکە. بەشەرمەو لووتم خستە ناو ئەو پەرە زەردو ئاودارو بۇنخۇشەى گولەباخەكەو؛ بىرواناكەم تا ئىستا هىچ گولكىم هيندەى بۇنى ئەو گولەباخە زەردە پىخۇشتىر بوو بىت. رەنگە يەككىك لە هەرە هۇكانى حەزى مەن بۇ رەنگى زەرد لە رەنگى ئەو گولەباخەو بىت.

رۇژەكانى ئەو قوتابخانەيە، بەيارى و شەپەشەقى نىوان قوتابيانى پۇلەكانى تر زوو تىدەپەرى. رۇژانى پىنچ شەممان رىزدەكرائىن و دەستمان دەكرە بە ووتنى سروودەكان، ئەو سروودانەى كە شاعىرانى هۇشياركەرەوەى سەردەمىك بۇ كۆمەلگەى كوردى ووتبوويان. بەلام ساتە ناخۇشەكانى ئەو رۇژانە ئەو كاتەبوو، كە چەند مامۇستايەك بەدارەو بەناو رىزەكاندا دەگەپان و سەپرى نىنۇك و دەستو پەنجەى

قلىشاوى ئىمەيان دەکرد، دەيەھا جار چمكى فالينه سىپهكانى ژىرەوۋە پىشتونىنەكانمان دادەدرى و لەبرى دەستەسىر دەمانگرت بەدەستمانەو، نىنۆكەكانىشمان ھەر لەویدا بەدان دەقرتاند. ھەرە وانە خوۋشەكانمان وانەى سرود و وەرزش بوو. لە دواسالەكانى خویندى سەرەتاشدا چەند گروپكى «كەشافە» لە قوتابخانەكەدا دروستكراو، منيان كرد بە «بىچوۋەشىر»، شۆرتىك و كلاوتىك و كراسىكى سىپى و بەرملىكى زەردم وەرگرت. جارىكيان بە گروپ بردىنيان بۆ نىك «كاكەحمەدى بۆنخۇش» و جارىكى كەش بۆ «سەرچنار». ديارە ديارەدى بە «كەشافە» كوردنى قوتابىەكان ترادىشونىكى ئىنگلىزەكانە و لەسەردەمىكى كۆنەوۋە لە كوردستان و عىراقدا لە قوتابخانەكاندا پەپرەوى دەكرا، دواتر حكومەتى «بەعس»، گۆرى بە «طلأع» و بەرنامەى بە مىليتار كوردنى منالان لەو تەمەنەوۋە دەستى پىكرد.

من يەككىك بووم لەو قوتابىانەى كە ھەرگىز ھەزم بە وانەى «ماتماتىك» نەدەكرد، لە مېشىكى خۆمدا دەمووت چۆن دەبىت كفتەكەى باوكم و كفتەيەكى من، يان سىوېكى سەوزو و سىوېكى سور بكاتە دوو. ئەوۋى زياتر واى لىكردم كە رىقم لە وانەى ماتماتىك بىتەوۋە، توندى و بىرەحمى مامۆستاكانم بوون. لە بىرمە رۆژىكى زستان بوو، كە دەبوو ئىمەى قوتابىيان خىشتەى لىكدانمان لەبەر كرايە. نۆبە ھاتە سەر من و نەمتوانى وەلامى پرسىيارە حسابىەكانى مامۆستا «غەنى»، كە لە ھەمان كاتدا وانەى وەرزشىشى پىدەووتىن، بدەمەوۋە، ئەوۋەبوو من و چەند قوتابىەكى ترى برده دەرەوۋە مراقبى پۆلەكەى نارد كە دارەكەى ژوورى بەرپوبەرى بۆ بىنىت، ھەموومان لە ترسان و لە سەرمان لەپى دەستمان لە يەكترى دەخشاند و خۆمان بۆ دارە بەزەبەرەكانى مامۆستا غەنى ئامادە كرد، موراقىبەكە ھەر نەھاتەوۋە، مامۆستا غەنى ھىندەى

تر توورەبووبوو، پێی ووتین ھەریەكەمان تۆپەلێك بەفر دروستبەكەین، لەسەرەتادا وامان دەزانی پەشیمانبۆتەووە پیمانەلێت، دەستبەكەن بە شەرە بەفر، مراقیبەكە دوای كەمێك ھاتەووە و مامۆستا غەنی ھەمان داواشی لەو كرد، چاوەروانمان كرد تا ئەویش تۆپەلێ بەفری خستە دەستیەووە. ئەوسا لەپی دەستی پێكردینەووەو یەكی دە داری بەو دارە درێژ و گریگزییە بەرئوبەری كیشا بە ناو لەپی تەزیوو و بچكۆلەیی ئیمەدا، ھەموومان دەستمان كرد بە گریان، لەناو ھەمووشیاندا گوێچكەیی منی گرت و ووتی: تەمەل تۆ سالی پاریش لە ترسی وانەیی ماتماتیک نەھاتیتەووە بۆ مەكتەب، ئیستاش خستەیی لێكدانت لەبەرنیە. من بەو گوێپراکیشانە برینی سالی پاریشم كۆلايەووە. پاریش مامۆستایەكی توورن و خریلانەیی ماتماتیکمان ھەبوو، لەناو ھەموو قوتابیەكاندا منی ھەستاند و دوای ئەوێ لێكردم ئەو پرسیری زائید و ناقیسانەیی سەر تەختەكەیی بۆ ھەلبكەم، بەلام دۆش دامام و ھیچ نەزانی. مامۆستاكە زۆر توورەبوو، بۆكستی كیشا بە سنگمداو پشتی نووساندم بە تەختەرەشەكەووە، ئینجا ھەردوو پەنجەیی دۆشاومژەیی لە تالەدرێژ و زەردەكانی بەردەم گوێچكەم ئالاندو چەند جارێك بایداو پرايكیشا، ئینجا بەوشیوویە چەند بستیک لە زەویەكەیی بەرزكردمەووەو چوار پینچ جار پشتی سەری كیشام بە تەختەكەدا، ھەرچی تف و بەلغەمی قورگیشی بوو بە كۆكەییەك پاکی كردەووەو گرتیە دەموچاوم، ئینجا پێی ووتم: ھەیی كەری كەرباب برۆ دانیشە. كە ئەو جوینەیی پیدام، منیش بە قورگی گریانەووە پیمووتەووە: تۆ كەری كەربابی سەگباب. ئەمەم ووت و وەك تیسكەیی تەفەنگ لەدەرگای پۆلەكەووە پامكرد، بەگریان نەووەستام تا چووم بۆ بازار بۆ لای باوكم و بۆمگێرایەووە. كە بە باوكم ووت: مامۆستا جنیوی پیداویت و لە منیشی

داوه. دەستی ھینا بەسەرمداو ووتی قەیناکا، ئەم سال مەچۆرەوہ بۆ قوتابخانە. ئەو بریارەى باوکم ھیندە لەبەر دڵم خۆشبوو کە بەھەمان ھیزی راکردنەوہ بەلام بە پیکەنین و خۆشییەوہ گەرامەوہ بۆ مائەوہ؛ بەلام لەمائەوہ ھەمان پیشوازیم لێنەکرا، چونکە دیاربوو ئەوان دەیانزانی کە باوکم مرخی لەوہ خۆشکردوہ بمانیتریت بۆ حوجرەو بمکات بە فەقی.

کاتیک مامۆستا غەنى ھەستیکرد، لێدانیکى زۆرى لێداوین و ژیرنابینەوہ، وازی لە وانەکە ھینا ووتی: با نیوہى وانەى ئەمڕۆمان بکەین بە گۆرانى ووتن، پرووی لە من کردو پێیووتم: ھەستە، ھەر لە پشیلە سوورە دەچى، وەرە شیعری پشیلە سوورەمان بۆ بلی. ھەمیشە مامۆستا غەنى بۆ ووتنى ئەم شیعەرە منى ھەلدەستاند و دەیووت تۆ لە ھەموو قوتابییەکانى تر شیعەرەکانت باشتەر لەبەرە.

مامۆستا غەنى و مامۆستاكانى تری ماتماتیک، ھەموو رێپرووی ژيانى منیان گۆرى، بۆیە تا ئیستاش «خستەى لێكدانەوہ»م لەبەر نییەوہو ھەموو لێكدانەوہیەكى حسابى بە پەنجەكانم دەیزمێرم. تەنانەت دواى خۆپندنى سالیكیش لە پۆلى پینجى ئامادەیی بەشى «عیلمى»، وازم لەو بەشە ھینا و گەرامەوہ بۆ بەشى ئەدەبى قوتابخانەى «ھەلگورد». لە راستیدا من کەم جار رێکەوتى مامۆستایەكى دلفراوان و میھرەبانم لە قوتابخانەدا کردوہ، ئەو مامۆستایانە رێپرووی ژيانى ھەموومانیان لە قۆناغەکانى خۆپندندا گۆرى. وایان لێکردین ھەمیشە ترسیكى لێپرسینەوہ لە پشتى چوونە قوتابخانە ئامادەییەكى بەزەبر و درپندەى ھەبیت؛ سەدەھا قوتابى لەبەر زەبرى مامۆستاكان وازیان لە قوتابخانە دەھینا، سەدەھاش لەو قوتابیانە ھۆکارى پالپۆھەنانیان بۆ بوون بە پیشمەرگەو پیاوی میرى ئەو مامۆستا دلرەق و ناھۆشیارانە

بوون. ھەلبەتە مامۆستاش لە كۆمەلگەى ئىمەدا پلەيەكى كۆمەلایەتى ئەوتۆى پیدراوھ كە ھەموو ھەولدانىك بۆ بەرپەرچدانەوھیان دەخريتە خانەى ھەرامەوھ. ئەدەبى كوردیش بۆ خۆى ھۆكارىكى ھەرە خراپى بە سومبلكردن و بەرزكردنەوھى پلەى دەستەلاتى مامۆستايە، ئىمە دەيەھا شيعرمان ھەيە كە بەسەر پۆلى مامۆستادا ھەلداوھو پلەى كۆمەلایەتى يەكسان دەكات بە دەستەلاتى باوك. ئەو باوكە كوردەى كە لە پشتى ھەموو نوشوستى و گرى دەروونىيەكانى ئىمەوھيە. بۆيە كۆمەلگەى ئىمە تەنھا كۆمەلگەى ديكتاتورە گەرەكان نييە، بەلكە كۆمەلگەى مليۆنان ديكتاتورى بچووكى ئەو جۆرە ديكتاتورانەيە كە پۆلى راستەقىنەى ديكتاتورە گەرەكان لە سنورى خۆياندا دەبين.

قوتابخانەى مەولەوى بۆ من سەرھتاي چەكەرەكردنى بىرکردنەوھ و خەيالەتەكانم بوو، سەرھتايى ژيانى من بوو لە گروپىكدا كە ئەویش گروپى پۆل و قوتابخانەى مەولەوى بوو. ئىمەى مندا لان لەگەل كۆتايى وانەكانمان و ھاتنە دەرەوھماندا لەگەل قوتابيانى قوتابخانەى «بيكەس»دا كە لە ھەمان قوتابخانەدا نيوھ پروان دەيانخویند، لەبەردەرەوھى قوتابخانەكەدا تىكەلدەبووين و دەستمان دەكرد بەشەر، ئىمەى مندا پیمانواو دەبیت بە وھفابىن بۆ قوتابخانەكەمان و گروپى خۆمان لەھەموو گروپىكى تر بەباشتر بزائين. بۆيە ھەموومان پىكەوھ دەمانكىشا بە جانتاكانمانداو ھاوارمان دەكرد «بيكەسەو كەسى نييە»، ئەوانیش لە وھلامدا دەيانووت: «مەولەوييەوھ و لەبلەبييە». زۆرجاران پىكدانى وا لەنيوان قوتابيانى ھەردوو قوتابخانەكەدا روويدەدا، كە قوتابىيەكان سەر و بال و دەستيان بشكىت.

دواى پزگار بوونمان لە وانەكانى قوتابخانە و تەواو بوونى نۆكاوى سەر ەربانەكەى «مامەى لولاق»ى بەردەرگا كە. من ھەرزوو دەچوم

کتیبه کانم له مالهوه داده ناو له سهه سووچی کۆلانه که دا چاوه پیتی مامه ی لولاقم ده کرد. ئەویش به خوویی و عه ره بانه که یه وه ده هات، بۆ من و چهند مندا لیککی تر ده سستی ده کرد به خویندنه وه ی چیرۆک و حه کایه تییه دینه کان. ئیستاش زۆرینه ی ئەو حه کایه ت و چیرۆکه کانم له یاده؛ ئەو سه ره ده مه خوشتترین چیرۆک بۆ من چیرۆکه کانی «ئیمامی عه لی» بوو. مامه ی لولاق ده یووت: ئیمامی عه لی «درودی خوی له سه ربیت»، زۆر که له گه ت و به شان و شه و که ت بووه، به چه شنی سه ری داویتی له هه وره کان، شمشیره که شی هینده قورس و گه وره بووه، ته نها ئەو توانیویتی بیوه شینیت، که به جارێک سه ری ده یه ها کافری په راندوووه. من هه میشه له گه ل ئەم چیرۆکه دا ده موویست به ته واوه تی بزانه شمشیره که ی ئیمامی عه لی چهند مه تر و چهند کیلۆ بووه. بۆیه هه میشه له مامه ی لولاقم ده پرسی: نازانیت شمشیره که ی چهند مه تر بووه؟ ئەویش له وه لامدا ده یووت: ئەگه ره ده سکی نقیماوی شمشیره که ی له جیگای ئیستای ئیمه دابیت، ئەوا نووکی شمشیره که ی تا سه ری ئەو کۆلانه ی سه ره وه درێژبووه. منیش سه ره م سوورده ماو ده مم داده پچری و ده مووت: ئەی باوکه گیان چهند درێژبووه! له ویادا به غیلیم به به هیزی و گه وره یی ئیمامی عه لی ده برد و ئەو کاتانه م بیرده که وته وه، که دایکم ده یبرده هه مامی ژنانه ی چوارباخ و ژنه کان به دایکمیان ده ووت: ئەم کورته زۆر زه رد و لاوازه، بۆچی نایبه یه ت بۆ لای دکتۆر ره نگه نه خو شیبیت!

من نه خو ش نه بووم، به لام زۆر لاوازو بیه یزبووم، له گه ل هاتنی هه ره په تایه کیشدا من چهند هه فته یه ک له ماله وه ده که وتم، بۆیه ئیستاش هه سته ده که م من هه رچی جووری نه خو شی دنیا هه یه گرتوومه و له هه مووشیان پرگاره م بووه و چاک بوومه ته وه. من نه خو ش نه بووم، به لام

زۆرى بىر كىرىدەنە ۋە كەنەم ۋە ناچۇرۇم لىكەل مەندالانى تىدا ۋاى لىكەردىبوم
 كە ھەمىشە ۋەك مەنداللىكى غەرىب ۋە ناھاۋشىۋە سەبىرىم. بۇيە لى
 مالىشەۋە ھەر ھەمان ھەسابم بۇ دەكرار ۋە ۋەك مەنداللىكى نەخۇش
 سەبىر دەكرام، ئەۋەش بۇ مەن چەندە مەيە نارىھەتى بوۋ، ھىندەش
 بەسۋوبو بۇ ھىنانەدى زۆرىنەى ئەۋ داۋايانەى كە روۋبەروۋى دايك ۋە
 باۋكەم دەكرەۋە. لىكەتى نەخۇشىشدا سۆزلىكى زىاتىرم پىدەدرا،
 ئەمەش ھىندەى تر سنورى نازەكانى مەنى گەۋرەتر دەكرە.

باۋكەم ھەر دەكۋىكى ۋە مەنىش جارى ھەر لى ۋە تارىكىدە چاۋم لىسەر
 دىۋار ۋە پەنجەرەى ژورەكانى قوتابخانەى مەۋلەۋىيە، ئەۋ قوتابخانەىيە
 كە لىسەرەتەى ھەشتاكانەۋە كرا بە مەقرى «استخباراتى عەسكەرى»،
 ئىدى لىبىرى دەنگ ۋە ھاۋارى مەندالان، شەۋانە ئىمە گۆيمان لى دەنگ ۋە
 ھاۋارى ئەۋ زىندانىانە دەبوۋ كە ئازادەدران. مامۇستا «سەردار» يىشم
 بىردەكەۋىتەۋە كە دۋاى سالىك ۋە تەنەۋەى ۋانەى «كوردى» لى پۆلى
 چۈردا، لى دۋاى پىشۋى نىۋەى سالىۋە دىارنەما، دۋاى چەندە مانگىك
 زانىمان كە لى شەرىكى نىۋان پارتى ۋە يەكىتىدا كۆرۈۋە. كۆرۈنى
 مامۇستا سەردار بۇ مەن كەسەرىكى زۆرى لى دىل ۋە بىر كىرىدەنەۋەمدا
 بەجىھىشت. رۆژانە لىكەل خۇم دەدۋام ۋە دەمۋوت: مامۇستا سەردار
 ئىتر ناگەرىتەۋە؟! لى رۆژانەۋە مەن زەبرى كوشندەى مەردنە ناسى ۋە لى
 مەردنە ترسام، لى دەمەدا مەردنە چەندە ترسناك بوۋ بۇ دىل ۋە سەرى
 مەنالىكى بچكۆلەى ۋەك مەن. دۋاتر كە گەۋرەبوۋم ۋە ھەزارەھەى ۋەك
 مامۇستا سەردار كۆرۈن ۋە ئىستاش بەردەۋام دەكۆرۈن، لى خەتەرى
 بەجىھىشتەنى ئەۋ روۋداۋانە تىگەشىتم؛ كە دىارە ھەرگىز ھىزبى
 كوردى لىبەر مانەۋەى خۇى نەدەيەۋىت تىبگات، نە ھەست بە قورسى
 پىژەى ئەۋ بىرەنە دەكات كە دەخاتە فكر ۋە رۆحى ھەرىكە لى ئىمەۋە.

هه‌ریه‌ک له ئیمه ده‌بیت زه‌ریبه‌ی هه‌له‌ی ئه‌و حیزبانه بدهین که زۆرینه‌ی زۆرمان بێ‌به‌رین لێ‌ی. له‌ دوای راپه‌رینه‌وه هه‌زاران هه‌زار منداڵ له‌دایک بوون و له‌ژێر بارینه‌ی موسیبه‌ته‌کانی ئه‌و حیزبه‌ کوردیانه‌دا گه‌وره‌بوون، ده‌بیت زه‌خم و ئازاری ئه‌و منداڵانه‌ چه‌نده گه‌وره‌تر بیت له‌ زه‌خم و ئازاری کوشتنی مامۆستا «سه‌ردار» که‌ی من. زه‌ریبه‌ی هه‌موو هه‌له‌و نوچدانه‌کانی حیزبی کوردی ئیمه‌ ده‌یده‌ین، نه‌ک خودی حیزب و سه‌رکرده‌و ده‌سه‌لاتداره‌کانی. حیزبی کوردی ئه‌و «شوان»ه‌ی که‌ ده‌یه‌ویت کۆمه‌لگه‌ی کوردی بۆ هه‌رچ پاوانیک ئه‌و دیاریبکات وه‌ک په‌ز لێ‌بخوریت، به‌ناوی شه‌هادت و کوردایه‌تیه‌وه ملی هه‌زاران هه‌زار ده‌شکینێ و به‌فه‌تاره‌یان ده‌دات، دواتریش حه‌قی بپیاردانی ئاشتی و شه‌ر هه‌ر له‌ ژێر ده‌ستی ئه‌و دایه‌ نه‌ک کۆمه‌لگه‌. ده‌بیت که‌ی کۆمه‌لگه‌ی کوردی و سیاسه‌تمه‌داری کورد، سیاسه‌تکردن وه‌ک کارکردنی «فه‌رمانبه‌ریک» ته‌ماشابکات، که‌هه‌رچ نارێکیه‌ک له‌ کارکردنیدا بپیته‌ هۆی لابردن و کارکه‌نارکردنیان. دیاره‌ ئه‌م بپیاره‌ له‌ ده‌ستی کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا، ده‌نا هیچ کاتیک سیاسه‌تمه‌داریکی کورد خۆی وه‌ک فه‌رمانبه‌ریک نابینیت، به‌لکه‌ له‌سه‌روو هه‌موو ئه‌مانه‌شه‌وه خۆی به‌ خاوه‌نی «شه‌هیده‌کان» له‌ قه‌له‌م ده‌دات، به‌پێی ژماره‌ی شه‌هیده‌کانیش خۆی له‌ پله‌کانی به‌رپرسیاری دوور راده‌گریت، وه‌ داواکانیشی ده‌بیت له‌سه‌روو ره‌تکردنه‌وه‌وه‌ دابنریت.

ئه‌و شه‌وه‌ به‌هه‌موو ئه‌و پرسیار و یادوه‌ریانه‌وه خه‌وم لێ‌که‌وت، به‌یانی دره‌خته‌کان و هه‌وا و خوشک و براکانم پێش من به‌خه‌به‌ربوون. گه‌رما له‌ درزی دیواره‌کان و قلیشی شکاوی کاشیه‌کانه‌وه وورده‌ وورده‌ که‌وته‌ قولپدان، ئاسمانیش به‌جاریک له‌گه‌ڵ هه‌لکشانی خۆردا گری ده‌باراند. هیچ کاتیک کوردستان وه‌ک ئه‌مسال و یه‌ک دوو سالی پێشوو

وشکه سال و گهرمای وای به خۆیهوه نه بینیهوه. سلیمانیم به جهستهیهکی دهرزیئاژن و کون کون دههاته بهرچاو، چونکه لهم چهند سالهدا سهدهها بییری گهورهو بچووک لیدراوه؛ کاریزهکان وشکیان کردووه و ئاوی مزگهوتهکانیش داویانه له کزی. رۆژانه ریکهوتی خه لکانیکی زۆرم دهکرد، که دهچوون له کاریز و بیرهکان ئاویان دههینا، یان به تهنکه ئاویان دهکری. یهکیک لهو دیارده شارستانی و جوانانهی که بۆ ئەم کهمناوییه بینیم، ئەو «تایتله» نووسراوانه بوو که له پشتی زۆرینهی پاسهکانی هاتوچۆی ناوشاردا دانرابوو، که داوی له دانیشوانی شار دهکرد ئاو بهفیرۆنهدهن و هیندهی پتویستی خۆیان بهکاری بینن. ههلبهته ههلبژاردنی ئەم جۆره داواکردنه به شیهوی ئامۆژگاری، وهک سههرتا کاریگهرییهکی باش له بیرکردنهوهی دانیشتوانی شاردا بهجیدههیلێت.

رۆژانه بهههموو ئەو کۆلان و گوزهرانهدا رهتدهبووم، جهستهم بووبوووه چاویکی گهوره، چاویک که بهههموو ههستهکان ببینیت، چاویک تینوو به بینینی ههموو دیمه نیک؛ ههستمدهکرد، دیوار و خانووکان و درهختهکانی شار تیکرا پیربوون، پیرییهک وهک پیری باوکم تهسلیم به مردن بووهو چاوهروانی کردنهوهی ئەو دهرگایهیه تا بهیهکجاری بروات و نهگه رپتهوه، درهختهکان پهژموردهتر، دیوارهکان چلکن و کهلین و درزتیبووتر له جاران، ههموو شتیک گۆردراوه. کورپو کچی سههر شهقامهکان نانا سم و ههست به تهنهایی و غهریبی دهکهم، کهم کهس دهمناسی و وهک جاران سالوی گهرم و ماچوموچی پر له خوشهویستی نهماوه؛ قورگم پر له گریان دهبوو کاتیک ههوالی هههچ کهسیکم دهپرسی، دهیانوووت چوووه بۆ ئه وروپا؛ ههمووان کۆچ دهکهن، کۆچیکی نادیار و پر له مهترسی رینگا. دهههویست له رینگای

یادگاریه کانمه وه ئه و شوناسه دووره دهست و وونبووهم جارێکی تر نوێبکه مه وه، به کۆلانه کاندایه پرۆیشتهم، به دزییه وه به کامیرا وینه ی ئه و مندالانه م دهگرت که به بهرد و خۆل و یارییه شکاوه کانیان، سه رقالی به فته نتازیا کردنی ژیان بوون.

«شه باب» م بینی، ئه و شیته رووخۆش و هه میشه سه لام که ره ی، که بۆته به شیخ له کلتووری ئه م شاره. که چووم به «شه باب» م ووت: وینه یه کت بگرم. یه کسه ر به چاکه ته سوره که ی و رووه خۆشه که یه وه سه لامێکی بۆ کردم و منیش چه ند وینه یه کم گرت. دوا یی دهستی کرد به گرفانی دا و پانزه دیناری ده ره ینا، ووتی: ئه وه ش بۆ تۆ. سو پاسم کرد و ووتم نا من نامه ویت، هه لێگره بۆ خۆت. دواتر «جه مال رینگۆ» م له شوینی هه میشه یی پیاسه سیزیفیه کانی خۆیدا، له شه قامی «مه وله ی» ی بینی؛ جه مال پیربووه و ده شه لیت، سووک سووک ده روا و وه ک جار ان بووز به کوره کانه وه ناکات، چاویکی کوێر بووه و نیشانه ی ئه و قه مه یه ی که دراوه له چاوی، چاویکی گه وره ی له ده موچا ویدا به جیه ی شتوووه. جه مال له ره وه مه زنه که ی دوا ی راپه ریندا، دوا ی چۆل کردنی شار و هه له اتنی هه موومان، ئه و یه کیک بوو له که سه ته نهاکان که ئه م شه قامانه ی جینه هیشتبوو، وه ک ئه وه ی ویستبیتی پیاسه هه میشه ییه کانی ئه م کۆلانه نه دۆرینیت و جیانه هیلیت، بۆیه له لایه ن سه ربازه عیراقیه کانه وه قه مه یه کیان دا بوو له چاوی و قاچیکیان شکان بوو؛ چه ند وینه یه کی ئه ویشم گرت. بیرم له و رۆژانه ده کرده وه، که له جه مال ده ترسام تا له په نایه کدا بووزیکم پیوه نه کات. به لام وه ک به وه ی ترسی من سیگنالیکی نه یینی بیت بۆ جه مال، له هه موو ساتی ترسه دلیه کانی مندا ریکه و تم ده کرد و وه ک هه موو که سیکی تر ده ستیکی بۆ ده بردم، منیش راده چله کیم و ده ترسام. جه مال ته نها

کەسیک بوو کە ئەو پوژانە بێ ترس و ئاشکرا جێیوی بە حکومەتی
عێراقی و «سەدام حسین» دەدا، ئیستاش کە توورە دەبێت بێترس جێی
بە «مام جلال و مەسعود بارزانی» دەدا .

شەقامەکانی شار قەرەبالغەو خەلکیکی زۆر لەشاردا دەژین،
زۆرجار ئەو قەرەبالغیە لە خۆمی وون دەکردم و ماندوو دەبووم، بۆیە
خۆم دەکرد بە کۆلانی تەسک و تەنگەبەرەکانی گەرەکاندا، ئەو کاتانەم
بیردەکەوتەوه، کە منداڵ بووم و هەمیشە حەزم بەسەفەر و
دوورکەوتنەوه بوو لە مالهوه، بێ پرس دەڕۆیشتم، هەندێ جار هیندە
دوور دەکەوتەوه لە پێچی کۆلانیکاندا ووندەبووم، بەلام بێ خەم بووم لە
دۆزینەوهی مالهوه، چونکە لە هەموو سەر هەلبێرینیکیدا ئاپارتمانە
بەرزەکی «ئوتیل سلیمانی» کە بە حەسیب سالح بەناوبانگە لە دوورەوه
دەمبینی، سەفەری ناو ئەو کۆلانیانە بۆ منی منداڵ، سەفەری
دوورکەوتنەوه لە کۆلانی خۆمان و بینینی شتی نوێ بوو. هەمیشە
حەزمەکرد دووجار بە کۆلانیکیدا نەپۆم، بەلکە هەر جارەکی لە رێگایەکی
و کۆلانیکی نوێوە برۆم، ئەگەرچی رێگاکەشم دوورتر بکەوێتەوه.
ئیستاش بە گەرەبی هەمان خووم تەرک نەکردوو، زۆرجار لە
ستۆکھۆلما تووشی کێشەیی دوورکەوتنەوهو کات لە کیسچوون دەبم،
بە هۆی ئەم خووهی کە نایهویت لە مندا گەرەبێت. کە گەرەش بووم،
لە تەمەنی «مێرد منداڵ» میدا فیتری خوویەکی خراپتر بووم، ئەویش
ئەوهبوو بە چەند سەعات دەچوومە گردی سەییوان و شەهیدان، لە پال
کێلەکان و ژێر سیبەری ئەرخەوانەکاندا دادەنیشتم، هەستمەکرد
حوزنیکی گەرە کەوتۆتە قولایی دلمهوه، لەگەڵ گریان و لاواندنەوهی
تەنهایی دایکەکاندا، منیش لەناوهوهی خۆمدا دەگریام. تا وای لێهات
هەندێ جار بۆ خۆیندەوهو هەندێ جاریش بۆ سەعی کردن دەچوومە

ناو ئەو مردووانە و دەمخویندەو، جارجارەش کێلی سەر قەبرەکانم
 دەخویندەو و خەمم بۆ ئەو مردووە کەم تەمەنانە دەخوارد کە زوو
 مردوون. سەر قەبران بۆ من هێمنترین شوین بوو بۆ تێرمانانەکانم،
 هێمنییەک کە دەمتوانی وەلامی ئەو پرسیارانە بدەمەو کە لە
 قەرەبالغیەکاندا بۆم نەدەدرایەو. بە تێرمان لەو شارە میروولانەیی کە
 لەپاڵ گۆرەکاندا هەڵدەتۆقین، کات تێدەپەری، زۆرجار دیکەتم لەو دەنکە
 خۆلە وردانە دەدا کە بە دەمی میروولەکانەو دەهاتنە دەری، لەویدا فکرم
 بۆ ئەو دەچوو کە رەنگبیت، ئەو دەنکە خۆلانە، خۆلی جەستەیی ئەو
 مردووبیت کە رۆژانیک وەک من ژیاو و بیری کردۆتەو؛ ئەو دەنکە
 خۆلانە هەمان پرسیاری کە لەسەرەکی شانۆگەری «هاملیت»یان
 بەجۆریکی تر تێدەدەر و اندم، ئیدی لەو تەمەنەو مردن لای من مانای
 تری لە مانا گشتیەکی وەرگرت، لەو کاتەو شیعری شاعیرە
 «مەسەوف»ەکان و ئەوانەیی خاوەنی «شەتەحاتی سۆفیگەریانە»بوون،
 بوونە سەودا هەمیشەییەکانی تێفکرین و خویندەنەو.

لە هەفتەیی یەکەمی سەفەرە کەمدا، بەرەبەیانیک زوو دواي چینی
 چەند چلە رێخانەییە کە لە باخچەکی باوکم، لە مال چوومە دەری، بە دەم
 بۆنکردنی چلە رێخانەکانەو سەنگم پڕ بوو لە فینکی. کە گەیشتمە
 سیلەیی کۆلانە کە، لەپاڵ ئوتوی هەلمی «مەولەوی»دا، سەیری ناوەرستی
 هەردوو بەری جادە کەم کرد، وەک بریسکەییە کە وینەیی ئەو پیرەمێردو
 مندالەم هاتەو بەرچاو، کە لە سەعاتی یەکەمی ئەو بەیانیهی یەکەم
 رۆژی راپەریندا کوژرابوون، کاتیک کە گەیشتمە ئاستیان، هەموو
 جەستەم پڕ بوو لە موچرکە، هەرگیز لە ژیاندا رووبەرۆی دیمەنیک
 لەو چەشنە نەبوو بوومەو، پیرەمێردە کە دەستی لە ملی مندالە کە دابوو،
 جۆگە لەی خوینی هەردووکیان تیکەل بەیەکتەری بوو بوون، پێلاو

لاستیکه ره شه که هی پیره میرده که که له پالیا که وتبوو پر بوو له خوین،
ئو دیمه نه وهک ته قینی بورکانیک غه رقی ناگر و فرمیسی کردم،
دهیه ها شه و ئو دیمه نه له خه ونه کاندا به شیوهی جیاجیا
دهبینییه وه، شیوهی که وتنی ئو پیره میردو مندا له ده کریت پر له
حورنترین و مهزنتترین سومبلی ئو پوژانهی راپه رین بن.

دیمه نی ئه م شه قامه له ئیوارهی رۆژی پیش راپه ریندا، دیمه نیک
بوو که هه رگیز من بو خۆم ئه م شه قامه ترسناکه م وا نه بینی بوو، هه ر
له سه عاتی پینجی ئیواره وه شه قامه که چۆل بوو بوو، ئۆتۆمبیله کانی
پیاوانی حکومت له مبه روئه وه به ری شه قامه که دا وه ستابوون،
موسه له حه کان چه که قورسه کانی له سه ر دانرابوون و سه ربازه کان
ده ستیان له سه ر په له پیتکه کان بوو، تانکه کان له سووچ و سیله ی
کوژانه کاندا وه ستابوون، سه ربانه کان به سه ربازه کان ته نرابوون؛
جیاواز له هه موو جاریکی تر نیگای سه رباز و چه کداره کان وهک جارن
له ریبوارانیان نه ده روانی و سیمایان ترسی لیده چۆرا، ترسیک که هه م
ئیمه و هه م ئه وانیش ده مانزانی ئه مرۆ و سبه نی وهک رۆژه کانی تر نین
و شتیک به ریه یه روو بدات. ئه و ئیواره یه من یه کیک بووم له ریبواره
تاک و ته راکان که به ره و مال ده گه رامه وه، ئه م دیمه نانه م هینده
له به رچاو سه یربوو نه مده توانی له سه ر هه یچ کام له پیشبینه کانم
ئۆقره بگرم. که گه یشتمه وه مائی، وهک پوژانی پیشوو باو کم گوئی
به رادیۆ که یه وه نابوو، ئه و رادیۆ یانه ی میژوو یه که له بری ژن و
مندا له کان باو که کان له باوه شیاندایه و گوئی لیده گرن. مائی ئیمه ش
وهک سه ر شه قامه که بیده نگ و خامۆش بوو، قرچه ی ته قینی گه رده
ئاوه کانی ناو مؤمه کان که ده سووتان ده نگیان له ده نگی ئیمه زیاتر بوو،
جار جار ده نکی کۆکه کۆکی دایکم ده بیسترا و شه وقی مؤمه کانیش

لەسەر رووی پەنجەرەکان بە کزی و ترسەوه دەیاندا لە رووی شووشەکان. لە پڕ دەنگی پەروانەیی ترساوی ئەلیکۆپتەرەیک ئەو بێدەنگیە شلەقاند، من رامکردە سەربان، هەلیکۆپتەرەکە لە ناو «حامیە» دا نیشتهوه، بەلام هەرزوو دواى یەک دوو دەقە هەلفرییهوهو بەخیراییهکی نائاسایی لەتاریک و لێلی ئەو ئیوارەیدا وونبوو. ئەو دیمەنە بۆ من جیگای خوۆشی بوو، کە ئەوێش نیشانەبوو بۆ پیشهاتیک کە بەرپۆهیه. کە گەرامهوه خوارهوه، باوکم هەرزوو بە دەست هەلبڕینیک هیمای بۆ کردین کە بێدەنگ بین. لە ئیزگەکەى شاخهوه دەوترا: «هەنارەکان بشارنەوه، سبەینی زەماوەندە»، ئەم دێری شفرهیه به درێژایی چەند سەعاتیک لە نیوان قسەکان و شفرەکانی تردا زوو زوو دەخوینرایهوه. بەلام من لە خۆم دەپرسی: هیچ هێزیکى پێشمەرگە هێندە نزیک نیه لە شارەوه، تا ئەم شفرهیه بۆ ئەوان بنێردریت! هەلبەتە ئەم شفرهیه بۆ رووبەرکردنەوهی ئەندامی رێکخراوەکانی شاریش نانیردریت، چونکە ئەوانیش هەموو پەرت پەرت و هەلوەشان. نەمدەتوانی هیچ وەلامیکى لۆژیکى بۆ پرسیاره لهیهک نەچووەکانى خۆم بدۆزمهوه، هێندەى ئەوهی کە دەمزانی پیشهاتیک بەرپۆهیه، پیشهاتیکى خویناوی و ترسناک کە هەوالی مەرگی هەزاران هەزارى پێیه.

ئەو شەوه هەموومان نە بێداربووین نە خەوتوو، هەموو شتیک بێدەنگ بوو، دەنگی پێچکەى ئۆتۆمبیلەکان و پێلاوی رێبوارەکان وەک شەوانی تر نەدەهات، هەرگیز من شەوانی شارم لە بێدەنگیەکی قورسی وادا نەبینی بوو، بەرەبەیان هەموومان بەخەبەر بووین. هەرزوو سەری سەربازەکان و لوولەى تەفەنگەکانیانم لەسەر سەربانی ئاپارتمانە بەرزەکەى «حەسیب سەلح» هوه بینی. بەکاتی ئەو بەیانیه ترسناکه سەعات بوو بە شەش و بیست و پینج دەقه، دەنگی تەقینی چەند

فیشەکیک و چەند ھاواریک بەرزبۆو، پێدەچوو دەنگەکان لە لای قوتابخانەی خانزادی کچان و کۆلانیەکانی حەمامی «چوارباخ» هەو بەیت. لوللە تەفەنگەکانی سەربازەکانی سەر ئاپارتمانەکی «حەسیب سالیح» کەوتنە تەقەکردن، دواى کەمى وەلامى تەقەکانیان درایەو، تەقەکان تا دەهات زیاتر و نزیکتر دەبۆو، گوێمان لە چەند ھوتافیەک بوو، دواتر ھەستکرد فیشەکەکان دەنرین بەمالی بەپۆبەری پۆلیسەو کە چەند مالتیک خوار مالى ئیمەبوو. لە سەرھەلبەرینەکامدا خۆلى ئەو جى گوللانەم دەبینى کە لە کۆلانیەکانەو دەنرا بە ئاپارتمانەکی «حەسیب سالیح» هەو، لوللە تەفەنگی سەربازەکانی سەر ئاپارتمانەکی پێدەنگ بوو، بەلام دەنگی تەقینەو ھاوارەکان تا دەهات زیاتر دەبوو. وەک بەوێ بەدەم خەو وەو بڕۆم، دواى کەمىک منیش تیکەل بەو کورە گەنجانەى بەردەرگابووم، ھەمووان بەدەم ھاوار و تەقەکردنەو بەرەو سیلەى سەر کۆلانیەکی سەردەکەوتین. گوللەکان بە چوار دەورماندا دەیدا بە دیوارەکاندا و بە تەنیشتماندا گیزەى دەکرد. ھەموو ئەو گەنجە چەک بەدەستانەى کە تەقەیان دەکرد، گەنجانی گەرەکی چوارباخ بوون. نەمدەتوانى لەخۆم بپرسم بۆچی منیش وەک ئەوان بەرەو سیلەى کۆلانیەکی رادەکەم، بەلام ھەیەجانیکى گەرم لە سنگمدا سەرى دەکرد، ھەستمدەکرد ھەموو خوینى جەستەم ھروژم دەکاتە سەرمەو، تەنھا کەسێکی بێچەک لەناویاندا من بووم، کە گەیشتمە بەردەمی ئوتوی ھەلمى «مەولەوى»، پیرەمێردەکە و منالە کوژراو کەم بینى کە ھیشتا ھالو لە خوینەکیان ھەلدەستا. ھەموومان لە دەرگای «منظمە» وە ھروژمان کردە ژوورئى، دەرگاگان و پەنجەرەو سورەییاکان دەشکیندران، ئاگر بەردەدرایە ژوورەکان، وینەى سەر دیوارەکان بەر فیشەک دەدرا، چەند سەربازیکى کوژراو لەملاولەولا لە ناو خویندا

گهوزینرابوون. له چوونه ژووره وه مدا بۆ یه کیک له ژووره کان، ئەو کهنتۆره گهوره و دريژانه م بهرچا و کهوت، که له سهر ههر یه کیکيان ناوی گه ره کیکي شاری له سهر نووسرابوو؛ خیرا ده رگای ئەو کهنتۆره م کرده وه که ناوی گه ره کی چوارباخی له سهر نووسرابوو، کهنتۆره که پر بوو له فایل ییزکراو و یهک له سه ریهک چینکراو، له دوو توپی هه ندی له فایل و راپۆرت هکاندا وینه ی ژن و پیاوی پیه لکینرابوو. پیاویکی جامانه به سه ر خوی کرد به و ژووره داو ووتی: ئالاچۆ با بیان سوتینم. له شقارته لیداندا بوو، پیمووت: نا مه یانسوتینه و برۆ بۆ ژووره کانی ئەو سه ر، کلاشینکو فیه کان له وئی دانراون.

هه رچه نده چاوم به چوارده وری خو مدا گێرا هیه چ شتی کم نه بی نی تا فایل هکانی تیکه م، به را کردن چوومه ژووریکي تر، له وئی «حه مه شوان» ی حیزبی «شیوعی» م بی نی، که ئەویش له فیکری کۆکردنه وه ی فایل هکاندا بوو؛ ئەو با شتر له من، زوو بی ری بۆ ئەوه چوو که به رگی ئەو دۆشه ک و سه رینه نه ی سه ر هه ریه ک له و تاکه قه ره و پیلانه ی ژووره کان ده ربه کین و فایل هکانی تیکه یین، به رگه دۆشه که کانمان ده رکرد و فایل هکانمان تیکردن، زۆرینه ی فایل و وه ره قه کانی دۆلاب و سه ر می زه کانمان کۆ کرده وه، ئەوکات پر سیاری ئەوه مان له خو مان کرد، چۆن بتوانین ئەم هه موو دۆکو مینتانه بگو یزینه وه؟. «حه مه شوان» پیو و تم: تو ئاگات لێیان بی ت ئیستا سه یاره یه ک په یدا ده که م. دوا ی ده ده قه گه رایه وه و فایل هکانمان خسته ناو ئۆتۆمبیل یکی تویتا کرۆنا که له به رده می مالی «عه لی بۆسکانی» دا وه ستا بوو، که پیک مالیان له ته نیشت ده رگای پشت ه وه ی «منظمه» که وه بوو. له ویدا کور یکی تریش بووه ها وه لمان که ها ورپی حه مه شوان بوو ناوی «ئاسۆ» بوو. له سه رکه و تنماندا بووین بۆ ناو ئۆتۆمبیل ه که؛ «عه لی بۆسکانی» به شپرز ه بییه وه رای گرتین و به حه مه

شوانی ووت: تۆكەسىكى عاقلى، چۆن ئاوا بە ئاشكرا ئەو مەلەفانە دەبەيت، بوو ستن ھەر ئىستا سەرو يەشماختان بۆ دىنم، بەپەلە يەك دوو پارچە قوماش و گۆرەوى ژنانى بۆ ھىناين، دواتر پىي ووتىن: ئاخى كارى وا چۆن بە پانتۆل و كراسەو دەكرىت، ھىچ نەبوایە ئىوھش وەك ئەو خەلكە سەر و شەروالتان لەپىبكردايە. ھەمە شوان چووہ پىشەوہو من و ئاسۆش لە كورسىەكەى دواى ئەوہوہ سواربووين، «ھەمە شوان» لە پشتى بىناكەوہ پىچىكردەوہ بۆ سەر شەقامەكە، كاتىك گەيشتىنە بەردەمى ئوتووى ھەلمى «مەولەوى»، گويمان لىبوو چەند كەسىك ھاواريانكرد و ووتيان: ئەوہتان. لەگەل ووتن و تەواوبوونى ئەو تەنھا وشەيەدا، بەجارتىك سەدەھا فىشەكمان پىوہ نرا. ئاسۆ لە تەنىشتما ھاوارى كردو ووتى: ئاى برىنداربووم. من دەرگاكام كردەوہو خۆم ھەلدايە خوارى، ئاسۆش بەبرىندارى لە دواى منەوہ ھات، لەسەر سەك لە ئۆتۆمبىلەكە دوور كەوتىنەوہ. بەلام ھەر خىرا دەيەھا لوللەى تەفەنگ خرايە سەر سەرمان. ئەوہى باش بوو ھەر زوو چەكدارەكانى گەرەك منيان ناسىيەوہ. بەلام دوو چەكدارى تر كە پىدەچوو بەشىوہى خۆ بەستن و ھەلگرتن و مېلھىنانەوہى چەكەكانياندا لە چەكدارى راستەقىنە بچن، سووربوون لەسەر ئەوہى كە نابىت ئەو دۆكۆمىنتانە لەگەل خۆماندا بەرىن؛ ھەمە شوان ھەرچەندە ھاوارى دەكرد كە من ئەندامى مەكتەبى حىزبى شىوعىم و دەمانەوئەت ئەو مەلەفانە لە سوتاندن رزگاربەكەين و بىانگەيەننە شوئىنىكى دوورەدەست؛ بىسوودبوو. زوو زوو دوو چەكدارەكە لەناو چەك بەدەستەكانى تردا خۆيان رادەپسكاند و بەوانى تريان دەووت: خۆتان لايەن بە يەكى سەليەيەكيان پىوہبنين. دىمەنىكى زۆر ھىستىرى و ترسناك بوو. دواى ئەوہى كە ئىمەيان ناسى؛ ووتيان: ئىمە ئەم سەيارەيە دەبەين بۆ مقەر و

وهرن له ووی وهری بگرنه وه. همه شوان ووتی: باشه من له گه لتان دیم، به لام پیمان بلین بۆ چ مقه ریک؟ یه کیک له چه کداره کان ووتی: بۆ مقه ره که مان که له گه ره کی مامۆستایانه. همه شوان له گه لیان سه رکه وتوو من له لای «ناسۆ» مامه وه، که فیشه کیک نه مدیونه و دیوو رانی پیکابوو، دواتر به ئۆتۆمبیل یک ناسۆیان گه یاند بۆ خهسته خانه. دیار بوو چه کداره کان له یه کیک له گروه چه کداره کورده کانی «افواخ خفیفه» بوون، که له ورژدها نه وانیش په لاماری شوینه کانی حکومه تیان ده دا.

دوو که ل له هه موو شوینیک به رزده بووه، لولله ی تفهنگه کانیش تا دههات زیاتر و گهر متر ده بوون و ژماره ی خه لکه کانیش پترتر. خو مگرد به کۆلانه که ی پشتی کۆلانی خو مان و به ره و مالی «به ریتوبه ری ناسایش»، که له تهنیش قوتابخانه ی «فریشته» ی کچاندابوو رویشتم، دیواری مالی به ریتوبه ر به دیواری جی نزرگه ی «وهیس» هوهیه، نه و «وهیس» ه ی رۆژانیک کچ و کوری عاشقانی نه م شاره هاتوونه ته سه ر گۆره که ی تا به یه کتری شادو شو کربن. دوو ئۆتۆمبیل له گه راجه که دا دانرابوو، چند که سیک ده یانوو یست چه تالیان بکه ن و بیانبه ن، تهنه ا ده رگای ژووریک له ماله که دا که داخرابوو ژووری نووستنی مالی به ریتوبه ر بوو، من چند له قه یه کم دا به ده رگا که دا و ده رگا که کرایه وه، ژنیک له ژیر بالی منه وه به پرتا و خو ی کرد به ژوردا، هه ردوو کمان پیکه وه ده ستمان دایه نه و جانتا دیبلۆماسییه ی که له سه ر سیسه مه که دانرابوو، ژنه که زووتر جانتا که ی هه لگرت و یه کسه ر چوو ده ره وه، نه وکات من که و تمه پشکنینی نه و کتیبخانه بچکۆله یه ی که چند کتیبیک و هه ندی و هره قه ی نووسراوی تیدابوو، به لام هیچ شتیکی نووسراوی وام نه بینی که جی سه رنج بیت، له گه ل هاتنه ده ره وه ی مندا

چەند كەسئىك ئاگرىيان لە سىيسەمى ژورەكە بەرداۋ دووكەل بەرزبۆۋە، لە
 ھەوشەكەدا ئەو ژنەم بىنىيەۋە كە جانتا دىبلۆماسىيەكەى لە ژئىر چنگى
 مندا رڧاند، دىاربوو داۋاى يارمەتى كىردنەۋەى جانتاكەى كىردبوو، بۆيە
 كورپىك بەلەقە دەكەۋتە شكاندى جانتاكە، داۋاى كەمىك كىردىانەۋە،
 ژنەكە زوو پەلامارى ئەو چنگە ئالتونەى ناۋ جانتاكەى دا، كە كۆمەلى
 ملوانكەۋ بازن و گوارەى ژنانە بوون، لە ناۋ جانتاكەشدا دەمانچەيەكى
 ستىلى بچكۆلەى تىدابوو، ئەو كورەى كە جانتاكەى شكاند زوو
 دەمانچەكەى ھەلگرت و خستىيە گىرفانىيەۋە. لە ھەموو ئەو دىمەنانە
 سەيرتر، ئەو پىاۋە جامانە بەسەرەبۋو كە بەپىرتاۋ لە دەرگای دەرەۋە،
 ۋەك شارەزايەك خۆى كىرد بە ژووردائو نەۋەستا تا سەرىكىرد بەۋ كولانە
 مرىشكەدا كە لەۋ سەرى چىمەنەكەدا دروستكرابوو، دەستى داىيە قاچى
 دوو قەلى خرتى گەۋرەۋ خستىيە سەر شانى، پىاۋەكە ھەرۋەك چۆن
 بەلەز ھاتە ژوورى ئاۋاش لەدەرگاكە چوۋە دەرئى و وونبۋو.

ژن و پىاۋ و مندال پۆل پۆل لە كۆلانەكانى خوار شارەۋە دەھاتن و
 تىكەل بە عەشاماتەكە دەبوون. دووكەل لە «كارگەى جگەرە»كەش
 بەرزدەبۆۋە. منىش ۋەك توپى وردە شەپۆلىك لەگەل شەپۆلى بە
 وروژمى خەلكەكەدا بە ئومىدى رىزگار كىردنى دۆكۆمىنتەكان چووم بەرەۋ
 مالى «بەرىتوبەرى پۆلىس»، مالى بەرىتوبەر پىر بوو لە ژن و پىاۋ و مندال.
 فەرشە راخراۋەكان لولكران و خرانەژىربال و بران، جەلە نوپكانى ناۋ
 كىسە ھەلنەپچراۋەكان و پىلاۋەكانى ناۋ كارتۆنەكان كۆكرانەۋە. من
 لەبەردەم كىتەبخانەيەكى بچكۆلەى يەكى لە ژوورەكانى مالى بەرىتوبەردا
 رۋام و دەستم كىرد بە پشكىنى كىتەب و ۋەرەقەكان، لەۋىش ھىچم چنگ
 نەكەۋت. لەۋىدا ئەو بولبولە رەنگاۋرەنگەم لە ژئىر پىيە خەلكەكەدا بىنى
 كە ھەر بالەفرى و زىكە زىكى بوو، ھەرچۆنىك بوو گىرتم و رىزگارم كىرد،

قهفه زیکیش سی بولبولی تری تیدابوو له سووچیکي ژوره که دا فریدرابوو، تاکه بولبوله کهم خسته ناو قهفه زه که وه هاتمه ده ری؛ یه کی له و پیاوانه ی که به باوه شیک شت و مه که وه ده هاته ده ری، به گالته کردنیکه وه سهیریکی منی کردو ووتی: نه وه چیه ماموستا پیتته؟ منیش کاتیک له مه به سستی پرسیاره که ی تیگه ی شتم بیده نگ بووم و به ره و مال له وه گه رامه وه. له به رده می قادرمه کانی مال له وه دا سهربازیکي جل خو لای و دراوم بینی، که له ترساندا میزی کردبوو به خویدا. که منی بینی وا به سهر قادرمه کاندای سهرده که وم و ده چمه ژور، په لاماری پیلاوه کانی داو ماچی کرد، که و ته پارانه وه گریان؛ ده یووت: من ته نها سهربازیکي ناسایم و هیچ خه تاه کم نییه، تکایه مه هیله بمکوژن. له ویادا چهند رسته یه کی تیکه ل و پیکه لی کوردی و عه ره بی تری ووت. چهند کوریکي گه نجی چه ک به ده ست میلیان لیه تینایه وه به منیان ووت: لاچو با بیکوژین. یه کیکی تریان ووتی: بیهینه سهر جاده که، به به رده می مال له که پیس نه کات.

من زوو ده ستیانم گرت و تیمگه یانندن که نه و ته نها سهربازیکي ناساییه و به کوشتنی نه و هیچ ناگوردریت. ههر زوو دوو کوره لاه که ته ماحی ده سته و تنی چه ک و فیشه کی تر وای لیکردن، به جیمان بیلن و به ره و لای کولانه که سهرکه ون. سهربازه که و قهفه زه که م هینایه ژوره وه، به لام له ترسی تومه تدانی پالپشتکردن، پیمووت: ده توانیت له پشتی ده رگا که وه دانیشتیت و نه چپته ده ره وه تا نه تکوژن. که چوومه ژوره وه خوشک و براکانم ماچیان کردم و ووتیان: نیستا پیمان ووتین ته قه یان له تو کردووه. منیش دلنیام کردنه وه، بو دلنه وایی دایکیشم که له جیدا که و تبوو چوومه لای و ووتم سه لامه تم و هیچم لینه هاتووه. من له روظانی راپه ریندا خوشبهخت بووم له و که شه هیستری و تووره بوونه دا

که سم نه کوشت، به لام چوار بولبول و سه رباژیکى بى دهسته لاتم
پزگارکرد.

دواى توژیک پشوودان له ماله وه ناگاداريان کردينه وه که کورپکى
مامم برينداره و دهبيت به ئوتومبيله کهى خوومان به زويى بيبهين بۆ
خهسته خانه، من و ئارى و ديارى برام دواى هه لگرتنى کورپى مامه کهم،
چووین بۆ خهسته خانهى «زانکو». خهسته خانه که دهر وازه کهى
ئاوه لاپوو، هه ر خه لک بوو به گريان و شين و شه پوره وه خوئى ده کرد به
ژووردا. که گه يشتمه به رده رکی سالونه که، بينيم دهيه ها بريندارو
کوژراو له ئه رده که دا دائراون، په رۆ خويناويه کان په رشوبلاو به و ناوهدا
فرپيدرابوون، له بهر هاوارى برينداره کان و شپرزهيى دکتور و
ياريدره کان که س نه يده زانى چى بکات. کورپکى گه نج له ويادا گيانى
دهرچوو، دايک و خوشکه کانى دهستيان کرد به قيژه و گريان و
رنيه وهى قزيان، چه ند که سيک بۆ ئه وهى ريگا که بۆ برينداره کانى تر
بکه نه وه مه يتى کوره که يان هه لگرت و برديانه دهره وه و له سه ر ئه رده که
به رووتى داياننا، له قاچ هه له يئانه وه دابووم به سه ر ئه و خوينه مه ييو و
په رۆ خويناويانهى سالونه که دا، يه کيک قاچى گرم؛ بينيم پياويکى
به ته مه نه و فيشه کيک داويى له سه رى، سسته ريکيش به ده ستى له رزۆک
و دهرزى و دهرزويه که وه ده يويسست جى برينه که بدوورپته وه، سسته ره که
به چاوى پر له پارانه وه وه ووتى: تخوا کوره که

وه ره سه رى ئه و پياوهم بۆ بگره، به ته نها ناتوانم بيدورمه وه.
ئيسکه سپى و لوسه کهى سه رى پياوه که دهبريسکايه وه و ده مى
برينه که ش هينده له يه ک دووربوو، که پيده چوو گوله که ئه و پارچه
گوشتهى له گه ل خوئى بردبيت، بۆيه مه حال بوو دورينه وهى، دواى
که ميک ياريدهدانى ئه وان، خوئم نه گرت و به جيتم هيشتن. من براکانم و

کوپره مامهکه م لیوون بوو، ئیدی له ناو ئه و بریندارو کوژراوانه دا منیش وهک برینداریک وونبووم. ئه و ژووره ی که ژووری گرتنی «ئه شیعه» بوو، دهیه ها بریندار له بهرده می ده رگا که یدا که وتبوون و له نۆبه تی چوونه ژووره و هدا ده یاننا لاند، هه ندی سهر بازی برینداریش له ریزه که هدا وه ستابوون، جیاواز له دیمه نه کانی ده ره وه سه ر بازه کان له ترس ره خسابوون و له سه ر ئه رده که چاوه پروانی نۆبه تی خۆیان ده کرد. یه کیک له سسته ره کان ده یووت: ئه مبولانسه کانیشیان له گه ل سه یاره ی به نزینه که هدا فراندووه، دوا ی توژیکی تر موه لیده ی کاره باکان به چی کار پیکه یین. دکتۆر تکیش هاواری ده کرد و به سسته ره کانی دهووت: ده رزی نه ماوه و هه مان ئه و ده رزیانه به کار به یینه وه که پیتانه. ژووره کان و مه مه ره کان پر بوو بوون له بریندار، فه راشه کانیش مه یته کانیان له ژووره کان ده هی تابه ده ره وه له بهر ده رگا کان دایان ده نان و برینداره کانیان ده خسته جی یان.

دوا ی که میک تیمار کردنی کوپی مامه که م، خه سته خانه که مان به جیه یشت و به ره و جاده ی مزگه وتی گه وه لاماندا. بینای «مه حکه مه» دو که لی لی به رزده بووه، هه زاره ها مه له ف و وه ره قه ی په رشوبلا و له به رده م ده روازه که یدا در پینرا بوو، له ویادا «عه بدولر ه قیب یوسف» م بینی، که له خه لکه که ده پارایه وه ئه و وه ره قانه نه سوتین. به لام ئه و رۆژانه هه مووان تووشی هستریا بوو بوون و که س گوپی له که س نه ده گرت. که گه راینه وه ماله وه ناگره که ی کارگه ی «جگه ره» به رزده بووه وه هه ور یک له دوو که ل بهری ئاسمانی شاری گرتبوو.

ئه و فه رمانگه یه ی که به رامبه ر مالی ئیمه بوو، جیگای هه لگرتنی جگه ره بوو؛ هه زاره ها که س به سه ر دیواره کانیدا ده چوونه ئه و دیوو، کارتۆنه جگه ره کان ده هی ترانه ده ره وه خه لکی په لاماریان ده دا، گولله ش

له ئاسمانه وه وهك باران دادهباری، له ساتیكى چكۆله داو له یهك ههناسه دا دوو كورپی لاو كه هه ریه كه یان ته مه نیان نه ده گه یشته شانزه، هه قده سال، پیکه وه كه وتن و یهكی گولله یهك داى له سه ریان، خه لکه كه بیگویدانه هیچ شتیك پیدیان به لاشه ی كه وتووی دوو كوره گه نجه كه دا دهنا، دواى كه مێك چه ند كه سێك هه لیانگرتنه وه وه له پال دیوارێكدا بیخاوه ن دایان نان. له هه مووی سه یرتر دیمه نی ئه و ژنه شه پروال له پێیه بوو كه ده رهنگی هه ردوو شه پرواله كه ی له خواره وه توند به ستبوو، شه پرواله كه شی پر كردبوو له پاكه تی جگه ره وه له سه ره وه به نه خوینه كه ی به ستبوو، كارتۆنێك جگه ره شی له سه ر سه ری دانا بوو، دیمه نی ئه و ژنه كه رۆژانی دواتر ده متوانی بیری لێبكه مه وه، دیمه نیكى زۆر كاریكاتیری و له هه مان كاتیشدا گریانای بوو. له جاده كه ی سه ره وه ژن و پیاوه كان به خویان و سه لاجه بچكۆله كانی سه رسه ریانه وه، كه له ژووره كانی «ئوتیل سلیمانی» ده ریان هێنا بوو، ده هاتنه خوارێ، فریزه ره پر له مریشك و خواردنه كانیان پال پێوه ده نا و ده یان بردن. ئیمه هه موومان له به رده رگا بووین و ئه و دیمه نانه نیگاكانی ده رفاندین. له یه كێك له و جارانه دا برا گه وره كه م رووی كرده پیاویك كه دوو كارتۆن جگه ره وه سه لاجه یه كی پێبوو، پێیووت: عه یبناكه ن ئه و شتانه تالان ده كن، ئه وانه مولكی میلله ته نابیت ئاوا فه ره ود بكریت. پیاوه كه لێی هاته پێشه وه وه ووتی: ئاخه به عسایش به به رچاوی خو مه وه ئاوا مال و حال و منداله كانی منی تالان كرد، ده ته ویت منیش ئه وه نه كه م، له به ر ئه وه هیچ قسه نه كه یت.

باوكم زوو وهك ناو بژیوانێك هاته ناوه وه وه پێكدا هه لچوونه كه یان كو ئتای پێهات. ئه و رۆژانه هیچ بیركردنه وه یه كی لوژیكى له ئارادانه بوو، جگه له ته قینه وه ی ئه و رق و تۆله و تووره بوونه كه له كه كراوه ی ده یان

سالى ناو دل و دهرى خه لى، كه هر كه سىك بۇ خۇى بوركانىكى گهره بوو ده ته قىيه وه، بوركانىك بى سلكردنه وه هيزى كوشتن و سووتان و فهره و دكردى تهنانهت ده دايه ناسكترين و بيوه يترين ئىنسانىش، چ جاي كه سىك زهمانىكه خون به رۆژىكى واوه ده بىنبىت تا حقى هموو برينه كانى به دهستى خۇى بكا ته وه.

دواتر من به ره و گهره كى «عه قارى» چووم، نۆتۆمبيله كان به هۆرڭ لىدان خىرا و شىتانه تىده پهرين، هممووان چهك به دهست بوون، منالەكان دهستيان دهنه به په له پىتكه تهنه گه كاندا و ئاسمان پر ده بوو له ناگر و گولله. خه لكانىكى زۆر له پال ديوار و سهر سووچى كۆلانه كانى عه قارىدا نزيك به «ئهمنه سوره كه» وه ستابوون، رووى ده مى هموو تهنه گه كان ده كرايه ئهمنه سوره كه. سهر بازه كانى سهر بىناى ئهمنه سووره كه بۇ ئه وهى بهر بهو خه لكه چه كداره بگرن كه له كۆلانه كانى خواره وه به ره و ئه وى هوروزمىان ده بىرد، به تهنه گى قهناس چند كه سىكيان له كۆلانه كانى خواره وه سهر شه قامه كه پىكا و كوشت. خه لكه كه له ترساندا له په رينه وهى ئهمبه رو ئه و به رى جاده كاندا به راکردن تىده پهرين. ئه و رۆژه ئه و قه لا قايمه خۇى راگرت تا رۆژى داهاتوو. رۆژى دواتر هر له به ره به يانه وه ته قه دهستى پىكرده وه، ئه و رۆژه زياتر له ژماره ي رۆژى پىشوو خه لكى چهك به دهست چوارده ورى ئه و ناوه يان گرتبوو. خه لكى باسى ئه و يان ده كرد كه پانزه پىشمه رگه يه ك گه شتوونه ته سهر چنار. دياربوو رۆژى يه كه م ئه و خه لكانه ي كه ته قه يان ده كرد له و جۆره پىكدا دانه دا بىئه زمون بوون، بۆيه نه توانرا ئهمنه سووره كه بگيرىت. ئه و رۆژه كۆمه لى چه كدارى شاره زا سهر سهر بان و ماله كانى ده وره به ريان گرتبوو، بى سهره وت تهنه گه كان ته قه يان ده كرد، ده يه ها گولله قازيفه نرا به بىنا كه وه. نزيكى

نیوه پۆ بوو یه کیک له سهربازهکانی ناو بیناکه به دهست بهرزکراوهیییه وه هاته ده ری و خۆی ته سلیم کرد، به لام هر که گه یشته ناو قهره بالغیه که دهیه ها چه قۆ و نووکه قه مه کرا به جه ستهیداو کهوت، دواتریش چند که سیک دهیه ها فیشه کیان پیوه نا. هر دواى چند ساتیک و یه کیک یان دووان له سهربازهکان دههاتنه ده ری و به هه مان دیمه نی خویناوی توورهیییه وه ده کوژران، ئیسکی ئیسقانهکانی سه ری سهربازهکان و موخی که لله یان به سه ر جاده و دیوارهکانه وه نووسا بوو. له ناو خه لکه که دا ناوی یه کیک له فه رمانده ی چه کدارهکانی «افواج خفیفه» یان برد، که به خۆی و گروپیکه وه هاتوو تا بیناکه بگریت، ئەمجاره یان جودا له هه موو جارهکانی تر نه یانه یشت خه لکی کوپرا نه ته قه بکات و خوینگه رم و ناشاره زایانه بچیته پیشی، بۆیه گروپیک له چه کدارهکان زۆر لیزانانه کهوتنه گوله بارانکردنی ئەو شوینانه ی که له بیناکه وه ته قه ی لیده کرا بۆ ناو خه لکه که. سه ربازیکی تر که شه روا لکی شو ری له بهر کردبوو به دهست بهرزکراوهیییه وه هاته ده ری و به کوردییه کی تیکه ل له عه ره بی ده پارایه وه ده یوت: من کوردم و مه مکوژن. به لام ئەو خراپتر له وانی تر کوژراو، پییان دهوت سه گباب باشه که تو کوردی له وئ چى ده کهیت. یه کیک له چه کدارهکان خۆی گه یانده ژوو ره وه له ته نیشت دیواریکه وه گولله قازیفه یه کی نا به و جیگایه ی که زه خیره ی سه ربازهکانی لیبوو، بۆ ماوه ی ده ده قه یه ک ته قینه وه و فریدانی پریشکی ئاگر و بارینی پارچه کان به رده وام بوو. دواى کپ بوونه وه ی ته قینه وه کان بیده نگیی هه موولایه کی گرت. یه کیک له چه کدارهکانی تر که چوو بووه ژوو ری ووتی: گویم له دهنگ و هاواری کو مه لئ خه لکه به کوردی له ژیرزه مینه که وه هاوارده کن. یه کیکى تر ووتی: ئەوه به ندیه کانن. بۆیه ئیدی نه یانه یشت چه کداره نه شاره زاکان ته قه بکن،

تا بتوانن بهندیهکان رزگار بکن. دواى که میک ژنیک و مندالیک هاتنه ده ری. هریه که و لای خوځیه وه به جوړیک هاواری ده کرد؛ یه کییک دهیووت: تهقه له و ژن و مندالانه مه کهن که خوځیان ددهن به دهسته وه. یه کییک تر دهیووت: نه وه ژن و مندالی به پتوبه ری نه مننه بیان کوژن. له و هاوارو بانگ کردنه ی خه لکه که دا مناله که که میک له دایکی جیا بو وه کهوت. چه کداریکی تووره هاواری کرد: نه وه چ بیغیره تیک بوو نه و مندالی کوشت.

ئیدی دواى نه وه خیزانه کانی تر هاتنه ده ری و کهس تهقه ی لینه کردن. چه کداره کان وورده وورده دزه یان کرده ژووری و خه لکه بیچه که کهش له گه لیاندا چوونه ژووری، بهندیه کان یه که یه که ده هاتنه دهره وه نه ملالولای چه کداره کان یان ماچ ده کرد. یه کییک له بهندیه کان به عه ربی قسه ی کرد و سوپاسی چه کداره کانی کرد، به لام کهس نه یزانی کی بوو چند فیشه کیکی پتوه ناو کهوت؛ یه کییک له بهندیه کورده کان هاواری کرد، نه وه بو کوشتان له گه ل ئیمه بوو.

که منیش له گه ل خه لکه که دا چوومه ژووری، لاشه ی هه لاهه لای نه و سهر بازانه م بینى که که وتبوون. خه لکه که ده ستیان بو مه تیک راده کیشا که سهری به بلوکیک پانکر ابو وه، ده یانوت: نه وه «ابو عه لای»، «ابو عه لای» یه کییک بوو له جه لاد و پیاو کوژه تو قینه ره کان که ده یه ها گه نجی نه م شاره ی به ده ستی خو ی گرتبوو. هیشتا جار جار چه ند تهقه یه که له ژووره وه ده کرا، یه کییک له خه لکه که هاته دهره وه ووتی: یه کیکیان له ناو بو ری «موبه ریده» کاندای خو ی شار دبو وه، نه ویشیان وه که سه گ تو پاند.

نه و دوو هوله گه وره و دریزه ی که له پشتی بینا که وه بوو، پر بوو له جلی کوردی سه ده ها مندال و ژن و پیاو، که خه لکه که چاویان به و

جلانہ دہکوت ہندیکیان دہگریان و ہندیکی کہشیان جنیویان دہدا و ہیندہی تر دہریدہبوون، لہ یہکیک لہ ژوورہکانی تریشدا، یہکیک لہ خہلکہکہ ہندی وینہی دؤزیبؤوہ کہ وینہی ئو کہسانہ بوون کہ لہکاتی نازارداندا گرتبوویان؛ لہ وینہکاندا وینہی ئافرہتیکگی گیان خویناوی و پروتکراوہی تیدابوو، سی چہکار پیکوہ سہریان بہسہر ئو وینہیہدا ژہنی بوو، یہکیکیان لہ توورہیدا قیژاندی و ہرسیکیان پیکوہ دہستیان خستہ سہر پلہپیتکہی کلاشینکوفہکانیان و بہدہم قیژہکردنہوہ تا دوا فیشہکی کلاشینکوفہکانیان دہستیان لہسہر پلہپیتکہکان لانہبرد.

منیش لہگہل خہلکہکہدا بہرہو پرووی ئو ژوورہ تہنہاو دوورانہی ئو سہری بیناکہ چووم. چہند ژووریک بوون کہ دہرگاکانیان دہچووہوہ سہریہک، لہ یہکیک لہو ژوورانہدا چہند قولاپیک و پتیکگی قہنارہ و چہند وایہریکی کارہبا ہلواسرابوو، کہ دیاربوو ئوہ ژووری لہ سیدارہدان و نازاردان بوو. کہ لہو ژوورہش تیپہریم، گہیشتمہ ہولتیکگی گورہ، نیوہی ہولکہ کہرابووہ زیندان و بہشیشی ئہستور و دہرگی چہند قوفلی گیرابوو، زیندانہکہ پر بوو لہ جلی داپزاو و فریدراو، دیواری ژوورہکہ جیگای ئو نووسراوانہی پتوہ بوو، کہ بہندیہکان لہ پوژانی نازاردان و بردنیان بو لہ سیدارہدان نووسیبوویان؛ من ہندیک لہو ناوہ نووسراوو شیعرانہم لہ پارچہ کاغہزیکدا لہبہر پوژنایی چہند تالہ شقارتہیہکدا نووسیہوہ. کچیک کہ لہ تہنیشتمہوہ وہک من چاوی بہسہر ناوہکان و نووسراوی سہر دیوارہکہدا دہگپرا، لہپر ہاواریکی کرد و بوورایہوہ، کچہکہی ہاورپی کہ دواتر ہاتہ ژووری ووتی: ئوہ بو براکہی وادہکات، چونکہ براکہی لپرہ لہ سیدارہ دراوہ. لہ ناو ہولکہکہداو لہتہنیشتمہ شیشی زیندانہکہشہوہ، توالتیکگی

بچکۆلهی تیا بوو، که پر بوو له پیسای.

دوای که میک له وێ چوو مه ده ری، ههستم ده کرد چه که کان و ئینسانه کان له خۆ یانه وه ده ته قنه وه هه پروون به هه پروون ده بن، نه مده توانی بیر بکه مه وه و پرسیار له خۆم بکه م، ههستم ده کرد ئه مه خه ونیکی ناخۆ شه و ده موویست زوو به خه به رییمه وه، به لام بی سوود بوو. که ئه ویم جی هیشته و چووم بۆ ئه و بینایه ی که به بینای «ئه نفاله کان» به ناویانگه، لاشه ی ده یه ها سه رباز و پیای حکومه تم بینای که له سه ر یه ک که له که کرابوون، ئیدی خۆم بۆ رانه گیراو به ره و مال گه رامه وه. جار جاریش سحری هیزیکی په نهان، که هیزی سه رکه وتن و هاتنی رۆژیکی نوێ بوو که له رۆژه دژوارو له یه کچه ووه کان نه ده چوو بزیه کی خۆشیان ده دامی.

دوای هه فته یه ک که «حه مه شوان» م بینیه وه، ووتی: سه یاره که م ئه مرۆ ده سته و ته و ته وه، به لام ته نها به رگه سه ری نیکم له و هه موو به رگه دۆ شه که پر له دیکۆ مینتانه و هر گرتۆ ته وه.

ئه و رۆژانه، دیواره کان به وینه ی شه هیده کۆن و نوێ کان داپۆ شران، کوژراوه کان له شه ری که رکوک ده هینرانه وه و سه رقه برانه کان پر بوون له گۆری نوێ.

بۆنیک تری په لکه ریخانه کانم کرد، ئه و کات زانیم به ده م ئه و یادوه ریانه وه گه یشتوو مه ته نزیک کتی بخانه ی گشتی سلیمانی، هه ستم ده کرد به و یادوه رییه کتوپره ی ئه و رۆژانه جله کانم دیسانه وه بۆنی باروت و خوینیان گرتۆ ته وه. خوینیک که هه رگیز له ناو ئه و یادوه ریانه ی مندا نایه ویت وشک بیته وه. به یادی جار ان چوو مه چایخانه ی «صناعه»، چایخانه که ی «کاک ستار و حاجی مه جی و ئارام»، سالانیکی زۆر ئه م چایخانه یه جیگه ی گفتوگۆ خویندنه وه ی

شيعر و چيروكەكانمان بوو، بەلام ئىستا زۆرينەى ئەو ھاوړييانەم
پەراگەندەى ئەوروپا بوون. چاىخانەكە وەك جاران نەماو و ئىستا
خاوەنكى تری هەيه، دەلین ئارامى چاچيش چوو بۆ ئەوروپا؛ بە دەم
بانگردنى چايەك و خواردنەو هیهو، خەيالَم جارِكى تر وەك
كونەپهپويهك فریهو سەر لقيكى ئەو درختە خویناويهى رۆژانى
پاپهړين.

حيزبه كوردیهكان بى پېبوونى هيج مژديهك و بەرنامەيهك
هاتنەو شار، هەر گهړهكو چەندەها مقهړى تيدا كرايهو؛ جەماوهر
سەرکەوتنەكانى پاپهړينى بى هيج مەرجيک پيشكەش بە حيزبیه
كوردیهكان کرد؛ شوراكان دامەزران، كە لەسەرەتاو شورای جەماوهر
و خەلكى گهړهكەكان بوو، بەلام دواتر لایهنگرانى «حيزبى رەوتى
كۆمونيست» دەستیان بەسەر بپاردانى شوراكاندا گرت، بە هەندى
شيعارى كاريكاتيريانه كەوتنە نووسينى ديوارەكان و داواى كۆمەلى
مافى كرتكارانيان دەکرد، كە لەو رۆژانەدا هەم جى پيكتەين بوو، هەم
بيانوويهكى شاهانەش بوو بۆ حيزبه گورەكان و دژوستانيان. شار
هيشتا بنهبرنەكرا بوو لە پياوہكانى حكومەت، ئىواران چەند
ئۆتۆمبيليكى «بەرازيلى» تەقەى لە خەلك دەکرد. ژمارەيهكى زۆر
سەربازى ديلكراوى سەربازخانەكانى «تانجەرۆ و سەلام» و شوپنەكانى
دى لە شاردان بوون؛ زۆرينەى ئەو كەسانەى كە دەستیان سووربوو بە
خوينى خەلكى لە رۆژانى دەستەلاتى حكومەتدا پسولەى لىبوردى
حيزبهكانيان خستە گرافانيان. رۆژانە تەرمى كوژراو و بريندار لە
شەرى گرتنى كەركوك و سەربازخانەى «خالد» دەهينرايهو بۆ
سليمانى؛ ئاوارەيهكى زۆرى شارى كەركوك و دەوربەرى هاتنە
شارەو، خەلكى دەرگای مالهكان و قوتابخانەو شوپنە گشتيهكانيان بۆ

کردنەووەو سفرەى خواردنەكانيان لەگەڵ بەشكردن .

هەموومان ترسىك لە دەروماندا بۆلاچەى دەدا ، ترسى گەرانهووى سوپاي حكومهتى عىراقى؛ ترسى كۆكوژى چەكى كىمىيائى هەموومانى گرتبوو ، تەنانت لەگەڵ تەقىنى ئەو قومبەلە فرمىسكەينەرانەى كەهەندى لە كوروكالە عەجولەكان لە كۆلانەكاندا دەيانتەقاندنەووە ، دەبوو ترسى ئەووى كە ئەو حكومهتە گازی ژەهراوى دەپىژىت ، زۆربەى مالەكان بەتانى تەركراو و بەرمىل و سەتەئاويان لە مالدا دانابوو بۆ پىششەتايكى لەو جۆرەى كە لە شارۆچكەى «هەلبجە»دا پويدا . كەس بەدلىدانەدەهات بەئاشكرا بۆ سوپاي حكومهت دەگەپىتەووە ، بەلام ترسىك هەميشە خۆى بەبىرى هەموومان دەهينايەووە ، ترسى چەكى كىمىيائى و قەتلوعام و تۆلەسەندنەووى حكومهت لە جەماوەر .

تا دەهات ژمارەى خەلكى هەلاتووى شارى كەركوك و چەمچەمال و ئۆردووكا زۆرەملىكان زۆرتر دەبوو ، لەگەڵ خۆشياندا هەوائى بەرىكەوتنى تانك و تۆپى سوپايان بەرەو شارى سلیمانى بەخەلكى دەگەياند و ترس هەموولايەكى تەنبوو .

شەوى چوارشەممە ، سىهەمرۆژى مانگى گولان ، بە كاتى نۆى شەوى ئەو شەو ترسناكەى سالى ۱۹۹۱ ، خەلكانىكى زۆر لە كوروكا و گەرە و بچوك بۆ بەرزکردنەووى هيزى بەرگرى و مانەووە لە شاردان كەوتبوونە هوتافكىشان ، هەمووان پىكەووە دەيانووت .

تۆپ تۆپ تەيارە

دەرمان ناكات لەم شارە .

بەلام كاتىك كە خەلكى چەكدارەكانى ناو مقەرەكانيان بە شپىزەبىيەووە دەبىنى خەرىكى خۆپىچاندنەووە و بەجىهيشتنى شارن ،

ئىدى ھەمووان تووشى بېئومىدى بوون.

مناڵەكان لە خەوى ئەو شەوھە كران و بە باوھەشى داىك و باوكيانەوھ بەرئىكەوتن، ئۆتۆمبىلەكان بېژمارە كەوتنە سەر شەقامەكان و بەھۆرن لىيان شارىان بەجىھىشت. دەنگى نالەو گەرمەى تۆپەكان لە دوورەوھ دەھاتنە بەرگوى، شار بە چەشنىك ورووژا كە ھەرگىز ورووژانى واى لە مېژووى خۆيدا نەبىنى بوو. تەنەت ئەستىرەكانى ئەسمانى ئەو شەوھەش لە ترساندا ھەك شەوانى تر نەدەبرىسكانەوھ.

ئىمەش ھەك ھەموو خىزانەكانى تر، خۆمان كۆكردەوھ، بىنىم باوكم دۆژداماوەو نازانئەت ئەو «ئامپىرى چاپ»ى من كە لەو چەند رۆژەدا دەستم كەوتبوو، چى لىبكات؛ «ئامپىرى چاپ»كەمان فرىدايە ئەو كەلاوھىيەى پال مالى خۆمان. باوكم قورئان و سىپاكەى خۆى ھىناو لە ھەوشەكەدا داينا، ھەموومان چوونەدەرەوھو دەرگای مالىوھەمان كۆمدا. چەند بەتانیيەكىان لە داىكەوھ پىچاوە گەل باوكم و «داىكەئامىن» كە داىكى دووھەمە و براىكەم چوونە ئۆتۆمبىلەكەوھ، من و برايان و خوشكانىش سواری ئۆتۆمبىلەكەى تر بووین، كە پىكاپىكى تۆتەبوو، كەوتىنە رى.

كە گەشىتىنە فولكەى بەردەمى «ھەمامى چوارباخ»، چەند چەكدارىك كە تىروپر خۆيان بەستبوو، داوايان لە خەلكەكە دەكرد ئەو چەك و فېشەكانەى كە پىيانە بىاندەنى، چوونكە ئەوان بە تەمان لە شار بىننەوھ و بەرگرى بكەن؛ لە ناو چەكدارەكاندا «ھىكەت ھىند»ى ھونەرمەندم ناسىيەوھ. قافلەى ئۆتۆمبىلەكان تا دەھات درىژدەبوو، ھەردووبەرى جادەى شەست مەترىكەى چواردەورى سلىمانى بە ئۆتۆمبىلەكان تەنرابوون، خەلكەكان بە چەشنى سەريان لىتتىكچووبوو نەيان دەزانى مىلى كام رى بگرن.

كۆمەللى لە مەلا كوئىرەو حافزەكانى بەردەمى مزگەوتى گەورەم
 بىنى، بەرپىز دەستى يەككىيان لەناو ئەو تارىكىدا رادەكيشاۋ لەگەل
 خەلگەكەدا دەرۆيشتن، شىتەكانى شار، برىندار و خەستەكان بە خۇيان
 و چەريا پىچكەدارەكانى خەستەخانەو دەرۆيشتن، منالەكان بەباۋەشى
 باوك و دايكەكانەو دەگرىان؛ پىرزىژنىكى كوئىرى پىشت كۆماۋە بەخۇيى
 و گۆچانە كورەكەيەو ھاتە بەردەمى ئۆتۆمبىلەكەي ئىمە، من زوو
 دەرگام كوردەو خستەم جىگاگەي خۆم، منىش بە پىادەو لە تەنىشت
 ئۆتۆمبىلەكەو بەرىكەوتم. وورده وورده بارپىزەيەكى كەم دەبارى و
 ھىندەي تر رىگاخۇل و كۆنەكەي «عەربەت»ى تەرتەر دەكرد.

تا بەرەبەيان ئىنجا توانىمان بگەينە چەند سەد مەترىك لەولاي
 خالى پىشكىنى سلىمانى تانجەرۆۋە. لەو كاتەدا يەككىك لە براكانم
 ووتى: تايەي سەيارەكەمان پەنچەرە، ناچار خوشك و براكانى ترمان
 خستە ئۆتۆمبىلەكەي ترەو و من و برايكەم بە رىگايەكى گلىدا خۆمان
 گەياندەو شار. گەيشتىنەو گەرەك، كە زانىمان دەرگاي دووكانى
 پەنچەرچىيەكەي سەرو مالى خۆمان بە كراۋەيى بەجىھىلراۋە، چووین
 ھەندى كەرەستەي پەنچەرکردن و چەند شتىكى ترمان ھىنا، گەرەك
 چۆل و ھۆل بوو، دەنگى تۆپەكان كە بەر شار دەكەوت چەند جارىك لە
 دواي خۆي دەنگى دەدايەو. من لەو كاتەدا گويم لە قاسپەي ئەو
 ماكەۋەي مالى خۆمان بوو كە لە ترساندا دەيخویند، بەخىرايى بە
 درەختەكەي بەردەمى مالەۋەدا سەرکەوتم و چوومە ژوورئى، كەۋەكەم
 لەگەل خۆمدا ھىناۋ سەپرىكى قورئانە دانراۋەكەي ھەوشەكەم كرد،
 باوكم لاپەرەي كراۋەي قورئانەكەي لەسەر ئايەتى «بقرە» دانابوو.

كە چوومە دەرەو بە براكەم ووت: با بچىن قوفلى يەككىك لە
 دووكانە «قىدىق»كانى بازار بشكىنن، تا بتوانن وینەي ئەو دىمەنانە

بگريڻ، به لآم ئو ملي نهداو به رهو مامؤستايان سه ركه وتين. هه موو ئو توپ و مودهرعه و چه كه چوارلولانه ي كه دژي ته ياره بوون، به دريژايي ريگا كه له سه ر جاده و سيله ي كو لانه كاندا به جي هيل رابوون، كه گه يشتينه سه ر جاده شه ستيه كه ي نزيك به داره سوتا وه كان، ئو خه لكه زوره مان بيني كه جي مابوون و له ژير داميني شاخي ئه زمردا به خو يان و منداله كان يانه وه به رهو ژور سه رده كه وتن، دواي چهند ده قه يه كه كه ئو يمان به جي هيل شت، دهنگي شه ستيري ئو هه ليكو پته رانه مان هاته به رگو ي كه ده ياننا به و خه لكه وه كه له سه ركه وتن ي شاخي ئه زمردا بوون. پيش گه يشتنه وه مان به ئاستي خالي پشكنيني «سليمان ي عه ربه بت تانجه رو»، پوليك له كو پته ره كان له ئاسمانه وه كه وتنه تيگرتني چهند ساروخيك له و ئوتؤمبيلانه ي كه له ريگا كه دا له نؤبه تي تيپه ريندا بوون، چهند ئوتؤمبيليك، ئاگريان گرت و گريان و فيزاع به رزبووه، خه لكي به كلا شينكو فقه كان ي ده ستiane وه ته قه يان له ته ياره كان ده كرد.

وورده وورده نمه ي باران دا يکرد و خو ريش له و ديوو هه وره سپيه كان ي ناو گه واله بو ره كانه وه ده ركه وت، خه لكه پياده كه له نيوان ئوتؤمبيله كان و قه راخ جاده كه وه پيش ئوتؤمبيله كان ده كه وتن و ده رو يشتن، منداله كان له ترسي به ربووني ده سته رچيوه كان يان له چمكي كراسي دا يكه كان و شه پروالي باوكه كان، پيلا وه كان يان له ناو قورو ليتا وه كه دا جيده ماو به هه نسك و گريانه وه ده رو يشتن؛ زور له و ژنه پاله وان و له خو بووردوانه ش له چهند جي هه كي ريگا كه دا سا جيان

گه رمكربوو، به رده وام نان يان ده برژاند و ده ياندا به و ريپواره به په له و ترساوانه ي كه ده يانوويست چي زووتره له سنووري شار دوور بكه ونه وه. تا چاو بركا ريگا كه ره ش ده چووه له و خه لكه هه لاتووه ي كه سه رماو باران و ترس و شكست ئيسقانه كان ي جه سته ي نه رم

کردبوونهوه. هەرچەند سەد مەتریک و ئاگرێکی گەورە کرابۆوهو خەلکی بەچواردەوری کۆبووبوونهوه. کە ئیوارە گەیشتینە شارۆچکە «عەربەت»، لەوێ «حیکمەت هیندی» و ئەو چەکدارانەم لە دوورەوه بینی کە دوینی شەو نزیک بە «هەمامەکی چوارباخ» داوای چەک و فیشەکیان لە خەلکی دەکرد بۆ بەرگریکردن لەشار، نەک تەنها ئەوان بەلکە هەمووان شاریان جێهێشتبوو، جگە لە چەند کەسیکی کەم کە بەرگریان کردبوو، کە ئەوانیش وەک سەربازی وون کوژان و دیارنەمان.

چیرۆکی یەک بەدوای یەکی گەیشتنی سوپا بۆ ناو شار دەماو دەم دەگێردرایهوه. دایکیشم لە ئۆتۆمبیلە کەدا تا دەهات باری تەندروستی بەرهو لێژی و خراپی دەچوو؛ باران تاو تاو و خوورخوور دەباری، ئەو ئۆتۆمبیلانە ی کە بەنزییان لێبرابوو لە قەراخ پێگاگان بەجێهێلرا بوون. ئێمە لەیەکیک لەو جاراندە کە بەنزیمان لێبیرا، ناچاربووین غازی شلبۆوهی بئەخازەکان بەتال کەین و لە بری بەنزین بیکەینە ئۆتۆمبیلە کەمانەوه؛ من لە ژێر بەتانیە کەدا لە پشتی پیکابە کەوه، سەرما سستی کردبووم، کە گەیشتینە ئاستی ئاگرێکی گەورە کە لە قەراخ پێگە کەدا کرابۆوه، لە ئۆتۆمبیلە کە دابەزیم، یەکسەر کە وتم و قاچەکانم هیزی رۆیشتنیان نەما بوو، هەرچۆنیک بوو قاچەکانم لە دووی خۆم راکیشاو خۆم گەیانده پال ئاگرە کە، دەموویست خۆم بخەمە ئاگرە کەوه تا کەمێک گەرمم بێتەوه، یەکیک لەو کەسانە ی کە لە تەنیش ئاگرە کەدا وهستابوو، دەستی گرتم و هینامیە دواوه، وتی: دەسوتیت و بەخۆت نازانیت. لەناو ئەو گروپە خەلکە ی چواردەوری ئاگرە کەدا، باس لەوه دەکرا کە سوپای عێراقی بە پەرەشوت دابەزیوون و رەنگە کەمێکی تر بگەنە ئێرە، دەیانوو هیزەکانی حیزبی «موجاهیدینی خەلق» ی

ئىرانىشىيان لەگەلدايه . هيچ كاتىك هيندهى ئەو ساتە هەستەم بە زەلىلى
 و ترس و بى تواناي خۆم نەكردبوو، قورگم پر لە گريان بووبوو،
 نەمدەويست بمرم، جياواز لە هەموو جاريكى تر لەو كاتەدا حەزم بە
 ژيان دەكرد . سواری ئۆتۆمبيلهكە بوومەووەو بۆ بەرەبەيان گەيشتینه دىي
 «دۆلەچەوت»، لەوئى جىگايەكيان بۆهەلداين كە بچينه ئەوئى، كە
 كەوتبوو نىوان دۆلەچەوت و «نالپاريز»هوه، كە گوايه جىگا زەخيرهى
 «پەبيعه»كانى ئەو ناوچەيهيه، خۆمان گەيانده ئەوئى، چووينە يەككىك لەو
 ژوورانەوهى كە بە چينكۆ سەريگيرابوو؛ ئاگرمان بۆ دايكم كردهوهو
 نانمان دروستكرد .

لەوئى بۆ ساتىك ديمەنەكانى دوينىم دەهينايەوه پيش چاوى خۆم؛
 يەككىك لەو ديمەنە سيحراويانەى كە لە رىگا بينم و ئىستاش لە
 يادوهرىمدا بەزىندويتى ماوتەوه، لەناو ئەو شاخ و دۆلە چۆل و هۆلەدا،
 لە جىيەكى بەرزى نزيك جادهكە مەلايهكم بينى لەسەر كورسييهك
 دانىشتبوو، پياويكىش لە پاليا وەستابوو، هەردووكانى بى جوولە
 وەستابوون وەك بەوهى لە جىيەك بروانن لە دەرەوهى ئەو ديمەنى شاخ
 و دەشت و دۆلە چۆل و هۆلانەووبىت كە ئىمە بەلايدا تىدەپەرين و
 دەمانبينىن، تا لە چاوم وونبوون من ئاورم بۆ دەدانەوه، بەلام ئەوان
 بىجوولە وەستابوون، وەك بەوهى رەقبووونەوه يا مردبن، يان مانىان
 لە هەموو جوولەيهكى جەستەيان گرتبىت، ئەم ديمەنە سيحرناميز و
 سريالييه تا ئىستا وەك دەيهەا بىرۆكەى نووسين بە ميشكمدا دىت و
 زوو گوزەردەكات .

دايكم تا دەهات بارى تەندروستى بەرەو خراپتردەچوو نزيك
 دەبۆوه لە زايەبوون، دەمزانی ئىتر دايكم بەو زوانە بەجىمان دىلئىت،
 كە رەنگبىت چەند جاريكى كەمى ترى ماىبىت لە ساتەكانى خۆرەهلاتن

و خۆرئاوابوونی ئەم پۆژە شومانە، ئەو دایکەى میهره بانترین بوونهوهى سەر ئەم ئەستیرهیه بوو بۆ من. باوکم و برا و خوشکه کانم له گفتووگۆى ئەوه دابوون دایکم و باوکم بچنهوه بۆ سلیمانى، بهلام سهرهتا له ترسى گرتنى شار له لایهن سوپاوه کهس بهو بریاره قایل نهبوو؛ ئیدی باوکم وهک کهسیکی به ئەزموون پێیووتین: دایکتان دهمریت و من نامهویت لهم کهژو کێوهدا بینیزم، دهبیته ببهینهوه بۆ شار، بهلکه لهوێ بتوانین کهمیک چارهسهرى دهردهکهشى بکهین.

بۆ بهیانی پۆژی دوایی باوکم و دایکم و خوشکان و برایه کمان خۆیان نامادهکرد بهیهکیک له ئۆتۆمبیلهکان بگهڕینهوه؛ ههموومان دهگریاین، دایکم قوڵپی گریان گرتبووی و باوهشی پیادهکردین، بهچاوێک سهیری دهکردین که ئیتر نامانبینیتهوه، من لهویادا بهو کامیرا فۆتۆگرافیهی که له گهڵ خۆمدا هینابووم ههندێ وینهی دایکمم گرم. که باوهشم بهدایکمدا کرد، ههستم بهتهنکهبوونهوهی سیهکانی دهکرد که لهسنگیدا ههندههفی بوو، ئەملاولای ماچ کردم، منیش تیر گوشیم بهخۆمهوهو دواتر دهستهکانیم ماچکرد، له گهڵ وهستانی دواههمین نیگایدا له سهر چاوهکانم پێیووتم: ههر له خۆتهوه ملی پێگانهگریته و نهپۆیت بۆ ئەوروپا، تا قسه لهگهڵ مهریوانی براتدا دهکهیت له لهندهن.

کاتیک که سواری ئۆتۆمبیلهکه بوو، دوا نیگای گرت ههموومان و به چاوه پر له حوزنهکانی پێی ووتین: تهواو، تروسکهی سووتانی ژیاى من وا له کوژاندنهوهدايه، دهستیکی بۆ ههلبیرین و ئیدی رویشته. دواى رویشتنیان ههموومان گریاین و چاومان برییه ئەو پهنگره سوورانهی که له ئاگرهکهی بهردهمماندا قرچه قرچه دههات.

ههموو ئەو رێبوارانهی که له لای ئیمهوه تێپهردهبوون، ههریهکهو به

جۆرتیک نزیکبوونهوهی سوپایان به ئیمه رادهگه یاند؛ ناچار رۆژی دواتر
ئهویمان جیهیتشت و به رهو شارۆچکهی «پینجویین» رۆیشیتین. که
گهیشتینه «نالپاریز»، خه لکیکی زۆرمان بینی له وی لایاندابوو، سه ده ها
سه ربازی به دیلگیراویش له ناو ماله کان و سه ر جاده کاندای سوالی نان و
ئاویان له خه لکی ده کرد.

له گه ل گهیشتن به به رزاییه کهی «راوگان» که لاده دات و
شۆرده بیته وه بۆ پینجویین، ئه وه هه زاره ها مینانهی قه راخ ریگا که مان
ده بینی، که وه ک تۆوی دم بالدار له ژیر گلمتکه کانه وه هاتبوونه ده ری
و ده رکه وتبوون، هه ر له مینه قورس و گه وره کان که دژی تانک و ده باب به
بوون، هه تا مینه سی کوچکه کان و ئه وه مینه بچووکانهی که بیژماره له وه
ئهر دانه دا که وتبوون. دووکه لی ناگر و چیشتی ئه وه خه لکه ره و کردووهی
که له ناو که لاهه ی ماله کانی پینجوییندا هه لیاندابوو، بووه بووه هه ورکی
ته نک له ئاسماندا. هه رچه نده ده موویست دیمه نی ئه وه شارۆچکه یه
به ئیمه وه یادم، بینینی که لاهه کان و دیواره کان فکریان په رته کردم و
ماندووده بووم. ئه وه رۆژه م بیرکه وته وه که له ماله وه هه لاتم و بریاری
ئه وه م دا که لیره وه بچم بۆ ئیران تا ده گه مه ئه وروپا؛ ئه وه شه وه چوومه
مالی خالم، به لام پیشهاتیکی کتوپر هه موو به رنامه ی سه فه ره که ی منی
تیکدا؛ ئیواره نانمان ده خوارد، له رادیوی «مونتیکارلۆ» بلاو بووه که
«مه لا موسته فای به رزانی» مردووه، ئیدی ماتی هه موو خه لکه که ی گرت
و هه ری که له لای خۆیه وه دهستی کرد به فاتیحاناردن، ئه وه پیشهاته بۆ
ئه وه سه ره وخت و ته مه نه ی من، پیشهاتیکی نارحه ته که ر و
خه مه ئینه ربوو. بۆ به یانی خالم زۆری لیکردم که بگه ریمه وه، کاتیک که
له گه ره کی «چوارباخ» ده هاتینه خواره وه وه به ره و نقلیات ده رۆیشیتین
قه ره بالغییه ک له پیشمانه وه دروستبووبوو، خه لکه که ده یانوت ئه وه

«هيمن موکريانى» شاعيره، بۆ يهكهم جار من لهويدا هيمنم بينى.

دهنگى تهقينهوهى مينهکان لهسهر گرد و بهرزاييهکانى پينجوينهوه دههات، ههندي له ريكخراوه مروقدوستيهکانى نهوروپا گهيشتبوون و خهلكيكي زور له ريزى وهگررتنى نازوقه وهگررتندا وهستابوون. لهبهردهم تينى نهو ناگره گهورانهى كه بۆ خو گهرمکردنهوه دهکرانهوه، سيمای ههمووان ماندوو، شکستخواردوو پيستههلقرچاو دهبينرا. ئيوارانيش دهنگى ئيزگهى راديؤکانى «مونتیکارلو و لهندن» بهرزدهکرايهوهوه ههمووان گوئى قولاخى ههوالهکانى دنيا بوون سهبارت بهم کۆچ و رهوه گهورهيهى کورد. چهند رۆژيكي نهخاياند، ههوالى رۆيشتنى سهرکردهى حيزبه کوردیهکان بۆ بهغداد بلاوبۆوه؛ ئيدى من نهو رووداوه گهياندميه قولاييهکانى ههستکردن به شکست و روخانى يهكجارهكى، منيش وهك مالهکانى پينجوين ديواریکم به پيوه نهماو تیکشکام.

لهگهله يهکيک له براکانمدا كه خيزانهكهى و مندالهكهى پهرتبووبوون و نهیدهزانی كهوتوونهتهو کويوه، چووین بۆ «دوو ئاوان» تا بياندۆزينهوه، تانزيكى تهويله به ئۆتۆمبيل رۆيشتين و لهويوه به پى سهركهوتين، ههورامان تازه خال دهكهوته تهويلى و له ژير تهنكه تهميکدا لاپالهکانى خالخالان بووبوو. بهدریژايى ريگا نهو گۆرانهمان بهرچاو دهكهوت كه له قهراخى جادهكهدا ليدرابوون، سهدهها ئۆتۆمبيلي پهککهوتوو لهسهر جادهکان بهجيهيلرابوون. له دوورهوه ئۆردووگای دووئاوانمان لهوبهري ئاوهکهوه بينى كه سهدهها چادری تيدا ههلدراوو. کاتيک له پردهکه پهپينهوه ريکهوتى نهو گۆرستانه نوويهمان کرد كه لهسهر تهپۆلکهى بهردهم ئۆردووگاكهدا لهو چهند رۆژهدا دروستکراوو، گۆرهکان بچووک و بى کيل و بى ناونيشان بهرزاييهک له

خۆلیان بەسەرەوه بوو، بە بچووکی گۆرەکاندا دیاربوو که هەموویان منداڵ بوون. نزیکەى چەند سەعاتیک بە ئۆردووگاکیەدا گەراين و پرسىارمان کرد، بەلام هیچ هەوالیکمان دەستەنەوت. ناچار سواری ئۆتۆمبیلێک بووین و پەڕینەوه بۆ شارى «پاوه»، شەوێ تەلەفونم بۆ لەندەن کرد و لەگەڵ مەریوانى برامدا قسەمکرد، دانیامکردەوه که هەموومان سەلامەتین. درەنگانیکیش چووینە یەکیک لە مزگەوتەکان و خەوتین. بۆ بەیانى سەرلەنوێ گەراينەوه بۆ ئۆردووگاکیە، ئەم جارەش بێئۆمبیلبووین و نەماندۆزینەوه، وەک ئاوەکەى دوو ئاوان ئیمەش بە پێچ و دەورە ئەو بەرەو خوارو ئیمە بەرەوژوور بەرێکەوتین. دووری ئەو رێگایەو ئەو هەموو دیمەنە پر لە تراژیدیانە منى دەکوشت و کەچى نەدەمردم، گۆرى منداڵەکان تا هەلەکەندران پر دەبوو لە باران، تەرمى منالەکان لەناو ئەو گۆرە پر لە بارانوانەدا چەند خاکەنازیک خۆلیان بەسەردا دەدران و دەشاردرانەوه، پیرەمێرد و پیرێژنەکان رەقدەبوونەوهو لەو شاخ و داخەدا بیکەس دەکەوتن و دەمردن، مینەکان بەقاچ و جەستەى ئەو خەلکە برسى و سەرما بردوانەدا دەتەقینەوهو گۆشتى جەستەیان کۆت کۆت بەئاسماندا پەرشوبلاودەبۆوه. قرچەى سووتانى چل و چپووەکان و قرچەى سووتانى جەرگى دایک و باوکان پیکەوه دەبوونە یەک دەنگ، دەنگیک که تەنها و تەنها هەر کورد گوێى لێبوو، نەک خوداش.

ئێوارەیهکی درەنگ که گەیشتیئە «تەوێلە» قەترەیهک توانا لە قاچ و جەستەماندا نەما بوو، تەنانەت توانای ئاگرکردنەوهشمان نەبوو، لەیهکیک لە لۆفەکاندا ئاگرێکمان بینى، که تەنها پیرەمێردێکی لەبەردەمدا دانیشتبوو، چووینە لای ئاگرەکیە، سەرەتا پیرەمێردەکی وویستی دەرمان بکات، بەلام ئیدی ئیمە هیزى جولەمان نەبوو، دواى

تۆزىك بە توورەبوونەۋە پىرەمىردەكە بەجىيەھىشتىن و چوۋە ناۋ ئەۋ
لۆزىيەى كە نىك بە ئاگرەكە راگىرابوو، دواى كەمىك تىن پىاھاتنەۋە،
ھەندى چل و چىو ووشكە دارمان كۆكردەۋە، من و براكەم زوو زوو خەۋ
دەبىردىنەۋە، تەنھا كاتىك خەبەرمان دەبۆۋە، كە ئەۋلايەى جەستەمان
كە پشتى لە ئاگرەكەنەبوو، دەتەزى و لەسەرماندا بەئاگا دەھاتىنەۋە،
بۆيە خۆمان ھەلدەگىرايەۋە دووبارە خەۋ دەبىردىنەۋە. درەنگە
شەۋانىك زرمەى كەۋتنى شتىك لە بەردەماندا رايچلەكاندىن و خەبەرى
كردىنەۋە، گويم لىبوو يەكىك بە فارسى ۋوتى «بىيا، ئاغا، بىيا»، دەنگەكە
دەنگى ئەۋ سىندوۋقە تەختە پر لە پرتەقالەبوو كە سەربازىكى ئىرانى
لەسەر ئەۋ ئۆتۆمبىلەۋە بۆى فرىداين كە بەلاماندا تىپەرى، ئەۋ
پرتەقالانە بۆ ئەۋ كاتە بەبەھاترىن دىارىبوو كە بەخىشرا بە ئىمە. خىرا
رامكردو ئەۋ پرتەقالانەى كە خەرىكبوو گلۆردەبوونەۋە بۆ ناۋ چالايى
قەراخ رىگا كە كۆمكردنەۋە، دەستمان كرد بە خواردىنى پرتەقال، من
يەك دوو پرتەقالى يەكەم بە تويكلەكەيەۋە خوارد، دواتر كەۋتمە مژىنى
پرتەقالەكان، لەۋ كاتەدا دايكەم بىركەۋتەۋە، چونكە دايكەم چەند
مانگىك بوو جگە لە ئاۋى پرتەقال نەيدەتوانى ھىچ شتىكى تر بخوات.
بە براكەم ۋوت: ھەندى لەم پرتەقالانە ھەلدەگرىن بۆ دايكەم.

زەردەى بەيانى بەرىكەۋتىنەۋە، دواى چەند سەعاتىك بە پى
رۆيشتن، بە چەند قۇناغىك بە سوارى ئۆتۆمبىل گەيشتىنەۋە پىنجوین.
دواى سەعاتىك پشووۋدان، ئەۋ برايمە كە لەگەل دايكەمدا رۆيشتبوۋەۋە
بۆ شار ھات بۆ لامان؛ بە خەمبارىيەۋە پىۋوتىن دايكەممان لەسەرە
مەرگدايەۋە ھەرچۆنىك بىت دەبىت ھەرىستا بگەرىنەۋە بۆ سلىمانى تا
بىبىن. ھەموومان سوارى پاسىك بوۋىن و بەرىكەۋتىن، لە نىك
شارۆچكەى «عەربەت» توۋشى خالى پشكىنى سۇپاى عىراقى بوۋىن،

دوای که می‌ک پشکنین و سه‌یرکردنی پسوله‌کانمان، به‌رئیان کردین. دوانیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ گه‌یشتینه‌وه سلیمانی، من پیش هه‌مووان به خۆم و کیسه پرته‌قاله‌که‌مه‌وه به‌راکردن گه‌یشتمه سیله‌ی کۆلانه‌که‌ی خۆمان، که چاوم به داره‌مه‌یته‌که‌ی به‌رده‌رگا که‌وت، ئیدی تیگه‌یشتم دایکم مردووه، که گه‌یشتمه ژووره‌وه، هه‌مووان به‌گریان به‌ره‌و‌پرووم هاتن، ده‌ستم شل بوو کیسه پرته‌قاله‌که‌م له‌ده‌ست که‌وته خواره‌وه و پرته‌قاله‌کان بلأوبوونه‌وه. له‌خۆدان و گریان ده‌ستی پیکرد، کاتیک که زانیم دایکمیان ناشتووه، هینده‌ی تر ئه‌و هه‌نسکانه‌ی که ده‌میک بوو ده‌رفه‌تی هه‌لکیشانیان نه‌بوو، له‌گه‌ل رژیانی فرمی‌سکه‌کاندا کردمیانه دوورگه‌یه‌ک له فرمی‌سک و ته‌نهایی، وه‌ک «پۆینسۆن کرۆس» به‌جیمام. بۆ‌یه‌که‌مجاربوو ببینم باو‌کم به‌و شی‌وه‌یه ده‌گری، که من چاوم به‌و ده‌که‌وت ئیدی هینده‌ی تر ده‌روخام و هه‌نسک به‌ربینی ده‌گرتم.

چایچه‌که پتی ووتم: چایه‌کی ترت بۆ بینم؟

– ها.. ئا.. به‌لێ چایه‌کی ترم بۆ بینه.

هه‌ستم ده‌کرد هاتنه‌وه‌ی ئه‌م یادوه‌ریانه، زۆری ماندوو‌کردووم و خه‌ریکه له هۆش خۆم ده‌چم. چاکه‌ی ترم به‌ده‌سته له‌رزه هه‌لقوراند، بریارمدا ئیتر ژيانه‌وه به‌س بیت له‌گه‌ل ئه‌و یادوه‌ریه تالانه‌دا. پارهی چاکانم داو به‌ره‌و مال گه‌رامه‌وه.

له‌یه‌که‌یک له‌و پۆژانه‌دا من و «ئا‌کو‌که‌ریم»ی هاو‌پیم، چووین بۆ پۆژنامه‌ی کوردستانی نوێ تا «که‌ژال ئه‌حمه‌د»ی هاو‌پیم ببینم، که چووینه ژووری ووتیان له‌کۆبوونه‌وه‌یه، ده‌توانن له‌ژووره‌که‌ی چاوه‌پێی بکه‌ن؛ دوای که‌میک دانیشتنی من و ئاکۆ و «مه‌ریوان» که کارمه‌ندیکی ئه‌وێ بوو، که‌ژال هاته ژووره‌وه‌و به‌خیره‌هاتنی ئاکۆی کرد، دیاربوو منی نه‌ناسییه‌وه؛ منیش چاویکم له‌ ئاکۆ و مه‌ریوان داگرت که قسه نه‌که‌ن،

دوای چەند دەقەیهک سەیریکی کردم و ئەوکات منی ناسییەوه، کەژال
 کە منی بینی وەک تەیریکی بآبەستراو کەوتە بآلهفری و هاوارکردن،
 دوای بە گەرمی هەواڵ پرسینی یەکتەری، کەژال لە پەنجەرە
 ژوورەکە یەوه بە چایچیەکە ی ووت سەرو «بیبسی» یە کمان بۆ بینی، هەر
 لە پەنجەرەکەوه بیبسیەکانی وەرگرت، بیبسیەکە ی خۆی کەمێکی
 لێخوڕابۆوه؛ بە پیکەنینهوه ووتی سەیریکی هەموو جارێ قومی لە
 بیبسیەکە ی من ئەخۆنەوه ئینجا ئەمدەنی. کەژال بە پیکەنینهوه لە
 پەنجەرەکەوه بە چایچیەکە ی ووت: پارە ی ئەو قومی کە
 خوێردووتانەتەوه ناتاندەمی. بە دەم پیکەنین و قسەکردن و
 هەواڵپرسینەوه کەمێک باسی یادووری ئەو ئیوارە کۆرانی ناوەراستی
 سالی هەشتاکانمان کرد، دواتر کەوتینە باسی شیوهی نووسین و
 ساتەکانی نووسین؛ من و وتم: ساتەکانی نووسین لای من ئەو ساتە
 بێدەنگانە یە کەتەنەها دادەنیشم و گوێ لە مۆسیقا دەگرم و دەنووسم،
 تەنانەت بچووکتەرین جۆلە لە دەرەوهی خۆم دەبیتە هۆی پەرتبوونی
 بێرکردنەوه و وهستانم لە نووسین. بەلام کەژال دیاربوو بە پێچەوانە ی
 منەوه بوو، کە دەیووت: من لە گەرمە ی کارو قەرەبآلغیشدا دەتوانم
 بنووسم. کەژال دواتر ووتی: «شەقامم لە پیاو خۆشتر دەوی» یەکیکە لە
 شیعرە نوێکانم کە لەو چەند رۆژە ی پیشوودا نووسیوومه.

ناوەراستی سالی هەشتا و بەرهوژووتر، بۆ من و کەژال و
 چەند هاوڕێیەکی ترمان لە شاعیر و چیرۆکنووسەکان، سالی
 دەرکەوتنی بەرهەمی ئەدەبیمان بوو، ئەو سالانە بەهۆی کەم دەرەتی
 بۆلایبوونەوهی بەرهەمەکانمانەوه، هەر چەند مانگیک لە ئیوارە کۆریکدا
 بەرهەمە شیعرییەکانی خۆمان دەخویندەوه، هەلبەتە ئەو سەرۆختە
 کەسانیکی زۆر نامادە ی ئیوارە کۆرەکان دەبوون. بەلام یەکیک لە هەرە

خەسلەتە دژوارەکانی ئەو سەرۆختە، کە سەرۆختی سەرەتاکانی ئاوابوونی شیعیی هوتافی بوو، بووبوو هۆی دووگرتبوونی خوینەری شیعیی لە نیوان بەرەمی هوتافی و بەرەمی کە لەسەر پرسیارەکانی خود کاری دەکرد، هەلبەتە من لە بەرەمی دووھەمیان بووم و ئەوھش زۆرجار کیشەیی لایەلای بۆ دروستدەکردم و رووبەرۆوی پرسیارەیی بۆخوین و بیتام دەکرامەو.

ئەو رۆژەو چەند جارێکی تریش سەردانی کوردستانی نوێم کرد و کە ژالم بینییەو.

یەکیک لە بەرنامەکانی ترم کە ھەر لە سەرەتاوە نەخشەم بۆ کیشابوو، چوونم بوو بۆ «قەسابخانە» کە سەلیمانی، بەھۆی کاک «نەجمەدین» کە یەکیکە لە قەسابەکانی بازاری «بەر بەلەدیەکە»، دەرھەتێکی ئەو سەردانەیی بۆ رەخساندین. مەبەستی من لە چوونم بۆ قەسابخانە ئەوھبوو کە بتوانم دۆکۆمێنتیک بە فۆتۆگرافی دروستبکەم و بیکەمە بابەتیک بۆ بەراوردکردنی شیوەی سەربیرین لەگەڵ شیوەی ھەلسوکەوت و سەربیرینی ئازەلان لە ئەوروپادا. چوونکە لە سەرەتای ھاتنمەو کۆمەڵیک میزگردوو گفتوگۆی زۆر لەسەر ھەلسوکەوتی دلرەقانەو شیوەی سەربیرین و کیشەیی نەخۆشی «مانگای شیت» لە کەنالیەکانی میدیادا باس دەکرا، ئاگاداربووم؛ تەنانت سەرۆتاری یەکیک لەو گفتوگۆیانە ئەوھبوو کە «کیشەیی نەخۆشی» مانگایی شیت»ی چوونیک بە کیشەیی ترس لە تەقینی بۆمبە ئەتۆمی سالیەکانی ھەفتای ئەوروپا دادنا». ئەوھبوو بەیانیک من و کاک نەجمەدین و «عەبدوللا رەحیم»، کە ئەویش تازە بۆ سەردان لە سوید گەرابۆو. سەعات چواری بەیانی گەیشتینە قەسابخانە کە سەلیمانی. کە گەیشتین قەسابەکان لە سەربیرینی مانگا و گوێرەکەکان بووبوونەو.

خهريكي سڀي ڪردنيان بوون، به لام قهسابهڪاني تر سهرقالي
سهبريني بزن و مهريڪان بوون.

قهسابخانهڪهي سليماني هوليڪي گهوهي دووبهريهي چهند سه
مهترييه، لههر بهريڪيانهوه به قولايي و پاني نيو مهتريڪ هوزيڪ
بهديژايي هوليڪه دروستڪراوه، نهوه هوزهش بو پرائي خوين و
بهتالڪردنهوهي ورگي نازهلهڪانه، نزيڪهي ده تا پانزه گلوييڪي «شهست
واتي» زهرده به سهقفه بهرزهڪهيهوه ههلواسراوه؛ قهسابخانهڪه تا
پادهيهڪي زور تاريڪه، قولاپه ههلواسراوهڪان به عموده
پايه لڪراوهڪاني نيوان پايهڪانهوه ههلواسراوه. کاتيڪ كه نيمه
گهيشتين دهنگي قهسابهڪان و بارهي مهر و بزنهڪان له ههمولايهڪي
هولي قهسابخانهڪهوه دهنگي دهدييهوه.

ڪاميراڪهي «عهبدوللا رهحيم» فلاشي پتوه نهبوو، ناچار من به
تهنها به ڪاميراڪهي خوم كهوتمه گرتني ديمهنهڪان، سهرهتا نهوه
ديمهنا نه زور ترسناڪ و خيرا تيدهپهپين، کاتيڪ كه قهسابهڪانيش
منيان دهبيني كه وينهيان دهگرم، هيندهي تر دلرهقتر و خيرا تر ملي
مهرو بزنهڪانينان به ڪيردهڪاني دهستيان ليددهڪردهوه. لهناو
قهسابهڪاندا دهموچاويڪم ناسييهوه، نهويش «نهنوه» بوو كه له گهريڪي
چوارباخ له سهروهختي مندالييمهوه به «نهه سهرخوار» بانگيان
دهکرد؛ نهنوه خهريڪي ريزکردني نهوه مهرو بزنانه بوو كه پاش تاويڪ
بهتهماي سهر برينيان بوو، مهر و بزنهڪاني له تهنيشت يهڪترييهوه
ريزکرد، منيش ڪاميرهڪم نا بهچاومهوهو نامادهبووم، يهڪيڪ له
قهسابهڪان لهوبهروهه هاواري کرد: ڪاميرهڪه توژيڪ خوارڪهروهه تا
سهري ريڪ دهچيٽ. ههنديڪ له قهسابهڪان لهولاتروهه كه خهريڪي
شهريجنيوبوون لهناو خوياندا دهستيان کرد به پيڪهنين.

من دهموویست کامیراکهم فریای ئه و ساتانه بخهم، که دهکریت
 ههم ببنه دیمه نیکی هونهری و ههم دیمه نیکی شیوهی سهربرینی
 ئاژه له کان پیشان بدات، به لام دست و چه قوی ئه نوهر هینده خیرابوو
 که له ماوهی چند دهقه یه کی که مدا ههموو مه پ و بزنه کانی سهربری.
 جوگه لهی ناو قه سابخانه که پر بو بوو له خوین، باره ی مه پ و بزنه کان،
 باره یه کی زور ترسناک و جودابوون له باره و باعه ی کاتی ئاسایان.
 چند قه سابیک له و به ره وه گویره که یه کیان سهرده بری، گویره که که
 هه ستایه سهرپی و به ملی نیوه بر او و له تر دانه وه نو قمی ناو جوگه له
 خوینه که بوو، ئه و جوگه له یه ی که بوو بووه قیبله ی سهربرینی ئاژه له کان،
 گویره که که له ناو ئه و خوین و پیساییه دا ته نها قاچی به دهره وه بوو، که
 به رده وام له ئازاردا رایدته کاند، دوا ی که میک قاچه کانی سست بوون و
 جو له ی نه ما، دوان له قه سابه کان کلکیان گرت و له جوگه له که هینایانه
 دهره وه.

به رده وام له دهرگای قه سابخانه که وه میگه له مه پ و بزنه کان به دهم
 راکیشان و لیدانه وه دهکران به ژوردا، مه پ و بزنه کان که تازه
 ده هینرانه ژورده وه په لیان له سه ر خوینه مه یوو و پژاوه که ی ئه رده که
 ده خلیسکا، هه ندیکیان قاچیان له ریخو له ی مه پ و بزنه سهربر او ه کان
 گیرده بوو و ده که وتن، هه ر له گه ل هاتنه ژورده وه یاندا هه ستیان ده کرد
 که ئیدی ئه مه دواساته کانی ژیانیه، په لوپو یان ده شکاو یه که ته خته
 ده که وتن، قه سابه کان به راکیشانی پشته مل و شاخه کانیان ده یانه یانیه
 به رده می خو یان و به چند ساتیکی که م، فیچقه ی خوین له دهماره
 بر او ه کانیانه وه ده کشا. بو نی خوین هه موولایه کی گرتبوو، منیش یه که
 له سه ریه که وینه کانم ده گرت، هه ندیک جاریش ده سته کانم سست ده بوون
 و به سه یرکردن له له قه فریتی مه رگی ئاژه له کان تاس ده یبردمه وه و

لهجی خۆم دهووستام، چونکه هەرگیز من بهم شیوهیه پیشبینی ئەم
دیمه نه پر له دلرەقی و پیسیه ی ئەم قەسابخانەیه م نه کردبوو.

لهگه رمه ی وینه گرتندا بووم، پۆلیسیک هاته لام و ووتی دکتۆر بانگت
دهکات. که سه یرم کرد دکتۆره که تازه هاتوووه خه ریکه رۆبه سپیه که ی
له به رده کات. سلۆم لیکرد و خۆم پیناساند، دواتر ووتم: من ئەم وینانه م
بو ئیره نییه، هه روه ها ترسیشت له وه نه بیت که ئەم وینانه لیره
پیشانبدریت. دکتۆره که به قسه کانم قایل بوو.

ئوکات من دیکه تی دکتۆره که م دها که به چاوی خه وه لوه وه، له
به رده رکی قه سابخانە که وه به خۆی و چه قۆکه ی ده ستیه وه که وته
پشکنینی که لاکه سه بر بردرا وه کان. قه سابه کان سی و جگه ری
ناژه له کانیا ن ده خسته به رده می دکتۆره که، ئه ویش به چه قۆ تیژه که ی
ده ستی چه ند تو ییه ک له دلەکانی ده بری و سه یری ده کردن، له ویدا
چه ند وینه یه کی دکتۆره که شم گرت.

ئەو قه سابه ی که له گه لماندا بوو، کاک «نه جمه دین»، پیمووت:
شیوه ی ئەو پشکنینه ی دکتۆره که چۆنه؟!

له وه لامدا ووتی: ئەو به یانیا ن ئەم کاتانه دیت، ته نها چه ند تو ییه ک
له دلەکان ده بریت تا بزانی ت ناژه له کان نه خو شن یان نا. دواتر به رده وام
بوو ووتی: هه لبه ته قه سابه کان ته نها ئەو ناوسکانه ی ده خه نه به رده م که
ده زانن هی ناژه له ساغه کانه، ده نا ده یه ها ناوسکی تری پیشان ناده ن و
ده یشار نه وه.

هه ندی وینه ی ترم گرت و سه عات شه ش و نیو کاره با ی هۆله که یان
کوژانده وه، به ئاسته م رونا کاییه کی که م له شوشه ی په نجه ره کانی
ناوه را ستی سه قفی هۆله که وه ده هاته ژووری؛ دکتۆره که ش ریزیکی له
هه ر چوار ریزی به ری ناو قه سابخانە که نه پشکنی بوو، رۆبه سپیه که ی

له بهری دا که ندوو رۆیشت. ئیمهش رۆیشتینه دهرهوه. چونکه له ناو ئهوه تاریکیه دا نه دهکرا هیچ وینهی تر بگرم. کاک «نهجمه دین» سۆزی ئهوهی پیداین که دواي چهند رۆژێکی تر شهوێک زووتر بیهینهوه بۆ قهسابخانه که، تا بتوانین فریای دیمهنی سهربرینی مانگا و گوێره که کان بکهوین.

ئه مجارهیان دواي ههفتهیهک کامیرایهکی فیدیۆم له گهڵ کامیرامانیکدا به کرێ گرت، سهعات دووی شهو گهراینهوه.

که گهیشینه قهسابخانه که تهنا چهند سهر مانگا و گوێره که یهک له ناو قهسابخانه که دا به سترابوونهوه، چهند قهسابیکیش به چاوی خه و آلووهوه چاوه رپیی گهیشتنی ئاژه له کان بوون، هه ندیکیشیان له پال دیوارهکاندا خهویان لیکه وتبوو، بۆ چهند ساتیک له دهرهوهی قهسابخانه که دا وهستاین. کاتیک که سهیری گلۆپه هه لگیرساو رهنگاوه رهنگهکانی شارم دهکرد، بیرم لهوه دهکردهوه که ده بێت ئه مشهوه چهند خیزان له م شاره دا له ناو خۆیاندا دهمه بۆلێ و قسهیان له وه کردبیت، که بۆ بهیانی دهتوانن گوشتبکرن یان نا؟ یان ده بێت چهند له مندالانی ئه م شاره له م ساته دا خهوه به خواردنی گوشتهوه ببینن؟!

کاک «نهجمه دین» دهستی بۆ چاله کهی ته نیشته قهسابخانه که راکیشاو ووتی: ئیستا چونکه هاوینه و ئیسقان و لولا قهکان نافرۆشرین، هه موو ئیسقانه کان دهخریته ئه و چاله وه و سه گه کان دین بۆ خواردنیان. که ژماره ی سه گه به ره لاکانیش روو له زۆربوون دهکن و به چوارده وری قهسابخانه که دا بلاوده بنه وه، دکتۆره که ژهر دهکات به لولا قهکانه وه تا سه گه کان بتۆپن و ژماره یان که م بیهته وه.

قهسابه کان به خۆیان و ته و ره گه و ره کان و کێرده تیژه کانیا نه وه، منداله کانیش به خۆیان و دارهکانی دهستیانه وه که به پشتی مانگا و

گوپره که کانیا نندا ده کیشا گه شستن. له بهر لووسی و خزی کاشیه کانی هندی جیی ناو هۆله که، مانگاگان قاجیان ده هات بهیه کداو ده خلیسکان، قه سابه کان کلکیان راده کیشان و دهیان برندنه ئه و شوپنانه ی که جیگای سهر برینی نازه له کانیا ن بوو، هه ندیک جاریش به له قه و جویندان تییا ن به رده بوون. سهره تا مل و سهری مانگاگانیا ن بهرز راده گرت، یه کیک له قه سابه کانیش ته ورئکی به ناوه راسستی ناوچه وانیدا ده کیشا، که م له و ره شه و لاخانه هه بوون به تنه ا ته ورئیک بکه ون، به لکه دوو سی ته وری تریا ن به دوا ی یه کدا پیاده کیشا و ئیدی چاویا ن سپی ده بوو، ده که وتن، به دوا ی ئه وان قه سابیکی تر به کیره تیژه که ی دهستی سهری ده بری، فیچقی خوین تا سووچه تاریکه کانی ناو هۆله که ده کشا، جوگه له ی خوینه کان یه کیان ده گرت و ده رزانه ناو جوگه له درپژه که ی قه سابخانه که وه، له یه کیک له و جارانه دا چاوم له دهسته له ئه پنا نه وه ی ته وری قه سابه که بریبوو که بو ناوچه وانی یه کیک له مانگاگان ده یه ئینایه وه، له گه ل زرمه کهیدا من دهستم به ناوچه وانی خو مه وه گه ت، هه ستمکرد ئه و ته وره بهر ناوچه وانی من که وتوو، بو یه گیژبووم و که میک دانیشتم. که قه سابه کان شه وقی کامیرا که ی منیا ن به رده که وت و روناکی گلۆپی کامیرای فیدیۆ که یان ده که وته سهر، بو پیشاندانی چاپوکی و کارامه یی کاره که ی خو یان هینده ی تر ته مسیلی ده سه لات ی خو یان ده کرد و چه ند په نجه یه ک زیاتر بالیا ن فشه ده کرد وه. بو ره ی مانگاگان و چاوی کز و ماتی بیده نگ ی گوپره که کان و له رزه ی رانیان، فیچقه ی خوینه کان و زرمه ی ته وره کان، تیکه ل به دهنگی ژاوه ژاوی قه سابه کان ده بوو.

چه ند قه سابیکی که چاوه پروانی گه شستن ی ره شه و لاخه کانی خو یان ده کرد، باسی سهر برینی ئه و گایه یان بو یه کتری ده گتیرایه وه که دوینی

شەو سەريان بربوو.

يەككە لە قەسابەكان ووتى: بە زياد لە دە تەوريش، هيندە بەهيز و گەرەبوو هەر نەدەكەوت، ناچار بە پتوھ سەرمانبىرى، كەچى دەست و پىي لە ئەرز چەقاندبوو بۆمان نەدەكەوت، فيچقەى خوینەكەى تا ئەوسەرى پاىەكان دەرۆيشت، بۆيە يەككەمان لە دواوھ كەللەى بەرزكردەوھ، يەككەى كەش گورىستىكى لە شاخەكانى بەست و بەرمانكردەوھ، بەھەموومان قورقورگەيمان كرد بە نوكى يەككە لە قولاپەكانەوھ، ئىنجا تونيمان كەللەى لىبكەينەوھو بىخەين.

ھەريەككە لەو قەسابانە بە منى ووت: خۆزگە دوینى شەو لىترە بوويتايەو رەسمى ئەو گايەت بگرتايە.

كە مانگا و گوپرەكەكان سەردەبران، لەسەرەتاوھ مۆخى «نوخاى شەوكى»يان نەدەبرا، بۆيە ھەميشە لەناو خوینە رژاوھكانى خۆياندا ھەر لەقەفرتيان دەكرد و بەئازارەوھ گيانيان دەرئەدەچوو. كاتك بە يەككە لە قەسابەكانم ووت: بۆچى بەو شىوھىە بەجىيان دىلن و مۆخەكانيان نابرن، تا هيندە ئازار نەچىژين؟!

ووتى: بۆيە ساردنەبنەوھو دواتر بەئاسانى بتوانين پىستەكەيان بگورين و سپيان كەينەوھ.

سەعات بوو بە چوارى بەيانى، پىكابىك ھاتە بەردەمى دەرگاى قەسابخانەكەو چەند كەستىكى لىدابەزى، دووانيان يەكى سەرو دەمانچەيان بەرووتى كردبوو بە بەر كەمەرى شەروالەكانيانەوھ. لەگەل كردنەوھى دەرگاى دواوھى پىكابەكەدا بۆگەن بلاوبۆوھ، ھەريەكەيان دەستيان داىە پەلى ئەو دوو مانگا ئاوساوو بۆنكردوھى پشتى پىكابەكەو دايانگرتن.

كاك «نەجمەدين» پىي ووتم: مانگاكان زۆريان خواردوھو

ئاگاداريان نەبوون، بۆيە شلپيانكردووه.

كەلاكى ئەو دوو مانگايەش تىكەل بە كەلاكەكانى تر کران.

منالیکیش بەردەوام بە عەرەبانەيەك ئاوى كیش دەکرد بۆ بەردەمی ئەو قەسابانەى كە لە سپى كردنى مانگا و گوپزەكەكان بووبوونەوه، چەند تەنەكەيەك ئا و دەكرا بە گوشتەكانياندا و ھەر لە ئەردەكەدا لەتلەتدەكران و دەخرانە ناو عەرەبانەكانەوه و بەرپدەكران بۆ بازارى. چەند كەسىكیش لە بەردەم جوگەلە دريژەكەدا ورگەكانيان ھەلدەدپى و ريخۆلەكانيان پاك دەكردەوه.

لەو قەسابخانەيەدا ھيچ مەرجيكي تەندروستى و تەنانەت دينيش پەپرەوى نەدەكرا، كەسىكى چاودپريكەريش لەوي نەبوو تا كوئترۆلى ئازەلەكان بكات، ديارە دكتورەكەش وەك جارى پيشوو، بۆ تەنها سەعاتيك بەيانى ديت و دەروات. ئەو بەناو «رۆژنامەنووس» ھەيزبىانەش كە لە رۆژنامەو گوڤارە ھيزبىەكاندا كاردەكەن، ھىندەى سەرقالى گەرمكردنى ئاگرى قەسابخانەكانى ترن و وەك توتى رۆژى بۆ شەرى و رۆژيك بۆ ئاشتى درۆژنە دەخوينن، دەخلىان بەم كارانەوه نىيەو نايەنە ئەم جوړە شوپنانه. دواى ئەوھى كە من چەند فلميكم گرت و كاميرامانەكەش نزيكەى چل و پينج دەقەيەك فلمى فيديوى گرت بەرەبەيان قەسابخانەكەمان بەجپھيشت.

من تا چەند رۆژيك ھەر بىرم لە مەرى و بزى و مانگا و گوپزەكەكان دەكردەوهو لە خۆم دەپرسى ئەگەر من بۆ چركەيەك يەكيك بم لەو ئازەلانە، دەبيت ھەست بە چ ژان و عەزابيک بكم؟! دواى چەند رۆژيك بەسەرھاتى قەسابخانەكەم بۆ «شپىرزاد ھەسەن» گيپرايەوه، دياربوو گيپرانەوھەكەى من ئازارى دابوو، بۆيە دواى چەند رۆژيك ئىوارەيەك ھات بۆ لام و ووتاريكى جوانى لەسەر ديمەن و حالەتە ئينسانىەكانى

سەربرینی ئاژەلان نووسیپوو.

رۆژانە، درەنگە عەسرانیک، لە مالى خۆمانەووە لە لای باخچەى «گشتى»یەووە سەردەكەوتم و دەچووم بۆ «دەزگای سەردەم»، زۆرىنەى كات بە ناو باخچەكەدا تىپەردەبووم. ئىوارانى پايزان و زستانانى سالانىكى بەسەرچووم بىردەكەوتەووە، كە ئەم باخچەىە ملیۆنان ريشۆلەو چۆلەكەو كۆترەبارىكەى تىداوو. كە منداڵ بووم زۆرجاران لە گەل ھاوړى كۆلان و گەرەكدا بە خۆمان و دارولاستىكەكان و گرافانى پر لە بەردەووە دەهاتىنە ئىرە، تا ئەو كاتەى سەرمان زل نەبووبوو دەمانتوانى لەنىوان شىشەبەندى چواردەورى باخچەكەووە بە دزى باخەوانەكانەووە بچىنەژوورى، دەهاتىنە ژىر ئەم سنەوبەرەو درەختە بەژن بەرزانە، لەبەر زۆرى ريشۆلەكان ھەرچۆنىك بەردمان بەاويشتايە بەر يەككىيان دەكەوت، كە ريشۆلەكانمان دەپىكاو لە ژىر پەرژىنەكاندا بە پىكرای دەماندۆزىنەووە، خىرا دەمانووت: «بەنىيەتى چەقۆ»، يەكەو دوو سەرىمان ھەلەكيشا. لە گەل ژمارەى كوژرانى ريشۆلەكاندا ئىمە زياتر ھىزو تىنمان تىادەگەر او ھەمووچارىك بەردىكى ترمان ماجدەكرد و دەمانخستە ناو دارولاستىكەكانمانەووە دەمانھاويشت. كە دەشھاتىنەدەرەووە گرافانەكانمان پر بوو لە ريشۆلەو چۆلەكەى كوژراو، جلەكانى بەرىشمان يەك پارچە دەبوو بە رىقنە، چونكە كاتىك لە ژىر سنەوبەرەكاندا نىشانەمان دەگرتەووە رىقنەى ريشۆلەكان وەك باران بەسەرماندا دەبارى. كە سەرىشمان خرى و گەرەبوو، بەژنىشمان كەمىك ھەلچوو، دەست و پەنجەشمان لە پىكانى ريشۆلەكاندا پاستر بوو، نەماندەتوانى بەئاسانى بچىنە ناو باخچەكەووە، بۆىە نىشانەمان تەنھا لەو ريشۆلەو چۆلەكانە دەگرتەووە كە بەسەر پەلى ئەو درەختانەووبوون كە كەوتبوونە دىووى سەر شەقامەكانى چواردەورى

باخچهكە . ئىوارانى پايزان پىش تارىك بوون رىشۆلەكان بە شەپۆل بەناو ئاسمانى شاردا ھەلدەفرىن، بەيانىنىش بەزىكەزىك شارىان بەجىدەھىشت و دەچوون بۆ ئەو كىلگەو باخانەى قەراخى شار . سەرەتاي بەھارانىش لەبرى رىشۆلەو چۆلەكە كوشتن، دەھاتىن ئەو گولەباخە ئاورنگ، لىنىشتوو بۆنخۆشانەمان بەدزىيەو ەلدەكردەو، رەنگ و بۆى ئەو گولەباخانە سنگى بچكۆلەى ئەو كاتەى منالىمانى پىر دەكرد لە ئاسودەى، لەگەل ھەناسەھەلمژىنى بۆنى ھەر گولەباخىكدا بەھار بە خۆى و بۆنە خۆشەكانىەو دەگەىشتە قولایى سىيەكانمان و دلخۆشىدەكردىن .

كە گەورەترىش بووم، بە بۆنەى سەعیكردەو ھاوینان لەژىر سىبەرى پەرژىن و دارزەیتوونە چل قورس و بۆندارو چەورەكاندا دادەنىشتىن، لە گەرماندا قاچمان دەخستە ئاوى ساردى ئەو كارپزەى كە لە سەروو باخچهكەو ھەلدەقولاً؛ بە جۆگەلە درىژەكاندا ئەو ئاوە دەگەىشتە ئەو ھەرىزو چىمەنە تەرو پىر لە خالخالۆكانەى كە لەسەر سىپەرەكان خەویان لىدەكەوت .

كە عاشقىش بووم، خەمبارانە لە سەر كورسىيەكانى باخچهكە تەنھا دادەنىشتىم و بەدەم لىكردەو ەى يەك بەدواى يەكى پەرەى گولەباخەكانەو، لەبەرخۆمەو بەردەوام دەمووت: «خۆشى دەویم، خۆشى ناویم». رۆژانە پەرە بۆندارو رەنگىنەكانى گولەباخەكانم بەو شىو ەكبەدواى يەكەدا ھەلدەكىشا، ئەو كاتانەى دواھەمىن پەرە دەگەىشتە سەر نۆبەى «خۆشى دەویم»، لە خۆشياندا پەرى گولەكەم دەجووى و قوتمدەدا، ئەو كاتەشى كە پىچەوانە دەكەوتەو، بە نوكى قەلەمىك ناوى ئەو كچەم لەسەر دەنووسى كە عاشقى بووبووم، دواتر دەمدابەدەم ئاوى بە خورى ناو جۆگەلەكانەو .

باخچه که وهک جاران نه ماوه، زۆر له په رژینه کانیش بر او نه ته وه، په لی قوچ و در یژی سنه و به ره کانیش هه لپا چراون و به ژنیان وهک جاران زراف و بلند نییه، به لام قه ده کانیان نیشانه ن بۆ دنیا دیدیهی و ته من زۆریان. دواتریش له ده رگای سه ره وهی باخچه که وه ده چومه ده ری و به و کۆلانه دا سه رده که وتم که ده گه یشته لاته نیشتی قوتابخانه ی ئاماده یی «هه لگورد» ی و یژه یی؛ مامۆستا «حه مه فره ج» ی به ری به ر و مامۆستا شوانی یاری ده ده ری به ری به رم بیر ده که و یته وه و بزه ده مگر ی، مامۆستا حه مه فره ج یه کیک بوو له و مامۆستایانه ی چوون ها ور ییه ک له گه لماندا ده دا و خۆشمان ده ویست. «فایه قی قه ساب» که یه کیک بوو له قوتابیه کانی پۆلی ئیمه، هه موو هه فته ییه ک به خۆی و کیسه ییه کی پر له گونه وه خۆی ده کرد به ژووری به ری به ردا، به ری به ریش له به رچاوی ئیمه سو پاسی فایه قی ده کرد و ده یووت: فایه ق مه زه ی هه فته ییه کی بۆ هیناوم. جارتیکش یان سو زی ئه وهی داینی که ده عوه تمان بکات به و مه رجه ی یه کی له چاره کی عاره ق زیاتر نه خۆینه وه.

ئه و قوتابخانه یه، وهک هه موو قوتابخانه کانی تر لانه ی ریخستنی حیزبه کان بوو، هه موو ریخستنه کان یه کیان ده ناسی، به نۆبه ش دیواره کانی ده ره وه و ناوه وهی قوتابخانه یان ده نووسی؛ زۆر جار مامۆستا شوان به خۆی و پیکه نینه تایبه تیه که یه وه تو زیک ده می خواره ده وه ده یووت: ده زانم کامتان سه ر به چ حیزبیکه و کامیشتان دیواره کان ده نووسن، به لام عه یبه عاقل بن.

هه موو رۆژیک دوا ی وانه ی چواره م، تاقه تمان ده چوو، له دیواری قوتابخانه که وه خۆمان ده دزییه وه؛ رۆژیکیان که به دیواره که دا سه رده که وتین و ده مانوو یست برۆینه ده ری، به ری به ر هات، به پیکه نینه وه هه موومانی داگرت و وتی: کو ری باشینه هه رچکاتیک

تاقەتان چوو، وەرن بە من بَلّین، بەشەرەف من خۆم، ئیزنتان دەدەم
بِرۆن، دەزانم ھەمووشتان بۆ مێبازی دەرۆن و دەتانهوئیت فریای
مەکتەبی کچان بکەون.

ئەو دووسالەیی قوتابخانەیی ھەلگورد، یەکیک بوو لەو سالە
خۆشانەیی خۆپەندنی من. زۆرینەیی جاریش لە وانەیی کوردیدا، کاتیک کە
دەمانزانی مامۆستا «موحەمەد» تاقەتی وانەوتنەوہی نییە، دەمانکردە
کۆرپکی بچکۆلە بۆ خۆپەندەوہی بەرھەمەکانمان. ئەوانەیی کە
دەماننووسی من و ئاکۆ کەریمی چیرۆک نووس و ئیسماعیل ھەمەئەمین
بووین. ئیسماعیل ھەمووجاریک پرسپاری ھەبوو، دەشیووویست لە
ھەموو بابەتیکیشدا قسە بکات، لەو کاتەوہ من ناوم نا «کوئخا»، لەو
رۆژانەوہ ئیسماعیل ھەمەئەمینی نووسەر زیاتر بە کوئخا بەناویانگە
وہک لە ناوہکەیی خۆی. ئەو کۆرہ بچکۆلانانەیی وانەیی کوردی بۆ ئیمە
ھەنگاوی شکاندنی ئەو شەرەمەبوو کە لە سەرەتاوہ دەست و پەنجەیی
دەلەرزاندین، دواتر بووہ ھەنگاوەکانی یەکەم و ھاویاریمان لەگەڵ
نووسیندا.

بەدەم ئەم خەیاڵانەوہ دەرۆیشتم تا دەگەیشتمە فولکەیی یەکگرتن و
بەردەمی دەزگای سەردەم، لەیەکیک لەو جاراندە لەگەڵ بیرکەوتنەوہی
ئەو باسەرھاتەیی کە لەیەکیک لەو رۆژانەدا لە مائەوہ برایەکم بۆی
گێرامەوہ، پیکەنینیکی زۆر گرتمی. رۆژتیکیان پیاویکی دێھاتنشینیی
خزمان بەیانییەک زوو لەلادیوہ ھاتووہو خۆیکردووہ بە مالداو بە
تووڕەبییەوہ وتووئیتی: تەوریکم بەنی ھەرئیستا دەچم ئەو دوو دەستەیی
فولکەیی یەکگرتن دەبرمەوہ؛ دوای ئەوہی کە باوکم ھێمنی کردۆتەوہ،
پیاوہکە ووتبووی: من ئەم شەو لە داخان خەوم لێنەکەوتووہ، بۆیە بەم
بەیانییە زووہ ھاتووم بۆ شار، بۆچی پەیکەری دوودەستیان لەناو

یہ کتردا دروستکردووہو ناویان ناوہ یہ کگرتن، یہ کگرتنی چی؟ ھے تابیت
کوری ئیمہ ومانان دہدن بہ کوشت و کہ چی شہرمناکہن و درۆی
یہ کگرتنمان بۆدہکەن.

ئێواران کہ دەچوو مہ دەزگای سہردہم لہ ژورہکەہی «ئازاد
بہرزنجی» و «پیبین ئەحمەد ھەردی» دادەنیشتم، دواتریش دەچووینہ
لای کاک «رہوف بیگہرد» و بەدەم گفتوگۆو قسہ کردنہوہ کات تیدہ پەری،
کاک رہوف زوو بیری دەخستینہوہو دەیووت کورینہ با «چەمیک»
بکہین؛ چەم ئەو ناوہبوو کہ کاک رہوف داینابوو، مہبەستی دانیشتنی
ئێوارانی نادى بوو، ھەلبەتہ ناوی ھەموو جۆرہ چەمەکانیش ھەر کاک
رہوف دايدەناو ھەریەک لہو ناوانەش مہبەستی جۆری دروستکردنی
دانیشتنہکان بوو.

ئەمانەش جۆری چەمەکان بوون:

چەمی چەمۆلہ: ئەو چەمەیہ کہ لہ دوايیدا ھەر چەمۆلہی بۆ
دەمپنیتہوہ جا لہبەر ھەر ھۆیەک بیت.

چەمی جەلیل: ئەو چەمەیہ کہ مەزەکەہی ھەر نانەقەسییہ، وەکو
چەمی جەلیل زەنگنہ.

چەمی چیم بەخۆمکرد: دواى تەواوبوونی چەمەکە لێی پەشیمانیت
و کالەک بە ئەژنۆ دەشکینیت.

چەمەچیکەنہ: خاوەن چەمەکە زۆر بلێیہ، بۆیہ کردووہتە تا گوێی
لێبگیریت.

چەمە چرہ دووکەل: گوشتی زۆری تیا دەبرژیت.

چەمە چەمیلہ: چەمیکى ناسکی دووسی کەسیی بى پتووش و
ھێورہو وەک چەمیلہ ترۆزی ئیو بیستان قوتہ.

چەمە چاوبازان: کچ یان ژنی تیا یہ و رەنگە بشخۆنہوہ.

چەمە چەقەنە: دەخۆیت و دەخۆیتەو، كەسەش پىي نەوتوئیت دانىشىت و دەروئیت.

چەمى چەمان: ئەمە شای چەمەكانە و بەدەیان مېزى لەیەكدرارەو، خواردنهو كراوئە بۆ یەك قەرابەش.

چەمى چەواشە: قەرەو بۆرە چەمە - مېزى حیزەلەیه. ھەر كەسەو بۆخۆیتە، روبە و نۆكاوئیکە.

چەمى چەموش: چەمیکە شومە. شەرو عاجزبوونى لەدوايە. تەقینەوئى لەگەلدايە، نیوہ ناچلە. وەك چەمە تەئریخەكەى فوئاد صادق.

چەمى جیھانى: ئەو چەمەيە دەعوەت بکریت بۆ دەروەوئى كوردستان.

چەمى چۆلەكە: ئەو چەمەيە كە ناتوانیت بەدلى خۆت بۆخۆیتەو. پابەندى. لەوئەش زیاتر نابى كە دانراو. بانگکردنەوئى تیانییە، بە قەتاریە.

چەمى چەلەنگ: ئەو چەمەيە كە لەپریكدا دیت و لە بەرنامەدا نییە و بەلام سپۆرتە.

چەمى چەنە: ئەو چەمەيە قسەکردنى لە خواردنهو زیاتر تیدايە. مایەپوچە. فشۆلە. ھەر چەندانە.

چەمى چەپەر: ئەو چەمەيە كە بەدزییەو، لەبەر زروفى سیاسى و كۆمەلایەتى دروست ئەبى وەكو چەمەكەى ناو ئیران.

چەمى چىچان: ئەو چەمەيە كە سەر و دەم و چاوى تیا خویناوى ئەبى. ئەبى بە فەرتەنە. وەكو چەمەكانى فوئاد فەرتەنە.

چەمى چارە: ئەو چەمەيە كە گىروگرفتیکى بەدەم خواردنهوئەو تیا چارەسەر ئەكرى.

چەمى چىچكان: چەمى لىقەومانە و كورسى تىانييە و بە چىچكانە و پەيرەو ئەكرى.

چەمى چىچكان: ئەو چەمەيە كە ھەمووان ئەبى گۇرانى تىدابلين.
چەمى چەم چەم: ئەو چەمەيە بە گۇرانى ھىندى بكرىتە وە.
چەمى چەمچە: ئەو چەمەيە لە مالاندا ئەكرى و لە دواييدا ژنى خاوەن مال بە چەمچە لە مېردەكەى ئەدات.
چەمى چىنە: ئەو چەمەيە كە يەككىك چەند مېزى بكات و لەسەر يەككىيان بگىرسىتە وە.

چەمى چىخۇف: ئەو چەمەيە كە لەبەر مانگەشە ودا ئەكرى.
چەمى چارلس دىكنز: چەمىكە دوورو درىژ وەكوو رۆمانەكانى چارلس تابەيانى.

زۆرىنەى ئىواران ھەموومان پىكە وە دەچووينە يەككىك لە نادىەكان و يەككىك لە و چەمانەمان دروستدەكرد، دواترىش بە گفوتوگۆى ھەمەلايەنە و دەولەمەند ھەر لە باسى «سىنەما، رۆمان، چىرۆك، شىعەر، وەرگىران و فكر و سىياسەت» ھەو قسەمان دەكرد و شەوانمان دەبەردە سەر.
لە ھەولئە وە رۆژ و وادەى ئەو كۆرە شىعەريەيان پىراگەياندم كە دەموويست لەوئى بىگرم، پىشووختىش ھەروام پىباش بوو وادەى كۆرەكە نزيك بىت لە وادەى ئەو فىستىقالەى كە بە نيازبوون بۆ گۇفارى «رامان» لە ھەولئە سازىبەن، تا ئەو ميوانانەى كە لە كوردستانى رۆژھەلاتە وە داوتدەكرىن، لەگەل زۆرى ميوانەكانى تردا بتوانن ئامادەى كۆرەكەبن.

رۆژى پىشتر من و ھاوړىم «ئاكو كەرىم» چووین بۆ گەراج، سواری ئۆتۆمبىلىك بووین بۆ كۆيە، تابتوانم ئەو كۆمپيوترەرى كە لە «رىبوار سىوھىلى» م وەرگرتبوو پىشانى گومرگى بدەم و ئەو برەپارەيەى كە بە

مۆلەت لە بەرى كۆمپىوتەرەكە دامنا بوو وەرىبگرمەو. گەيشتینه كۆيە و لە
 شارەو تەكسىيەكمان گرت بۆ گومرگ، لەوئى جياواز لە جارى پيشوو،
 زوو كارەكانمان مەيسەركردوو گەراينەو بۆ گەراج. بە دەم
 چاوەروانکردنى ئۆتۆمبىلىك بۆ ھەولتەر چووينە چايخانەى گەراجەكە و
 دانىشتين، لە چايخانەكە ھەندى وینەى ئاكو كەرىم گرت، ھىندەى
 نەبرد پياويك زۆر بى ئسولانە ھاتە ژورەو پىيووتەم بۆ رەسم دەگریت؟
 منیش ووتەم: ھىچى تىايە گەر بىت و وینەىكى ھاورىكەم بگرم.
 بە دەموچاويكى مۆنەو پىيووتەم: ئەمن ئاسايشم، ئاسايش. منیش ووتەم
 بىنە با ھەويەكەت بىنم، بزائەم تۆ كىت؟ دەستىكى خستە سەر
 ناوھەكى و ھەويەكەى لە دوورەو پيشاندام. دواتر ھاورىكەى تری ھات
 و ووتى ئىمە ئاسايشى نقلیاتين، بۆكوئ دەپۆن؟ ووتەم: بۆ ھەولتەر
 دەچين. ووتى بۆ لای كى دەچن؟ منیش لە داخان ووتەم دەچين بۆ لای
 پارتي. كە زانيان من توورەبووم و ھەلاميان دەدەمەو، بەجىيان
 ھىشتين.

كە سواری ئۆتۆمبىلەكە بووین و لە دەرگای گەراجەكەو چووينە
 دەرى، ئەو دوو كەسەم پيشانى شوڤىرەكەدا.
 شوڤىرەكە ووتى: گوئ مە دەرى، ئەوانە سەر سەرىكەنى كۆيەن و
 كاتى خوڤشى ھەر كاربان ئەو بوو.

دوانىوەرۆيەكى گەرم گەيشتینه ھەولتەر و چووين بۆ مالى «پىبوار
 سيوھىلى»، ئەو رۆژە پلەى گەرما + ٤٤ پلە سەدى بوو. لە گەل
 گەيشتەماندا سيوھىلى پىيووتين بۆيە تۆزىك فىنكتان بىتەو جەكانتان
 داكەن، چونكە ئەمە ياساى مالى منە ئەبىت خۆتان رووتوو قووت
 بكەنەو، ھىندەى نەبرد لە ھەوشەكەدا سيوھىلى سۆندەى ناوھەكى
 خستە سەر سەرى من و ووتى لىرە دەبىت ئاوا خۆت فىنكبەيتەو،

دەئا ئاوى ناو تەنكىيەكەى سەربان ھېندە گەرمە دەتسوتىنېت. سىوھىلى
پاستى كرد و من فېنكم بۆۋە، بەدەم مىوھ خواردەنەوھ ھاتىنە سەر
باسى چۆنىھتى كۆرھ شىعەرىيەكەى سبەىنى، كە يەكېتى نووسەرانى
ھەولېر ھەستابوون بە كارئاسانى سازكردنى كۆرھكە؛ من داوام لە
سىوھىلى كرد كە ئەو كۆرھكە ببات بە پۆتوھ، ئەوېش پېخۆشھالى خۆى
دەربىرى و ووتى منېش بابەتېكم لەسەر شىعەر بە گشتى ھەيە، پېتچۆنە
لەبرى پېشەكى من ئەو بابەتە بخوېنمەوھ، منېش پېمخۆشبوو،
دواترېش بابەتەكەى بۆ خوېندمەوھو ھەندى گەتوگۆمان لەسەر كرد.

تا ئىوارەيەكى درەنگېش لە ھەولېر خۆل دەبارى، تىنى
گەرما لەئاو دىوارەكان و قىرى سەرجادەكان و بەرد و چىمەنتۆى سەر
شۆستەكاندا، مالىكى وى بۆخۆى چىكردبوو كە سروھى نىوھ فېنكى
شەوانەش نەيدەھىنايە دەرى، بۆ پۆژى دواترېش ھەموو ئەو جىيانە
دەبوون بە يەكپارچە لەئاگر؛ زۆرىنەى گەرھەكە مىللىھكانى شار بە رۆژ و
شەو كارەبايەن نەبوو، لەسەر كۆلان و نزيك بازارەكاندا خەلكىكى زۆر
لە نۆبەى وەرگرتنى سەھۆلدا لەبەردەم ئەو تراكتۆرە بەفرھەلگراھدا كە
دەفرۆشەران پىزدەبوون، ھەموو رېزىك زىاد لە دووسەد كەس
دەوستان، رەنگە بارى تراكتۆرەكانېش لە دووسەد قالبە سەھۆل
زىاتريان پېنەبووېت، بۆيە لەو گەرمايەدا ھەتا نۆبەى دووسەدھەمىن
كەس دەھات رەنگبوو قالبىك بە سەھۆلى نەمايەتەوھو بىوايەتە ئاو.
ھەمووان دادوبىداديان لەدەست گەرماو نەبوونى ئاو و كارەباو سەھۆل
بوو.

ئىوارەى پۆژى دوايى لەباخچەى تەنىشت ئوتېل چراخان بە
ئامادەبوونى مىوانىكى زۆر كۆرھ شىعەرىيەكە دەستى پېكرد، دواى
خوېندنەوھى شىعەرەكان ھەندى گەتوگۆ لەسەر شىعەرەكان كرا. دواى

كۆپرەكەش لە گەل ھەموو ئەو ھاوڕێ و نووسەرانی شارى ھەولێردا كۆمەڵى وێنەمان لە باخچەكەدا گرت؛ دواتر لەگەل كاك مەھدى خۆشناو و ئازاد ھەسەب قەراخى و فەرھاد پیربەل و ئاكۆ كەرىم و پێبوار سىوھىلیدا چووین بۆ یەكێك لە نادىھەكانى گەرھى عەنكاوا، ئەو شەوھ تا درەنگانىك بە دەم خواردنەوھى شەرابى توتىك و عارەق و ماستى ھەولێر و لۆبىاى تەرەوھە دانىشتىن، باسكى زۆرمان لە سەر سستى و كەرتبوانى یەكێتى نووسەرانى كورد بە گشتى كرد، دواتریش باسمان لە ئەگەرى ئەو دەستپێشكەرى و كارانە كرد كە دەبێت لێرسراوانى مېھرەجانى «رامان» سبەینى پێھەلەبستن.

ئەو شەوھ وەك ھەموو شەوھەكانى تر، ئاسمانى ھەولێر پڕ بوو بوو لە ئەستێرە، شەقامەكانى عەینكاواش وەك پېشەى تايبەتى ھەموو شەوانىكى، ژمارەھەكى زۆر لە كورپو كچان لە سەر شەقامەكان پیاھەیان دەكرد.

پێش نیوھەرزى رۆژى دواى چووین بۆ ئوتیل «چوارچرا» و لەوێھە ئەو میوانانەى كە بانگھێشتكرا بوون بۆ مېھرەجانەكە، بە پاس بردنیاں بۆ ئەو ھۆلەى كە یەكەم رۆژى مېھرەجانەكەى تیا دا بەرپۆھەدەچوو. لە ھەمووى سەیرتر سەرھەتای مېھرەجانەكەیان بەچەند ئایەتێك لە قورئان كوردەوھ؛ لەوێدا زیاتر ھەستم بەو گەمە دۆراوھى حیزبە عیلمانیەكان كرد لەبەرەمبەر ئەو حیزبە ئىسلامیانەى ناو كوردستان؛ ھاوڕێھەكەم لە دواى منەوھە كە لە دوا ریزی پشتموھە دانىشتبوو ووتى: ئەمە چلەى رامانە، یان مېھرەجانى رامانە؟!

وەك ھەموو بۆنە حیزبى و رەسمیەكانى كوردستان، چەند سەعاتى یەكەم بە ووتارە جۆشدارو پڕ لە گەشبینیەكان كۆتایى ھات، دواى ئەوھ لێرسراوھەكان ھۆلەكەیان بەجێھێشت، دواتریش چەند تىپىكى مۆسیقا

هەندى گۆرانىيان پيشكەش كرد. له هاتنه دەرەوهدابووم، «شاهۆ ئەمىن»ى هاوړېم وەستاندى و بە كامىرامانەكەى ووت كه ئامادەبىت، پىيووتم بۆ چەند دەقەيهكى كه م باس له ميههرجانەكه بكه. منيش پىمووت: ئاخىر ئەو قسانەى كه من دەيكەم، دەزانم بۆلوناكرىتەو هو دەشترسم تۆش تووشى كيشەببىت؛ ووتى قەيناكا چى دەلئى بىلئى. منيش له وەلامدا ووتم: ئەم ميههرجانە دەبىت ئەو پرسىيارانە بخاتە ړوو، كه پهيوەندى به حىزبىكردى بارى ئەدەبى و ړوشنبىرى كوردىيهو هەيه؛ دەبىت لەم ميههرجانەدا باس له شكاندنى ئەو سنووره وەهمى و ترسلەدلەبكرىت كه پهيوەندى به تىكەلنەبوونى نووسەران و ړوشنبىرانى ناوچەى هەردوو دەسەلاتدارى پارتى و يەكيتىيهو هەيه؛ دەبىت چىتر حىزبى كوردى گرنكى نەدات بەو لەشكرە دروستكراو هەى ناو هەناوى خۆى لەو نووسەرە بچووك و ړاپۆرتنووسانەى، كه گەر ئەم ړۆ گوناھەكانى ئەم چەند سالەى شەر بەشبكرىت بەشى هەرە زۆرى بەر ئەوان دەكەوئت. ئەم قسانەو هەندى ړستەى ترى لەم جۆرەم ووت.

بۆ ئەو شەو و شەوى دواتریش هەموو ئەو كورته چاوپىكەوتنانه له تەلەفزیۆنى كوردستان بۆلوكرايهوه، تەنھا ئەو چەند دەقە قسەكردنەى من نەبىت.

ړۆژى دواتریش گۆڤارى «ړامان» هەلسەنگاندنىكى بۆ هەريەك له بەشە جىاجىاكانى ئەو بەرهەمانە كرد كه لهو چەند سالەدا بۆلوى كردبوونەوه. من و هاوړپىيان زوو زوو پەستى دەبگرتىن و بە بىانووى جگەرە كيشانەوه هۆلەكەمان بەجىدەهيشت. له دانىشتنەكاندا زياد له دووسەد نووسەر و ړۆژنامەنووس و هونەرمنەند ئامادەبوون، جگە له هەندى پيشنيارو بارى سەرنج لەسەر گۆڤارى ړامان شتىكى نوئ

نەوترا . ھەمووان بېدەنگېوون لە خستنه پرووی ئەو کیشە حیزببانهی که
 ھینراونەتە ناو باری ئەدەبی و پۆشنبیری کوردییەو، کەم لە
 ئامادەبووان باسیان لە ھەلگرتنی رینەدان بە گەیشتنی بلۆکراوھکانی
 سنووری ئەم دوو دەستەلاتەکرد، ھەتا کاک «سەرۆ قادر» ھەستاو
 دەستپیشکەری کرد لە خستنه پرووی کۆمەڵی پینشیازدا، کە یەکیکیان
 کردنەوھی رینگا بوو بۆ گەیشتنی بلۆکراوھکان بە ھەردوو ناوچەیی
 دەسەلاتدار، ئازادی ھاتووچۆی نووسەران و پۆشنبیران بۆ
 لێپرسینەوھ لە نیوان شارەکاندا، ئەنجامدانی چالاکییە ھونەری و
 ئەدەبیەکان. ئیدی لەھۆلەکە دواي ئەو چەند ووتەییە بوو غەلبەغەلب و
 ھەریەکە لەلای خۆییەوھ قسەیی دەکرد. لێرەدا زیاتر گەیشتمە ئەنجامی
 ئەوھی کە ھەمیشە حیزبی کوردی زیرەکتر و بە تاکتیکتربووھ لە
 زۆرینەیی عەقڵی نووسەران و ھونەرمەندانێ کورد، بۆیە ھەمیشە
 قورساییی ئەو پۆشنبیریە سادەییە ئەو عەقڵیەتە پۆشنبیریەیی کورد
 جیئ خەتەر و سلەمینەوھ نەبووھ، لەبەرەمبەر ھەموو ئەو بریارانەیی کە
 حیزبی کوردی داویەتی و لە ئەنجامیشدا خەونی ئینسانی کوردی
 پیلەباربردووھ. ئەنجامی ئەو چەند سەعات گەفتۆگۆییە تەنھا ھاتە سەر
 نووسینی ووتاریک لە خەونی بچووکی بەشداربووان و ئیمزاکردنی. کە
 ھەر لەسەرەتای ھەلگێرسانی شەری ناوخۆوھ پۆشنبیری کورد
 شەیدای ئەم جۆرە وتارو ئیمزاکردنەییە، بەبۆ ئەوھی ھیچ کام لەو
 کارانە ھیندەیی یەک دەنکە گەنم لەحەساری حیزبی کوردیدا
 سەوزبووبیت. دیارە نووسینی ووتارە سادە و حسیەکان لەسەر شەری
 ناوخۆ، لەگەڵ ووتارە پر لە جنیوھکان بۆ ھەرکام لەو حیزبانە ھیندەیی
 تر رینگەخۆشکەربووھ بۆ بیانووی گۆینەگرتن لەلای حیزبی کوردییەوھ،
 لەھەمانکاتیشتا ئەو جۆرە نووسینانە رقی زیاتری لایەنگرانی

بەرامبەرى زیادکردوو، بەقەد ئەوەى چاندنى تۆوى گومان و بىرکردنەو بوو بىت لەلای لایەنگرانى حىزبى لەسەر نووسراو. بۆيە ھەميشە ئەو جۆرە نووسىنانە زۆر سودمەندتر بوو ھىندەى زەرەرمەند، ھەك چۆن كوژرانى چەكدارەكانى حىزب لە شەردا دەبىتە زيادبوون و گەرەبوونى سنوورەكانى دەسەلاتدارىتى لە ناو كۆمەلگاي كوردیدا، ھىندەى ئەوەى بىتە ھۆى لاوازى و لەقبوونى چەقى دەستەلات. پىبەپى ژمارەى كوژراو ھەكەنىش حىزبى كوردى زياتر پى لەسەر رەوايى خۆى و خويى «شەھىدان» دادەگرى و ھەموو دەنگىكى ترى رەخنەگرانە لە دەرەوھى خۆيدا مەتبار دەكات.

لە راستیدا نەبوونى ھاتووچۆى نووسەران و رۆشەنبىران لە نىوان شارى سلىمانى و ھەولتەردا، زياتر لە ھەمىكى دروستكراوى ئەو نوخبە گەرەھى رۆشەنبىران و نووسەرانى كورد دەچىت، ھىندەى جەغەتىكى ترسلەدلى حىزبى كوردى بىت، چونكە تا ئىستا ئەو دوو حىزبە دەسەلاتدارە نەيانتوانى بە ئاشكرا نووسەرەيك بكوژن لەبەرئەوھى ھاتووچۆى ناو شارەكانى كردوو، ئەوھى زياتر ئەو دىوارەشى دروستكردوو جگە لە حىزبى كوردى، ئەو نووسەر و رۆژنامەنووسانەن كە قازانجيان لە بوونى ئەو دىوارەدايە، چونكە ھەم بەو خۆيان لە كۆمەللى بەرپرسيارى جدى دەدزەنەو، ھەم دلى حىزبى دەسەلاتدارىش لە خۆيان نارەنجىن. ئەو دوو سوپايەى كە لە نووسەرانى لىكەوتوو رۆژنامەنووسانى ناو رۆژنامە حىزبىەكان دروستكراو، بە پلەى يەكەم نووسىنەكانى خۆيانە كە بۆتە ئەو خشتە ھەمىانەى ئەو دىوارە ترسنۆكە، ھەلبەتە لەم حالەتەشدا ھەردوو حىزبى دەسەلاتدار زياتر لایەنگىرى ئەم دوو سوپايەيان كردوو، مەن پىموايە ئەو جۆرە نووسەر و رۆژنامەنووسانە ئەم چەند سالە ھىندەى

نووسینی ژماره‌ی راپۆرتیه‌کانیان له‌یه‌کتری، نه‌یان‌توانیوه به‌قه‌د ئه‌وه
دێری جوان و پر له ژیان بنووسن و به‌ره‌مه‌به‌ین.

به‌داخه‌وه یه‌کێک له دیارده‌کانی تری ئه‌م بێده‌نگیه به‌ناوی شه‌ری
نیوان وه‌چه ئه‌ده‌بیه‌کانه‌وه ده‌کریت، کۆمه‌لێک له نووسه‌ره گه‌نج و
به‌توانایانه دووره‌په‌ریز و مات له دووره‌وه سه‌یره‌که‌ن و تی‌که‌لاوی هه‌یچ
کۆر و کۆبوونه‌وه‌یه‌ک ناکه‌ن، به‌بیانوی شه‌ری سه‌له‌ف و نوێ، ئه‌م
دیارده‌یه‌ش هه‌نده‌ی تر بۆته هۆی کارناسانی جی‌گرتنی ئه‌و کاده
حیزبیانه‌ی به‌ ناوی رۆژنامه‌نووسانه‌وه رۆژنامه‌کانیان ته‌نیوووه ئه‌و
نووسه‌رانه‌ش که له هه‌مان ته‌وه‌ره‌ی ئه‌واندا ده‌خولێنه‌وه.

میهره‌جانی «رامان» ته‌واوبوو، به‌لام نه‌بووه هۆی هه‌ول‌دانیکه جدی
بۆ هه‌یچ کام له‌و پرسیاره‌ گرنگانه‌ی که ده‌کرا هه‌ول‌دانیک بوونایه بۆ
به‌خشینه‌وه‌ی ئه‌و هه‌یبه‌ته دۆراوه‌ی نووسه‌ران و دروستکردنی
ئه‌رزیه‌تیکی رۆشن‌بیری سه‌ربه‌خۆ، تا له دهره‌وه‌ی مالی مه‌رجدارو
نادیموکراتی حیزبی کوردیدا ژیا‌نی خۆی بژی.

دوای داوه‌تکردن و پێزلی‌نانیکه زۆر، میوانانی میهره‌جانه‌که
به‌ریکران، منیش له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک له میوانانی شاری سلیمانیدا به
سواری پاسیک گه‌رامه‌وه.

دوای چه‌ند رۆژیک گه‌رانه‌وه‌م له هه‌ولێر، ده‌نگی ئه‌وه هه‌بوو که ئه‌و
بنکه‌و مقه‌رانه‌ی حیزبه‌کانی ناو شار به‌هۆی زۆریان و نیشه‌ته‌جیبوونیان
له گه‌ره‌که‌کاندا، ده‌بیت بگوێزنه‌وه بۆ دهره‌وه‌ی شار؛ هه‌لبه‌ته ئه‌وه
پێش‌نیازیکی باشبوو، به‌لام هه‌یچ جی‌گه‌و ری‌گه‌یه‌کی تر له دهره‌وه‌ی شار
ده‌ست‌نیشان نه‌کرا‌بوو تا مقه‌ره‌کانی تیدا جینشین بن؛ له هه‌مان
کاتیشدا یه‌کیته‌ی نیشه‌تمانی به‌ بیانوی ئه‌م بریاره‌وه چه‌ند رۆژیک بوو،
ئاو و کاره‌بای له مقه‌ری حیزبی کۆمۆنیست بریبوو؛ مقه‌ره‌که‌ی ئه‌وان له

گەرەكى عەقارى بوو كه كهوتبووه سەر گردى عەلى ناجى، رېك بە پال
مالى كاك «نەوشىروان موستهفا» وە بوو.

دياربوو، دوای هەلبژاردنەكانى شارەوانى شارى سلیمانى، حیزبى
كۆمۆنىست شكستیگى گەرەى هینابوو، ئەو دەنگانەى كه
هینابوشیان هیندە كهەم بوون كه لهوه دهچوو تەنانەت زۆرینەى یارانى
خۆشیان دەنگیان بۆ نەداين. تا ئەو كاتەى من له ستۆكھۆلم بووم له
رادیۆ لۆكالىهەكى خۆیانەوه له شارى ستۆكھۆلم، باسیان له
تەزویركردن و نارېكى هەلبژاردنەكانى شارەوانى دەكرد و له
ووتارەكانیاندا دژی «یەكیتی نیشتمانى» قسەیان دەكرد، بەبى ئەوهى
هیندە جورئەتى رووبەر و بوونەوهیان هەبیت لەبەرامبەر ئەو پرسىارەدا
كه ئایا كه چ هۆیهك له پشتى ئەو شكستەیانەوهیه؟! دیارە ئەوانیش
وهك زۆرینەى حیزبه كوردیهكانى تر، له ساتەكانى قەيراندا حیزبى
بەرامبەر تاوانبار دەكەن و خۆیان له پرسىارە جەوهەر یەكانى تر
دەدزەنەوهو شكستەكانى خۆیان پەردەپۆش دەكەن.

ئاشكرایه، شكستی حیزبى كۆمۆنىست لهو هەلبژاردنەدا،
بیانوییهكى شاهانەبوو بۆ یەكیتی نیشتمانى كوردستان و هەلى ئەوهى
بۆخستبوونە بەردەم كه ئەو حیزبه تەفروتونابكەن، جگە له
ئیحراجبوونى رۆژانەى یەكیتی نیشتمانى كوردستان وهك تاكه
حیزبى دەسەلاتدار لەبەرامبەر شكایهتى یەك بەدوای یەكى حیزبه
ئیسلامیهكان له حیزبى ناوبراو.

ئەم هۆكارانەو بیانوى گواستنهوهى مقەرەكان بۆ دەرەوهى شار و
نزیکیان له مالى «نەوشىروان موستهفا» و مەترسیلیكردنیان، بوونە
هۆى ئەوهى كه ئەم مەسەلهیه بگاتە بنهستىك بۆ لیدانیان، كه هەم
یەكیتی و هەموو حیزبهكانى تریش دەیانزانى گەر بۆ تەنها رۆژىك

مقەرى حىزبى كۆمۇنىست بگويۇزىتەۋە بۇ دەرەۋەى شار، ئىسلامىيەكان بەئاسانى لىيان دەدەن و دەيانكوژن.

دوانىۋەرۋى چواردەى تەمووز، من لە گەل ھاۋرپىيەكمدا كە لە گەرەكى كانىسكانەۋە دەھاتىنە خوارى، گويمان لە پىكدادان و كۆمەلى تەقەى زۆربوۋ؛ دواى چەند سەد مەترىك كورپىكى گەنجى ھەمال كە پالى بە ەرەبانەكەيەۋە دەناۋ رووى بە رووى ئىمە دەھات، بە شىپرزەبىيەۋە ووتى: گويتان لەو تەقانەيە؟ ئىمەش ووتمان ئەۋە چىيە؟ لە ۋەلامدا ووتى: يەكىتى لە كۆمۇنىستەكانى داۋ پىنج شەش كەسى لىكوشتن!

ئەۋ ئىۋارەيە، لە ھىچ ھەۋالىكى رادىۋ و تەلەفزيۇن گويم لەۋ باسە نەبو، تەنھا دەماۋ دەم خەلكى بەسەرھاتەكەيان دەگىرايەۋە.

رۇژى دوايى لە دانىشتىنكىدا ھاۋرپىيەكم كە كەسىكى نىزىكى چەكدارى كۆمۇنىستەكان بو، بەم شىۋەيە بەسەرھاتەكەى بۇ گىراۋەۋە. دواى برىنى ئاۋ و كارەباۋ چواردەۋورگرتنى مقەرەكە بە چەكدارانى ئاسايش، چەند كەسىك لە يەكىتى چوون بۇ مالى باۋكى ئەۋ خزمەى من، پىيان ووتبوون ئىۋە ۋىنەى دوو كورپتان بە دىۋارى مالىكەتەنەۋە ھەلۋاسىۋە كە شەھىدى يەكىتى بوون، با ۋىنەكان نەبن بە سىيان و بچن تكا لە كورەكەتان بكن تابتە دەرەۋە، دەنا كارۋابروات ئىمە بەتاماین لىيان بدەين. دواى چوونى كەسوكارى كورەكە بۇ مقەرەكە، كورەكە قایل نەبوۋە بىتەدەرى، چەكدارەكانى كۆمۇنىستەكانىش لەسەر سەربانى مقەرەكە كە دەروانىت بەسەر مالى نەۋشىروان موستەفادا خۇيان دەبەستن و ئامادەى پىكدادان دەبن، لەكاتى ھاتنەدەرەۋەياندا «ناسك» كە ئافرەتىكى چالاكى كۆمۇنىستەكانە پىيان دەلىت، ئىمە كەسمان نايەينە دەرى، ھەرئەۋەنىيە سبەينى بلىن «قەحبەيەكمان» لە

مقەرەكەدا كوشت.

لەو بارە گرژ و تەنگەدا وەفدىكى حيزبى كۆمۇنىست دەچن بۇ لاي «نەشىروان موستەفا»، تا بگەنە چارەسەرىك بۇ ئەم تەنگزەيە؛ ديارە لە كۆتايدا وەفدەكە بەوہ رازى دەبىت كە مقەرەكەيان بگوازنەوہ، بەلام ھەر لەو دەمەدا لە دەرەوہ تەقە دەستپىدەكات، سى چەكدار لە كۆمۇنىستەكان كە بە ئۆتۆمبىلىك دەچن بۇ كرىنى خواردن، لەبەردەمى «پىكخستندا» لەنزىك فولكەى «خالەحاجى» دەدرىنە بەر دەستپىژ و ھەموويان دەكوژرىن.

دواتر يەككىتى نىشتمانى بەو شىوہيە ھەوالەكەى بلاوكردەوہ كە ئەوان دەستپىشكەرى تەقەيان كردوہ، بۆيە ناچارى وەلامدانەويان بوون! بەو شىوہيە ئەو رۆژە پىنچ كەس لە كۆمۇنىستەكان كوژران و چەكدارىكى يەككىتى نىشتمانى برىنداربوو. بۇ ماوہى چەند رۆژىك مەيتى كوژراوہكان گلدرانەوہو دواتر ھەر يەككىتى بۇ خۆى ناشتنى و گۆرەكانيان پىشانى كەسوكارىان درا. لەو چەند رۆژەشدا شاعىرىك بەناوى «شازىن ھىرش» لەلايەن ئاسايشەوہ گىرا، چونكە نووسراوىكى دژى يەككىتى و نەوشىروان موستەفا نووسىبوو.

ھەموو ئەو كۆمەنىستانەى تر كە دەستگىرنەبوون خۆيان شارەدەوہو دواى ھەفتەيەك گەيشتنە ھەولپىر، لە وى ئەو پىشوازيەيان لىنەكرا، تەنھا توانيان لە رادىوئەكى لۆكالى خۆيانەوہ بگەونە پەخشكردى ئەو شىوہ راکەياندنەى كە تەنھا جنىو بەرھەمدىنپىت، وەك دواتر لە گەرانەوہمدا گويم لە رادىوئەكەيان گرت، دەتووت يەكەم رۆژى شۆرىشى ئۆكتۆبەرە، بى ئەوہى بتوانن تەفسىرىكى ترى جودا لەو تەفسىرە پر لە غرورو لە خۆبايىبەى خۆيان شتىكى تريان ھەبىت بۇ ووتن.

لىدانى كۆمۇنىستەكان ئەم جارەش وەك لىدانى ئىسلاميەكان و

حیزبه‌کانی تر، دووپاتی قبولنه‌کردنی جیاوازیه‌کانی تر بوو له دهره‌وهی سنووری یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان. هه‌روه‌ها دۆراندن و سستبوونی هیززی دانبه‌خۆداگرتن و ته‌حه‌مولی ده‌گه‌یانده‌لایه‌ن هیززیکي گه‌وره‌ی وه‌ک یه‌کیتی نیشتمانیه‌وه، به‌رامبه‌ر هیززیکي بچووکی وه‌ک کۆمۆنیسته‌کان.

پۆژی دواتر نامه‌یه‌کی ناره‌زایی له دژی ئەم هه‌لۆیسته نووسرا، هه‌موو نووسه‌ران و کارمهندانی «ده‌زگای سه‌رده‌م» جگه له کاک شێرکۆ بیکه‌س و دلشاد عه‌بدوللا ئیمزایان کرد، هه‌روه‌ها کۆمه‌لای که‌سی تریش که چه‌ند که‌سیکیان سه‌ر به یه‌کیتی نیشتمانی بوون هه‌مان هه‌لۆیسته‌یان وه‌رگرت؛ دواتریش کاک شێرکۆ بیکه‌س به‌ته‌نها نووسراویکی تاییه‌تی دژ به‌وه هه‌لۆیسته‌ی یه‌کیتی نووسی؛ نه نارازاییه‌که که منیش یه‌کێک بووم له ئیمزاکه‌رانی، نه نووسراوه‌که‌ی کاک شێرکۆ بیکه‌س رینه‌درا له کوردستانی نویدا بلاوبکرێته‌وه. ته‌نها یه‌ک جار ناره‌زاییه‌که له‌لایه‌ن رادیۆی دیموکراتخووازه‌وه خویندرایه‌وه و دواتر نه‌یان‌ه‌یشت چیتر جارێکی تر بخویندریته‌وه. وه‌ته‌نها پۆژنامه‌ی «ئالای ئازادی» حیزبی زه‌حمه‌تکێشان توانی نووسراوه‌که‌ی کاک شێرکۆ بلاوبکاته‌وه، چیتر هه‌موو ئەو پۆژنامه‌و گۆڤارانه‌ی تر یه‌ک ووشه‌یان له‌سه‌ر ئەم به‌سه‌ره‌اته بلاونه‌کرده‌وه؛ هه‌روه‌ها ئەو ده‌یه‌ها پۆژنامه‌نووسانه‌ی که له‌م چه‌ند ساله‌ی دوایدا له پۆژنامه‌کاندا ناویان ده‌رکه‌وت، که‌سیان یه‌ک پیتیان سه‌باره‌ت به‌م کاره نه‌نووسی. شارێک به‌وه هه‌موو ژماره پۆژنامه‌و گۆڤاره‌یه‌وه که پۆژانه تێیدا ده‌رده‌چیت، له‌به‌رده‌م رووداویکی وادا بێده‌نگ بوو. هه‌لبه‌ته مه‌به‌ستم له شکاندنێ ئەو بێده‌نگییه، لایه‌نگرتنی کۆمۆنیسته‌کان نییه، هینده‌ی مه‌به‌ستی من له هۆکاری کوشتنی پینج که‌سه به‌بێ ئەوه‌ی که‌س له‌سه‌ر ئەو رووداوه

بیتە دەنگ و لە روویەکی یاساییەوه لیبیکۆلیتەوه . وه هیچ حیزبێکی «موعارض» له سنووری دەسەلاتداری یەکیتیدا لەو مەسەلەییە ی نەکوۆلییەوهو هیچ باری رەخنەییەکیان نەخستەپوو، که ئەمەش زیاتر کاریکاتیرییەتی حیزبە «موعارض»ەکانی کوردستان پیشاندەدات و دەیسەلمینیت که حیزبێک له هەردوو ناوچە ی دەسەلاتداردا نییە ناوی حیزبی «موعارض» بیت. دوا ی هەفتەییەک که راستی شیوہ ی کوشتنی ئەو پینچ کەسە لەلایەن خەلکی شارەوه ئاشکراپوو، ئەو کات پوژنامەنووسە حیزبیەکانی ناو پوژنامە ی کوردستانی نو ی پوژی چەندەها ووتاری ب یخوین و مردوویان بلاوکردەوه دژ بە حیزبی کۆمۆنیست.

هەلبەتە من دەزانم که حیزبی کۆمۆنیست یەکیک بوو له هەرە مەغرورترین و بچووکتترین حیزبەکانی کوردستان، بەلام ئەمە ناگاتە ئەوہ ی له ئاست کوشتنی پینچ کەسدا بیدەنگی هەلببژێردریت، وه پرسیارە جەوہریەکان بۆ لیکۆلینەوه لەو بەسەرہاتە پەردەپۆشبکریت. چونکە دەبیت هەردوو حیزبی خاوەن دەستەلات ئەو راستییە بزانیان که کوردستانی ئەمرۆ و سبەینی، دەبیت کوردستانی هەموو دەنگ و رەنگە جیاوازەکان بیت، دەنا هیچ هەنگاویکی سەرہتا بۆ حورمەتگرتن له بیروپرای جیاواز ناتوانیت تەنیا یەک بستۆکە بجیتە پیشەوہ، وه هەموو هاوارکردنیک بۆ بەرەورپووچوونی دیموکراسیەت له کوردستاندا دەبیتە درۆیەک که تەنہا لەسەر پوژنامەو گوڤارە حیزبیەکانیاندا دەنووسریتەوه. دیارە ئەو پینچ کەسە گەر ئەندامی هەرکام لەو حیزبانەبوونایە، لەو پەری راستەوہ بۆ ئەو پەری چەپ، لەو پەری حیزبێکی کراوہوہ (کە نییە) بۆ حیزبێکی فەندەمەنتالیست، من هەمان هەلویتستی خۆم دەبوو وەک لەو چەند پوژدەدا بۆ ئەو کارەساتە هەمبوو.

لەو رۆژەشەوه ژمارەى ئەو كەسانەى كە لە ژێر ئەو نارەزايیەدا ئیمزایان كرد، كە سى و هەشت كەس بوون، ناوى هەموویان خرایە قایمەیهكى رەشەوهو بپیاردا لە رۆژنامەى كوردستانى نویدا هیچ بەرەمێکیان بۆ بلاونەكریتەوه، تەنانهت ناوى چەندها كەسى تریش دووروزیک لەو قایمەیهدا تۆماركرا كە دەزانرا لایەنگرى هەلوێستی ئەو سى و هەشت كەسەن.

ئەو هەفتەیهى كە ئەو بەسەرھاتە روویدا، «مام جلال»، لە كوردستان نەبوو، من بۆخۆشم هەمیشە ئەو پرسیارەم لا دروستدەبیت كە بۆچی لەگەڵ سەفەرکردنى «مام جلال» و بەجێهێشتنى كوردستان دا، زۆرینهى كات لە نەیارانى یەكیتی نیشتمانى و حیزبە بچووكەكان دەدریت، هەر لە ئیدانى حیزبە ئیسلامیهكان و دەستپێكردنەوهى جەولەكانى شەڕ لە نیوان یەكیتی و پارتیدا، وه ئەم جارەش ئیدانى كۆمونیستەكان، ئایا دەكریت ئەمە تەنھا رێكەوت دروستیبكات؟! كە من بۆخۆم ناتوانم باوەر بە رێكەوتێك بكەم كە چەند جارێك لەهەمان وێنەو بەرگدا دووبارەبیتەوه، بە بۆچوونى من ئەم رووداوانە لە دوو ئەگەر بەدەرنین، یەكەیمیان ناامادەبى مام جلال لە كوردستان، رەنگە هەلیكبیت بۆ ئەو قوتب و دەسلەتانهى ناو یەكیتی كە دەستى خۆیان بوەشێن و بەم كارانە هەستن، یاخود ئەو كارانە هەمووى بە بپیارى مام جلال دەكریت، وهك تەكتیکى سیاسى تا گلهبى و گازندەكان لە كاتى ئالۆزیهكاندا رووبەرووى نەكریتەوهو نەبیتە وهستانى بەئەنجامگەياندى تەواوتى ئەو بپیارانە. هەلبەتە من ناتوانم هیچ كام لەو وەلامانە بدەمەوه، تەنھا خودى مام جلال و سەرکردایەتى یەكیتی نیشتمانى وەلامى راستەقینهیان لەلاھەیه. ئەم پرسیارەش جیدیلّم بۆ ئەو رۆژنامەنووسانەى كە پێیان وایە ئازادن لە رووبەرووكردنەوهى

پرسیاره‌کانیاندا له بهرامبهر دسه‌لاتدارانی کوردیدا . ئایا هۆی چیبه
پۆژنامه‌نووسیکی کورد هیندهی پۆژنامه‌نووسیکی دهره‌وهی دنیای
کوردی، ناتوانیت دسه‌لاتداره پله یه‌ک و دووه‌کانی کورد بخاته به‌ردهم
ئهو پرسیاره ئاره‌قهینه‌رانهی، که له دهره‌وهی کوردستاندا پووبه‌پرووی
دسه‌لاتدارانی کورد ده‌کریتته‌وه؟! ئایا ئەمه هیمایه‌ک نییه بۆ ئەوهی که
پۆژنامه کوردییه‌کان تا ئیستا زمانی ناو ده‌می حیزبی کوردیه‌کانن.
پۆژه‌کان تیپه‌رین، وه‌ک هه‌موو جارێکی تری دنیای کوردی ئهو
پووداوه‌شی له‌گه‌ڵ هه‌زاران پووداوی تردا پێچایه‌وه‌و به‌ بێ‌ده‌نگی و
له‌بیرچوونه‌وه‌ی سپارد.

خه‌لکی شار به‌ گشتی راهاتوون به‌م جوهره پێکدادان و هه‌لپه‌ژانه
خویناویانه، که سه‌رپاکیان له پیناوی پاوانکردن و گه‌وره‌کردنی
سنووری دسه‌لاته حیزبیه‌کاندا ده‌کریت. بیزاری و شکست یه‌که‌که له‌و
نیشانه هاوبه‌شانه‌ی هه‌مووان، خه‌ونی هه‌مووان هاتۆته سه‌ر
به‌جیه‌ه‌شتنی کوردستان و خۆدانه‌ده‌ست قه‌ده‌ری سه‌فه‌ریک، که
ئاسۆکانی له سنووری بێرکردنه‌وه‌و چاودانین. حورمه‌تنه‌گرتنی خه‌ونه
ساده‌و مافه ئینسانیه‌کان تابه‌ت ده‌گاته بنبه‌ست. حیزبی کوردی له‌ گه‌ڵ
به‌رده‌وامبوونی شکسته یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌که‌کانیه‌وه «به‌تایبه‌تیش له‌ دوا‌ی
راپه‌رینه‌وه» بووه هۆی ئەوه‌ی ئینسانی کورد پووتوو‌قوتبکاته‌وه له
هه‌موو «ئینتما»‌کانی، که می‌ژوو‌یه‌که ئەم ئینسانه شانازی به‌و
ئینتمایانه‌وه ده‌کات، هه‌ر له ئینتما گشتیه‌کانه‌وه بۆ «خاک و مانا‌کانی
شۆر‌شگێری و ئازادی؛ تا ده‌گاته ئینتما تایبه‌تیه‌کانی ئەو ئینسانانه‌و
خه‌ونه‌کانیان.

حیزبی کوردی له‌بری هه‌مووان بێرده‌کاته‌وه، له‌بری هه‌مووان شه‌ر
ده‌کات و له‌بری هه‌مووانیش ئاگر‌به‌ستی کاتی راده‌گه‌یه‌نیت. غه‌فله‌تی

ئەو بىر كۆرۈنۈش ۋە يەنە بىر گواھى ھەممۇ ھەقىقەتەن كەن لەلەي ھىزبە، تا ئىستاش لە مېدىيە ھىزبىدا بانگەشەي بۇ دەكرىت. بالە ئىسلامىيە جۇراوجۇرەكانى كوردستان بە پىچەوانەي ھىزبە «ئىلمانىيەكانەۋە» كار بۇ دوارۇژدەكەن، بۇ ئەو رۇژەي كە كوردستان ۋەك «ئومەيەكى ئىسلامى» بانگى دەۋلەتى ئىسلامى دەدات. ئىستاش لە ناۋچەي دەسەلاتدارىتى يەككىتى نىشتمانى كوردستاندا، يەككىتى ۋەك ھىزبى دەسەلاتدار پىيوايە ۋەك جارى جاران ھەرچكاتىك بىيەۋىت لە ئىسلامىيەكان بەدات، تەفروتونايان دەكات ۋە دەسەلاتيان لە ناۋچەكەدا ناھىلىت. بەلام ھەلبۇزاردى شارهۋانىيەكانى سلىمانى بوۋە ئەو خورپەيەي كە ۋاي لە يەككىتى نىشتمانى كرد ھەست بە خەتەرى ھەقىقى ۋ زۆرى يارانى ھىزبە ئىسلامىيەكان بەكات ۋ تاي غرورى گەرەتەين دەسەلات بەرىدات. لە ناۋچەي دەسەلاتى پارتىشدا، پارتى پىيوايە «لە ھىزبە ئىسلامىيەكان ئىسلامترە»، بۇيە پىيوايە ئەۋانەي رۇژانە تىزاب بە جلى ئافرەتەكانى ناۋ شارى ھەۋلىردا دەكەن، تەنھا كۆمەلىك مندالى سەرتىشىۋاون؛ بەلام لە سەفەرەكانى ھەۋلىردا ئەو رۇژانەي كە تىزاب بە جلى ئافرەتەكاندا دەكرا، دەمبىست ھەمان ئەو رۇژانە لە نىۋەرۇ گەرمەكاندا كە كۆلانەكان چۆلدەبن، ئىسلامىيەكان لە دەركاي مالىكان دەدەن ۋ قاتىك «مانتۇ» ۋ لەچك، لەبەردەرگاكاندا بەجىدىلن ۋ دەرۇن، تا بىرى كچ ۋ ژنى خاۋەن مالىكانى بخەنەۋە، گەر ئەۋانىش ئەو جالانە لەبەرنەكەن، ئەۋا ھەمان چارەنۋوسى ئەو ئافرەتەنەيان دەبىت، كە رۇژانە لە شەقام ۋ بازارە قەرەبالغەكانى ھەۋلىردا تىزابى دەستى ئىسلامىيەكان لەشيان دەسووتىنىت.

ۋەك «رىبىن ھەردى» دەيووت، ھىزبى عىلمانى ھىچ مژدەيەكى پىنىيە بۇ كۆمەلگەي كوردى، ھىندەي ئەۋەي ھىزبە ئىسلامىيەكان

خاوهنى مژديهكى ههميشه يين. له راستيدا بهداخه وه ههروايه و تهنها مژديهك ئىستا دوو حيزبه گهوره و عيلمانيه كهى كوردستان پتيان بيت، نه شه ر نه ئاشتاييه، به بي ئه وهى ههولى ساريژ كوردنى ئه و برينه كوومه لايه تيانه بدن كه جهنگ خستوي تيه جهستهى كوومه لگهى كورد ييه وه؛ ئايا تهنها مژديهكى وه ستانى جهنگ و ريكه وتن له سه ر شاشهى ته له فزيونه كان و پرووى رۆژنامه كان، ده بيت به سبيت له به ردم ئه و هه زاران هه زارهى كه له دواى راپه رينه وه له شه رگه خويناويه كاندا كوژران و لاشه كانيان به جيمان؟!

ئايا ئه و سهدان نووسه ر و رۆژنامه نووس و كادره حيزب يانهى كه به رقى يه كتر كوشتن و راپورت نووسين و دزايه تى يه كترى نيوان ئه و دوو حيزبه، كه له م چند سالهى داهاتوودا گو شكران و هينرانه كايه وه، هه روا به ئاسانى واز له و رق و قينه پرله گرى دهر و نيانهى خو يان دين و مژدهى شه ر به بيانوه هه ميشه ئاماده كانيان جاريكى تر راناگه يه ننه وه؟! كه من پيموايه زۆرينهى زۆرى كادره كانى ناو ميدياى هه ردوو حيزب، كادري ئه و جو ره پيشه اتانه ن و به شى هه ره زۆرى گونا هه كانى جهنگ بهر ئه وان ده كه وي ت. وه زۆر بهى زۆرى ئه و پاله وانانهى جهنگ كه له م چند سالهى رابردوودا هاتنه مه يدانه وه، چۆن وا به ئاسانى واز له و ده سه لاتانهى خو يان دين و به بي كيشه بۆ پرۆسهى ئاشتى و ته نانته بۆ خودى حيزب ييش ملده دان و ده كشي نه وه! چونكه ئه وان هه موو شانازيه كانيان له به رده و امبوونى ئه و جهنگه دايه نهك وه ستانى؟!

كاروبارى ئه و كو ره شيعرييهى خو م، كه به نياز بووم له هه فتهى داهاتوودا بيگيرم، سپاردم به هاو ريم «ريبين ئه حمه د هه ردى»، ئه و به بوو

هفته يه کی رۆشنی بیری بۆ سی ئیوارە کۆر، لە سەنتەری گەنجانی بەختیاری لە سلیمانی سازکرا؛ کۆمەلە ی رۆشنی بیری بە هاوکاری دەزگای رەهەند بۆ لیکۆلینەوهی کوردی هەستان بە گرتنی کۆرەکان. یەکەم رۆژ، ریکەوتی ۷/۲۴ ئیوارە کۆرەکە کە بۆ خۆیندەوهی هەندێ بەرەمی نوێی شیعیری من و هاوڕێم «دلاوەر قەراخی» دانرابوو بەرپۆهچوو؛ پیشووەخت من و دلاوەر پەيامیکی شیعیریان بۆ رووداوی لێدانی کۆمۆنیستەکان لە ژێرناوی «رەنگ و هەنار» دا نووسیبوو، خۆیندەوه:

«لەویداين که رەنگیک دەپژێ و خۆینی هەناریک ئیوارانە دەرژیت.. جوانترین شیعیریک لەویدا، سلاوی سەمیمانە ی غەریبیکە کە لە کۆلانی ئەودوو بێدەنگیدا؛ باخچە بە هەردوو گوێی خۆی دەبیستیت.. قسە لە رەنگە و لە باخچە یە و لە ئازادی.

قسە لە جیاوازییە و لە پیکەوه ژیان و لە شنەشنی دەغلە ئالو والاکانی ئاوەدانی.

قسە لە ئیوارە یە کە هەموومان لێرەین.. لە مالی شیعیرداین و هیچ کامان بەوی ترمان غەریب نین!

پرسیار.. پرسیارە لە هەلبوونی رۆشناییە کە هەمیشە وا لە هاموشۆی دڵداو لە نائۆمیدترین لەحزەدا رۆحمان ئاوەدان دەکاتەوه.

پرسیارە لە رەنگیک.. کە هەنارانە دەپژێ و یەک یەکی شیمان لێرەین!

ئای.. بێدەنگی کە تۆ چکۆلانەیت و پرسیار کە تۆش گەرەیت. سلاو.. ئە ی رەنگە پەلکە زێرینە ییە کە ی خۆرنشینانی ولات.. تا دەکرێ برژێرە هەستەوهو سەراپای تابلۆکان، سەراپای سۆلەکانی کەمان، سەراپای قامکە جوانەکانی عەشق، سەراپای حەرفە

دوو گیانه کانی شیعر .. سهراپای گوله به رۆژه کانی شهرم بینه ره وه ماله
چکۆلانه کانی یادوه ری و گه رهک و منالی و لانی کهم با بۆ ئیوارانیک
پیکه وه بین.

بابین .. به هه موویان بلّی بابین.

با شیعر و شهوانی ته نهایی و ، بریقهی سرکی دوا ی بارانی
شۆسته کانی نامۆیش بلّی بابین.

ئیمه هه موومان له نێوان لێره بوون و لێره نه بوون داین.

ئیمه هه موومان تا ئه و جیگه یه جوانین .. که له یه کتری نه چین.

با لینه گه ریین .. ئه م چرایه بکوژیته وه .. ئه م ماله برمی ، ئه م پهنگانه

بپژین.

لینگه ریین ، «با فارگۆنه کان به پری برۆن و به باوشی وه نه وشه وه

بینه وه» .. تا بگه یین به و شوینه ی که ژیان و خهونی لێن.

یاران ... یاران

نه ده با .. نه ده با له م وه رزی ئازادییه دا ، ئه و قامکه ژیکه لانه ی ، که

له ری خۆیانه وه خاوه نی غروری مانه وه و گه یشتن به سه رزه مینی

ئازادین ، شکینرابان . نه ده با .. نه ده با ئه و نامیلکه لاسارو دلپاکانه ی

کوۆمه نه درینرابان .

نه ده با .. نه ده با شاعیری که که ناوی «شازین هیرشه»

ده ستگیرکرا با .

نه ده با .. ئه فسووس .. نه ده با .

هه نار گیان ، تو ده پژییت و هه رتۆیش کوژه که ی شیعی

هه موومانیت ، هه نار گیان تو پیده گه ییت و که ده رژییت بو نی منالی

هه موومانیت .

له ماوهی دوو سهعاتدا، خویندنهوهی شیعرهکان کوټای هات. لهکاتی چوونه دهره وهمان له هۆلهکه هاورپم «کاک همه ئاوات» که ئەندامیکی حیزبی زهمهتکیشانه، ووتی: حهزدهکهم ئهوه په یامه کی که له کۆرهکه دا خوینتانه وه بملدهیتی تا له رۆژنامهی «ئالای ئازادی» دا بللوی بکهینهوه. منیش به خوشحالییه وه په یامه کهم دایه. ههروهها له ویدا بهرپز «شیرین.ک» داوا ی ههندی لهو بهرهمه شیعیریانه کی خو می لیکردم تا له لاپه ره تایبه تیه کانی «ئهدهب و هونهر» که خو ی سه ره پهرستی دهکات بللویبکاته وه. دوو بهرهمه شیعیری کورتیشم دایه دهستی بهرپز «شیرین.ک»، تا بق رۆژی پینجشهممه کی ههفته کی داهاتوو بللویبکاته وه.

رۆژی یهکشهممه ۷/۳۰ له رۆژنامه کی ئالای ئازادیدا له لاپه ره کی پینج دا، په یامه که کی من و هاورپم دلاره قهراخی بللویکرایه وه، به لام له سه روو په یامه که کی ئیمه وه نووسیوویمان «به ره له دهستی پیکردنی کۆری شیعیری ههردوو شاعیر هیوا قادر و دلاره قهراخی له رۆژی ۷/۲۴ بهرپز هیوا قادر په یامه کی هه بوو که په یوهسته به رووداوی (۱۱) رۆژی به ره له رۆژی کۆره که. وا له سه ره خواستی خو ی بللویده کهینه وه».

هه لبه ته ئه وه چهند دپره موجه له یه کی ریاکاریانه کی تری حیزبی «معارض» کی کوردیی بوو دژ به لیدانی کۆمونیسته کان. له بری ئه وه کی حیزبه «معارض» هکان هه لگری دهنگی هه موو نار هزاییه کانی دهره وه کی خوشیانبن، که چی دین و ته نها له و ئاسته دا حیزبی ده سه لاتدار ده وین که لئیان نه رهنجیت.

رۆژی پینجشهممه کی ههفته کی داهاتوو، له هیچ کام له کتیبخانه کانی سلیمانی پاشکۆی «ئهدهب و هونهر» کی کوردستانی نویم نه بینی، له یه کیک له خاوهن کتیبخانه کانی شه قامی مه وله ویم پرسی که

بۆچی رۆژنامەكە نەھاتووہ. ئەویش لە وەلامدا ووتی: بۆ نازانیت؟

ووتم: بۆ چی؟

پێیووتم كە لەبەر بلاوكردنەوہی شیعرێكى تۆ رۆژنامەكەیان
دواخستووہو رەنگە ئەم ھەفتەيە ھەر دەرئەچیت.
لە راستیدا قسەى خاوەن كتیبخانەكەم بە گالتهیەك وەرگرت و
بەرەو مائەوہ گەرامەوہ.

پۆژى دواتر بۆ بینینی چەند ھاوڕێیەكم بەرەو تەلەفزیۆنى گەلى
كوردستان چووم. كاتێك بۆ چەند دەقەيەك لە پرستگەى تەلەفزیۆن
دانیشتم و چاوەرێتى ھاتنەخوارەوہى ھاوڕێكەمم دەكرد لە ژوورى
كارەكەى. گویم لێبوو چەند كەسێك باسیان لە دواكەوتنى لاپەرەكانى
«ئەدەب و ھونەر»ى كوردستانى نوێ دەكرد، لە قسەكانیاندا ناوى من
دەھات و منیش نەمدەتوانى سەرجمەى باسەكەیان لەبیرى خۆمدا
گەلەبەكەم. ھاوڕێكەم ھات و چووینەسەرەوہ، لەوێ ئەو ھەموو
چیرۆكەكەى بۆ گێرامەوہ كە بەم شیۆھى دەستى پێكرد.

كاتێك كە ئەو دوو كورته شیعرەى من لە لاپەرە دووى «ئەدەب و
ھونەر»دا بە ستوونێك، بلاو دەكەرتەوہو چاپ دەكەرت، بەبەریاریكى
سەرنووسەرى رۆژنامەى كوردستانى نوێ «مەحمودى مەلا عیزەت» ھەر
ئەو شەوہ پلێتێكى تر دروست دەكەن و شیعرێكى «دڵشاد مەریوانى» لە
جێگای شیعرى یەكەمدا دادەنێن، شەوێكى درەنگیش لاپەرەكان دەبەن
بۆ مالى سەرپەرشتیاری لاپەرەكانى «ئەدەب و ھونەر» كە بەرپز
«شیرین.ك» تا ببینیت، دواى ئەوہى «شیرین.ك» دەیبینیت،
توورەدەبیت و دەلێت ھەلبەتە «دڵشاد مەریوانى» مێردى من بوو، بەلام
شیعرەكانى ھى ھەمووانە، بەلام دەبوو ھىچ نەبووایە پرسێكتان بەمن
بكردایە، دواتر پێیان دەلێت ئەو شیعرەى خوارەوہش كە ناوى لەسەر

نييه نووسيني «هيو قادر»، دووباره له چاپخانه جاريكي تر پليتيكي تر دروستده كه نه وه و شيعريكي تري «دلشاد ميريواني» داده نين. دواي ته واوبووني چاپه كه ي ديسانه وه ههست به هه له يه كي تر ده كه نه وه له وه ي كه له سووچي سه ره وه ي لاپه ره ي يه كه مدا و پنه يه كي مني تيدا يه له گه ل ه ي ما كردن به ناو نيشاني دوو شيعره كه و ژماره ي نه و لاپه ره يه ي كه تييدا بلاو كراو ته وه. ديسانه وه پليتيكي تر له چاپخانه دروستده كه نه وه، نه م كارانه ش ده بيته هوي نه وه ي كه روظنامه كه روظيك له واده ي خو ي دوا بكو و پت و رپژهي «دوانزه هزار دینار» يش زياتر له قيمه تي چاپي ناسايي خو ي تي بچيت.

له كو بوونه وه ي به يانياني روظنامه كه شدا كه نه داماني كو بوونه وه كه هه ژده كه س ده بن، نه م مه سه له يه باسده كرپت؛ له ويدا ته نها كه ژال نه حمه د و شيرين كاف دژ به و مه سه له يه قسه ده كه ن، بو يه له كو تايدا كه ژال نه حمه د ده لپت: له م كو بوونه وه يه دا ته نها دوو پياوي تيا يه، كه نه و يش من و «شيرين. ك» ين.

سه رنووسه ري روظنامه كه «مه حمودي مه لا عيزه ت» له كو بوونه وه كه دا ده لپت: هيو قادر، رومان ي بو «مه سعود به رزاني» نووسيو وه، هه روه ها چو ته هه ولير كو ري گرتو وه له فيستي قالي «رامان» يشدا به شداري كردو وه، يه كي كه له و سي و هه شت كه سه ش كه دژي كو شتن ي كو مونيسته كان نيمزاي كردو وه، له سه رو وه مو نه مانه شه وه، يه كي كه له كارگيراني گوڤاري «ره هه ند».

دياره يه ك دوو كه سي تريش دژ به و سانسوره حيزيه ي سه رنووسه ر له روظنامه ي كوردستاني نو ي هاتبوونه گو يه كي ك له وانه «نه وزاد علي نه حمه د» بو وه.

دواي بيستن ي نه م چيروكه له لايه ن ها و رپي كه مه وه، بيده نكي گرتي و

گرتمی، ههستم به ئیهانهیهکی گهوره ئهکرد، تا ئه و رادهیهی و وتم:
دهزانم ئه م دهزگایه رۆژنامه نووسیکی به جورئتهی تیانییه، دهنه ئیستا
خۆم رووتده کرده و به رووتی دهچوومه ده ری. له ویدا که ژال ئه حمه د
پیی و وتم: گه بشنوو سرت، بلاونا کریته وه!

دوای هیمنبوونه وهم که میک دلنه وایی «شیرین ک» م کرد که به هوی
منه وه تووشی ئه و کیشه یه بووه، ههروه ها داوای ئه وهم لیکرد که له م
مهسه له یه دا ئه وهندهی که ده توانیت خوی به دوور بگریت.

له دوای راپه پینه وه دزیوترین ئه و دیاردانهی که به ئاشکرا
دهبیریت و تا ئیستا به پیی پیویست قسهی له سه ر نه کراوه، ئه ویش
ئه وهیه هه موو ئه و دهسه لاتداره حییزی و ئه ندام و لایه نگرانهی
حیزبه کان که له ئه وروپا وه دهگه رینه وه، کرده وه کانیا ن زۆر پۆلیسانه تر و
دزیوتره له چا و ئه و دهسه لاتدارو ئه ندامانهی که تا ئیستا له
کورده ستاندا ن و ده یانه ویت هیندهی توانای خۆیا ن ئه و ره وته
خواروخچهی بریاردا نی حیزبه کان به ره و راسترو کرا وه تر به رن. ئه گه ر
ئیمه تیبینی بکه یین زۆرینهی دهسه لاتداره کان که بریاره کانی جهنگ و
کوشتن و گرتن و سانسۆریا ن له به رده ستدایه، هه موو ئه وانه ن که
به لایانی که مه وه چه ند سالتیک یا ن زیاتر له ئه وروپا ژیا ون؛ هه ندیکیا ن
ته نانه ت فیری زمانه ئه وروپییه کانیش بوون، ئایا هۆکاره کانی ئه م
کا ژفری دانه دا ن و نه گۆراندنه ده بیت هوی چی بیت؟! هه لبه ته
ساده ترینیا ن که لای هه مووان ئاشکرایه به شدار بوونیا نه له و شه ره ی
که له پیناوی دهسه لات و مانه وه دا ده یکه ن.

به داخه وه مانه وهی چه ند سالتیک له ئه وروپا به هه رچ هۆیه که وه بیت
له ئیستای کورده ستاندا بوته شیوه یه ک له «حصانه» ی سیاسی و
کۆمه لایه تی له به رامبه ر حیزب و خه لکی ئاسایدا. به لام هه رگیز ئه و

پرسیاره ناکریت، که ئایا رادهی گۆرانهکانی بیرکردنهوهی ئه و کهسانه بهره و خزمهتکردنی ئازادی و ئینسانی کورد به چ پلهیهک گهیشتوووه؟ من پیموایه گهر عهشقی گۆران له بیرری ئه و گروپه حیزبیه پهراهنانهی کورد له ئه وروپا ئامادهبوایه، ئه واهه رگیز له دواي راپه رینه وه کۆمه لگه ی کوردی نه ده گلینرایه ناو جهنگه سه پینراو و حیزبیه کانیه وه. هۆکارهکانی ئه و ئامادهبیه دهسته نه نقه سته ش تنها له ترسی دۆراندن و تهسکبوونه وهی سنوورهکانی دهسه لاتدا خوی دهبینیته وه. به لام ئایا هۆکارهکانی ترسی گۆران له بهردهم گروپی ئه ندامانی گهراوهی حیزبهکان له ئه وروپاوه، چهنده په یوهندی به گۆرانی کۆمه لگه ی کوردیه وه ههیه؟ ئایا ئه وه کۆمه لگه ی کوردیه که نایه ویت بگۆریت و گروپی ناوبراویش ههر له بهر ئه م هۆیهیه که فکری خوی ناگۆریت؟ هه لبه ته وانیه، چونکه کۆمه لگه ی کوردی له گه ل هه موو گیرۆده بوونیکه به تراژیدیا خویناویهکان و گرفتته کۆمه لایه تیه گه وره کانیه وه، هیشتا کۆمه لگه یه که زیاتر ئامیزی به ره و خو شگوزهرانی و گۆرانکاریهکان کردۆته وه، هینده ی بۆ شه ر و نه گۆران و مه رگدۆستی کردبیتیه وه.

گهر ههر رۆژیک گونا ههکان به شبکریت، گونا هه دوو که رتکردنی کۆمه لگا و شه ره خویناویهکان و کوشتنی خه ونی ئینسانی کورد و پروتکردنه وهی له هه موو ئینتماکانی، ههروه ها بیئومیدکردنی هه زاران گه نجی ئه و نیشتمان ه و سه ره له گرتنی به ره و ئه وروپا و هه زاره ها شکستی تر، به شی هه ره زۆری ئه و گونا هانه بهر ئه و نووسه ر و رۆژنامه نووسه حیزبیه ده که ویت، که ئاوا له میدیای حیزبهکاندا ده بنه پۆلیس و هینده ی سه رقالی خویندنه وهی راپۆرته کانه، هینده سه رقالی خویندنه وهیه که نین که ده کریت دزیویهکانی ژیان جوانبکات و گرژیهکان

خاوبكاتەو.

لەو يەك دوو هەفتەيەي دواتردا لە دوو كۆپى تايبەتدا كە سەنتەرى گەنجانى چوارباخ و يانەي قەلەم ئامادەيان كرد بۆم، هەندى لە بەرھەمە شيعريەكانم خويندەو. قەولبوو لە يەكئەك لە پڕۆگرامەكانى تەلەفزيۆنى «خاك» ياشدا چاپۆيەكتەوتنىك بكەم، بەلام من ووتم تا كوردستانى نوێ بە نووسراويك داواي لىبووردنم لىنەكات، بە هيچ شىوئەيەك من ئامادەنيم بەشدارى لەو پڕۆگرامەدا بكەم.

بەھۆى كاك شىركۆ بيكەسيشەو ئاگاداركرامەو كە ئەو گروپەي نارهزاييەكەيان دژ بە كوشتنى كۆمونيستەكان نووسيوو، لەلایەن مام جلالەو ميوانداری دەكرين. پۆيەك پيش چوونى ئەو گروپە كە منيشيان لەگەل بووم، لە دەزگای سەردەم ئامادەبووين، تا بزانیەت بە چ شىوئەيەك راستيەكانى كوشتنى كۆمونيستەكان لەلای مام جلال باسبكریت. لەسەرەتای قسەكانەو كاك شىركۆ ئاگاداری كردینەو كە چوونى سبەينيمان بۆ لای مام جلال كەوتۆتە هەفتەي داھاتوو. لەبەر ئەو من ئاگادارم كردەو كە ناتوانم بەشداربم، چونكە لەو چەند پۆئەي داھاتوودا دەگەریمەو. لەو دانیشتنەدا بەئامادەبوونى ھەمووان بە كاك شىركۆم ووت: من ريبين ئەحمەد ھەردى، ھەلەدەبژيرم لەبرى من لەوئ قسە بكات. كاك شىركۆ ووتى: چاكتريشە خۆت لە نامەيەكدا ئەو پووداھى كوردستانى نوێ بنووسيت و نامەكەش بەدەيت بە ريبين.

پۆئەكانى سەفەرەكەم كەوتنە كزى و وادەي گەرانەو ھەم نزيكبوو، بۆ دواچار شەقام و كۆلانەكانى شار گەرام، درەخت و ديوار و شەقامەكان پيرتر و پەژموردەتر لە هەفتەي يەكەمى سەفەرەكەم دەھاتنەبەرچاوم. كتيبخانەكان دەگەرام تا ھەندى كتيب بكرم و لەگەل خۆم بيبەمەو، ئەوھى زۆر سەرنجى رادەكيشام، كردنەوھى ئەو

کتیبخانه نوپیانه بوون، که تهنه کتیبه دینیهکانیان تیادا دهرؤشرا .
ژماره ی کردنه وهی مزگه وتهکانی شارو دهوروبه ریشی هینده
زیادبوو بوون، ژماره یان گه یشتبووه «هفتا و پینج» مزگه وت؛ ژماره ی
باخچه کانیش هر ژماره کۆنهکانی خویان بوون و زیادیان نه کردبوو .

ترسی مائئاوایی گرتبوومی، له گه لّ خۆم دهدوام و ده مووت: ئای
چهنده له مائئاوایی دهرتسم، چهنده هیلاکم به ده ست زۆری
مائئاواییه کان و که می به خیره اته وه کان .

له و چهنده رۆژه شدا ریبوار سیوهیلی هاورپیم، بۆ سهردان هاتبوو
سلیمانی، له یه کیک له چوونه دهره وه کانماندا، چووینه به رده م دهرگی
سینه ما «سیراوان»، له دهرگا شیشه به ندوو کونکونه که ی سینه ماکه وه
سهیری ئه و وینه هه لّواسراوانه ی ناو جامخانه که مان ده کرد و له
گفتووگۆی رۆلی سینه مادابووین وه ک یه کیک له هۆکاره رۆشنبیره کان؛
خاوه نی سینه ماکه له و دیوو دهرگا که وه وه ستابوو، دیاربوو گوپی له
گفتووگۆکه ی ئیمه گرتبوو، بۆیه دهرگا که ی بۆ کردینه وه ووتی
حه زده که م ههنده ی راستیتان لا بدرکینم، ئیمه ش به خۆشحالیه وه
چووینه ژورئ. خاوه نی سینه ماکه ووتی: جارئ با له و وینه گه وره یه ی
سه ر رووی سینه ماکه وه ده ستپدبکه م، (په لی هه ردوو کمانی گرت و
هیناینیه دهره وه و ده ستی به رز کرده وه و وینه گه وره که ی سه ر رووی
سینه ماکه ی پیشانی داین)، ئه و وینه یه ده بینن، ئه وه له ترسی حیزبه
ئیسلامیه کان نیوه ی وینه ی ریکلامی فلمه که مان بریه وه، چونکه وینه ی
ئافره تیکی نیوه رووته، له به ره وه ی چهنده جارئک شکات و هه ره شه یان
لئکر دووین؛ هه روه ها ئه م وینانه ی له جامخانه که شدا ده بینن، که
زۆریان وینه ی دیمه نی رووته، ئه مه ش له راستیدا ههنده ی له فلمه که دا
نییه و ئیمه له به ر سه رنجرا کیشانی موشته ریه کانمان ئه م وینانه مان

هه‌ل‌واسیوو، وه هه‌ندیك له‌و وینانه‌ش كه دیمه‌نی فلمه‌كه‌یه، ئیمه پیشانی ناده‌ین و بریومانه تا ئیسلامیه‌كان نانبر‌اومان نه‌كه‌ن. دواتر هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لكیشاو ئه‌مجاره‌یان گروگه‌رمتر ده‌ستی كرده‌وه به قسه‌کردن. ووتی: ئیستا وه‌ك جار‌ان نه‌ماوه‌و بینه‌ری سینه‌ما زۆر كه‌مبۆته‌وه؛ ئه‌وسا یه‌كێك ده‌هاته ژووره‌وه‌و به پشت‌وینه‌كه‌ی ریزیک كورسی بۆ خه‌لكی تر ده‌گرت تا بینه ژووری. هه‌ناسه‌یه‌کی تری هه‌لكیشاو به‌رده‌وام بوو ووتی: ئیستا دوو‌كانی سه‌ر كۆلانه‌كانیش زیادی كرده‌وه‌و هه‌موو جووره‌ فلمیک به‌ نرخیک هه‌رزان له‌ سه‌ر سكرین و ته‌له‌فزیۆن پیشان ده‌دن، هه‌روه‌ها زۆرینه‌ی خه‌لكیش له‌ ماله‌وه سه‌ته‌لایتی هه‌یه‌و سه‌یری نوێترین فلم ده‌كات، هیچ نه‌بیت سه‌یری ئه‌و فلمانه ده‌كات كه ئیمه ناوێرین پیشانی بده‌ین، بۆیه رۆژه‌دوای رۆژدا بینه‌ری سینه‌ما كه‌مده‌بیته‌وه. زۆرینه‌ی مشت‌ریه‌كانیشمان خه‌لكی دته‌هاته‌كانن، یان ئه‌وانه‌ن كه سه‌ته‌لایتیان نییه.

من پیمووت: باشه ده‌كریت ئیوه فلمیک بێن، كه سه‌رنج‌راكیش بێت و بینه‌ریکی زۆر بێته‌سه‌یری.

ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا ووتی: من كاتیک فلمیک ده‌كړم، ده‌بیت بیر له هه‌ژده پارێزگای عێراق بکه‌مه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی فلمه‌كه‌م له پارێزگاکاندا بگه‌رێ و بینه‌ران سه‌یری بکه‌ن. من ناتوانم فلمیک بێنم و ژماره‌یه‌کی كه‌م ببینیت، ئه‌وسا ئیمه رۆژانه نزیکه‌ی پینج جار فلمان پیشان ده‌دا، ئیستا دوو یا سه‌ی جار پیشانی ده‌ده‌ین، جاری وایه هینده بینه‌رمان كه‌مه، پاره‌ی بلیته‌كانیان ناگاته پاره‌ی مه‌سره‌فی كاره‌باكه. من و سیوه‌یلی و خاوه‌ن سینه‌ماكه هه‌ندی قسه‌ی ترمان كردو به‌جیمان هیشته؛ سیوه‌یلی له رێگا ووتی: له راستیدا ئه‌م كیشانه تا

ئىستا كەس قىسەى لەسەر نەكردوون، يەككە لەوانەش ئىمەين كە دەبىت قىسەيان لەسەربكەين.

هەستمدەكرد كوردستان بە گشتى كانگاىەكە پىر لە بابەتى هەمەجۆر و سەرنجراكىش، كە دەكرىت سەدەها دۆكۆمىنت و ووتار و راقەكردنىان لەسەر بكرىت، بەلام بەداخووە ئەو هەزاران هەزار بابەتانه لەسەر شاشەى تەلەفزیۆن و رۆژنامەو گۆڤارهكاندا بە دەگمەن دەبىنرین، يان تەنها بە چەند دىپىكى كەم وەك هەوالىك لە رووى رۆژنامەىەكدا دەخرىنەپوو.

ئەو كىتەبخانەىەى كە لە مالهووە هەمبوو، لەسەر داواى مالهووە نەبوونى خوینەر، هەروەها كۆنبوون و زەردبوونى پەپەى كىتەبەكان، دەبوو بىانفرۆشم. ئەو بىپارەم زۆر لەبەردلگران بوو؛ بۆ دواچار چاوىكم بە كىتەباكاندا خشاندهووە، لەگەل بىننى هەر چەند دىپىكى سەر كىتەبەكان كە مۆزوى كرىن و شوپىن و وادەى ئەو رۆژانەى لە سەر نووسرابوو، خەيال دەبىردمەووە؛ يەكەم كىتەبم بىركەوتەووە كە بە دووسەد و پەنجا فلس كرىم، ئەویش كىتەبى چىرۆكەكانى «موحەمەد ئەحمەد ئىسماعىل» بوو بە ناوئىشانى «دارەكەى بەرمالمان»، بە هەموو ئەو يادوهرى و نووسىنانەووە، كىتەبەكانم دابەىەككە لە كىتەبفرۆشەكانى سەر شەقامەكان و دلمپىبوو لە كەسەرى مائناواى.

لەگەل هاوړىم «دلاوەر قەراغى» رىكەوتىن پىكەووە بگەرىنەووە، شىرزاد حەسەنىش سۆزى پىداىن تا هەولپىر بە ئۆتۆمبىلەكەى خۆى بمانگەىەنىت. سەرلەبەيانى چواردەى مانگى ئۆگەستى، شىرزاد حەسەن و رىبوار سىوہىلى، بە دوامدا هاتن بۆ مالهووە، بەدەم رۆژانى فرمىسكەووە خواحافىزىم لە خوشك و برايان كرد، سەرم خستە ناو هەردوو لەپى دەستى باوكم و تىرگىرىام؛ باوكم بەئاشكرا دەگىراو

دهیوت: تازه ناتبینمه‌وه. منیش دلنیا بوم که نابینمه‌وه، چونکه هه‌ستمده‌کرد هه‌میشه مهرگ له سهر کورسیه به‌تاله‌که‌ی به‌رام‌به‌ری دانیشتوو‌ه و چاوه‌روانه من برۆم و ئەوسا بیته تهنیشتی‌ه‌وه.

قۆله شل و ده‌سته ماندوو‌ه‌کانمان بۆ یه‌کتیری به‌رز‌کرده‌وه‌و به سواری ئۆتۆمبیل‌ه‌که چووین به‌دوای دلاوهر قهره‌داغی دا؛ له پیرگا شیرزاد هه‌سه‌ن و سیوه‌یلی ده‌یانزانی قورگم پر له گریان، بۆیه بیده‌نگیه‌کی هه‌مناک ئەوانیشی گرت. من پیمووتن: تازه باوكم نابینمه‌وه. شیرزاد هه‌سه‌ن ووتی: تۆ خو‌شبه‌خت تری له‌من، که‌بۆ دواچار توانیت تیر له‌گه‌ل باوكتدا بگریت و مائناوایی لی‌بکه‌یت. ده‌مزانی سیوه‌یلیش هه‌مان هه‌می دووری له مهرگی باوکی قورگی پر‌کردوه له گریان.

بۆ دواچار له‌ودوو برژانگه تهره‌کانمه‌وه له شه‌قامه‌کان و پیبواره‌کانم ده‌روانی، تا گه‌یشتی‌نه به‌ر قاپی مائی دلاوهر. دلاوهریش به‌دهم فرمیتسکه‌وه مائناوایی کرد و به‌ریک‌ه‌وتین. دلاوهر له تهنیشتمدا به‌دهم هه‌نسکه‌وه له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌یوت: ئای، که‌چهند تهنهام!

نزیك به کتیبخانه‌ی گشتی بووینه‌وه، دلاوهر به شیرزاد هه‌سه‌نی ووت: من داده‌به‌زم و ده‌مه‌و‌یت سه‌ریک له ماله‌وه بده‌مه‌وه. دلاوهر دابه‌زی و به‌ته‌کسییه‌ک گه‌رایه‌وه. منیش به شیرزاد هه‌سه‌نم ووت: با بچین بۆ سه‌رقه‌برانی شیخ محیدین. که گه‌یشتین، من چوومه سه‌ر گۆره‌که‌ی دایکم و ئەو هه‌نسکه‌ عاسی و قوولانه‌ی که نه‌مریشتبوون، پشتمن؛ به‌دایکم ووت: ئاگات له باوكم بیته، چونکه ده‌زانم تۆ هه‌میشه ئافره‌تییکی میهره‌بان بوویت له‌گه‌لیدا، به‌و زووانه دیت بۆلات.

واده‌ی بینینه‌وه‌مان له‌گه‌ل دلاوهردا سه‌نته‌ری گه‌نجانی به‌ختیاری بوو، که ئەو به‌یانیه‌ی، کۆریکی تایبه‌تی بۆ میوانداریکردنی کۆمه‌لی له

نووسه رانی عه ره ب که له چهند ولاتیکی جیاوه هاتبوون سازکردبوو. دواى خو ناساندنى نووسه ره کان، کۆمه لى پرسىارى هاوشیوه له لایهن ئاماده بوانى کۆره که وه ئاراسته یان کرا، که ئایا بۆچى رۆشنبیران و نووسه رانی عه ره ب له تاوانه کانى هه له بجه و ئه نفال بیده ننگن؟

دواى نزیکه ی دوو سه عاتیک مانه وه مان له وى، دلاوه ر گه راپه وه وه ئیدى به ریکه وتین. له سه ره تا وه بیده نگیه کی قورس هه موومانى گرتبوو، ئه گه رچى شیروزاد هه سه ن جار جاره به پیکه نینه تابه تیه که ی خوی بیده نگیه که ی ده ره وانه وه. له که په ره کانى ریکای «قه شقۆلى» دابه زین و هه ندی هه نجیر و تری و هه نارمان کرى؛ دواتریش له چیشته خانه یه که ی «کانى وه تمان» دابه زین و نانمان خوارد. کاتى کۆیه مان به جیه هیشته و گه هیشته یه دوا خالى پشکنیى یه کیتى، رایان گرتین و پرسىارى ئه وه یان لیکردین بۆ کووى ده چین؟ که سندوقى سه یاره که ش گه ران پرسىارى ئه و کتیبانه یان کرد که پیمان بوون، یه کیک له و کتیبانه دیوانى کی شیعرى نووى «ئه نه ورى ره شى عه ولا» بوو، کاک شیروزاد پیووتن: دیوانى شیعره. چه کداره که ووتى: ده توانم کتیبیکتان لیه وهر بگرم. کاک شیروزادیش کتیبیکى دایه و به ریکه وتینه وه. له ریکا کاک شیروزاد به پیکه نینه وه ووتى: ئه وه یه که مجاره شیعر رزگارمان بکات.

تا گه هیشته یه هه ولیر، چهند جاریک له چایخانه کانى سه ر ریکا لامانداو خو مان فینک کرده وه. گره ی گه رماکه و هالوى تراویلکه ی سه ر جاده قیرتا وه که، له هالوى ده م کوره ی به رده م ئاسنگه ره کانى پیش میژوو ده چوو، که هه زاره ها ریم و شمشیر دروستبکه ن. گه هیشته یه هه ولیر و له مالى سیوه یلى خو مان فینک کرده وه؛ له وى ئه و نامه یه ی که بریار بوو به ده ستى ریبین هه ریددا بینیرم بۆ «مام

جلال» دامه دهستی شيرزاد حهسهن، تا له گهړانه ويدا بيدات به
پيښين. وه له ويدا بۆ شيرزاد حهسهن و ريبوار سيوهيلم خوښندهوه:

بۆ بهر پيز مام جلال تاله باني

سلاو و خوښه ويستيمان قبول بکهن

من ناوم «هيووا قادر»ه، نزیکه ی نۆ سالا له ولاتی سوید دهژیم،
یه کیکم له کارگه پراڼی گوڤاری «رههه ند»، که گوڤاریکی سه ره به خوښه و
تایبه ته به لایه نه کانی کلتور و تیۆر و پراڼه کردن.

نزیکه ی مانگ و نیویکه گهړاومه ته وه بۆ کوردستان، کۆرپکی
شیعریم له شاری ههولیر و سی کۆرم له سلیمانی گرتوه.

ههروهها من و هاوړیم «دلاوهر قهراغی» له کۆره شیعرییه که ماندا
له سههنتری گهنجانی سلیمانی، په یامیکمان خوښنده وه سه بارهت به
کوشتنی پینچ کهس له حیزبی کۆمونیست. ههروهها من یه کیکم له و
کهسانه ی که دژی کوشتنی نه و پینچ کهسه ئیمزام کردوه؛ نه گه رچیش
من تیبینی خۆم هه یه له سه ر شیوه ی کارکردنیان له کوردستاندا، به لام
نهم بیانوه و چهندهها بیانوه ی تریش نابیت بینه هۆکاریک که هیژیکه
وه کو یه کیتی نیشتمانی کوردستان هیژی قهناعه تکردنی خوی له رپی
دیالوگه وه شکست پیبیت و بگاته حاله تی بنه سترکردن و کوشتنیان.
هه لبه ته مه بهستی ئیمزاکردنی منیش له و په یامه دا به دهنگه وه هاتن و
خه مخواردنمه بۆ به های ئینسانی له کوردستاندا، هه لبه ته نهم رووداوه
به سه ر هه ر گروپ و لایه نیکی تریش بهاتایه من هه ر هه مان هه لویستم
دهبوو، چونکه من جوانی کۆمه لگای کوردی له جوانی جیاوازییه کاندای
دهبینم، جورته تی سیاسی و روښن بیری ش به هه مان شیوه له جورته تی
دهستخستنه سه ر هه لکه کاندای دهبینمه وه.

حەزدەكەم سەرنجى بەرپىزىشتان بۆ گىرڧتىكى تىرى رابكىشىم كە لە
 چەند ھەفتەى بەرودا بەرامبەر بە من وەكو نووسەرىك كراوہ. لەيەكەم
 كۆرى شىعەرىم لە سەلىمانى دواى خویندەنەوہى شىعەركان، بەرپىز
 «شىرىن.ك» داواى دوو شىعەرى كورتى لىكردم تا لە پاشكۆى ھونەر و
 ئەدەبى رۆژنامەى كوردستانى نویدا بىلاويىكاتەوہ. ئەوہبوو لە رۆژى
 ۲۰۰/۸/۳ دا داواى چاپكردنى دوو شىعەركەى من لە لاپەرەى دووى
 رۆژنامەكەدا. بە برپارىك لە لایەن سەرنووسەرى كوردستانى نوپوہ
 بەرپىز «مەحمود مەلا عىزەت» ھوہ بەرھەمەكەى من لاپراوہو لەبرى ئەو
 شىعەرانە دوو شىعەرى شەھىد «دلىناد مەريوانى» دانراوہ، بەبى ئەوہى
 پرس بە بەرپەرسى پاشكۆى ئەدەب و ھونەر بكريت، بە چەشنىك كە
 سى جار پلىتى چاپكردنى ئەو دوو لاپەرەى گۆراوہ تا ھىچ ئەسەرىكى
 گۆران لە لاپەرەكاندا دەرئەكەوئىت، ئەمەش بووہ ھۆى ئەوہى پاشكۆى
 كوردستانى نوپى رۆژىك دواتر لە چاپخانە بىتەدەرى و بكەوئىتە
 بازارپوہ.

من بۆ خۆم ئەمە بە ئىھانەيەكى رۆشنىبرى و كۆمەلايەتى دادەنم
 كە بەرامبەر من كراوہ، وە دەشزانم ئەو برپارو بىركردنەوہى بەرپارو
 بىركردنەوہى بەرپىزتان و يەكىتى نىشتمانى كوردستان نىيە. دەبى چ
 ھۆيەكى ھىندە گەورە لە پشتى ئەو برپارەوہبىت، كە من نووسەرىكى
 سەربەخۆم و ھىچ پەيوەندى و لایەنگىرىيەكەم بە ھىچ گروپ و
 حىزبىكەوہ نىيە، وە ھەلبەتە بەعسىش نەبووم و بەھەقى خۆشىمى
 دەزانم وەك رۆشنىبرىكى بىلايەن قسە لەسەر ھەموو كىشەو گىرڧتە
 كۆمەلايەتى و سىياسىيەكانى كوردستان بكەم، ھەر لە نەبوونى
 سەھۆلەوہ تا گەورەترىن كىشەى ناو پەرلەمان.
 ئىستاش بەدەر لە غرورى نووسەرى خۆمەوہ، بەلكە وەك ئىعتبارو

حەقیقەتی مەدەنی خۆم داوا لە کوردستانی نوێ دەکەم، کە بە نووسراویک داوای لێبووردن وەکو نووسەرێک لە من بکات، ئەگەر نا ئەوا هۆکاری بلاونەکردنەوهی بەرھەمەکانی من وەکو نووسراویک لە کوردستانی نوێدا بلابکرێتەوه، ئەم داوایە منیش هیچ مەبەستیکی سیاسی بەدواوەنییەو ناشمەوێت هیچ لایەنێکی تر سوود لەم مەسەلەییە وەر بگرێت.

هەلبەتە جێی خۆشحالییم دەبوو لەگەڵ بەرێژتاندا لە نزیکەوه لەگەڵ ئەو گروپە میوانەیی ئەو پرۆدا باسی کێشەو گرتەکانی ترممان بکرایە. بەلام ناچاربووم بگەرێمەوه چونکە وادەئێوە گەرانەوهی سەفەرەکەم رێی پێنەدام لەوه زیاتر بمینمەوه.

هەرشادو سەرفرازین

هیوا قادر

2000/8/11

داوای کەمێکیش هەردوو هاوڕێم نەوزاد ئەحمەد ئەسود و عەبدولموتەلیب هاتن بۆ مائناوایکردنمان. ئێوارە، فینکانیک بەرەو شەقلاو بەرێکەوتین، تا درەنگە شەویک لە باخچەییەکی فینکی یەکیک لە نادیهکانی شەقلاو دانیشتین، دواتر چووین بۆ مائی هاوڕێم «ئاریان فەرەج». تا شەویکی زۆر درەنگ لەگەڵ گیزەیی مێشوو لەکاندا دانیشتین. بەیانیش مائناوایمان لەوان کردوو چووینە گەرچ، سواری ئۆتۆمبیلیک بووین و مائناوایمان لە شیرزاد حەسەن و رێبوار سیوھیلی کرد.

من و دلاوەر، هەردووک بە بێدەنگی بە دووری رێگا، نوقمی خەیاڵەکانمان بووین تا دوانیوەرۆیەکی نزیک گەیشتینە سەر بنکەیی فیشخاپور. بە پێچەوانەیی گەرانەوهم، لە چوونەوهمدا توانای ئەو

مه نه لۆگانه م نه بوو كه له گه ل خۆمدا ده مگرد له به رامبه ر ديمه نه كانى
 سه ر رېگا و ئه و سروشته نارامكرا و دره ي كوردستاندا .
 به خيرا يى كاروبارى په رينه وه كه مان ئه نجامدا و، ئيمه ش به خۆمان
 و جانتا كانمانه وه، له گه ل ئه و دهيه ها موسافيرانه ي تردا چووينه ژير ئه و
 كه په رى كه له رۆخ رووبارى فيشخاپوردا دروستكرا بوو. به نۆبه
 ناوه كانمان به ده ستى به له ما وانه كه ي ناو رووباره كه دا ده نيردا بۆ ئه و
 به ر، تا چيكي ناوه كانمان له لايه ن «موخابرات» ي سوري او به كرئ و
 به رينه وه؛ دوا ي چاوهر وانى زياد له دوو سه عات، من و دلاوهر له گه ل
 دوو موسافيرى تردا بووينه دوا هه مين كه س و په رينه وه. له ناو
 به له مه كه دا هه واي كشاوى سه ر توپى ناوى رووباره كه دهيدا له روومان
 و كه ميك فينكى ده كردينه وه. له و به ر ئاوه كه دوو به پرسى «موخابرات»
 جانتا كانيان كردينه وه و پرسى ئه و كتيبانه يان ليده كردين كه پيمان بوو،
 دوا ي كه ميك جانتا هه لوه شاوه كانمان به سه ته وه و به سوارى پيكابيك
 به سه ر هه ورازه كه دا گه يشتينه به رده م ئه و تا قه ژووره ي كه كاروبارى
 هاتنه ژووره وه مانى بۆ را ييده كردين. ئه م جاره جياواز له جارى پيشوو
 ناردينيان بۆ ئه و ريزه خانوانه ي سه روتر و يه كى ئيستماره يه كيشيان
 پى پر كردينه وه، ژووره كان پر بوون له وينه كانى «حافز ئه سه د و بشارى
 كورى»، ديسانه وه چووينه وه به رده م وه ستانى نۆبه ي تا قه ژووره كه ي
 خواره وه، دوا هه مين كه س كه به ريكرا من بووم، بۆيه كارمه نده كه
 ناسيميه وه ووتى: ئه م جاره ش تۆ هه ر دوا هه مين كه س بوويت. منيش
 ووتم: هيو دارم، له مردنيشدا دوا هه مين كه س بم. به ده م پي كه نينه وه
 پاسپورته كه ي دا يه وه ده ستم و خوا حافيزى ليكردم.
 گو ي خرى خۆر له گه رماندا خه ريك بوو ده توايه وه و دلۆپ دلۆپ
 به سه ر سه رماندا ده تكا، گه رما برستى لي بري بووين. شوفيرى پاسه كان

به کرمانجی و عەرهبی له سەر گه یاندنی موسافیرهکان له نیوان
 خۆیاندا کردیانه ههرا. دواى تۆزیک یه کیک له شۆفیرهکان که نۆبهی
 هاتبوووه سەر بۆ گه یاندنمان، ئیمه ی فرۆشت به شۆفیریکى تر،
 ژماره مان چوارده موسافیربوو، پاسه بچکۆله کهش تهنه جیگای ده
 کهسى تیدا ده بۆوه؛ چوار له موسافیرهکان مانیان له سەر نرخى کریکه
 گرت و ووتیان ئیمه سوارنابین. ئەو مشتومرێ ناخۆشه نزیکهی
 سهعاتیکى تری له ژێر گهرمای ئەو ههتاوه دا هیشتینهوه، له کۆتایدا
 موسافیرهکان به سەر دوو پاسدا دابه شیبوون و به پیکه وتین بۆ
 قامیشلی. دوانیوه پۆیه کی درهنگ که هیشتا گهرما تینی خۆی
 نه دۆران دبوو گه هیشتین. من و دلاوه ر چووینه ئوتیلێک تا که میک
 بچه و پینهوه، له بهردهرگای ئوتیله که دا دهستیان دایه جانتا کانمان و
 بردیاننه ژوورهوه. به یه کیک له کارمهندی پرستگه ی ئوتیله که مان ووت:
 ئیمه تهنه چهند سهعاتیک ده مینینهوه و شهوێ به پیده کهوین بۆ شام.
 دیاربوو قسهکانی ئیمه به دلێ ئەوان بوو، بۆیه به غه مزه ی چاو له گه ل
 یه کتریدا دوان، پاره ی کریکه یان خسته گرهفانی خۆیان هوه وهک
 موسافیر ناو نووسیان نه کردین، یه کیکیان له گه لمان هات و ژووره که ی
 پیشانداين.

دواى که میک راکشان، من چوومه هه مامه پيس و بچکۆله که ی
 ئوتیله که وهو بهو ئاوه گهرمه ی ناو تانکیه کان دوشیکم کرد.

شهوێ سهعات نۆ به سواری ته کس ییه ک چووین بۆ گه راج،
 شۆفیره که ووتی: ئەگه ر پیشوه خت جیگاتان له پاسه کاندان نه گرت بیت
 زه حمه ته بتوانن سه فه ربه کن. که گه هیشتینه گه راج قسه ی شۆفیره که
 به راستگه یشت؛ هه موو ئەو مه کته بانه ی که خاوه نی پاسه کان بوون
 گه راین و جیگامان ده ستنه که وت، قه ره بالغییه کی زۆر له گه ره جه که دا

دروستبوو بوو. ناچار بۆ ئەو هی سبەینی فریای شام بکەوین، بە
 قۆناغیک سواری پاسبووین بۆ شاری «حەسەکە»، دوای سەعاتیک
 گەشتینە حەسەکە. لەبەر شوۆستەهی بەردەم دەرگای گەراجەکە
 جانتاکانمان داگرت و من چووم بلیتی پاسم بۆ شام بری، کە سەعات
 دوانزەهی شەو بەرێدەکەوت. ناچاربووین نزیکەهی دوو سەعاتیک
 چاوەروان بین. ئیمە لە چاوەروانی موسافیرەکانی تردا سیمامان هیلاکتر و
 جانتاکانمان جیگای سەرنج بوو، بۆیە هیندەهی نەبرد زابتیکی
 ئاسایشی گەراجەکە، کورسیەکەهی هینایە تەنیشتمانەووە کەوتە
 پشکنینی جانتاکانمان؛ هەردوو جانتاکەهی من جگە لە پانتۆڵ و کراس
 و خاویەک هەمووی کتیب و گۆفارو رۆژنامەکانی کوردستان بوو،
 جانتاکانی دلاوهریش بەهەمان شیۆه؛ زابتی ئاسایشەکەش بە کاوهۆ
 پەرە پەرەهی رۆژنامەو گۆفار و کتیبەکان دەگەرێ و پرسیارە هەمەجۆرە
 پڕ لە گالتهکانی خۆیی لیدەکردین. دەمزانی دلاوهر تەحەمولی لە من
 خراپترە، بۆیە زۆرینەهی کات من وەلامی ئاسایشەکەم دەدایەووە و
 هەندێ جاریش وەلامەکانی دلاوهرم راستدەکردەووە، تا تووشی
 کیشەنەبین و بتوانین شووی سەفەر بکەین. سەر شوۆستەهی بەردەم
 دەرگای گەراجەکە پڕ بوو لە کتیبەکانی ئیمە و تا دەهات ژمارەهی
 ئاسایشەکان بەسەرمانەووە زیادی دەکرد، موسافیرەکانی تریش لە
 دوورەووە سەرنجیان دەداین و سواری پاسەکانی خۆیان دەبوون؛ ئەو
 دوو سەعاتە هەر نەبرایەووە هەلدانەووەی پەرەهی کتیب و رۆژنامەکانیش
 تەواونەبوون، زابتهکە دیاربوو ئەو کتیبانەهی زیاتر لەبەردلگران بوون، کە
 بە زمانی عەرەبی بوون و باسیان لە رژیمی عێراقی دەکرد،
 ناچاریکردین هەندێ لە دێری کتیبە کوردیەکانیشی پێ وەرگیراینە
 سەر زمانی عەرەبی، دواتریش قۆخیکی لەو کیسە قۆخەهی کە من لە

قامیشلی کریبووم له گه‌ل خوار دین؛ من و دلاور هرچه ندمان ده‌کرد
جان‌تاکانمان بۆ ریکنه‌ده‌خرايه‌وه، ناچار هه‌روا به شپرزهی شته‌کانمان
له جان‌تاکانمان ناخنی و سه‌عاتی دوانزه سواری پاس بووین به‌ره‌و
شام.

شه‌وی به که‌میک خویندنه‌وه و هه‌وزه‌وه تپه‌ری و دواى هه‌له‌هاتنی
خۆر گه‌یشتینه شام. له شام چووینه گه‌ره‌کی «مساکن برزه» بۆ لای
«سه‌لّاح ئەحمەد و سه‌روه‌ر ئەحمەد»، که ئەوانیش وه‌ک هه‌موو کورده
په‌راهه‌نده‌کانی تر له ریکه‌ی ریک‌خراوه‌کانی «UN» هه‌و چاوله‌ری
سه‌فه‌ربوون.

دواى دوو رۆژ مانه‌وه له شام و سه‌ریه‌شه‌ی به‌رتیلدان و به‌ریکردنی
کاروباری سه‌فه‌ره‌که‌م، دلاورم به‌جیه‌تشت که به‌نیازبوو دواى من به
دوو رۆژ بگه‌ریته‌وه. ئی‌واره‌ی هه‌ژده‌ی مانگ سلاح گه‌یاندی بۆ
فرۆکه‌خانه، دواى چیکردنی پاسپۆرته‌که‌م له کۆنترۆل و که‌میک
چاوه‌روانکردن، پۆلیسیک لیپرسیم: که‌ی له دایک‌بوویت و له‌کوئ؟
منیش ووتم: ٦٤/١/٢٦ له سلیمانی/ عێراق له دایک بووم. پۆلیسه‌که
پاسپۆرته‌که‌ی دایه‌وه ده‌ستم و له دووره‌وه دوامانئاوایم له سه‌لّاح کرد.
دواى نیوسه‌عاتیک چاوه‌روانکردن، سواری فرۆکه‌یه‌کی هیللی ئاسمانی
سوری بووم، که ریکه‌که‌ی شام، هه‌له‌ب، ستۆکه‌هۆلم بوو.

که سواری فرۆکه‌که‌ بووم که‌میک دلنیا‌یی گرتمی له‌وه‌ی که ئەم
فرۆکه‌یه وه‌ک ئەو فرۆکه‌یه نییه که پێی گه‌رامه‌وه، چونکه ناو فرۆکه‌که
په‌رده‌و پۆشداختر و نویتربوو، جل و به‌رگ و سیمای خزمه‌تکاره‌کانیش
جوانتر و پۆشته‌تر بوون. که له‌سه‌ر کورسیه‌که‌م دانیشتم، بینیم هه‌مان
ئەو ژن و سێ منداڵه‌ی که له سه‌فه‌ری هاتنه‌وه‌مدا که له کورسیه‌کانی
پشته‌وه دانیشتبوون، ئیستاش له‌هه‌مان جیگادا دانیشتوون.

مندالەكان ئەم جارەش وەك جارى پيشوو لە ھەستانى فرۆكەكەدا كوردیانەو بە زىكەو گریان. دواى كەمىك پىكىك وىسكىم بانگكرد و زوو بۆيان ھىنام، بە دەم داڵغو گوپلېبوونى ورتە ورتى موسافىرەكانەو كە زۆرىنەيان كوردبوون، دواى سەعاتىك گەيشتىنە فرۆكەخانەى ھەلب، دواى ھەندى چاوەروانكردن كاپتنى فرۆكەكە ئاگادارى كوردینەو كە گرفتىك لە فرۆكەكەدا ھەو پىووستە بۆ ماوەى دوو سەعات بچىنە خوارەو چاوەروانبكەين. بە دوو پاسى ناو فرۆكەخانەكە بردیان بۆ ھۆلى ترانزىت. بە دەم خواردنەو ھى ئو كۆكاكۆلاو بىرانەى كە دا بەشيان دەكرد بە سەرماندا بەتەنھا لەسەر كورسىەك دانىشتم، ھىندەم زانى پىاوئىكى پىرى تەمەن ھەفتا سەلە ھاتە لامەو ھو جگەرەھىەكى دامى، پىاوھەكە بە ھەرەبى دەستى كورد بە قسەكردن، باسى خۆى كورد كە لە پەنجاكانەو لە «ھەيفا» ھەر كراو ھە دواتر لە سعودىيە و ئەردەن و شام ژىاو، ئىستاش بۆ سەردانى كچىكى دەچىت بۆ ستۆكھۆلم. زۆرىنەى قسەكانى ئو پىاو ھە تەمەنە، پەخنەگرتن و قسەپىووتن بوو بە دەسەلاتدارانى ھەرەب و رىخراوى پزگارىخووزى ھەلەستىن. كات تىپەرى و لەبانگكردنماندا بۆ ناو فرۆكەكە پىاوھەكە داواى لىكردم يارمەتى بە دەم و جانتاكەى بۆ ھەلبگرم، جانتاكەى ئوم ھەلگرت و ئو ھى خۆمدا بە كۆلداو چوونەو ھە ناو فرۆكەكە.

مندالەكان دىسانەو بە دەمخەو ھەو كەوتنەو ھە گریان و نوزەنوز كوردن، بەلام دواتر خەو داگىرىكردن و بىدەنگ بوون. سەر لەبەيانى تازە يەكەم تىشك دەيدا لە چاوى خەو الووى ستۆكھۆلم، فرۆكەكە نىشتەو ھە. جانتاكەم ھەرگرتنەو ھەو تەنھا سى سەد كۆنەى كە پىم ما بوو، بە سواری تەكسىيەك بە كرىى رەش گەيشتمەو ھە مالى. بۆ دوانىو ھەو ھە

رینوار و بارانی کچم بینیهوه، دایکیان پییووتم: که لهسهفهری
 ئەلمانیا گهراینهوه، مالهکه پرپووبوو له بۆگهنی ئەو بیچوووه چۆلهکهیهی
 باران، چونکه لهیهکیک له تاکی کهنتۆری یاریهکانیدا ههلیگرتبوو.
 تا دواى دوو ههفتهش له گهرانهوهه، خهموکیهکی گیانیپزارکهرو
 لیوانلیووبوو له حوزن گرتبوومی، جارجاره دیمهن و بهسهرهاتهکانی
 سهفهرهکهه دههینایهوه بهرچاوم و ئاسانتر دهمتوانی راقهیانبکهه و
 تییانبکهه، بهلام خهموکی ئەم جۆره سهفهراکه زۆر خهست و قورسترن
 لهسهفهری ئاسایی تر، چونکه ئەو بهریهکهوتن و رووبهروبوونهوه
 کتوپرانهی کوردستان ئینسان دهخاته بهردهمی دووریانیک، که هیچ
 کام لهو رتیانه ناگههه جیی مهبهست، مانهوه یان گهرانهوه؟! ئەو دوو
 ههفتهیهه زۆر به زهحمهت لیگوزهشت. تا بهیانیهکیان له خهوندا باوکم
 هات و دهستیکی دا بهشاندا، خیرا لهخهه راپهپیم و لهسهه جیگاکهه
 ههستام، چهند جاریک به مالهکهه هاتم و چووم، سهیری
 کاتژمیرهکهه کرد سهعات شهشی بهیانی بوو؛ چوومه لای تهلهفونهکهه
 تهلهفونیکم بۆ کوردستان کرد، کاتیک که له مهکتهبی تهلهفونهکهی
 سلیمانیهوه به مالهوهیان ووت: له ستۆکههۆلمهوه قسههتان لهگهه
 دهکهه. گویم له گریان و زریکه بوو، خیرا تیگهیشتم، یهکیک له
 خوشکهکانم بهدهم گریانهوه ووتی: باوکمان تۆزیک لهمهوبهه مرد.
 چیتر لهبهه گریان هیچم بۆ نهوترا، پاش تاویک کهوتمه بهردهه
 رستهیهک، رستهیهکی قورس، که لهگهه ههه وتنهوهیهکیدا و گوینگرتن
 له تاله دهنگیهکانی قورگم، مانایهکی جودا و پرله تهنهایی پیدههخشیم.
 - باوکم مرد؟!

۲۰۰۰/۷/۱ سلیمانی
۲۰۰۱/۲/۲۰ ستۆکهۆلم